

Giới thiệu Huyền Diễm Thần Thuật Convert

Bất cứ lúc nào chỗ nào làm như thế nào lựa chọn, phía trước là bể khổ, mặt sau cũng bể khổ, khả năng cho phép chỗ, không ngoài tìm kia xa xa bờ đối diện, lấy Đạo chỉ thuyền, sở độ bất quá chính mình thôi.

Nguồn truyện: <http://book.zongheng.com/book/329796.html>

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 0: Lời Dẫn

Lời dẫn

Thiên địa bắt đầu Hồng Mông, vô cùng mênh mông rộng lớn, mỗi mười hai vạn chín nghìn sáu trăm tuổi, xưng Thiên Nguyên. Nhất Nguyên phân mười hai Hội: vốn là Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi, lại danh mười hai địa chi. Mỗi Hội mỗi một vạn tám trăm tuổi, Phân Nhị Kiếp. Mỗi sáu mươi tuổi lại xưng giáp, chín mươi cái giáp vì một kiếp.

Mỗi Kiếp đều có thiên địa đại kiếp nạn lắng xuống, này đây xưng pháp Kiếp, Thần Châu Đại Địa hàng tỉ sinh linh lợi dụng pháp Kiếp làm lịch pháp. Bởi vì mỗi Kiếp đều cần có Thuần Dương đại năng ứng kiếp mà chết, có lại danh Thuần Dương pháp Kiếp.

Khi gặp phải Thuần Dương pháp Kiếp, Thiên Cơ lẫn lộn, Kiếm, Đạo, Phật, Ma, Yêu ngũ đại phe phái tranh đấu không ngớt. Có thấy duyên đại sĩ cùng Đông đô tâm linh và dục vọng Ma Chủ quyết chiến, hai người nhất Thuần Dương, một nửa bước Vô Lượng, Thần Châu chịu này lan đến, tử thương vô số.

Hữu Kiếm Trai Kiếm Chủ Tiêu Nam xuất mà ra, một kiếm ra, trăm triệu trượng thiên địa lâm vào quang hàn, Thần Châu Đại Địa chia ra làm ngũ, là vì Thanh Châu, Thần Châu, Thương Châu, Lư châu, Cừ Châu. Tiêu Nam cách chịu thiên đạo phản phệ mà chết, cũng - nên Thuần Dương pháp Kiếp.

Hơn năm nghìn năm đã qua, thiên hạ năm châu riêng biệt phồn diễn sinh sống, lại có một khác lần khí tượng.

Thanh Châu nhân tộc đã thành thống nhất quốc gia, lúc đó đúng là Đại Luật cảm quyền, Thái Tử Lý Tiềm đăng cơ, sửa niên hiệu Thừa Nguyên.

Thừa Nguyên hai năm, khác thường Tinh đến trái đất, có biết người liền thăm than: "Đại kiếp nạn hiện ra!"

...

Thừa Nguyên mười bốn năm, Thanh Châu Chiêu Ương Thành Tô gia.

Gần hai khác công phu, cả nhà cao thấp không ngờ như thế người hầu chừng trăm miệng ăn bị chết sạch. Tô gia làm Chiêu Ương Thành nhà giàu, hộ viện Vũ Sư còn có hai mươi cái, lại bị chết như vậy lưu loát.

Thâm đình hành lang trong viện, gian trung ngồi chồm hổm nhất thiếu niên, ước chừng mười hai mười ba tuổi. Hai mắt vô thần, mắt túi phù, gầy trơ xương như sài, hình dung khô héo, nhìn qua có thể biết ngay bệnh lâu trong người, hẳn đó là Tô gia duy nhất người sống sót.

Toàn bộ Tô phủ đều chỉ có một chữ phiến tỉnh mạch, đã là giờ mao, bên ngoài phủ dần dần có chợ sáng tiếng động lớn rầm rĩ truyền đến, sợ đương đã hơi lộ ra.

Thiếu niên trước người có một người con gái lẳng lẳng ngưng lập, chỉ đứng, liền làm cho người ta một loại huyền diệu khó giải thích vì diệu cảm.

Một thân tuyết trắng nữ váy thức cung phục, eo nhỏ nhắn thúc hai tác rộng đích màu xanh ti đại, gót sen hài mặt oánh bạch, hai bên có thêu màu vàng ký hiệu huyền ảo không hiểu, uyển chuyển đường cong như ẩn như hiện, ba nghìn tóc đen chỉ cho phần đuôi khinh thúc, da thịt trắng nõn, thon dài cổ gầy phát ra mê người sáng bóng, lại có khác ý nhị lưu chuyển, này thân làm cho người ta tự biết xấu hổ.

Tinh xảo hai má hờn nhiên thiên thành, mỗi phân mỗi tác đều không có điều trang sức, chính là hơi có vẻ ngây ngô, hứa bất quá mười sáu mười bảy tuổi, thân nhiên lông mi cong hạ là một đôi như sao Thìn giống như hai trong mắt, có hiểu rõ lòng người mana, chính là vẻ mặt của nàng thân nhiên, đôi này Tô gia gặp được trống không nửa phần động dung.

Thu Phong kéo Khô Diệp, có chút hình thành con rắn 虺 cuộn tròn, Khô Diệp ở bên trong đánh trúng chuyển, theo gió mà lưu, giống như người vận mệnh không thể nào gãy dựa.

"Người cả nhà bị chết làm như vậy tình, xin chào giống không phải thực thương tâm. Còn nữa nói, người bằng gì cho rằng bọn họ chết cùng ta không quan hệ đâu." Cung phục nữ tử thân nhiên mở miệng, âm tiếng cùng cùng như đường rộng rãi ca quyết, làm cho lòng người đều đã bị rửa.

"Hoặc ngươi rất sợ chết, sợ vạch trần ta bộ mặt cùng nhau bị giết khẩu."

Cung phục nữ tử nội tâm hơi hơi nghi hoặc, xem thiếu niên này khí cơ diễn biến, không mấy sinh cơ đáng nói, nhiều nhất bất quá hai năm sẽ gặp chết đi. Có điều tổng có một loại khó có thể nói hết cảm giác liên lụy lên nàng. Nếu không bằng nàng tính khí, cứu người này cũng không sao, như thế nào lưu lại.

Thiếu niên vô thần hai mắt khẽ nhúc nhích, môi khô khốc mấp máy lên, khái hợp gian có khàn khàn tiếng động: "Tại hạ mặc dù một người phạm tặc, quý thân việc cũng có điều nghe thấy. Tính khí hóa thành vật, quý thân từ hiện, nhưng ngươi là hung thủ, nhà của ta trăm lần lỗi người oán khí từ Trùng người mà đến, như thế nào chậm rãi tiêu tán."

Nói chuyện, thiếu niên trên mặt hiện lên một tia Phi Hồng, gầy dựa lấy đứng lên, áp lễ nói: "Tạ ơn tiên tử ân cứu mạng, thì vẫn còn có một cái yêu cầu quá đáng, thỉnh tiên tử dẫn ta nhập Tiên nhân môn, nhưng có sở thành, chắc chắn hậu báo."

Cung phục nữ tử nghe xong lời này, vẻ mặt lạnh lùng, Ngôi Sao con ngươi có hàn quang, nói xong: "Miệng ngươi khí nhưng thật ra rất lớn, đã biết ta cứu tính mệnh của ngươi, còn hỏi ta đòi hỏi cơ duyên, đây là cái gì đạo lý?"

Thiếu niên chỉ cảm thấy có tám ngày lực áp chế, suýt nữa để cho hấn đứng không vững, cổ nén khí huyết bốc lên cảm giác, cắn răng nói: "Tiên tử hỏi ta vì sao không khó qua, một lời tế chi, sức mạnh to lớn mà thôi." Thiếu niên trong lòng cũng phát run, nhưng lúc này thế nào còn bản khoản nhiều như vậy.

"Ân?"

Tựa hồ đối với thiếu niên theo như lời có chút tò mò, liếm uy áp, thần nhiên nói xong: "Nếu như thế, ngươi đã nói cái nguyên có thôi. Nhưng không thể để cho ta vừa lòng, luyện hồn trừ phách kêu ngươi có biết lợi hại."

Thiếu niên lại áp lễ, đây là Đại Luật hoàng triều định ra, phần từ trí thức ở giữa lễ tiết. Lúc này thiếu niên đi tới, lại tỏ vẻ trong lòng tôn kính, trông không ý tứ gì khác.

"Thánh nhân nói, phú trí giả vì không trí, hòa theo Già Chúng. Sao vậy?, vốn là không biết quý thân việc. Quý thân có thể người thường không thể, có chừng có sức mạnh to lớn, phạm người thường không thể tranh. Lại nói, quý thân cũng vì người, người cũng có điều vì quý thân."

"Thiên địa nhân luân đạo lý lòng ta hiển nhiên, nhưng không có sức mạnh to lớn, ta đây ốm yếu chỉ thân thể dùng cái gì đảm bảo thù, nói vậy tiên tử cũng hãy nhìn ra, nhưng không thể vào khỏi Tiên nhân môn, tại hạ không sống quá hai năm. Nếu tại hạ chỉ là một kẻ mềm yếu vô năng, tự nhiên không trách được kẻ nào, làm sao đảm truy cầu sức mạnh to lớn, thay ta nhà trăm miệng ăn bảo thù?"

Thiếu niên âm điệu vẫn còn rất non nớt, chính là mang theo khàn khàn, còn có kia áp lực nặng trĩu bị thương. Hấn ba tuổi vỡ lòng đến nay, đi học không ngừng, đã đối với lần này phương thế giới có điều tìm hiểu. Nay quý thân việc từ là chân thật không giả, về phần cái gọi là "Thánh nhân nói" vì bịa đặt mà thôi.

Nói tới đây, thiếu niên hai mắt khô phục trong sáng, dần dần hóa thành một loại vang vang lực, nhìn thẳng lên cung phục nữ tử, mặc dù gầy yếu không chịu nổi, nhờ gầy thân hình nội đã có vô cùng lực lượng, câu chữ rõ ràng: "Đối với tiên tử mà nói bất quá cũng chỉ là một cái nhắc tay mà thôi, còn đối với tại hạ thì chẳng khác nào nặng hạn gặp mưa rào, giúp người khi gặp nạn đại ân."

Chính là phạm nhân ánh mắt tiếp tục như thế nào sắc bén cũng vô pháp mòi nàng động dung, chính là âm đạm cười: "Ngươi chính là lần ta không biết kia nguyên văn vì sao? Bất quá, sửa một chữ liền làm cho chính thiên trải qua nghĩa rực rỡ hấn lên, quả thật đáng giá tán thưởng." Chỉ này cười nhạt, lại có một loại tự nhiên mỉa hoặc, làm cho người ta mê luyến.

Thiếu niên tất nhiên là thấy rõ ràng, một cái tro mới hoàn hồn, lúc này thế nào có tâm tư thưởng thức sắc đẹp? Nghe được lời ấy, hấn tái nhợt sắc mặt khẽ biến thành ửng đỏ nhuận, có chút ý mừng.

Cung phục nữ tử hơi cảm ngoài ý muốn, trên mặt không hiện, chuyện xoay mình vừa chuyển, lạnh giọng nói: "Ngươi sao nhận định, ta đó là nhắc tay chỉ làm phiền? Ngươi cũng biết ta ta ngươi cơ duyên, liền có dính dấp không rõ chi nhân quả, đến lúc đó nhưng bởi vì ngươi chỉ cố liên lụy ta, lại nói như thế nào?"

"Chính là một cái ốm yếu phạm nhân, lại bằng quá mức nói ngoa chắc chắn hậu báo? Trường Sinh đường rộng rãi, mấy ngàn mấy vạn năm, nhiều ít anh tài tuần kiệt phí thời gian, ngươi bằng quá mức tin tưởng siêu việt như thế người."

"Ta xem ngươi căn cốt, bất quá khó khăn lắm đạt tiêu chuẩn thôi. Thiếu niên không biết trời cao đất dày, kia Trường Sinh đường rộng rãi là tốt như vậy câu?"

Nói đến tận đây, nàng tiếng nói dần dần chậm, trên vầng trán như trước thần nhiên: "Mặc dù là ném, cũng muốn xem đối tượng có đáng giá hay không đương, hiển nhiên ngươi không có cái kia giá trị. Hảo hảo quý trọng còn thừa không bao lâu Nhật thời, chớ để suy nghĩ nhiều quá."

Nói xong liền muốn ly khai, thiếu niên kia lại bỗng nhiên quý xuống, đầu hạ xuống, thấy không rõ về mặt của hấn. Chính là trên người hơi hơi run, tựa hồ ở khóc nức nở giống như.

Cung phục nữ tử cũng không thềm nhìn tới, cố ý niệm sinh thành, một đạo kiếm quang lao ra, muốn bọc nàng rồi đi.

Thiếu niên trên người run lại dữ dội phát kịch liệt, đột nhiên sùnn thật, mới nhìn rõ trên mặt hắn đã là tro tàn tro tàn, trên người da thịt giống như như gợn sóng phập phồng, vốn là gầy yếu thân hình càng lại lần sau mất thường có thể thấy được ít đi một chút.

Một màn này làm cho cung phục nữ tử rất là kinh ngạc, nàng đề xuống kiếm quang, Thiên Thiên ngón tay ngọc kết ấn, một đạo thanh quang thẳng tắp không có vào thiếu niên trong thân thể, này mới phát hiện thiếu niên trong cơ thể khí huyết so với mới vừa rồi lại càng suy yếu gấp đôi có thừa. Lại có một đạo ý niệm phân ra, thẳng xông thiếu niên Thúc Hải.

Chỉ thấy một cái biển máu phù phục, thiếu niên ý thức co rúm lại cho nhất phương thuyền nhỏ lên. Theo Huyết Hải cuốn cuộn, thuyền thân không ngừng xóc nảy lên, giống như tùy thời sẽ bị Huyết Hải cán nuốt. Nhưng thuyền bên cạnh có hơi hơi bạch quang bảo vệ, chỉ này nhỏ bé lực, nỗ lực chống cự.

Cung phục nữ tử tinh xảo hai má lần đầu động dung, kinh dị nói : "Ma linh? Tiếng thông reo kia con lừa ngốc cho Thanh Châu mười hai tái, đúng là đang tìm nó."

Huyết Hải bốc lên, có hình người lộ hóa: "Tiểu nha đầu, ta khuyên ngươi chớ để xen vào việc của người khác, mau rút."

Nghe lời ấy, nàng trong lòng cười lạnh, trên mặt thần nhiên: "Chính là Ma Chủ phân thân. . ."

Ý niệm lên, âm thầm động đến kia phương Ngôi Sao, ngón tay ngọc liên tục kết ấn, chỉ thấy ngàn dặm không mây trời quang chợt có thanh quang lẳng xuống, thẳng tắp hạ xuống thiếu niên trên người. Lúc này là ban ngày, cũng không có khiến cho quá nhiều người chú ý.

Thanh quang vừa vào thiếu niên Thúc Hải, liền khơi dậy Huyết Hải kịch liệt chống cự. Nhưng thanh quang chỉ vững vàng bảo vệ thiếu niên, mặc cho nó Huyết Hải tiếp tục như thế nào bốc lên, từ lúc bắt động.

Ma linh hoàn toàn hiện ra hình thể, cũng cùng thiếu niên một cái bộ dáng, chính là quý dị không hiểu, chợt nghe của hắn mắng liệt liệt nói : "Chết tiệt Xú nha đầu, ngươi là Nam Ly Cung người."

Cung phục nữ tử bỗng cảm thấy thú vị, ý tứ hàm xúc không hiểu nói : "Kê mà có thể cùng ngươi đối kháng, dám đứng là cái gọi là Dị Tinh đến trái đất, liền làm cho ta nhìn ngươi hai người kết cục như thế nào." Nói xong vừa nông đơn giản mà cười mặc kệ kia ma linh rút gào, rồi khỏi thiếu niên Thúc Hải.

Lại không phát hiện, thiếu niên Thúc Hải lại phát sinh thay đổi, bị thanh quang xúm lại thuyền nhỏ chợt hiện một vật, cuboid tích, ngoại hình giống như một quyển sách, mơ hồ có tử quang. Vật ấy vừa hiện, thanh quang lại mơ hồ có chút sợ hãi, Huyết Hải lại càng an tĩnh lại, nếu không dám vội vàng.

Thiếu niên từ từ tỉnh lại, chỉ cảm thấy trên người chỗ nào cũng có đau đớn dĩ nhiên tiêu giảm, vốn nghĩ lần này không còn may mắn để ý, lại không nghĩ lại nhất về nhất cái mạng nhỏ. Hắn từ trên mặt đất bò lên, phát giác trên người lại có đó lực đạo, này mười hai năm đến đây một lần, để cho hắn có chút không biết theo ai.

"Tiền trưởng?" Thiếu niên nghi hoặc lên, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, chính là cảm thấy được thân thể trạng thái trước nay chưa có tốt.

"Ta nhưng lấy giúp ngươi, nhưng ngươi phải đáp ứng ta, một ngày kia tu đến Trường Sinh cảnh, chỉ bằng đáp ứng hai ta điều kiện, nhưng ngươi đáp ứng, ta sẽ giúp ngươi nhập đạo, và lại giúp ngươi Tả Kiếm Trai nhập môn tiến cử hàm, nghĩ đến Kiếm Trai sẽ không không bán ta đây cái tình tôi." Cung phục nữ tử không có chú ý tới hắn thay đổi xưng hô, thấy hắn tỉnh lại, khoe miệng lại có không hiểu tươi cười, làm như tìm được rồi cái gì chuyện thú vị trẻ.

"Hai điều kiện? Kiếm Trai?" Thiếu niên còn chưa làm rõ phương diện này quan hệ, tình hình cũng nhanh quay ngược trở lại lên thẳng, mặc dù cho mình có lợi, nhưng không có chân thật cảm, có chút không xác định hỏi lên.

"Nhưng ngươi có thể tu đến Trường Sinh cảnh, ta điều kiện này mới có đưa ra giá trị. Nhưng không thể, liền không lời nào để nói thôi? Kia Kiếm Trai chính là thiên hạ hạng nhất hạng nhì đại môn phiệt, chiếm cứ Thanh Châu nửa thiên hạ, nhưng ngươi Nhập Môn, này báo thù việc nhiều triển vọng." Cung phục nữ tử hảo tâm vì nó giải thích, thấy thế nào đều có chút dụ bắt ý tứ hàm xúc.

Lúc này thiếu niên thế nào còn có cái khác lựa chọn, cho dù phía trước là núi đao biển lửa, cũng chỉ có thể một đầu xông vào, liền áp lễ nói : "Thỉnh tiên tử giúp ta."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Tán Nhân Tô Phục - Quyển 1: Kiếm Trai

Chương 1 :: Tán Nhân Tô Phục

Thừa Nguyên hai mươi hai năm thu, Tây Bộ Nam Lăng Quận có Vạn Sơn Huyền, bởi vì chung quanh quần sơn liên miên mà gọi tên. Gần đây trong huyện lại đã xảy ra nhất kiện có chút tà dị việc, nhiều gia đình tổ giặc, nữ nhi trong nhà gặp cảnh bị làm nhục. Tà dị chính là, này gặp cảnh bị làm nhục cô gái lại ngay cả ngay cả phủ nhận, giá trị này tiên đạo thời thịnh, yêu ma quỷ quái không phải xa lạ gì, bên trong thành có trưởng giả liền đề nghị thỉnh tiên trưởng hạ phàm trừ Yêu.

Kia Huyện lệnh ngày thường nhất lo lắng quỷ thần việc, lúc này cũng không có chủ kiến, liền đem việc này báo cáo triều đình.

Việc này khiến cho triều đình coi trọng, nổi hạ hai cái tiên sư điều tra. Này tiên sư tuy là tu đạo đại môn đều khinh thường tán tu, ở nhân gian lại là có thêm rất lớn trọng lượng.

Trải qua điều tra, bước đầu nhận định vì Yêu Tộc quấy phá, Vạn Sơn Huyền liền bắt đầu thi hành cấm đi lại ban đêm, hàng đêm có binh sĩ tuần tra, quả có hiệu quả.

Này Yêu Tộc theo cho Cừ Châu Bách Man Sơn, có Yêu Thần cung thống trị, từ trước đến nay chắc là sẽ không vượt qua hán châu làm loạn.

Và lại Yêu Tộc đều có hệ thống, Mùi sinh linh trí giả xưng yêu quái, thiên hạ năm châu đều có thể thấy. Sinh linh trí bắt đầu Tu Luyện Giả, xưng Yêu linh, hướng lên trên còn có Yêu Vương lại càng nguy, nhưng theo nhất phương động phủ, Hạt Vạn Yêu, rất uy phong khoáng hoạt.

Ngày này, Vạn Sơn Huyền bên ngoài tiến tới một người thầy bói, kết Đạo tẩn, vận xanh nhạt đạo y, mang giày có vân văn, hai mươi xuất đầu tuổi, tay cầm Chiêu Hồn Phiến, lên lớp giảng bài: trời biết đất biết, người biết ta biết.

Tiên đạo hiển thế, chỉ cần biết vận một điểm huyền thuật liền nơi nơi giả danh lừa bịp người quá nhiều, Vạn Sơn Huyền cư dân sớm không kinh sợ khi thấy chuyện quái dị. Nhưng còn trẻ như vậy cũng không đi muốn làm cái đang lúc nghề nghiệp việc, không khỏi làm cho người ta xem nhẹ, cô vào thành lâu ngày không người hỏi thăm.

Thanh niên này cũng không nhụt chí, tới gần buổi trưa, vào một nhà khách điểm, này khách điểm nằm ở Vạn Sơn Huyền con đường chính giữ, chuyển được nam bắc môn, từ nam chí bắc khách thương, vân du bốn phương thương, lữ nhân nhiều nơi này dùng cơm, tên là Nam Bắc Từ Uyển.

Nam Bắc Từ Uyển cho Vạn Sơn Thành đã chúc khí phái, có ba tầng cao, lầu một vì Đại Sảnh, lầu hai là trong một phòng trang nhã, lầu ba vì ghế lô, này điểm chủ biết rõ lòng người ganh đua so sánh làn gió, vì không cùng thực người bố trí bất đồng cấp bậc, có thể nói là cửu lưu hỗn tạp nơi.

Vào điểm liền có Tiểu nhị ca ngênh đón, đầy mặt tươi cười, gọi là: "Tiên trưởng mau bên trong mời."

Đại Luật có pháp, bình dân chỉ có thể mặc màu xám cùng màu trắng đạo phục, màu đen cùng màu xanh cũng chỉ có chân chính tu đạo chi sĩ có điều mặc. Thông thường như vậy người đều có độ điệp, là chân chính đạo sĩ.

Này thầy bói từ không tính là, "Tiên trưởng" xưng hô tất nhiên là lấy lòng chiếm đa số.

Đại Sảnh hiện lên hình vòng cung hình, thừa thớt gian bãi có hơn mười cái mặt bàn, đã là ngồi đầy khách nhân, tiếng động lớn làm lại càng không dứt. Gian trong có xoắn ốc thang cuốn đi thông lầu hai trong một phòng trang nhã, và lại tầm mắt trống trải không bị ngăn trở.

Thấy Đại Sảnh đã ngồi đầy, Tiểu nhị ca liền xin lỗi vận nói: "Vị tiên trưởng này, người xem lầu một đã là ngồi đầy, không bằng ngài đến lầu hai tạm tạm?"

Thầy bói không sao cả gật đầu, thân nhiên nói xong: "Vây lầu hai thôi, lên cho ta chút rượu, quen thuộc thịt bò đến tam cân, trở lên vài đạo các người cửa hiệu chiêu bài đồ ăn thôi." Nói xong cứ thế lên lầu hai trong một phòng trang nhã.

Kia điểm tiểu nhị lặng lẽ nói: "Đúng vậy, cái này cho ngài chuẩn bị đi, ngài thỉnh ngồi tạm." Cảm thấy lại oán thán: người này tới cùng bao nhiêu ăn uống a, xem hắn có ăn hay không được xuống.

Lên lầu hai, tiếng động lớn rầm rĩ có điều thu liễm, thầy bói tùy ý tìm cái gần cửa sổ vị trí ngồi xuống. Nơi đây lấy ánh sáng rất là không tệ, nhẹ nhàng xốc lên bức màn, trên đường người đến người đi, rao hàng thanh âm, hét to thanh âm, tốt không náo nhiệt.

Trong một phòng trang nhã cùng trong một phòng trang nhã gian có màn cùng màn sân khấu cách xa nhau, mặc dù cách tầm mắt, nhưng không cách nào còn cách nói chuyện với nhau thanh âm, đã nghe vận: "Lương lão bản, nghe nói các người Vạn Sơn Huyền gần đây có Yêu tà quấy phá?"

Vừa nghe Yêu tà hai chữ, thầy bói vẻ mặt khê nhúc nhích, liền nghiêng tai lắng nghe.

"Cũng không phải là sao, nghe nói có đặc biệt gian dân cô gái yêu quái nấp trong bên trong thành, hiện ở trong thành có thiên tử phái tới tiên sư, hai ngày này thực hiện cấm đi lại ban đêm, thật là có chút hiệu quả, nghĩ đến là sợ thiên tử phái tới tiên sư thôi, kia tiên sư nghe nói có điều lợi hại, nhưng có thể thỉnh một cái như vậy hộ viện thì tốt rồi."

Này họ Lương lão bản nói xong hơi hơi than thở, lại nói: "Lưu lão bản, ta biết quý cửa hàng tài đại khí thô, nghĩ đến có trang bị tiên sư đi theo hộ vệ thôi?"

Lưu lão bản 'Ha ha' cười, lại chỉ là nâng chén mà uống, phút cuối cùng mới nói vận: "Không nói gạt người, chúng ta Lưu thị cửa hàng quả thật thiếu một cái tiên sư, đáng tiếc a, này tiên sư phần lớn là cao ngạo không đàn, xấu hổ ta cùng phạm nhân làm bạn, sao có thể nói thỉnh xin mời có được."

Kể tiếp hai người nói chuyện với nhau đều là một ít việc vặt, thầy bói liền không hề chú ý.

Lúc này, Tiểu nhị ca đưa ăn trứng cấp đã bùng lên, xiêm áo bán bàn, tươi cười Mùi lần, thân hình hơi hơi cung vận, nịnh hót nói : "Tiên trưởng, người xem có phải hay không trước tiên đem cơm tư thanh toán, đây là bốn điểm quy củ. . ."

Thầy bói không muốn khó xử Tiểu nhị ca, liền từ trong lòng vuốt bạc.

Đã có người giọng cao nói xong: "Người rượu này uyển còn đem người cấp phân loại dùng sao? Là một sao không hỏi trước ta đòi hỏi cơm tư?"

Hai người liền theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy trong một phòng trang nhã đối diện mặt, có một thân mặc màu xanh đạo y, vẻ mặt lạnh lùng thanh niên cùng một vị xinh đẹp nữ tử đang nhìn bên này, thanh âm kia đó là thanh niên phát ra, nói xong, lại dẫn xinh đẹp nữ tử đi hướng bên này.

Điểm tiểu nhị thấy là người này, sợ tới mức mặt như màu đất, vội quỳ xuống, sợ hãi nói : "Tiên trưởng ở trên, tiểu nhân không biết là tiên trưởng bạn tốt, Vô Ý mạo phạm, tiểu nhân đáng chết." Đây lạnh lùng thanh niên mặc đúng là màu xanh đạo bào, đây chính là nhà phát hành cho phép đạo sĩ, địa vị cao thượng, có thể so với lục phẩm quan tướng.

Hắn nhỏ như vậy dân nhưng bị tiên sư giết chết, quan phủ căn bản sẽ không hỏi đến, cổ rất là kinh hãi.

Kia lạnh lùng thanh niên đi tới, cứ thế ngồi xuống, lại cứ thế cho mình cùng thầy bói ngã rượu, nâng chén nói : "Trời biết đất biết, người biết ta biết, thật sự là tốt lời khuyên. Tại hạ Kỳ Tùy Phong, đây là ta sư muội Vân Khê, tiên sinh xưng hô như thế nào?"

Thầy bói đối với điểm tiểu nhị thân nhiên nói xong: "Nơi này không có chuyện của người, mau đi xuống đi."

Kia điểm tiểu nhị như được đại xá, liên tục không ngừng bò lên đi xuống lầu. Kỳ Tùy Phong cùng Vân Khê chỉ lẳng lặng nhìn thấy, bọn hắn cũng không thích khó xử phạm nhân.

"Tán Nhân Tô Phục, gặp qua Kỳ sư huynh, Vân sư tỷ." Kia thầy bói ở trên mặt một trận xoa bóp, chỉ chói mắt, người trước mắt liền thay đổi cái bộ dáng, cũng hai mươi cao thấp tuổi, chính là hai má rất là tuần tú, hơi hơi tái nhợt.

"Một ít Chương Nhân pháp, kêu nhị vị chê cười." Nói xong cũng nâng chén, uống một hơi cạn sạch. Khôi phục nguyên trạng, khí độ cũng bất phàm, làm cho đối diện hai người hai mắt tỏa sáng.

Kỳ Tùy Phong lạnh lùng sắc mặt khẽ biến thành động, mỉm cười nói: "Tô huynh dùng cái gì cho rằng ta hai người cũng không là tán tu?" Tô Phục Chương Nhân pháp hẳn tự nhiên đã sớm hiểu rõ, cũng là bởi vì người này khí độ bất phàm mới tận lực lại đây nói chuyện với nhau, nếu không thông thường tán tu sao có thể phóng trong mắt hắn.

Tu đạo giới có một cái quy định bất thành văn, phạm tán tu thấy tông môn cùng thế hệ đệ tử, và lại tu vi tương đối, đều lấy sư huynh sư tỷ xưng hô, tự nhận thấp nhất đẳng, cũng bất luận tu đạo niên hạn vấn đề, hơi có chút tán tu đối với lần này đặc biệt bất mãn.

Kia Vân Khê cười hi hi lại không mở miệng, chính là cảm thấy cứ thế ăn Tô Phục điểm gì đó, tựa hồ một điểm cũng không có xa lạ cảm giác.

Nàng này tuổi cùng Tô Phục xấp xỉ, hồng nhạt váy liền áo, mái tóc hơi cong. Trên mặt trống không trang dung, tổ nhan hướng lên trời, cũng tuyết bạch vô hạ, hảo một cái mỹ nhân, chỉ là sợ đã danh hoa có chủ thôi.

Tô Phục gấp một khối thịt bò, chậm rãi nhai lấy, lại cấp Kỳ Tùy Phong ngã rượu, mới mỉm cười, nói xong: "Kỳ sư huynh cùng Vân sư tỷ đã là Âm Thần Cảnh, như vậy tuổi, sợ là chỉ có Ngọc Thanh Tông nội môn đệ tử mới có thôi."

Lại cho mình rót một chén, thân nhiên cười khò: "Nghĩ tới ta nhập đạo đã tám năm có thừa, lại vẫn là Khí Cảm Cảnh."

Vân Khê hơi hơi tròng lớn đôi mắt đẹp, không thể tưởng tượng nổi nói : "Tại Khí Cảm Cảnh quanh quần tám năm?" Lập tức lại là 'Hi hi' một tiếng bật cười, không tin nói : "Tô sư đệ gạt người a, nhưng người là Khí Cảm Cảnh, như thế nào nhìn ra ta hai người tu vi?"

"Sư muội, người không nhớ sao sư phó như thế nào theo chúng ta công đạo, không cần tùy ý thám thính dùng bí mật của người." Kỳ Tùy Phong khẽ nhíu mày quát lớn. Nhưng không có bởi vì Tô Phục tu vi thấp mà mất hứng dấu hiệu.

Vân Khê hơi hơi bĩu môi, chỉ chỉ không nghe thấy, này sư huynh luôn giáo huấn người, thật không thích thú.

Tô Phục uống một hơi cạn sạch rượu trong chén, thâm than rượu này còn hơn kiếp trước thật sự rất có không bằng. Trên mặt lại cười nói: "Kỳ thật cái này cũng không có gì hay giấu diếm, của ta ngũ giác trời sinh so với người khác miễn tuệ, có thể cảm ứng được người khác cảm ứng không đến gì đó, nhị vị đi tới khi ta đã cảm ứng được có Âm Thần tới gần, cho nên mới dám khẳng định."

Lúc này, dưới lầu bỗng nhiên truyền đến xôn xao, lại có giáp Diệp boong boong rung động, chợt nghe đến hét lớn một tiếng: "Mọi người ngại nguyên tại chỗ không được nhúc nhích, bản tướng nhận được tin tức, gần đây cho trong thành làm loạn Yêu tà nấp trong nơi này. Mọi người đều phải nhận kiểm tra, ai dám động đến liền giết ai, chớ trách bản tướng nói chỉ không dự."

Tiếng quát chưa dứt, còn có 'Bùm bùm' cái bàn bị đẩy tới một bên, còn có bát sứ rơi xuống đất suốt thành mảnh nhỏ thanh âm của.

Tô Phục tò mò cuộn cuộn nổi lên bức màn nhìn ra bên ngoài, nơi này đúng đối với cửa tiệm, liền thấy ngoài cửa liệt nhị sắp xếp giáp sĩ, đều là võ trang

đầy đủ, về mặt lạnh lùng mà xơ xác tiêu điều.

Ba người đưa mắt nhìn nhau, đều có đó nghi vấn, chỉ là phạm nhân giáp sĩ hoàn toàn không thể đối với bọn họ tạo thành uy hiếp, cố tình tọa lầy chờ đợi, cũng không nhiều ít khẩn trương.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Yêu vật

Chương 2: yêu vật

"Tiên trưởng, xin hãy ngài ra tay tróc nã Yêu tà, Vạn Sơn Huyền dân chúng cùng mặt tướng vô cùng cảm kích."

Tô Phục Linh Giác trong, chợt có hai cái tu giả tiến vào, một cái là Quy Nguyên cảnh, một cái là Thông Linh Cảnh.

Dưới lầu chúng thực khách cảm như hén, một phen lục soát kiểm, hứa là không có phát hiện mục tiêu, có một cái tiên sư liền hướng trên lầu đi tới.

'Đặng đặng đặng'

Chính một lầu lầu nội chỉ có thanh âm này, liền có vẻ hết sức chói tai, lầu hai thực khách sôi nổi nhìn phía cửa thang lầu.

Chỉ thấy một cái chừng ba mươi năm tuổi nam tử ánh vào mi mắt, về mặt của hắn lạnh như băng, nhìn mọi người cũng có một loại trên cao nhìn xuống nhìn xuống cảm. Tô Phục linh thức trong, người này tu vi Quy Nguyên cảnh, này Quy Nguyên cảnh đã là xuất linh khí hình thành luồng khí xoáy, có sinh sôi không ngừng ý, cũng có điều chạy quanh thân chư mạch, loại trừ thân thể tạp chất. Cũng mới có thể sử dụng cấp thấp phù triện đối địch, đã được cho bước vào tu đạo cánh cửa.

Hành tẩu khi động tĩnh không lớn, hiển nhiên tạp chất đã muốn loại trừ hơn phân nửa, thân thể cơ có thể khống chế được phi thường tốt.

Tô Phục ba người cứ theo lẽ thường vui chơi giải trí, nam tử kia hai mắt mang theo che lấp nhìn quét, đối đãi vạn ba người, không khỏi trong lòng rung mình, góc cái kia Khí Cảnh Cảnh cũng không sao, nhưng đối diện nam tử nữ hơi thở uyên thâm khó lường, này tu vi khẳng định trên mình.

Biết rõ cảnh giới chênh lệch, về mặt của hắn liền chậm xuống dưới nhanh đi vài bước, kính cẩn nói: "Không muốn có tiền bối lúc này, văn bối Mạnh Du, Chúc Đại Luật Xu Mật Viện đình cấp phụng dưỡng, phụng mệnh không sai tróc nã Yêu tà, có quấy nhiễu chỗ vạn mong thứ lỗi."

Ngay cả đối phương đại khái tu vi đều dò xét không đến, đây là bởi vì hai người tu vi kém một cái đại giai đoạn, tu đạo giới đạt người vì trước, xưng tiền bối cũng không kỳ quái.

Lầu hai trong một phòng trang nhã người trên thế mới biết Kỳ Tùy Phong đúng là cái không ra người đời cao nhân, có thể nào muốn còn trẻ như vậy, tài năng ở lầu hai tiêu phí thông thường là nào đó cửa hàng chủ quản hoặc chương quầy nhất lưu, liền sôi nổi động lên tiểu tâm tư, nói không chừng có thể mời chào mời chào?

Kỳ Tùy Phong biết tán tu khó xử, cũng không làm khó dễ hắn, thân nhiên nói: "Người còn bận việc của người, không cần phải xen vào chúng ta."

"Này vừa mới tiến thành liền nghe các người nói xong Yêu tà Yêu tà, tới cùng chuyện gì xảy ra?" Tô Phục hai mắt hiện lên quang mang kỳ lạ, đối với lầu này rất là cảm thấy hứng thú.

Mạnh Du nhíu mày, thầm nghĩ người này ngay cả độ điệp đều không có, như thế nào cùng tiền bối đáp lên quan hệ. Trên mặt hay là miễn cưỡng nói: "Ngày gần đây có đã sinh ra linh trí Yêu Tộc ở trong thành nơi nơi làm loạn. Này Yêu tà chuyên cho giờ Tý lúc sau hành động, và lại mục tiêu đều là tuổi thanh xuân cô gái, này người bị hại mặc dù không có bị thương tổn, nhưng nguyên âm đã mất, lại vẫn thể thoát phủ nhận, cũng không biết kia Yêu tà bày cái gì tà pháp."

Lúc này, người kia tiên sư tự nhiên nghe được trên lầu đối thoại, cũng chạy đi lên. Đây là một cái khoảng bốn mươi tuổi trung niên nhân, Tô Phục Linh Giác trong cũng có cảm ứng, vốn là Thông Linh Cảnh đình, đã có điều dẫn âm sát nhập vào cơ thể, diễn biến Âm Thần.

Thông Linh Cảnh bắt mắt nhất phương tiện là hiểu rõ chất liệu gỗ vật tính, có điều khống chế linh khí khắc cảm chế, tế luyện nhạc cụ của thầy tu đợi, trung niên nhân này về mặt có chút âm trầm, cổ cổ có một con hạm rót tản ra ánh sáng nhạt, hiển nhiên là nhất kiện nhạc cụ của thầy tu, chính là chất liệu gỗ thô, luyện khí thủ pháp cũng khó coi.

Thấy Kỳ Tùy Phong hai người, cũng trong lòng nghiễm túc. Hắn nhưng có thể rõ ràng hơn rõ ràng cảm nhận được hai người ở giữa chênh lệch, hoặc là nói, hẳn liếc mắt một cái liền có thể nhận ra, người này tuyệt đối là Ngọc Thanh Tông hoặc Kiếm Trai này hai đại cự đầu môn nhân, mặc dù không có thân phận phân biệt dấu hiệu, này đại tông môn đệ tử khí độ lại chắc là sẽ không sai.

Hắn cả đời này vào Nam ra Bắc, cao nhân không thấy được nhiều ít, lúc này lại không dám lãnh đạm, nhanh đi hai bước hành lễ, kính cẩn nói : "Nguyên là tiền bối lúc này, vẫn bối Đồ Tung, vốn là Đại Luật Xu Mật Viện ngoại hạng phụng dưỡng, lãnh đạm chỗ vạn mong thứ lỗi."

"Tiền bối pháp giá quang lâm Vạn Sơn Huyền, thật sự là nơi đây dân chúng chi phúc, tin tưởng có ngài nhậm vị ở, này Yêu tà tất nhiên là dễ như trở bàn tay. . ."

Kỳ Tùy Phong không kiên nhẫn khoát tay ngắt lời nói: "Nhìn người lớn tuổi ta có một vòng thời, như vậy xưng hô muốn cho ta giảm thọ sao. Được rồi, không có việc gì phải đi vội của người, hiếm có xuống núi một chuyến, ta đối với các người việc này không có hứng thú."

Vân Khê bị này cách nói đầu đuôi hì hì nở nụ cười, đôi mắt đẹp lưu chuyển lên say lòng người ý nhị, đưa mọi người thấy được có chút chờ. Tu vi càng cao, vượt có thể đối với ngoại tại làm trang sức, này cũng mọi người đối Trường Sinh đường rộng rãi hướng tới một trong những nguyên nhân. Nhưng nàng này liếc mắt một cái hãy nhìn ra cơ hồ trống không trang sức, vốn là thiên sinh lệ chất.

Tô Phục âm thầm so sánh một phen, phát giác nàng này nhan sắc tại tiền thế sợ đã là giết nãy mình. Trên mặt không hiện, chỉ mỉm cười nói vắn: "Kỳ sư huynh đã không có hứng thú, vậy liền giao cho tại hạ thôi."

Hắn này mới mở miệng, Đồ Tung mới chú ý tới hắn, không khỏi kinh ngạc nói: "Vị đạo hữu này là?" Đương nhiên không phải chưa từng phát hiện Tô Phục, mà là thử người này vốn.

Kỳ Tùy Phong đang muốn mở miệng, Tô Phục đáp: "Tân Nhân Tô Phục, gặp qua Đồ tiên sinh. Tại hạ luôn luôn rất là kính nể Đồ tiên sinh như vậy vì dân chúng bọn ta tu sĩ." Ánh mắt của hắn còn thật sự, nhìn không ra giả dối dấu vết.

Vốn cứ thế ăn cái gì Vân Khê quái dị nhìn hắn liếc mắt một cái, nàng bởi vì xuất thân quan hệ, biết chắc Đạo tán tu khó xử. Thiên hạ thế nào tán tu không phải hao hết tâm tư bảm víu cành cây cao, người này lại phản một con đường riêng mà đi, chẳng lẽ là lạt mềm buộc chặt?

Đồ Tung về mặt dụ đi xuống dưới, mặt mặc dù âm trầm, cũng bạch diện không cần, chỉ gật đầu nói: "Ba vị là kết bạn mà đi sao? Tô đạo hữu nhưng không chừng mực điệp, ta lại là có thể thay người nói Đạo nói."

Tô Phục vì vui vẻ nói: "Đa tạ Đồ tiên sinh, tại hạ cùng với Kỳ sư huynh bắt quả bình thủy tương phùng thôi."

Nghe thấy lời ấy, Đồ Tung vốn có chút thân thiện thái độ liền lạnh lùng, thần nhiên nói: "Nếu như thế, sau đó liền thỉnh Tô đạo hữu tùy ta đi một chuyến, này thủ tục cũng không rườm rà."

Chỉ là một độ điệp thôi, bình thường tán tu tốn chút tiền tài liền có thể được đến, có hắn ra mặt nói chuyện, lại càng nhấc tay chỉ làm phiền, có không ngại làm thuận nước giong thuyền.

Nói xong, lại chuyển hướng Kỳ Tùy Phong hành lễ nói: "Tiền bối đã Vô Tâm việc này, vẫn bối từ không dám miễn cưỡng, liền đi trước từng bước. Có tiền bối lúc này, dự liệu kia Yêu tà cũng không dám ở này càn rỡ."

"Ngô? Vậy cũng nói không chừng. . ." Tô Phục bỗng nhiên hơi hơi hí mắt, động tác cũng không chậm, một trào Chiêu Hồn Phiến, cả người khí thế bỗng nhiên trở nên sắc bén, giống như một phen ra khỏi vỏ lợi kiếm, làm cho lòng người hàn.

Đồ Tung vốn là âm trầm sắc mặt lại càng khó coi, có chút phiền não nói: "Người nói cái gì. . ."

Lời còn chưa dứt, liền nghe được lâu ba truyền đến 'A' kêu sợ hãi còn có khủng hoảng hỗn độn tiếng bước chân, nhanh tiếp theo liền thấy cửa thang lầu có người lao ra, bọn hắn trên mặt đều mang theo hoảng sợ diễn cảm, phảng phất có cái gì đáng sợ đồ vật này nọ ở phía sau.

Theo đám người trào ra, quả có một cổ yêu dị hơi thở truyền ra, mắt thấy liền muốn lao ra.

Kỳ Tùy Phong cùng Vân Khê trong mắt hiện lên kinh ngạc, chính mình hai người bước vào Âm Thần Cảnh thời gian đã là không ngắn, Linh Giác lại so với này Tô Phục còn kém hơn một chút, người này đích thị là ẩn tàng rồi tu vi, chân thật tu vi sợ là tại chính mình hai người phía trên.

Hai người đồng xuất sư môn, ý tưởng cũng thế, động tác này từ chắc là sẽ không chậm. Vân Khê từ trong túi trữ vật lấy ra một tờ phù trận, giấp cho ngón giữa, cũng nhanh chóng điều động trong cơ thể linh khí dừng mãnh vào, phù trận lập tức hào quang tỏa sáng.

"Càn, Dương, Động, trói buộc nguyên rủa, Thái Thanh chuyển long lệnh."

Theo âm cuối khẽ kêu, kia phù trận thoáng chốc hóa thành hé ra mắt thường có thể thấy được võng, lớn nhỏ vừa mới bao lấy cửa thang lầu. Quanh mình rất nhiều phạm nhân, khiến nàng ra tay hơi có điều có kỵ, này 《 Thái Thanh chuyển long lệnh 》 lại phù hợp.

Mấy trong phút chốc, kia võng quả nhiên vây quanh một vật, mọi người nhìn chăm chú vừa nhìn, cũng cả người lông rậm, hình người miêu thú yêu vật. Yêu vật kia bị võng trói chặt, nghe răng trợn mắt, mặc dù biểu hiện hung hãn, khỏe mạnh nhưng lại có một tia không dễ dàng phát giác hài hước.

Lầu hai trong một phòng trang nhã phàm nhân đột nhiên thấy này màn, nhất thời hoảng sợ thét chói tai lấy hướng dưới lầu bỏ chạy.

Tất cả chuyện này cơ hồ ở giây lát phát sinh, kia nhị vị tiên trưởng phụng dưỡng cũng phản ứng nhanh chóng, sôi nổi xuất ra phù triện nhạc cụ của thầy tu, chuẩn bị tiêu diệt này Yêu.

Kỷ Tùy Phong lại lạnh lùng quát: "Chậm đã, nơi đây không nên gây chiến, sư muội, xuất nó mang đi ra bên ngoài."

Hắn lo lắng không phải là không có đạo lý, tu sĩ ra tay động thì có Lôi Đình chi uy, đến lúc đó này tửu lâu sợ sẽ phá hủy, hơn nữa còn có thể tai họa vô tội phàm nhân.

Vân Khê được lệnh, lập tức liền có động tác, này vòng bắt đầu co rút lại.

Yêu vật kia bị trói được khó chịu, cuối cùng không hề che dấu, lại miệng phun nhân ngôn: "Mấy người các ngươi nhân tộc tiểu tu sĩ, dám đối với nhà ngươi Cửu Mệnh Gia Gia động thủ, xem lão tử không đem các ngươi ăn sống nuốt tươi."

Tiếng nói vừa dứt, kia vòng liền ầm ầm phá vỡ, yêu vật cười quái dị một tiếng, lăng không thẳng tắp đánh úp về phía Vân Khê.

Luôn luôn không có động tác Tô Phục thân hình nhảy tới giữa không trung, động tác không ngừng, từ Chiêu Hồn Phiến chuôi chỗ rút ra một thanh kiếm, có kiếm quang hiện lên, tiếng kêu thảm thiết nổi gót tới.

'Phanh ——'

Lại là một tiếng dồn dập tiếng va chạm, Tô Phục rơi xuống đất, chỉ thấy lầu hai trên không phá vỡ một cái hố, yêu vật kia đã là bất vô âm tín, chỉ có trên mặt đất một đoạn gãy trào cùng từng tí vết máu.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Thử

Chương 3: Thử

Nguyệt Dạ trong trẻo nhưng lạnh lùng, rơi Diệp Phiêu Linh, mùa bắt quả đầu thu, nơi đây khí hậu thiên hàn. Nam Lăng Quận ở Đại Luật đất đai chúc nơi cực hàn, nhưng sản vật phong phú, mậu dịch phát đạt, bản địa dân chúng ngày hôm đó Tỷ ngược lại quả thật phi thường. Và lại Đại Luật chính vị hai trăm năm, lệnh chính phủ luôn luôn thái bình, đang lúc thời thịnh, trống không loạn lạc chi ngu, cuộc sống trình độ cùng điều kiện tất nhiên là nâng cao một bước.

Cháy sạch đỏ rực than lò đặt trung ương, Tô Phục về mặt tức mục, khoanh chân ngồi trên trên giường. Kia than lò đang Tỉ Tỉ phát ra mắt thường có thể thấy được huân hương, còn đây là ngưng thần hương, chuyên trợ tu sĩ tu luyện chi dùng, có điều trợ tâm tình bị vây một loại không hề bận tâm trạng thái.

Ít khi, Tô Phục hơi hơi trợn mắt, tái nhợt tuần trên mặt có cười khổ. Lần này Ngưng Khí thành xoay trở lại lại tuyên cáo thất bại, trước đây đã làm hơn trăm lần thử.

Nghĩ ban ngày kia Kỷ Tùy Phong bọn hắn kinh ngạc đích biểu tình, kia hai tán tu thái độ đột nhiên thì có cái đại chuyển biến, thật đúng là nghĩ đến tự Âm Thần Cảnh đâu.

Tu đạo giới từ trước đã lâu, đều có hoàn thiện hệ thống, thân thể to lớn vì Tứ Cảnh Thập Nhất Giai.

Tứ Cảnh vốn là Phàm Tục, Vãn Hư, Huyền Nguyên, Kiếp Pháp. Trong đó Phàm Tục lại phân Khí Cảm, Quy Nguyên, Thông Linh; Vãn Hư là vì Âm Thần, Ngưng Khiếu, Bảo Hư; Huyền Nguyên vốn là Linh Thai, Huyền Chân, Trường Sinh; Kiếp Pháp tiếp tục phân Độ Kiếp cùng Thuận Dương.

Đương nhiên, còn có chỉ lưu cho truyền thuyết chi "Vô Lượng". Có nghe đồn, Tây Phương Thánh Giới "Tam thánh Phật" đó là Vô Lượng quả vị, cũng xưng Phật Chủ.

Nhưng theo như này giới hệ thống, tự quả thật chỉ có Khí Cảm Cảnh. Nhưng xuyên qua thì vốn là mạng có thần hồn, bởi vậy tự khai bắt đầu tu luyện sau, lại có vận Âm Thần Cảnh rõ rệt đặc thù, Linh Giác!

Muốn điểm, từ Hồn Phiến trung lấy ra một vật, một phen nửa tắc dài, tinh xảo ngọc chất Phi Kiếm. Còn đây là triệu đến Phi Kiếm, này chất liệu gỗ làm

đầu phẩm chất Ngọc Thạch, này giới cực kỳ lưu hành, vốn là ngàn dặm triệu đến, kêu cứu, nhấn lại chuẩn bị vật.

Tám năm trước Tô gia diệt tộc, vì nàng cứu. Có lưu « thực cương ôn sát Ngưng Khiếu luyện Yêu trái qua » « Thái thượng cảm ứng thiên ». . . Còn có này triệu đến Phi Kiếm. Chỉ cần thoáng đưa vào linh khí là được kích hoạt, nội bộ có nàng nhấn lại.

Kìa « luyện Yêu trái qua » vốn là Yêu Thần cung đứng đầu sở độ sáng chế, cô động quanh thân một trăm lẻ tám chỗ khiếu huyết, cùng cứu đại khiếu hệ. Có điều trở lại tổ mạch, nên Trường Sinh, vốn là thiên hạ Yêu Tộc vô thượng bảo điển, này căn bản trải qua nghĩa ít Hội ngoại truyện, thông thường Yêu Tộc có thể được một hai phần mười người, đã vì chuyện may mắn.

« Thái thượng cảm ứng thiên » vì thế giới truyền lưu phổ biến nhất chỉ Trúc Cơ pháp môn, bùng hình, tĩnh tĩnh, ngưng thần, căn cốt thượng giai người, ba năm thời gian, có cảm thiên địa chi tự do linh khí, toại dần thu hút thể cho khí hải nội. Nhưng luyện khí tu có căn cốt, nhưng không có rễ cốt, liền không thể mở ra luyện khí chi đạo.

Tám năm thời gian, « luyện Yêu trái qua » tiến triển thần tốc, đã cô động một cái khiếu hệ cùng mười hai cái khiếu huyết. Cuối cùng thoát ly bị Ma Linh cắn nuốt hầu như không còn nguy cơ, mặc dù như cũ quanh quần sinh tử trong lúc đó.

Được phép căn cốt hạ đẳng, mất hai năm thời gian mới cảm được khí, lại hai năm, mới chính thức nhập môn nói. Sau đó bốn năm thời gian đều ở thử Ngưng Khí thành xoay trở lại, lại nhiều lần thất bại. Duy nhất có điều an ủi đó là "Linh Giác" thôi, trang bị Phạm Tục kiếm thuật, liên tiếp trăm phá yêu ma phòng hộ, lập nhiều đường công lao lớn.

Này tám năm đến từ là tìm qua Kiếm Trai chỗ, lại biết được Kiếm Trai mười năm chỉ mở một lần sơn môn, thời gian khác tiếp cận địa giới, chỉ sợ sẽ bị định vì xâm lấn, chỉ phải dần xuống tính khí.

Cũng có mặt khác thu hoạch, đối ân nhân cứu mạng của mình có cái đơn giản nhận thức. Tu đạo gần hơn trăm năm Độ Kiếp tông sư, tu hành giới nổi bật Kính Duệ, còn có nhân tộc đệ nhất mỹ nữ Mỹ Xung, và lại cho Trường Sinh cảnh thi càng là có thêm chém giết quá độ Kiếp tông sư Ký Lục, nàng đó là Nam Ly Cung Thủ Tịch đại đệ tử Diệp Tuyền Ki.

Này đã là đứng ở tu đạo giới đỉnh chính là nhân vật, nghĩ đến nàng sớm biết kết quả này, liền để cho chính mình gia tăng tu luyện, này Kiếm Trai há lại là như thế này tốt nhập?

Kiếp trước bởi vì chấp hành nhiệm vụ phát sinh ngoài ý muốn, thành người sống đời sống thực vật, tinh thần cũng vô cùng trong sáng, trong mỗi ngày cần thận chịu dày vò, chết lại chết không được. Như vậy ngày luôn luôn liên tục mười sáu năm, mắt thấy song thân đầu đầy tóc bạc, nếp nhăn mọc thành bụi, cũng không chịu buông tha cho hi vọng, day hấn vô cùng khó sống.

Có một Nhật, lời tiếng nổ lớn, linh cơ vừa động, tinh thần lại nhảy ra thân hình, là một đạo quỷ dị lốc xoáy hút lấy. Tiếp tục tỉnh thì liền đã đến này phương thế giới. Lại làm trẻ em oa oa rơi xuống đất, vốn nghĩ còn đây là lên trời trợ cấp tiếp tục sống cả đời, há lại dự liệu lại có Ma Linh lăng xuống, dựa vào tinh thần cô động, cuối cùng vị bị đoạt xá, trong mỗi ngày lại cần nuốt vận chính mình sinh cơ.

Đời này đã có cơ hội sống sót, tất nhiên là được bắt lấy kia một chút sinh cơ. Là người của hai thế giới, không có ai hơn so với hấn quý trọng tự mạng nhỏ. Kìa Trường Sinh đường rộng rãi cho hấn toàn bộ là giả huyền, Ma Linh mới là trước mặt tối việc quan trọng.

'Đốc đốc đốc '

Đêm khuya tiếng đập cửa, suy nghĩ ngừng, Tô Phục khẽ nhíu mày, Linh Giác trong, chỉ là một cái bình thường phạm nhân thôi. Đã tiếp cận giờ Tý, ai Hội lúc này tới tìm ta?

Thăm nghĩ vận, thân hình không ngừng, xuống giường mở cửa, đã thấy một cái tuổi thanh xuân cô gái xấu hổ xấu hổ đứng ngoài cửa. Thấy cửa phòng mở rộng, liền nhẹ nhàng trăm xuống hành lễ, rụt rè nói: "Nô tì Noãn Yên ra mắt công tử, phụng Đồ tiên trưởng chỉ mệnh tiến đến phụng dưỡng."

Nàng này chỉ vận đồ trang sức trang nhã, thanh tú động lòng người, lộ là vừa xuất dục, thơm xông vào mũi, trên người trong suốt sa mỏng mơ hồ lộ ra điệu dụng, cả người tràn đầy ngây ngô hấp dẫn, và lại bãi làm ra một bộ mê người tư thế, còn có làm cho người ta muốn ngừng mà không được nguyên thủy xúc động.

Tô Phục là người của hai thế giới, lại nhiều tai nạn, nuôi liên ý chí như sắt, lại càng khắc sâu hiểu được lười biếng cùng sa vào hưởng lạc giống như độc được, liền cau mày nói xong: "Người và lại trở về thôi, chỗ này của ta không cần phụng dưỡng."

Noãn Yên trên mặt e lệ rụt rè nhất thời hóa thành sợ hãi: "Công tử đối Noãn Yên làm sao không hài lòng, Noãn Yên có thể sửa, van ngài đừng đuổi ta đi." Nói xong lại quỳ xuống.

Tô Phục từ nhỏ đi học phá vạn cuốn, trong đó nguyên do có điều đoán, trong lòng thầm than, đưa tay xuất nàng nâng dậy, thần nhiên nói xong: "Vậy người liền vào đến thôi, đêm nay người thực sàng. Ngày mai đi ra ngoài liền nói người đã hoàn thành nhiệm vụ. . ."

"Nhưng nhân gia hay là xử nữ. . . Có mẹ chồng Hội kiểm tra. . ." Noãn Yên nhắc đầu hạ xuống, ngập ngừng vận, tay nhỏ bé gắt gao nắm chặt góc áo, đã là lâ chấ - chực khóc.

Tô Phục cũng không nói tiếng nào xoay người trở về bên cạnh bàn ngồi xuống, chớ nói hấn lúc này không có này tâm tình, đó là có, cũng không dám a! Ma Linh giống như như độc xà rình, tùy thời chuẩn bị xuống tay đoạt nhà. Nhưng chính mình tâm tình hơi có dao động, một cái áp chế không nổi liền sẽ phải chịu Ma Linh phản phệ, đi bước một cần thận tâm tình há lại thị nữ này Hội biết, này nam nữ chi nhạc nhất làm cho Ma Linh nhân cơ hội thừa dịp,

cũng không biết như vậy dày vò muốn bao lâu.

Thấy Tô Phục quả trông không thương hương tiếc ngọc ý niệm trong đầu, Noãn Yên này một đôi đôi mắt đẹp ở chỗ sâu trong hiện lên một tia hồ nghi, thực sự có người đối như thế sắc đẹp không động tâm sao?

Lúc này, bỗng cảm thấy có người tiếp cận, người chưa đến tiếng tới trước: "Sur muội, ta sẽ cùng ngươi đã nói, Tô đạo hữu há lại cái loại người này, ngươi Không tin, cái này ngươi thua thôi." Nói xong lại có tiếng cười, lộ là đắc ý phi thường.

Tô Phục cũng nghe, mới đầu nghi hoặc, đầu óc hơi rối, biết vậy nên dờ khóc dờ cười, chuyển hướng Noãn Yên chấp chấp thủ nói xong: "Nguyên là Vân sư tỷ, mới vừa rồi thực thiếu chút nữa động tâm, thật sự là tốt biểu diễn kỹ xảo nha, có điều đây cũng là vì sao?"

Hắn trong lòng cũng vì kinh, Vân Khê thu liễm hơi thở, lại chút nhìn không ra khác thường, này đó là tu vi chênh lệch tới trực quan thể hiện.

Kỷ Tùy Phong 'Ha ha' cười, bước đi vào phòng nội, nói xong: "Còn không phải ban ngày ngươi đại xuất danh tiếng, mời nàng trong lòng không mau, muốn đến xò xét thử ngươi, nhưng ngươi mắc mưu, liền để cho ta tiến vào bắt cả nhân ngươi tang cũng lấy được, khiến ngươi mất cái mặt to mặt."

Vân Khê 'Hừ' một tiếng, về động pháp quyết, từ trên người nàng lột xác tiếp theo tầng võng, vốn điểm đậm đáng yêu bộ dáng nhất thời đổi về bản tôn, chính là xinh đẹp mang trên mặt không phục, nói xong: "Ai bảo ngươi gạt ta nói, tu vi của ngươi chỉ có Khí Cảm Cảnh. Thiếu chút nữa liền lên đương, yêu vật kia bị ngươi một kích mà Độn, há lại Khí Cảm Cảnh có điều vì."

Lại tức giận nói: "Người ta rõ ràng có thể một hơi thu thập xong hắn, ai bảo ngươi nhúng tay, đưa yêu vật sợ quá chạy mất."

Tô Phục gạt mình, trong lòng cười khổ, này thực không thể giải thích. Trên mặt cũng áy náy nói: "Lúc ấy không nghĩ nhiều như vậy, chỉ cảm thấy khi đó ra tay thời cơ tốt nhất, thật sự là xin lỗi."

Vân Khê thấy hắn giải thích, trên mặt nhất thời băng không thể, cười hi hi khoát tay rộng lượng nói: "Tính một cái, bản tiên tử rộng lượng tha thứ ngươi đã khòe. Bất quá ngươi thật sự là tốt lắm, lại có thể nhìn được như vậy hấp dẫn, không giống người nào đó. . ."

"Khụ. . ."

Kỷ Tùy Phong vừa nghe, trên mặt nhất thời có chút mất tự nhiên, được phép nghĩ tới điều gì khó chịu nỗi chuyện cũ.

Tô Phục trong lòng cười thầm, này Kỷ Tùy Phong xem ra còn có chút chuyện xưa, cũng tò mò nói sang chuyện khác nói: "Vân sư tỷ mới vừa rồi biến thành Noãn Yên, đứng là nhìn không ra chút sơ hở, đây là quá mức pháp thuật?"

Kỷ Tùy Phong âm thầm cảm kích nhìn hắn liếc mắt một cái, thầm nghĩ người này thực bạn chí cốt.

Vân Khê quả là tính khí đơn thuần, nghe xong rất đắc ý, liền đổi vị trí lực chú ý, lại về động pháp quyết, 《trời buộc nguyên rùa》 lại lộ hóa, chỉ khe quần ngụ ở Vân Khê, giây lát liền thay đổi cái bộ dáng.

Biến thành Noãn Yên, nàng then thùng nhẹ nhàng thi lễ: "Nô tì Noãn Yên, gặp qua Tô công tử."

Nhìn thấy này thần kỳ một màn, Tô Phục rất là sợ hãi than, nói: "Quý môn 《Thái Thanh chuyển long lệnh》ta cũng có điều nghe thấy, không muốn còn có thể như vậy vận dụng, thật sự là mở rộng tầm mắt." Trên mặt nói như vậy vụn, nội tâm lại ở không ngừng lặp lại Vân Khê vẽ bùa đi hướng cùng linh khí vận chuyển quy luật.

"Hắc hắc hắc, đây chính là người ta tự mình sáng chế nga, người khác đều bắt chước không đến." Vân Khê giải quyết pháp thuật, cười đến giống đứa bé, chính là nàng lời này chắc chắn không giả.

Kỷ Tùy Phong cũng về mặt cùng có vinh yên, cười nói: "Ta đây sư muội nhập môn không lâu, cho tu đạo lên lại rất có thiên phú, bất quá cũng ít nhiều năng, sư phó luôn lấy nàng để giáo huấn ta. Ai, thật không hiểu ai mới là trước nhập môn."

"Ai kêu ngươi luôn nhàn hạ!" Vân Khê giả trang cái mặt quỷ, lại có chút bất mãn nói xong: "Sư huynh lần trước còn nói, ít nhiều người ta mới khiến cho ngươi có xuống núi cơ hội đâu."

Kỷ Tùy Phong nhất thời ế vụn, chỉ ngượng ngùng mà cười.

Tô Phục vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy cười đùa lời nói không kèm chế được tu sĩ, không khỏi hiểu ý cười. Tu sĩ tâm tình trọng yếu phi thường, nhất kiêu kị nổi lòng kịch liệt dao động, thường có tu sĩ bởi vì nội ma bạo phát mà hư hao đạo cơ, càng sâu người tính khó giữ được tánh mạng.

Kế tiếp ba người lại trao đổi một phen tu luyện tâm đắc, làm cho Tô Phục rất có đoạt được, còn đây là lần đầu tiên cùng cùng thể hệ tu sĩ như vậy nói chuyện với nhau, càng làm cho hắn mở rộng tầm mắt, đối với mình liên tiếp cô đọng luồng khí xoay thất bại cũng dần dần có điều đoán.

Chương 4: Quy Nguyên

Chương 4: Quy Nguyên

"Trùng hư, thủ trung vì đang, doanh hoặc không thiếu, Huyền Thiên tức giận, lộ Sơ Dương chỉ trước, kéo dài nếu tồn tại, dùng không bao giờ."

Này đoạn Khẩu Quyết khinh thường là: cảnh giới vốn là hư vô mà không thấy, bởi vậy tu ôm lấy "Khí", mới có thể kiên cố cảnh giới. Mỗi ngày giờ dần cùng giờ mao trong lúc đó có một lau đại khái Sơ Dương Huyền Thiên chỉ tinh, Khí Cảm Cảnh tu giả liền có thể riêng phương thức rút ra Huyền Thiên chỉ tinh, bởi vì Triệu Dương mỗi ngày dâng lên, cổ Huyền Thiên chỉ tinh không mấy đoạn tuyệt chỉ ngu.

Từ nay về sau cần cù và thật thà không ngừng, ngăn người một phần năm, trưởng giả năm sáu năm, liền có cảm có điều Ngưng Khí thành xoay trở lại, lấy sinh sôi không ngừng ý, này cũng có sinh sôi không ngừng khả năng. Nhưng thành, liền vào nhập Quy Nguyên, là được thao khống linh khí tán ở tứ chi bách hải, bắt đầu chuyển rèn pháp thể, từ nay về sau có tiêu hao, càng có điều dần dần khôi phục, nếu không ngu linh khí tán đi.

Chuyển rèn pháp thể có một rõ ràng ưu đãi, Phạm Tục chỉ bách bệnh không thể dính, ngũ giác lại càng dần dần linh mẫn. Ở sinh ra Linh Giác trước, ngũ giác đó là bảo trụ bản thân và gia đình tánh mạng pháp bảo.

Đây là 《 Thái Thượng Cảm Ứng Thiên 》 chỉ căn bản trải qua nghĩa, cho thực giới truyền lưu cực lớn, từ đại môn đều chân truyền đệ tử, cho tới thông thường tán tu, đều dùng cái này pháp Trúc Cơ, đơn giản, dùng vào thực tế, và lại giả cả chỉ cần mười Phù Tiễn liền có thể mua được.

Mà Huyền Thiên chỉ tinh cùng thông thường linh khí lại có bất đồng, vốn là Tiên Thiên trong veo khí. Thông thường linh khí chỉ bằng luyện hóa tạp chất lại vừa, nếu không sẽ gặp bị tạp chất nhiễm hóa Thức Hải, nhẹ thì Thức Hải tan vỡ, đạo cơ không còn, nặng thì nổ tan xác mà chết. Nhưng luyện hóa hiệu suất thật sự thấp, cổ cực nhỏ người làm này cố hết sức không lấy lòng việc.

《 Thái Thượng Cảm Ứng Thiên 》 mới có thể truyền lưu thực giới mà kéo dài không suy.

Tô Phục lẳng lặng ngồi ngay ngắn, trong phòng cửa sổ môn mở rộng ra, một tia liên tiếp khí hoa từ thiên linh mà vào, trải qua nê viên, Phong Phủ, đờ đột, đến thần khuyệt khiếu hệ chỉ huyết Khí Hải.

Một tia như sương mù hoa phủ phục Tại Khí Hải Nội, 《 Thái Thượng Cảm Ứng Thiên 》 thông thiên đọc lâu lâu, một tia trải qua nghĩa hiểu ra lưu chuyển trái tim. Bỗng nhiên có điều cảm, Linh Giác nội, cách nơi này cách đó không xa cũng có người đang ở hấp thu, quanh mình linh khí liền có đó rối loạn.

Linh Giác trong, người nọ hấp thu Huyền Thiên chỉ tinh pháp môn có một chút bất đồng, đúng là từ phía trên linh mà vào, thẳng xuống Khí Hải. Vốn là có vận hiểu ra, lúc này lại càng tin tưởng.

Tâm niệm liên động, theo nếp bảo chế, một tia như sương mù hoa liền từ thiên linh mà vào, thẳng xuống Khí Hải.

'Oanh'

Chỉ thay đổi động, Khí Hải lại ầm ầm xoay tròn, Ti Ti sương mù điên cuồng chuyển động, Linh Giác trong, chuyển động sương mù dần dần có đường vân tạo. Tô Phục áp lực vui sướng, lại càng chuyên chú hấp thu Huyền Thiên chỉ tinh.

Bên kia Kỳ Tuyền Phong bỗng nhiên dừng lại động tác, như có suy nghĩ gì nhìn phía bên này.

Này dừng lại, Tô Phục lập tức có sở cảm ứng, cảm thấy hưng phấn, Huyền Thiên chỉ tinh lấy trước nay chưa có tốc độ hấp thu.

Thật lâu sau, Tô Phục đột cảm Khí Hải chấn động, Linh Giác nội, như vậy sương mù hoa đã hơi dần dần ngưng thật Thành Long mắt lớn nhỏ lốc xoáy, tận mắt nhìn thấy này một quá trình Tô Phục, trong lòng càng là có thêm một loại nói không rõ Đạo không rõ cảm thụ. Lần này có thể dễ dàng như thế đột phá, nghĩ đến cũng có được tích tụ dày nguyên nhân thôi.

Đúng không sai thì Sơ Dương hơi lộ ra, chỉ một chút quang hoa bỏ ra, phút chốc, liền có vận trượng Vô Lượng Quang.

Tô Phục dừng lại, dài thở phào một cái, lấy Linh Giác quan sát, kia phương ngưng tụ thành luồng khí xoáy lấy một loại vi diệu tốc độ chuyển động, mỗi một vảy đều có Ti Ti linh khí tán nhập tứ chi bách hải, trong lòng hân vui sướng, biết này đã là vào Quy Nguyên cảnh. Từ nay về sau chỉ cần mỗi ngày cố động, luồng khí xoáy dần dần thành thực chất, hóa đan hình, có điều sinh linh tính, là được bước đầu khai thông ngoại vật, là vi Thông Linh Cảnh.

Mấy năm chăm chỉ không ngừng, cuối cùng có sở thành, loại này đột phá cảm thụ nhất tuyệt vời. Tô Phục nhanh chóng chặt lại hai mắt, nhất thời lại có đó mê luyện lên loại cảm giác này. . . Cũng bởi vậy, hẳn rốt cục hiểu ra luồng khí xoáy luôn luôn không thể thành hình nguyên nhân.

Tất cả chỉ vì 《 Luyện Yêu Kinh 》 lên, ở không vào Khí Cảm thì liền đã y theo pháp môn bắt đầu cố động khiếu huyết, trên lý luận 《 Luyện Yêu Kinh 》

cùng 《 Thái Thượng Cầm Ứng Thiên 》 không thể cùng tồn tại. Cũng là vận khí phi thường, cô động khiếu huyết cũng không từng trở ngại Khí Hải, nếu không đừng nói Quy Nguyên, có không xuất linh khí trú nhập Khí Hải đều là vấn đề, hai người hoàn toàn thuộc về bất đồng hệ thống.

Khi đó thân thể suy yếu, trừ không ngừng tiến bù bên ngoài, cần đi trước luyện thể, mới có thể gia tăng trừ hàng xác suất, này cũng Diệp Tuyền Ki trước khi đi ta hẳn đề nghị.

Nhưng có người chỉ ra chỗ sai, hoặc là có một cái dẫn đường sư phó, liền tuyệt sẽ không đi này đường vòng. Tục ngữ có nói, sư phó lĩnh vào cửa, tu hành xem cá nhân, có điều ngay cả con đường đều nhìn không thấy, đàm gì tu hành đây?

Đây cũng là luôn luôn khôn tại Khí Hải cảnh căn bản nguyên do, cũng là Kỳ Tuyền Phong đối với hắn trông không ác ý, nếu không chỉ cần khiến cái phá hư, này đột phá chẳng những không thể thành, cũng có từ nay về sau không thể ngưng tụ thành luồng khí xoáy nguy cơ. Cố cực nhỏ có tu sĩ ở khoảng cách rất gần địa phương cùng nhau tu luyện.

Phục lại một khắc, xuất tâm thần chìm vào Thức Hải. Thanh quang như cũ xúm lại, thân mình ý thức đã không hề nhỏ yếu, có Âm Thần nhập trú, lại càng ngưng thật, đứng yên thuyền nhỏ trung. Kia Huyết Hải vẫn là rít gào Như Long, kỳ nội có dữ tợn gương mặt.

Tô Phục thấy vậy, không khỏi nở nụ cười, rất là vui sướng, cảm thấy đối Diệp Tuyền Ki lại càng hưng phấn. Cuối cùng liếm tươi cười, thần nhiên nói xong: "Hai mươi năm gãy dựa đánh nhau chết sống, ta cuối cùng có cùng người đấu tranh tư bản, chúng ta kết cục như thế nào và lại nhìn nhìn lại."

Tựa hồ cảm nhận được Khiêu Khiếu, Huyết Hải bỗng dung bốc lên, là một thanh quang sò trở, không thể xâm phạm mây may. Trong biển máu liền có hình người lộ hóa, này diện mạo lại cùng Tô Phục giống nhau như đúc, chính là có chút quý dị, chợt nghe hắn cười to nói: "Tư bản? Ha ha, Dị Tinh đến trái đất, nói trắng ra là bất quá Đoạt Xá Chi Đạo. Ở điểm này lên, chúng ta là giống nhau. Đừng tưởng rằng đột phá một cái tiểu cảnh giới có thể đối kháng ta, ta nhưng là Chân Giới từ trước tới nay đầu một cái chiếm cứ pháp bảo Chân Linh Ma Chủ phân thân."

"Nho nhỏ tu sĩ, cứ để cho bản tôn thao túng có phải tốt hơn không, đỡ phải nhiều loại vất vả, Trường Sinh thì vẫn còn xa xa không hẹn. Người chỉ cần buông ra thể xác và tinh thần, ta bảo vệ một cái Trường Sinh chi lộ, nói không chừng cũng có điều cho người chạm vào Thuần Dương cảnh."

Ma Linh bản thân có hoàn thiện thần trí, chừng hai mươi năm cơ hồ không có một ngày chưa từng ngừng kinh doanh hấp dẫn, loại này không giây phút nào nhiều tập mới là để cho đầu người đau.

Lúc đầu, Tô Phục còn có thể lên tiếng mắng to, không có hắn, phần uất mà thôi. Mặc cho ai có như vậy gặp được đều không pháp vui vẻ nhận, chi bằng có một quá trình, mười hai năm sinh tử quanh quẩn, tám năm cẩn thận, đã có vận lực miễn dịch. Chính là mặc kệ hắn, nếu không có biện pháp dứt khoát trốn khỏi, nếu không tiếp tục như thế nào rít gào đều là vô dụng công.

Ma Linh nói xong, ngữ khí vì bỗng nhiên, tiếng cười dần dần chỉ, có chứa hấp dẫn: "Lần trước cái kia tà linh hương vị cũng không tệ lắm, nhưng người đưa kia miêu Yếu linh phách cùng ta, ta liền đích truyền người một loại vô thượng pháp thuật."

Tô Phục nghe xong không khỏi lạnh lùng cười, biết hắn nói đó là Vạn Sơn Huyền yêu vật kia, liền Trào Phúng nói xong: "Lần trước người cũng nói là vô thượng pháp thuật, liền này nho nhỏ Dịch Dung Thuật cũng có thể xưng vô thượng? Nhưng người không thể xuất ra để cho ta thỏa mãn đồ vật này nọ, về sau tự đừng nghĩ ta tiếp tục thay người tìm đồ ăn."

Nói xong, nếu không để ý Ma Linh như thế nào dụ dỗ, lực chú ý dời đi Hư Không chỗ kia di động vật. Tiến vào Quy Nguyên cảnh, này giống như quyền sách gì đó quả có biến hóa, chỉ thấy như vậy chẳng biết lúc nào có lực chữ to.

"Thái Huyền Vô Lượng Bảo Điện?"

Tô Phục thì thảo ra tiếng, mấy người chữ to hình như có loại Cảnh Thần Thanh Tâm tác dụng, để cho hắn hơi hơi khuấy động nổi lòng dần dần bình phục, chỉ hóa thành lạnh lùng cười: "Rất tốt rất tốt, bất luận là ai cùng ta gieo xuống Ma Linh, hại ta cả đời này toàn tộc diệt hết, tất làm cho bọn người trả giá thật nhiều."

Nghĩ, hắn lại làm bản: "Thế nhân đều mến mộ Tiên nhân đạo trường sinh, lại há lại biết đoạn đường này gian khổ, nhiều ít cái một ngày một đêm chưa từng lười biếng, thật cẩn thận cẩn thận, lại chỉ vì sống lâu hai năm. . . Bất luận như thế nào, đột phá luôn chuyện tốt."

Muốn điểm, liền thu hồi thần nhiên phiền muộn, âm thầm nghĩ ngợi: "Này thanh quang không thể hộ ta một đời, vật ấy lại càng không thể quá mức ý lại. Vì tự tánh mạng suy nghĩ, tu vi mới là trọng yếu nhất."

...

Một lúc lâu sau, Tô Phục ba người được thỉnh mời cùng nhau dùng cơm.

Đây là một cái xa hoa phòng, bị vây bản địa Huyện lệnh Vương Tri Nhai nhà cửa, Đỗ Tung có điều yêu cầu, kia Vương Tri Nhai cũng biết điều, liền cử nhà dọn đi rồi.

Chạm rồng phù điêu âm huân mộc, màn gấm như mắc cửi bóng chông điệp, lớn đến đồ dùng trong nhà, bài trí, tiểu tới nhanh nhẹn, đều là người thường khó gặp thượng phẩm, mà Vương Tri Nhai bất quá chính là một cái Huyện lệnh, có thể thấy được này huyện du thủy có bao nhiêu dày.

Thị nữ xuyên qua ở giữa, không ngừng có thức ăn bị bùng lên, chính là sớm một chút mà thôi, lại dị thường phong phú. Lại có Đỗ Tung, Mạnh Du bồi tọa, đây cũng là thực lực mang đến tới trực quan chỗ tốt, Tô Phục trong lòng có điều hiểu ra.

Kỷ Tuy Phong cùng Vân Khê đã là tập mãi thành thói quen, hai người ở bái nhập Ngọc Thanh Tông phía trước, thân phận địa vị liền không phải thông thường tán tu có thể sánh bằng.

Mọi người đều là tu sĩ, đối thực vật yêu cầu cũng không cao, chỉ có Tô Phục ngoại lệ. Mười hai năm sinh tử quanh quẩn, để cho hắn đói ăn trúng dị thường chấp nhất, Trữ làm ăn no ma quỷ, không làm đói khát người.

"Đúng rồi, còn chưa có chúc mừng Tô huynh, sáng nay lại có đột phá, thật sự là thật đáng mừng." Kỷ Tuy Phong tựa tiểu phi tiểu nhìn Tô Phục, tựa hồ có điều phát hiện.

Tô Phục chính đại mau ăn ngốn, nghe xong lời này, trong lòng thần nhiên, nói sòng nói xong: "Quả thật đột phá, còn phải cảm tạ Kỷ huynh tương trợ."

Vân Khê tò mò trừng lớn đôi mắt đẹp, sáng nay nàng vừa lúc đi vắng, bất quá nàng càng cảm thấy hứng thú chính là, Tô Phục bộ dạng cao cường như vậy xinh đẹp, tướng ăn lại như này khó coi, không khỏi chế nhạo lấy: "Tô Phục sư đệ lẽ nào từ nhỏ liền chưa ăn no sao."

Tô Phục động tác vì bỗng nhiên, đúng là cúi đầu cẩn thận nghĩ nghĩ, mới gật đầu khẳng định nói xong: "Không sai biệt lắm."

Mỗi lần Ma Linh phát tác, một điểm một điểm tằm ăn lên sinh cơ, điều tu đại lượng thực vật bổ sung, nếu không thể cốt liền ngày từng ngày gầy yếu đi xuống, đây là Ma Linh từng bước tan rã Tô Phục ý chí chiến đấu đích thủ đoạn. May mà Tô gia cũng tính gia đại nghiệp đại, nếu không cho dù không bị tộc diệt, cũng sẽ bị hắn ăn chết.

Cũng bởi vậy, cả đời này sinh ra trước mười hai năm, cơ hồ không có no qua một lần bụng.

Vân Khê không khỏi cứng lại, ước chừng là hiểu lầm, còn tưởng rằng Tô Phục là cái loại này không cha không mẹ cô nhi, ăn mày sống bằng nghề, ngẫu có cơ duyên bước vào tu đạo giới, mới vừa rồi giải thoát.

Nghĩ đến này, không khỏi mẩu tính tràn ra, liền tiếp cho hắn đĩa rau, tiếng nói cũng trở nên dịu dàng: "Vay ăn nhiều một điểm."

Kỷ Tuy Phong thấy thế, có chút ăn vị, ê ảm nói: "Sư muội, sư huynh của ngươi ta cũng vậy từ nhỏ khổ vận to lớn, sao sẽ không gặp ngươi cho ta giúp qua đồ ăn."

Vân Khê hi hi cười, cổ tay một phen, một viên đan hoàn nơi tay, cười xấu xa nói: "Sư huynh, đến ta uy ngươi ăn. . ."

Viên thuốc này vừa ra, Đỗ Tung cùng Mạnh Du nhị vị phụng dưỡng lại âm thầm lưu luyến, đây chính là Tích Cốc đan, tu sĩ phục chi, một tháng trong vòng đều không hề bị đến bụng đói quấy nhiễu, này tài liệu mặc dù thông thường, nhưng thông thường tán tu làm sao luyện đan, điều tu hướng này Đại Thương đi mua, giá cả thật sự không thấp.

Kỷ Tuy Phong mặt đều tái rồi, lúc trước vì đột phá Âm Thần Cảnh, bế quan hơn hai năm, Tích Cốc đan ăn vào muốn phun. Muốn điểm, liền gắt gao che miệng lại, xin giúp đỡ giống như nhìn phía Tô Phục.

Cảnh này làm cho Tô Phục không khỏi cười ha ha, nụ cười này lại đem nhiều năm đọng lại mùi thơm nồng khí phóng túng không còn.

Đỗ Tung hai người cười theo mặt, thấy thời cơ chín muồi, liền thật cẩn thận nói: "Tiền bối, yêu vật kia tối hôm qua lại xuất thủ."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Phù Trần

Chương thứ năm: Phù Trần

Kỷ Tuy Phong trầm nghĩ đến đây, ba người dừng lại đàm tiếu, phen này khoản đãi tất nhiên là cần đại giới. Nghĩ đến ngày hôm qua hai vị Cung Phụng thấy yêu vật kia, tâm khiếp thối, người như vậy cả đời cũng chỉ có thể là tán tu.

Cảm thấy đối với hai người khinh thường cười lạnh, trên mặt lại thần nhiên nghĩ ngợi nói: "Nga, này không phải nhị vị Cung Phụng phân nội việc sao."

Vân Khê cười thầm, sư huynh luôn mặt lạnh tim nóng, sợ là đã muốn quyết định quản việc này chứ.

Đỗ Tung nào biết Kỳ Tùy Phong ý tưởng, ngượng ngùng cười: "Tiền bối, yêu vật kia ngài cũng nhìn thấy, văn bối sợ là lực không hề bất. Nhưng hiện đem tin tức truyền trở về, chờ đợi viện binh thì cũng không biết có bao nhiêu dân chúng chịu hại. . ."

Mạnh Du liên tục gật đầu đồng ý, lại chấp tay khẩn thiết nói : "Xin hãy tiền bối ra tay, còn Vạn Sơn Huyền dân chúng một cái thái bình An Nhạc."

Kỳ Tùy Phong cho mình cùng Tô Phục chầm một chén rượu, nâng chén đụng nhau, uống cạn, một lát mới lãnh đạm nói: "Hai người các ngươi rất sợ chết liền muốn tạo nên người khác, nhưng ta chờ cũng không là này đối thủ, hai người các ngươi còn có thể luôn mồm vì dân chúng sao?"

Hai vị Cung Phụng đi tới chỗ nào đều có thể đã bị vô cùng tôn sùng cùng lấy lòng, lúc này lại ** lửa nguy rồi vũ nhục. Hai người mặt đỏ lên, nhưng lý trí nói cho hai người trăm triệu không thể xúc động, nếu không gây ra đối phương một cái không mau, còn chưa gặp gỡ yêu vật, là được có thể chết được sạch sẽ.

Tô Phục thấy thế, cười hoà giải nói : "Kỷ sư huynh, nghĩ đến hai vị Cung Phụng trông không ác ý, liền đừng làm khó dễ." Nói xong, lại chuyển hướng Đỗ Tung, cẩn thận hỏi: "Đỗ tiên sinh, tối hôm qua người bị hại vì nhà ai, phương tiện cho chúng ta điều tra sao? Nhưng có thể nói, để cho ta trông thấy người bị hại, có lẽ đối tróc nã yêu vật có điều giúp ích."

Đỗ Tung ngay cả vội vàng đứng lên, cảm thấy hưng phấn, chấp tay trả lời: "Kia người bị hại vì Vạn Sơn Huyền Trần gia, này gia chủ Trần Hữu Vi có một nữ, năm vừa mới mười tám, sự phát thời gian vốn là đêm qua giờ Sửu. Điều tra tất nhiên là vô có vấn đề, chính là kia người bị hại thần trí có chút không rõ, xin hãy tiên trưởng cứu nàng nhất cứu."

Kỳ Tùy Phong lại là lạnh lùng mà cười, nói xong: "Nghĩ đến người thu Trần gia ưu đãi thôi, này cũng không sao, để cho ta ra tay cũng có điều, người chỉ bằng quay về ta một vấn đề."

Đỗ Tung hai người nhất thời nhẹ nhàng thờ ra, miệng cười đầy mặt nói : "Tiền bối xin hỏi, văn bối xác định tri vô bất ngôn."

"Ta từ xuống núi tới nay, nhiều dân gian nghe nói Phù Trần Tôn Giả. Này xưng hô vì sao người? Phương nào nhân sĩ? Chính là tu giả? Có chuyện gì dấu vết đáng giá ca tụng?"

Mấy vấn đề này mới là hấn xuống núi một trong những nguyên nhân, ánh mắt của hấn lạnh lùng, chăm chú nhìn hai người. Không trách Ngọc Thanh Tông coi trọng việc này, kia Tôn Giả chi số, chính là Thuần Dương đại năng mới có.

"Ân?"

Tô Phục trong lòng nhất lộp bộp, cũng nhú mày.

Nhị vị Cung Phụng đưa mắt nhìn nhau, hứa là có chút kiêng kỵ, mang trên mặt khó xử, Mạnh Du cuối cùng khí thịnh, liền kiên trì mở miệng nói: "Kia Phù Trần Tôn Giả dị thường thần bí, không ai biết hấn lai lịch. Xu Mật Viện có điều ghi lại, sớm nhất xuất hiện cho bốn năm trước phía đông Chiêu Ương Thành trong, Tôn Giả số chính là các nơi dân chúng tự phong."

"Kia Phù Trần xác nhận hấn tên, phạm hấn đến mức, đều có Yêu tà bị bắt phục. Cho dù kia Yêu tà tiếp tục như thế nào bí ẩn, cũng sẽ bị này Phù Trần bắt được, kia Phù Trần cũng không cho người trước hiển linh, trông không người biết hấn chân thật bộ mặt, tựa hồ mỗi lần xuất hiện đều cũng đổi lại bộ dáng. . ."

Mạnh Du nói xong, lâm vào suy tư, những tài liệu này ở Xu Mật Viện nội đều có lưu trữ, hấn tất nhiên là xem qua, chầm chước vận dùng từ, còn nói vận: "Phạm bị Phù Trần cứu trợ đã từng dân chúng, đều tự phát thay hấn dựng lên Trường Sinh bài vị, không biết ai trước nổi lên đầu, lợi dụng Tôn Giả xưng."

"Lại có. . ." Nói đến tận đây, tiếng nói vì bỗng nhiên, cảm thụ được Kỳ Tùy Phong lãnh liệt ánh mắt, cuối cùng bất đắc dĩ nói: "Có nghe đồn, kia Phù Trần đã đến Vạn Sơn Huyền, chỉ là một thẳng không thấy này tung, ta chờ cũng không dám khẳng định."

Tô Phục trên mặt trông không khác thường, chỉ lấy nữ nô bóp chà lau khóe miệng, trong lòng đã có kinh dị, này Phù Trần hấn tất nhiên là biết vì ai, kiếp trước chính mình tính danh có điều không phải là Tô Phù Trần sao. Chỉ vì hoài niệm kiếp trước, liền để lại người này số, không muốn lại như vậy chịu chú ý sao? Chỉ bằng thu liễm thu liễm.

Mạnh Du lại bổ sung một ít này Phù Trần sự tích, như Thừa Nguyên vài năm, nào đó có quý quái quỷ phá. Kỳ thật đó là Quý tu bốn phía lấy phạm nhân huyết nhục tu luyện, bị này Phù Trần tiêu diệt mà thôi.

"Văn bối chỉ biết này đó, tiền bối nhưng còn có việc khác muốn hỏi?"

Kỳ Tùy Phong một bộ như có suy nghĩ gì bộ dáng, khoát tay, nói xong: "Chuẩn bị một chút, chúng ta đi Trần gia đi một chuyến." Nói xong, lại chuyển hướng Tô Phục, cười nói: "Tô đạo hữu ý hạ như thế nào."

Tô Phục một trào Chiêu Hồn Phiến, cười cười, nói xong: "Kỷ sư huynh làm chủ cũng được."

...

Mùa vốn là đầu thu, Vạn Sơn Huyền sáng sớm môn thủ công người cần phi áo ngoài, giờ Thìn tới, liền bắt đầu chuyển ám. Bên trong thành có hai cái con đường chính, phía nam đi thông huyện lân cận núi cao vút tận tầng mây huyện. Từ bắc môn đi ra ngoài, là được thấy nổi tiếng cách giang, quan đạo gần

sát bờ sông, có điều đi thông bên ngoài quận.

Vạn Sơn Huyền nhất nổi tiếng sản vật đó là quặng sắt, quặng sắt vốn là triều đình coi trọng nhất vật, ở nơi này khai thác quặng sắt, đều cần vận hướng Lương Kinh, Đại Luật lấy Lương Kinh vì điều, cố lại danh luật Lương thành.

Mà bản địa lớn nhất khai thác thương, đó là Vạn Sơn Huyền Trần gia.

Trần gia vốn là Vạn Sơn Huyền nhà giàu nhất, nhưng này chỉ phải nhất nữ nhi, dưới gối không có con. Trần Hữu Vi liền muốn lưu này nữ kén rể tể, nếu không to như vậy gia sản nên xử trí như thế nào? Không muốn liền gặp yêu vật làm bản, tin tức này đã vì nó sở áp, chính là giấy không thể gói được lửa, sớm hay muộn được truyền đi ra.

Trần gia nhà cửa hạ xuống trong huyện thành phần hoa nhất đoạn đường, Danh Lưu Quan Nhai.

Chỉ thấy cửa hai cái cực đại đá sư trấn trạch, hướng lên trên có mười sáu cấp bậc thang, mấy cùng Vương Công quyền quý tương đối, Đại Luật tuy có lễ độ, phẩm công, thương, nông, gia đình trước cửa bậc thang không thể cao hơn bát giai, nhưng nơi đây hẻo lánh, cách Lương Kinh khá xa, ai có thể trông coi này nhà giàu nhất?

Cửa cũng có gia binh gác thủ vệ, chính là cùng Tô Phục hôm qua chứng kiến chính quy binh có chênh lệch.

Đoàn người đi tới, lên bậc thang, thủ vệ liền đón chào, Mạnh Du không nhiều đi hai bước tiến lên, âm thanh lạnh lùng nói: "Ta vốn là Đại Luật Xu Mật Viện ngoại hạng Cung Phụng, tiến đến điều tra làm bản án, bọn ngươi còn không mau mau thông tri Trần gia chủ."

Thủ vệ kia mỗi ngày đứng ngoài cửa, chứng kiến người nhiều vô kể, thấy đoàn người khí độ phi phàm, trong lòng biết người phi thường, lúc này vừa nghe, lại càng kích động, trong đó một cái liền chạy vào nhà cửa bẩm báo.

Thấy cổng lớn mở rộng ra, Mạnh Du liền đem thân vị nhượng xuất, làm cho Tô Phục ba người đi trước.

Vào nhà cửa, chỉ thấy núi giả, đình đài, hồ nhân tạo bạc cái gì cần có đều có. Mặc dù hết sức xa hoa lãng phí việc, nhưng cho Kỷ Tùy Phong sư huynh, mệt mỏi trong mắt, nơi đây nói không nên lời thô bỉ, sao có thể cùng Ngọc Thanh Tông sơn môn so sánh với.

Chỉ chốc lát, kia Trần gia gia chủ liền ra đón, bên người có hai phụ nhân.

Trần Hữu Vi thoát nhìn rất là nho nhã, một điểm không giống thương nhân, bốn mươi cao thấp tuổi, hứa là có thêm đường, nhìn lại bất quá ba mươi lăm ba mươi sáu. Hình thể hơi có mập ra, vận kim ban vân tay cẩm y, cước đạp Vân Long giày, có Doanh Doanh (nhẹ nhàng) ý cười, quả thật có chút khí độ.

"Không biết năm vị tiên trưởng giá lâm, không có từ xa tiếp đón, xin hãy tha thứ thì cái."

Chờ đợi nghênh gần, Trần Hữu Vi vội vàng đứng lại áp lễ, cẩn thận tỉ mỉ, lại chỉ vào trong đó một vị phụ nhân giới thiệu: "Còn đây là chính thê của ta Trương Căn."

Trông Trương Căn ba mươi hai ba năm kỷ, đoan trang thanh lịch, Doanh Doanh (nhẹ nhàng) mà lễ, không khó nhìn ra này vốn là nhà giàu xuất thân, chính là trên mặt có chứa ai dung, này khinh khóa, cường tiếu: "Gặp qua năm vị tiên trưởng."

Trần Hữu Vi sắc mặt khẽ biến thành chìm, giây lát khôi phục, lại chỉ vào một vị khác phụ nhân nói: "Đây là tiểu thiếp Lý Vân Vân."

Lý Vân Vân nhìn lại bất quá hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, dáng người yếu đuối, đường cong là lướt, áo ngoài hơi hơi lộ ra Bạch Tuyết da thịt, như ẩn như hiện, này đúng là mặt đào thành thực, nhất mê người.

Nàng trên gương mặt có thần nhiên trang dung, có mê người tình hình gió, nét mặt tươi cười như hoa Doanh Doanh (nhẹ nhàng) bái hạ: "Bái kiến năm vị tiên trưởng."

Kỷ Tùy Phong không muốn cùng phàm nhân có nhiều tiếp xúc, liền khoanh tay mà đứng, Mạnh Du vốn là biết cơ người, liền nghênh lễ thượng khứ, nói xong: "Trần gia chủ liền không cần khách sáo, các vị tiên bối muốn đi sự phát địa điểm nhìn xem, mặt khác, thỉnh mời lệnh ái xuất hiện, tiên bối hoặc có pháp có điều trị."

Trần Hữu Vi chỉ nghe đến cuối cùng một đoạn nói, không khỏi mừng rỡ, vội phân phó hai vị phụ nhân đi đưa nữ nhi trong nhà mang đi ra, sự phát sau, bởi vì vận thần trí mơ hồ, cho nên một mình bị dẫn theo đi ra chiếu khán, nếu không không biết sẽ phát sinh chuyện gì. Chính mình thì mang theo mấy người đi trước sự phát.

Lý Vân Vân trước khi đi, hướng về Tô Phục ba người chỗ phương vị trộm vút mị nhãn.

"Hừ, hồ ly tinh." Há có thể giấu diếm được Vân Khê, không khỏi nhẹ giọng mắng. Đây là phản ứng bình thường, tựa như mỗi đứa bé đều có vận bảo vệ chính mình âu yếm vật bản năng.

Trần Hữu Vi chỉ làm không nghe thấy, mãi miết về phía trước, mang theo đường.

Càng hướng trong đi, Tô Phục trong tay Chiêu Hồn Phiến liền nắm được càng không nhiều, cùng Vân Khê hai người liếc nhau, đều từ đối phương trong

mắt thấy được thận trọng.

"Chi —— "

Xuyên qua chứa nhiều đình đài lầu uyển, Trần Hữu Vi cho một viện trước cửa dừng lại, đưa tay đẩy đi, cửa gỗ chỉ nha mà mở, hần liền nghiêng người đứng, đưa tay hư dẫn: "Tiên trưởng, nơi đây đó là đêm qua sự phát."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Huyền Thuật

Chương thứ sáu: Huyền Thuật

Viện môn mở rộng, lại thấy một mảnh lục vụ, Tô Phục biết vậy nên khác thường, trong mắt lóe hàn mang, trong tay Chiêu Hồn Phiến có ánh sáng nhạt, nhẹ nhàng quét động, có trận gió tràn vào, vốn phủ phục mà ra lục vụ liền bị thổi mở.

Kỷ Tuy Phong động tác cũng không chậm, trong tay chợt có nhất ngọc, pháp quyết vẽ động, hữu quang nhất thời bảo vệ mọi người. Kia lục vụ quay lại, lại nửa điểm không thể tiến.

Chờ đợi kia lục vụ dần dần tán đi, Trần Hữu Vi lúc này mới lau cái trán mồ hôi, cảm kích nói: "Đa tạ tiên trưởng cứu trợ, này yêu vật thật thật giả dối thật giận, lại đi mà quay lại. . . Tiên trưởng đây là làm sao bây giờ?"

Trần Hữu Vi lời còn chưa dứt, Tô Phục lại bỗng nhiên đưa Chiêu Hồn Phiến cái cho Trần Hữu Vi trên cổ, thần nhiên nói xong: "Huyền Thuật chi vì Huyền Thuật, vốn là thiết giả khó phân biệt, khó lòng phòng bị, người chi Huyền Thuật mặc dù có chỗ hơn người, nhưng không hiểu như thế nào diễn hảo một cái thành công thương nhân, tư thế không khỏi quá thấp đó."

Tràng gian ba người trượng Nhị hòa thượng sở không được nào, chỉ có Kỷ Tuy Phong cũng cười lạnh lạnh nói: "Cách mười dặm liền nghe vận của người mùi thú, như thế nào không phòng bị, ngày hôm nay người ai ya thúc thủ chịu trời liền thôi, bằng không liền cho người ném thử tòa cốt ** mùi vị."

Nhị vị Cung Phụng dần dần có điều hiểu ra, nhìn Trần Hữu Vi ánh mắt liền có vận kinh nghi.

Vân Khê cũng kịp phản ứng, ngọc thủ ở trên trừ vật đại một nét thoáng hiện, trên tay liền bắt một cây trâm ngọc người, nhẹ nhàng vung, cây trâm hóa thành nhất đạo thanh sắc lưu quang đi bắn.

Trần Hữu Vi trên mặt có chứa hoảng sợ, bị cây trâm xuyên thủng, mọi người chỉ cảm thấy quanh mình cảnh tượng nhất thời thay đổi cái bộ dáng, như cũ là viện môn trước, Trần Hữu Vi lại hóa thành một cây cảnh khô rơi trên mặt đất.

Đỗ Tung hai người vừa sợ vừa giận, vì cây trâm chi uy sở kinh, vì yêu vật trên đùa sở giận.

Kia cây trâm quay tròn bay trở về, Vân Khê hi cười hi hi lấy giới thiệu: "Nó kêu Tru tiên thứ, là sư phó của ta thân thủ thay ta luyện chế, đã tế luyện ba tầng cấm chế nha."

Tu sĩ sở dụng chi khí đều xưng Pháp Khí, vốn là phân tích chất liệu gỗ vật tính sau, luyện chế thành cùng Pháp Tướng hợp dụng cụ. Có điều cho kỳ nội tế luyện cấm chế, mỗi tầng vừa mịn phân mười hai nặng, ba mươi sáu nặng làm một người tiểu chu thiên, mười hai cái tiểu chu thiên lại làm một người đại chu thiên, cùng ba mươi sáu tầng.

Pháp Khí tế luyện ba mươi sáu tầng, có di sơn đảo hải chi uy, nhưng tế luyện có ba đại chu thiên, thành viên mãn chi số, lại càng có điều luật cũ bảo, có không thể tưởng tượng nổi uy lực.

Nhưng tế luyện Pháp Khí rất khó, thông thường tu sĩ cho đến chết già, có thể tế luyện thành nhất kiện mười tầng nội Pháp Khí đã là giới lắm thành tựu, càng nhiều cũng mãn nhưng mọi người, hoặc cho đầu pháp trung hư hao. Còn có đó chất liệu gỗ vật tính tịnh không đủ để thừa nhận nhiều lắm cấm chế, có thực giới thiên tài địa bảo vô giá.

Tô Phục vẫn chưa thả lỏng cảnh giác, Huyền Thuật tuy bị phá, vẫn có yêu khí lưu lại, không thể không cẩn thận.

Bỗng nhiên, kia trên mặt đất cảnh khô 'Phanh' một tiếng nổ mở ra, Tô Phục muốn cũng không muốn, lấy phiến chỉ Kiếm đâm thẳng mà đi. Đâm xuyên qua nổ khiến cho bụi mù, chân mây hơi nhú lại, bởi vì vận trống không thực chất cảm.

Chỉ chốc lát, bụi mù tán đi, chỉ thấy hé ra giấy trắng ngưng hư không di động, lên lớp giảng bài: tối nay giờ Tý xác định để làm cái kết thúc, nhà người Cừu Mệnh Đại Gia lưu.

Đỗ Tung giận mà nắm lên giấy trắng, xé cái sạch sẽ, chỉ cảm thấy trong lồng ngực tức giận tràn đầy, muốn nổ dường như không chỗ phát tiết.

Kỷ Tùy Phong cười lạnh lạnh nói: "Giờ Tý, còn sợ người không đến. Kìa Trần Hữu Vi nhưng vô sự, liền lúc này trong lầu các đi, hai người các người đi đem hân tằm đi ra, bản thân ta muốn nhìn yêu vật kia còn có quá mức bồn sự."

Tô Phục thu phiến, nhíu mày, thâm nghĩ vận: "Mới vừa rồi cây trâm công kích, Linh Giác lại cảm ứng mơ hồ, nhưng chính mình đôi mắt cũng khó khăn ứng phó, tu sĩ Pháp Khí uy lực quả là kinh người."

Nhị vị Cung Phụng thật cẩn thận đi vào điều tra, quả đã phát hiện ngắt mê trung Trần Hữu Vi, cứu tỉnh sau, cũng về mặt mê mang, nói xong: "Các người là ai, tại sao ở ta trong phủ?"

Xảo tại lúc này, hai vị phu nhân dẫn theo Trần gia Nữ Nhi lại đây, này lại phi vì ảo cảnh, thấy Trần Hữu Vi xiêm y bừa bộn, tóc mai rối tung, kinh hãi vận bỏ nhào qua, kìa nguyên phối kinh hoàng nói: "Lão gia, ngài đây là làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?"

Lý Vân Vân cũng anh anh mà khóc, khóc lóc kể lể vận: "Lão gia, ngài có điều ngàn vạn lần không thể có cái tốt xấu nha, bằng không người ta nên làm cái gì bây giờ, ô ô!"

Kìa Trần gia Nữ Nhi về mặt thất hồn lạc phách, giống u hồn dường như ngu ngơ vận diễn cảm.

Nhị vị Cung Phụng liền đem mới vừa rồi phát sinh việc nhất nhất nói, cảm thấy cũng hồ thẹn, yêu vật kia vô luận hành tẩu tọa nằm ngôn hành cử chỉ đều cùng thường nhân không khác, không muốn bị như vậy trêu đùa.

Tô Phục cũng đưa lực chú ý đặt ở Trần gia trên người nữ nhi, đưa tay thủ sẵn năng này mạch môn. Cái gọi là bệnh lâu thành y, từ nhỏ đi học, y kinh cũng chưa từng ít xem.

Ít khi, nhưng vô phát hiện vấn đề, nhíu mày nói xong "Nàng mạch voi vững vàng, trong cơ thể cơ năng cũng ổn định, xem ra vấn đề ra để ý biết mặt, sợ là trúng Huyền Thuật, hoặc bị vọt phách."

Nói tới đây, Tô Phục vừa nghi hoặc chuyển hướng Mạnh Du hai người hỏi: "Nhị vị tiên sinh không phải nói, người bị hại đều phủ nhận tự thân bị hại sao? Cho đến phủ nhận, tự thân hẳn là thanh tỉnh không thể nghi ngờ, sao nàng này cũng bộ dạng này bộ dáng?"

Đỗ Tung cũng làm không rõ ràng, chỉ phải đoán vận: "Văn bối cũng khó có thể lý giải, hoặc nàng này bị cái gì kích thích thôi."

Vân Khê cười hắc hắc, xung phong nhận việc nói: "Cho ta xem xem."

Lúc này, cuối cùng làm rõ sự tình từ đầu đến cuối Trần Hữu Vi cùng hai vị phu nhân bao bọc vây quanh nữ nhi trong nhà, Trần Hữu Vi nhíu mày, nói xong: "Triều đình hàng năm chi tiền cấp Xu Mật Viện sợ không chỉ ngũ mươi vạn lượng, có điều các người lại ngay cả một con yêu vật cũng bắt không được, còn để cho ta nhà Nữ Nhi chịu phần này tội, muốn người nhóm có gì dùng? Việc này các người không cần xen vào nữa, ta từ có chừng mực."

Này lời nói được Đỗ Tung cùng Mạnh Du thiếu chút nữa phẩy tay áo bỏ đi, triều đình hàng năm là gầy hạ ngũ mươi vạn lượng, có điều đến trong tay bọn họ bắt quá hai vạn hai, hai vạn hai chuyển thành Phủ Tiền bắt quá hai mươi mai, còn phải thị Phủ Tiền đi giá cả cao thấp, có điều di động. Mà hai mươi mai Phủ Tiền chỉ có thể mua thập khóa Tích Cốc đan. Có bọn hân Cung Phụng mới cần thường xuyên bên ngoài làm nhiệm vụ, có thêm vào thường ngân cùng du thủy nên, nếu không sao có thể cung ứng tu luyện cần đến?

Kỷ Tùy Phong lãnh đạm nói: "Triều đình sự triều đình quản, cùng người có quan hệ gì đâu? Nói sau ta cũng không phải người của triều đình, đến nhà người đã là cho hai vị Cung Phụng tiên sinh mặt mũi, nhưng không cần tương trợ, tất nhiên là không còn gì tốt hơn."

Nói xong liền khoanh tay mà đi, chẳng thềm cùng như thế người phạm tặc tiếng huyền oán.

Vân Khê theo sát phía sau, nàng càng là đối với này không hề hứng thú, còn không bằng đi dạo phố thú vị đâu. Không nhiều đi vài bước, lại phát hiện Tô Phục vẫn đứng cho tại chỗ, không khỏi kêu gọi: "Tô sư đệ không đi sao?"

Tô Phục cũng mày hơi nhíu lại, giống như chưa từng nghe tới, ít khi, chỉ thấy cái kia nếu sáng Tinh hai mắt có ánh sáng, có song nhãn khép lại, Hư Không huy động, thì thảo gian mờ mờ là: "Càn, Dương, Độn, trời buộc nguyên rửa, Thái Thanh Chuyển Long Lệnh."

Khẩu Quyết phương ra, quanh mình linh khí một trận cấp tốc run, ở Vân Khê trợn mắt há hốc mồm Khả Ái diễn cảm, hé ra "Vong" trống rỗng mà hiện, thẳng tắp cái lồng hươu kìa Trần gia Nữ Nhi.

Còn chưa xong, chỉ thấy Tô Phục từ Chiêu Hồn Phiến chuỗi chỗ rút ra một thanh kiếm, tùy tay chém, kìa vong liền từ trung tách ra hai nửa, sau đó chậm rãi trở về trạng thái cũ thành linh khí tán đi.

Phen này động tác chỉ tại giây lát hoàn thành, còn chưa đi xa Kỷ Tùy Phong cũng còn chưa kịp phản ứng, ngừng cước bộ kinh ngạc chăm chú nhìn.

Trần Hữu Vi cùng hai vị phu nhân lại càng trơ chỉ chốc lát, kìa Trần gia Nữ Nhi hai mắt vốn vô thần, lúc này lại đột nhiên hơi hơi chuyển động, Nga Mi

nhúu lại, chết lặng hai má nhất thời sinh động.

"Đã xảy ra. . . Chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ngộ Tính

Chương thứ bảy: Ngộ Tính

"Đã xảy ra. . . Chuyện gì?"

Trần gia Nữ Nhi có chút nghi hoặc, đột nhiên thấy chung quanh rất nhiều người, không khỏi âm thầm e lệ rụt rè, trán hơi hơi thấp.

Trương Cận kinh hi che miệng lại, hốc mắt đỏ. Lý Vân Vân trên mặt giống như kính giống như hi, lời kéo tay nàng nói xong: "Thật tốt quá, Y Y người không có việc gì, đều nhanh lo lắng chết ta."

"Mẫu thân. . . Di. . ."

Nhìn thấy nhị vị thân nhân biểu hiện, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, lẩm bẩm nói: "Y Y giống như làm một cái rất dài mộng."

Trương Cận cũng Đại Gia xuất thân, rất nhanh áp chế cảm xúc, ôn nhu nói xong: "Y Y, mau tới tạ ơn vị tiên trưởng này ân công, ít nhiều hẳn người mới có thể bình an vô sự."

Trần Y Y lấy mắt đánh giá Tô Phục, thấy đối phương Đạo tấn ngay ngắn, vóc người năm thước tứ tắc, xanh nhạt đạo y, mày kiếm mắt sáng, tuấn tú trên gương mặt thân nhiên mỉm cười, dường như bầu trời sinh có một loại làm cho người ta an tâm lo lắng, mời nàng trong lòng vì nhảy, lại là e lệ rụt rè.

Cũng không dám xem nhiều, chỉ cúi đầu chôn lấy trán, Doanh Doanh (nhẹ nhàng) bái, hơi thở mùi đàn hương từ miệng khinh mờ: "Đa tạ tiên trưởng ân công. . ."

"Tại hạ cũng vừa gặp còn có, này linh cảm lại được cảm tạ Vân Khê sư tỷ." Tô Phục khoát tay nói, lời này quả thật, nhưng không phải Vân Khê, hẳn cũng khó khăn nghĩ đến phương pháp này.

Trần Hữu Vi cũng mừng rỡ, chính là trên mặt cũng không lộ , thân nhiên nói xong: "Ân, người cũng không tệ lắm, người tên là gì? Có điều nguyện ở ta bên trong phủ mưu cái tội, yên tâm, cho ta làm việc tuyệt sẽ không bạc đãi người."

Này nói trung cao ngạo làm cho Tô Phục khẽ nhíu mày, chỉ quay về vận: "Trần tiên sinh hảo ý tâm linh, nhưng vô nó sự, tại hạ cáo từ." Nói xong liền đi hướng Vân Khê hai người, cho dù hẳn bình thường làm việc chịu kiếp trước ảnh hưởng rất đậm, người này này tư thế vẫn là để cho hẳn cảm thấy không mau.

Hai Cung Phụng hiện nay là hoàn toàn vì Tô Phục sở thuyết phục, tiếp đón cũng không đánh, liền đi theo Tô Phục mặt sau.

Vân Khê hồi phục tinh thần, đặc ý vỗ vỗ Tô Phục bả vai, đối với hẳn chen chúc chớp mắt, mặt mày đều cười thành Nguyệt Nha hình, nói xong: "Sư đệ a, không muốn người như vậy giấu nghề, mau thành thật khai báo làm sao người liền làm được."

Tô Phục tám năm gian luyện thể không ngừng, Vân Khê lực đạo đánh vào người giống như ngựa, việc này cũng không cần giấu diếm, liền kể lại giải thích vận: "Ngày hôm qua quan sát sư tỷ làm phép, đã là tâm có điều ngộ ra, lại cho đêm qua cùng nhị vị tâm tình, dần dần xác minh trong lòng ta đảm chiêu, nhưng sở chương cũng không qua ba chữ chân ngôn, cùng quý tông bát tự chân ngôn kém hơn một bậc."

《 Thái Thanh Chuyển Long Lệnh 》 Tu Chân Giới cực có danh tiếng thuật pháp. Tu tới cảnh giới cao nhất, bát tự chân ngôn đều xuất hiện, uy lực thật lớn, lại không cùng chân ngôn tôn hợp, cũng không có cùng dùng được, Ngọc Thanh Tông nội môn đệ tử có điều thụt.

Kỷ Tùy Phong hai người lòng dạ đều không nhỏ, loại này lên cũng sẽ không để ở trong lòng, chính là đối Tô Phục lại hơn coi trọng. Chỉ xem qua một phần lần, cùng một ít tâm đắc, liền có thể trở về trạng thái cũ pháp thuật, và lại uy lực tương đối, thật sự là đáng sợ đáng sợ.

Hai người tất nhiên là không thể tưởng được, Tô Phục tinh thần có đặc thù tính, kiếp trước kiếp này thêm lên đã bốn mươi có ghi dư, sở dẫn chỉ Linh Giác có điều trí nhớ Vân Khê linh khí vận chuyển bí mật, lại không gây thôi diễn diễn biến mới có thể thực hiện trở về trạng thái cũ. Này Ngộ Tính lại

càng tốt nhất đời, có này kết quả cũng không ngạc nhiên.

Bất quá, tu vi chênh lệch quá lớn mà nói, cũng thì không cách nào làm được.

Vân Khê liền giật mình nói xong: "Như thế nói đến, sư đệ đó là trước dùng trời buộc nguyên rửa, cho rằng thuần bài thông thường kèm theo Trần Y Y trên người, lại dùng Kiếm trăm phá, này Huyền Thuật từ là theo chân vỡ tan, này thứ nhất, đã phá Huyền Thuật, lại càng không ngờ bị thương Trần gia kia mỹ nữ trẻ, sư đệ quả nhiên thông minh, mau vượt qua sư tỷ ta." Trong lòng rất là bội phục, thì vẫn còn khoe khoang hai câu, tính cách cho phép thôi.

Kỷ Tùy Phong 'Ha ha' cười, không lưu tình chút nào vạch trần: "Nếu không Tô đạo hữu, bằng sư muội chính người sợ là không nghĩ ra được như vậy diệu chiêu thôi."

Trên mặt mặc dù cười, nội tâm lại chấn động không thôi, chẳng những là Ngô Tĩnh, Tô Phục một kiếm kia, đối thân mình sức lực khổng lồ đã đạt tới một cái kỷ càng cảnh giới, và lại chỉ dùng thông thường trường kiếm là được phá vỡ Huyền Thuật, lại càng mới nghe lần đầu. Chính mình mặc dù còn chưa từng bắt đầu Ngưng Khiếu, cũng biết Ngưng Khiếu trước, chính mình tuyệt không đạt được như vậy cảnh giới, đối Tô Phục cũng càng ngày càng nhìn không thấu.

"Sư huynh người mới là đồ đàn. . ." Vân Khê truy đánh đi lên, hai người hi hi ha ha náo loạn lên.

Trần Hữu Vi như có suy nghĩ gì nhìn bọn hắn bóng dáng, cũng không còn nữa mới vừa rồi khinh người tư thế.

Đoàn người ra Trần phủ, đi ở người đến người đi lưu xem phố, Đỗ Tung vừa đi vừa hỏi: "Tiền bối thực không có ý định quản sao?"

Vân Khê cười hắc hắc, ngữ khí có chút lạnh lùng, không còn nữa mới vừa rồi vui đùa âm ỉ bộ dáng, nói xong: "Yêu vật kia đã hướng chúng ta hạ chiến thư, ta cùng sư huynh sao lại sợ nó? Buổi tối tất nhiên là muốn tới gặp qua nó, hai người các người nếu là sợ có thể không đến."

Kỷ Tùy Phong diễn cảm thán nhiên, không nói chuyện cũng chấp nhận. Lấy hắn tính cách, như thế nào làm nữa chừng bỏ dở việc, việc này nếu bắt đầu, tất nhiên là phải có cái kết cục mới được.

Mạnh Du nhân cầu loạn chuyển, đột lập bấp hỏi: "Kia Tô. . . Tô tiền bối ý hạ như thế nào?"

Hai vị Cung Phụng xem như đã biết, này Tô Phục tốt nhất ở chung, cũng đối với bọn họ tán tu không có quá mức thành kiến, có nguy hiểm, theo sát hắn mới tới có bảo đảm. Kỷ Tùy Phong cùng Vân Khê hai người mặc dù đối tán tu cũng không thành kiến, nhưng không cách nào làm được Tô Phục như vậy, tán tu cùng phạm nhân cũng giống nhau đối đãi.

Tô Phục đối trong lòng hai người bàn tính rất có thể hiểu được, liền khuyên giải nói: "Tiền bối thật sự không dám, nhị vị tiền sinh kỳ thật đại khái không cần mạo hiểm, yêu vật kia vì ta gây thương tích, đã là kết xuống nhân quả, ta từ là muốn đi làm giải quyết, lại càng không thể đưa việc này đẩy tới kỷ tùy sư huynh cùng Vân sư tỷ trên đầu."

Lời này cũng không giả, nhưng nguyên nhân trọng yếu nhất vắng, kia Yêu Tộc đã đàn linh trí, liền có linh phách đáng khen, vật ấy đúng là hắn cần đến.

Hai vị Cung Phụng không hèn mà cùng lay thủ, hiếm có thái độ còn thật sự nói xong: "Đã chúc thuộc bốn phận việc, có thể nào chính mình núp ở phía sau mặt làm cho tam vị tiền bối đi mạo hiểm." Lời này có vài phần thiệt tình lại không thể hiểu hết.

Nếu đều có quyết định, đoàn người liền sai mở cái đề tài này, Vân Khê giống như nhớ tới cái gì, liền hỏi nói: "Mới vừa rồi kia Trần Y Y nguyên âm tựa hồ không mất, trong chuyện này hay là còn có huyền cơ?"

Này nhắc tới, mọi người đều là muốn lên, yêu vật kia hưng trí thay đổi đột ngột, hoặc chỉ vì trả thù lại có điều nén tô màu tâm?

Kỷ Tùy Phong khoát tay, thản nhiên nói: "Không thấy vận yêu vật kia trước, hết thấy đoán đều là vô dụng công, hay là trước tìm một chỗ uống rượu, Tô đạo hữu ý hạ như thế nào?"

Tô Phục gật đầu: "Cổ mong muốn, không dám thỉnh."

Đi ra khi đã là giờ Thìn, này sẽ đã tiếp cận buổi trưa, bỗng ý là tùy tiện tìm tẩu lâu, lại bị kia Huyện lệnh Vương Tri Nhai gặp được, liền bị mời đi bốn huyện tới đại tẩu lâu.

Nghĩ đến kia Vương Tri Nhai cũng sớm mai phục chứ, nếu không sao sẽ như thế trùng hợp, nhị vị Cung Phụng lòng hiểu mà không nói.

Thanh Châu là như thế này, Tu Chân Giới cũng như thế, quyền đầu lớn liền có lễ ngộ, lực lượng mạnh mẽ liền có người khác tôn kính, còn đây là mãi mãi không thay đổi chân lý.

. . .

Màn đêm buông xuống, Vạn gia đèn đuốc điểm lên, Oánh Oánh nói thành một mảnh, đa số phạm nhân cũng mặt trời lặn mà tức, dùng thôi cơm chiều, hán tử liền nơi nơi tản bộ chơi đùa, nữ nhân ở nhà mong muốn chưa xong việc nhà, bọn nhỏ hoan thanh tiểu ngữ, khiến cho bất diệc nhạc hồ, các lão nhân liền ước chừng mấy bạn bè thường thức trà nói chuyện phiếm. Phạm nhân có phạm nhân nhân nhả, tu sĩ cũng có tu sĩ phần khích.

Tô Phục tĩnh tọa trên giường, Linh Giác nội, vốn là một mảnh hư vô không gian, có một trăm lẻ tám khóa Ngôi Sao, lấy huyền ảo phương thức phân bố,

trong đó có mười hai khóa Ngôi Sao đã là sáng lên, đang cố gắng cấu kết thứ mười ba khóa. Đây cũng gian nan quá trình, nhưng thành công, là được có động tinh quang cho khiêu trong huyết.

Này đó là 《 Luyện Yêu Kinh 》 thần dị chỗ, thiên hạ Yêu Tộc tu ra Huyền Tẩn Yêu Đan, là được mượn cảm giác ứng Ngôi Sao, dẫn tinh quang nhập vào cơ thể, trú cho nên khiêu trong huyết. Chờ đợi sáng lên một trăm lẻ tám khóa Ngôi Sao, là được thành tựu Trường Sinh, càng có điều Phản Quy Tổ Mạch, cơ duyên dày người nên quảng đại thần thông.

Nhưng dùng mắt thường nhìn lại, là được thấy Tô Phục trong cơ thể không mấy nhiều ít tạp chất, cũng không cần linh khí lại chủ rèn. Lúc này nhục thể của hắn cường độ đã có thể kháng cự phạm binh, thông thường Pháp Khí cũng không để vào mắt, pháp thể độ nhạy cùng ngũ giác lại càng viễn siêu cùng giai.

Tối tâm trung, Âm Thần có điều cảm kìa uyên thâm hơi thở, kìa phương Ngôi Sao số lượng phồn đa, lựa chọn cũng có chương trình, bất đồng phối hợp cũng không có cùng hiệu quả, tổng thể mà nói phân ra hai đại loại.

Thứ nhất đó là lấy Phản Quy Tổ Mạch là việc chính, loại này Yêu Tộc vừa phải chuyên chú, một khi tu thành, là được được thần thông, uy lực có lớn có nhỏ thôi.

Thứ hai đó là lựa chọn cùng thân mình lẫn nhau khí hợp ngôi sao Thần, hoặc có điều dẫn càng mạnh huyết mạch, chính là càng khó một ít.

Này đó là Tô Phục mấy năm qua này trần chi bảo mệnh giết địch tiền vốn, kìa Phạm Tục kiếm thuật mặc dù có chỗ hơn người, nhưng không có pháp thể làm cơ, tiếp tục như thế nào huyền diệu kiếm thuật cũng thoát ly không được Phạm Tục gông cùm xiềng xích.

Ước chừng giờ Tuất, Tô Phục nhẹ nhàng trợn mắt, tu luyện tối kỳ liễu lĩnh, trong mỗi ngày 《 Luyện Yêu Kinh 》 cũng sẽ không tu luyện quá mức, từng bước một đầm căn cơ mới là chính đạo.

Lúc này còn chưa tới ước định canh giờ, Tô Phục liền cảm qua Chiêu Hồn Phiến tinh tế kiểm tra. Đây phiên đã theo hắn có chút đầu năm, chính là theo nhất Quỷ tu trên người đoạt được, bởi vì tà khí rất nặng, lúc đó đang từ Ma Linh kia lấy được nhất thiên "Luyện hồn phiến" luyện chế phương pháp, liền làm thử.

Không ngờ lại vừa mới mà thành, từ nay về sau không ngừng thu thập tà linh, Quỷ tu tinh hồn, Yêu Tộc linh phách, luyện nhập này phiên nội, đã có bốn tầng cấm chế ở bên trong, tiến triển cũng làm cho người ta chắc lưỡi. Phải biết Văn Khê kia Tru Tiên Thứ, vốn là Kỳ Sư thân thủ luyện chế, lại vì nó tế luyện tầng hai cấm chế, mới giao cho Văn Khê. Văn Khê mất ba năm thời gian mới đưa xuất luyện liền tầng một cấm chế, khó khăn tầm nhìn hạn hẹp.

Giống như này tốc độ, cùng với luyện chế pháp môn có bản thân quan hệ. Thông thường Pháp Khí đều cần trong mỗi ngày tế luyện cấm chế, vốn là mài nước 洗 uimò] cối xay dùng sức gió công phu. Mà này phiên vốn là Linh Dục Ma Tông hết sức thanh danh ở ngoài đạo pháp khí, chỉ cần liên tục không ngừng đầu nhập chất dinh dưỡng là được tự hành hình thành cấm chế, uy lực cũng phi phạm.

Từ luyện thành ngày nào đó lên, này khí chỉ dùng qua một lần, lần đó sinh tử nguy cơ thời điểm, cũng vừa mới đặt Càn Khôn. Chính là càng là tế luyện, vật ấy tà khí càng là dấu giấu không được, sau lại xảo được một khối ngàn năm Đào Mộc, dù chưa trải qua Lôi Đình mạch lạc, cũng có điều trấn áp tà khí, liền xuất Hồn Phiến chuỗi đào rồng, xuất Đào Mộc nắp trong kỳ nội.

Suy nghĩ đến nơi này ngừng, Linh Giác trong, Mạnh Du đang ở tiếp cận, muốn là tới thông tri chính mình xuất phát, liền đứng dậy đơn giản sửa sang lại một phen.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Ngoài ý muốn

Chương thứ tám: ngoài ý liệu

Tối gần giờ Tý, trừ trừ quán thanh lâu vẫn là đèn đuốc sáng trưng bên ngoài, toàn bộ Vạn Sơn Huyền đều lâm vào hoàn toàn yên tĩnh. Ngày hôm nay nhị vị Cung Phụng đã giải trừ cấm đi lại ban đêm, tận mắt nhìn thấy yêu vật kia Huyền Thuật, thông thường giáp sĩ chống lại đã mất kế hay, làm gì làm cho bọn họ tìm cái chết vô nghĩa.

Trần phủ tối nay cũng sáng như ban ngày, được phép nghe xong nhị vị Cung Phụng mà nói, mặc dù đối yêu vật kia "Giờ Tý gặp gỡ ước hẹn" cũng không tin lắm, cũng lấy phòng ngừa vạn nhất.

Trăng tròn treo cao, có trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh trăng bỏ ra, to như vậy Trần phủ, nơi nơi có tuần tra đội, có hướng quan phủ điều tạm binh sĩ, cũng có Trần phủ nuôi liền Vũ Sư hộ viện.

Thế tục Vũ Sư vốn là trống không căn cốt chi phạm nhân mình lần mò một cái cường thân kiện thể thuật, có nhỏ bé nội khí, đối địch khi có điều kèm theo thủ, chân, quả thật có chút uy lực. Nhưng tu vi cao thâm, cũng có điều xuất nội khí kèm theo binh khí, đến lúc đó lại là mặt khác một loại cảnh giới.

Ban ngày kia lầu các bên ngoài sân nhỏ vây lại càng che kín Vũ Sư giáp sĩ, cơ hồ bị vây quanh cái thủy tiết không lọt.

Có điều phòng hộ mặc dù chặt chẽ, nhưng không cách nào ngăn trở năm vị tu sĩ, lầu các trên đỉnh, năm người hoặc đứng hoặc ngồi, chột có nói chuyện với nhau. Lại cũng toàn bộ tinh thần đề phòng vận, Huyền Thuật chỉ vì Huyền Thuật, vốn là khó lòng phòng bị, không nghĩ qua là gặp nói, liền chỉ có thể mặc người chân chữ.

"Này Bách Man Sơn Yêu Tộc, chiếm cứ nửa Cừ Châu, toàn bộ Bách Man Sơn hệ đều cho Yêu Thần cung quản lý. Này yêu vật đến tột cùng có lai lịch ra sao, Yêu Tộc trong thiên Huyền Thuật người không ngoài Hồ Tộc, Ly Tộc. . ."

"Tựa hồ là đến từ Ly Tộc, chính là này Ly Tộc cho Bách Man Sơn cũng có chút danh khí, như thế nào làm cho đồng tộc lưu lạc hán châu?"

"Hi hi, nhưng nó không tốt như vậy sắc, ta sẽ thu nó làm sủng vật."

Kỷ Tùy Phong hai người xuất thân từ Ngọc Thanh Tông, hiểu biết cũng hơn rộng lớn một ít, Tô Phục âm thầm ghi nhớ, hoặc có cơ hội có điều cho kia Bách Man Sơn một hàng.

Nhị vị Cung Phụng kính cẩn đứng, không nói tiếng nào, nội tâm đều là phi thường khẩn trương. Đỗ Tung đã đưa trên cổ hạng rớt cầm trong tay, tuy là Pháp Khí, lại chỉ được hai tầng cầm chế, bởi vì vận chất liệu gỗ thật sự thông thường, đã không còn cách nào tế luyện đi xuống.

"A. . ."

Đang nói chuyện với nhau, phía nam có nhà cửa chỗ lại truyền đến một tiếng thét chói tai, liền có giáp sĩ vọt tới.

Vân Khê ánh mắt hiện lên quang mang kỳ lạ, chỉ để lại một câu: "Ta đi xem." Thân hình liền khinh tung, nhảy tới mặt khác một tòa nhà cửa trên đỉnh, như thế vài lần thân hình liền biến mất ở trong bóng đêm.

Kỷ Tùy Phong biết tự sự muội thực lực so với chính mình đứng, tuy có lo lắng, nhưng vị biểu hiện ra ngoài.

Có một khắc đồng hồ thời gian, mọi người đều là mặc kệ hán. Tô Phục khẽ nhíu mày, đột mà đứng lên, chỉ thấy phía bắc diện nhà cửa chỗ có yêu khí phóng lên cao, đặc hơn tới thực chất, làm cho lòng người kinh.

Một bàn tay ngăn cản Tô Phục, Kỷ Tùy Phong thân nhiên nói xong: "Tô đạo hữu coi chừng dừng nơi này đó là, bên kia giao cho ta." Nói xong thân hình cũng bắn lên, mấy lên xuống sau, biến mất không thấy gì nữa.

Tô Phục mày nhíu lại càng chắc hơn, âm thầm suy nghĩ: "Nếu còn đây là này Yêu kẻ điều hồ ly sơn, nó sao liền nhất định có thể đưa Ngọc Thanh Tông hai vị điều đi. Nói sau ta cũng không là mặc người chân chữ quả hồng mềm. . ."

Suy nghĩ chưa định, từ Trần phủ ở giữa trong trạch viện lại mơ hồ truyền đến: "A. . . Ngươi là ai. . . Có ai không. . . Có yêu quái. . . Có ai không."

Thanh âm không lớn, nhưng tu sĩ ngũ giác linh mãnh, cũng có điều nghe cái đại khái.

Hai vị Cung Phụng cắn chặt răng, hướng về Tô Phục chấp chấp thủ: "Tiên bối trấn thủ nơi này, ta chờ tiến đến xem xét." Nói xong cũng học theo biến mất ở trong bóng đêm.

Toàn bộ Trần phủ rất là náo nhiệt, nơi nơi đều có được trạng huống. Tô Phục nhưng thật ra đã phát khẳng định, này Yêu để lại Trần Y Y nguyên âm, sợ là nghĩ tại năm vị tu sĩ không coi vào đâu gây án, cố hán Lã Vọng buông cần, quanh thân có gì động tĩnh cũng không tiếp tục để ý tới.

. . .

Vân Khê vừa đến phía nam sương phòng, chỉ thấy vận nhất nha hoàn bị giáo huấn xích vận.

"Gọi ngươi lung tung kêu la, kinh động lão gia ngươi phải bị tội gì?"

"La tổng quản, thực xin lỗi, thực xin lỗi, ô ô. . ."

Bên này binh sĩ thấy không có quá mức động tĩnh, liền tan đi, Vân Khê lại lạnh lùng cười, thân hình từ nóc nhà lẳng xuống.

"Ai?"

Binh sĩ kia thủ lĩnh lạnh lùng quát, Vân Khê thân tay vừa lộn, liền hiện ra một quyền mỏng sách, da thư có Độ Diệp hai chữ.

Thấy thế, vội quỳ xuống, Độ Diệp người cầm được, tương đương với lục phẩm quan, mặc dù vô thực quyền, cũng không phải bọn hán có thể ngạo mạn.

"Không biết tiền trưởng lúc này, nhiều hữu đắc tội, vạn mong thứ lỗi."

Vân Khê khoát tay: "Các người tuân tra đi thôi, nơi này giao cho ta."

Nói xong thu hồi Độ Điện, binh sĩ kia tất nhiên là vô có ý kiến, liền dẫn đội đi rồi.

"Hai người các người làm gì tiếp tục diễn, còn không mau mau cùng ta hiện ra nguyên hình."

Thấy bọn họ đi rồi, Vân Khê lạnh lùng nói xong, động tác không ngừng, có linh quang từ đầu ngón tay thoáng hiện, trống rỗng huy động, ngay sau đó, chỉ thấy nhất đạo thanh sắc tia chớp liền bổ về phía kia nha hoàn cùng tổng quản.

Còn đây là tu sĩ thường dùng nhất chi 《 hóa Lôi thuật 》 đơn giản dùng vào thực tế, tới Âm Thần Cảnh nắm giữ Hư Không vẽ bùa sau, không cần môi giới là được thi triển.

'Phanh' một tiếng, hai người nhất thời hóa quay về nguyên hình, quanh mình hoàn cảnh nhất thời biến đổi, chân chính nha hoàn tổng quản cũng đã muốn nằm trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự.

Giả mạo cũng hai đoạn cảnh khô, lại cùng sáng nay giống nhau như đúc.

Vân Khê ngẩn ngơ, Linh Giác nội đã khẳng định đây là sinh vật, nhưng không ngờ vẫn là bị một đường bố trí. Tú khí chân mây hơi nhú lại, lãnh hừ lạnh một tiếng, biết mình trúng kế.

Đang muốn quay lại, đột có điều cảm, nhìn lại, chỉ thấy Hư Không chỗ có cực dương Liệt Hỏa đốt xuất lại đây, Vân Khê kinh hãi, động tác không chậm, kiểm tay trái nắm từ túi trữ vật một nét thoáng hiện, còn có phù triện hiện, tay phải vào hư không vẽ bùa.

"Càn, Thuần, Dương, Ly, Liệt Dương Chú, Thái Thanh Chuyển Long Lệnh "

Ngữ tốc vừa nhanh vừa vội, phù triện đột mà **, linh khí cấp tốc bị rút lấy, giây lát liền có huy hoàng ánh lửa hiện. Kia phù triện lại xưng làm phép môi giới, khác có cấm chế. Chất liệu gỗ đa số giấy, bó củi, Ngọc Thạch đội, chất liệu gỗ càng tốt, vượt có thể phát huy thuật pháp uy lực.

'Bồng ——' một tiếng kịch liệt nổ vang, quanh mình không khí đều kịch liệt run, Vân Khê nghi hoặc nhìn không có vật gì Hư Không, thì thảo hoán tiếng: "Sur huynh?"

...

Kỷ Tùy Phong bên này, một đường không nhiều đuổi, tới hiện trường, yêu khí lại đột nhiên thu liễm, nếu không thấy tung tích. Hắn nghi hoặc chung quanh nhìn quét, nơi đây ngay cả tuần tra vệ sĩ cũng không, tới cùng đã xảy ra chuyện gì?

Đây là đang Trần phủ trong đó nhất hoa viên trong, giả bộ núi rừng lập, nhẹ nhàng nhảy tới trên núi giả, chung quanh im ắng, tựa hồ cùng bên ngoài thế giới cách thành hai cái thiên địa, Linh Giác trong, nơi đây nơi chốn có giả dối dấu vết, nhưng không cách nào chân chính nhìn thấu, trong lòng biết còn đây là tu vi không đủ duyên có.

"Huyền Thuật?"

Ánh mắt của hắn lạnh lùng, từ túi trữ vật một nét thoáng hiện, có phù triện, Hư Không vẽ bùa, có khẩu lệnh đi theo: "Thiên Cương Chính Sở, Ngũ Khí Tương Tùy, Lôi."

'Xuy lạp —— '

Hư Không có lôi quang thoáng hiện, giống như không gian bị cắt qua thông thường, từng khúc da nẻ mở, Huyền Thuật bị phá, chung quanh lại hiện ra trên đất thi thể, có Vũ Sư, binh sĩ, gia phó, lại vô thanh vô tức chết ở nơi này.

Còn đây là Ngọc Thanh Tông độc môn bí thuật 《 Ngũ Lôi Chính Pháp 》 tu luyện khó khăn cực cao, thông thường tu sĩ mười năm nội tu thành liền đã tính vĩ đại, Kỷ Tùy Phong chỉ dùng hai năm thời gian liền nắm giữ, tư chất chắc chắn thượng đẳng.

Mà thông thường tu sĩ làm phép, nhưng cần Khẩu Quyết phối hợp, đều là uy lực cường đại, khó có thể độc lập thi triển hoặc thao khống thuật. Khẩu Quyết cũng xưng lệnh nói, tu sĩ tu thành Âm Thần, tới tâm trung đều có thiên nhân giao cảm, có điều ảnh hưởng quanh mình linh khí hướng đi, tu tới cao ở chỗ sâu trong, nói là làm ngay cũng không phải là việc khó.

Thấy vậy tình cảnh bị thăm, trong lòng than nhỏ, mặt trên tranh đấu, phía dưới bị tai ương.

Đang muốn trở về, đột có cảm, không kịp nghĩ nhiều, thân hình mạnh về phía sau nhảy, đồng thời lấy ra một mai Ngọc Thạch, linh khí đưa vào, bay nhanh hình thành hộ thể màn hào quang.

Còn đây là thần cấm đá, như vậy khác có phòng hộ cấm chế. Cấm chế chính là tu sĩ khống chế linh khí phương pháp môn, Tu Chân Giới pháp môn ngàn ngàn vạn lần, cấm chế loại hình lại càng nhiều như đây sao.

'Bồng —— '

Chỉ thấy sóng yên núi giả nổ từng khối, vận đủ thị lực nhìn lại, lại là một cây cây trâm gãy nên.

Kỷ Tùy Phong giật mình nhưng, lẩm bẩm nói: "Sur muội?"

...

Tô Phục bên này, ước chừng đợi có nửa khắc đồng hồ, nhà cửa bên ngoài đột có xôn xao, có tiếng quát: "Người là ai, rốt cuộc là như thế nào hỗn vào? Mau mau thành thật khai báo."

Tiếng quát chưa dứt, liền có kinh hô: "Yêu. . . Yêu quái. . . Giết nó. . ."

Trong lầu các, nghe xong động tĩnh Trần Y Y cũng nhin không được nữa mở ra cửa sổ nhìn ra xa, nha hoàn Đào Hương vội vàng ngăn lại nàng, kinh hoàng nói: "Tiểu thư, ngài đêm qua mới bị yêu vật làm hại, mau đừng nhìn. . ."

Trần Y Y vốn là ngoài mềm trong cứng tính khí, Nga Mi nhíu lại, nói xong: "Đêm qua liền là cái gì cũng nhìn không thấy, mới bị động như vậy. Bản thân ta muốn nhìn yêu vật kia bộ dạng quá mức bộ dáng, Đào Hương người mau tránh ra."

Phen này đối thoại lại bị Tô Phục nghe xong cái rõ ràng, không khỏi âm thầm tán thưởng: nàng này dũng khí quá mức cao.

Phải biết người bình thường phần lớn có một khi bị răn cản, mười năm sợ thùng giềng tâm tính, có thể dũng cảm đối mặt không biết sợ hãi, chắc chắn có phi phạm dũng khí.

Lúc này, kia nhà cửa môn đột nhiên mở rộng, một đạo bóng xám 'Suru' một tiếng bay xéo đi lên.

Trần Y Y vừa mới thấy, không khỏi kinh hô: "Đào Hương mau tránh ra."

Đào Hương đưa lưng về nhau cửa sổ, nào biết dị biến, lúc này thấy vận tiểu thư nhà mình tựa hồ không phải hay nói giỡn, vừa định xoay người, liền bị kích vừa vận, nhất thời mất đi ý thức, thân thể mềm ngã xuống.

Bóng xám tốc độ cực nhanh, Tô Phục muốn cứu đã là không kịp, lúc này không kịp nghĩ nhiều, thân hình nhất tung, từ cửa sổ nhảy vào, trong tay Hồn Phiến gác lên Trần Y Y, không cho này xông lên trước.

Có nam tử chọt xông vào, Trần Y Y bị kinh hách, chờ đợi thấy rõ là Tô Phục, biết hẳn vì cứu mình mà đến, không khỏi lại là e lệ rụt rè, lại là sốt ruột: "Tiên trưởng ân công, Đào Hương nàng. . ."

Quả như Tô Phục sở liệu, kia Đào Hương bỗng nhiên vừa người đánh tới, đúng là dữ tợn đầy mặt, đã có yêu vật âm tiếng: "Tiểu tử, đưa 《 Luyện Yêu Kinh 》 giao ra, hoặc có điều tha cho người một mạng."

Này nói lại ở ngoài ý liệu.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thu Cửu Mệnh

Chương thứ chín: thu Cửu Mệnh

Chợt nghe lời ấy, Tô Phục hai mắt dần dần lãnh liệt, Hồn Phiến huy động, Đào Hương nhất thời bị đánh bay, sau khi hạ xuống hóa thành một đoạn cành khô.

"Đây cũng là ngoài ý liệu, tốt yêu vật, mục tiêu đúng là ta, cho ta. . ." Theo đang nói, Tô Phục thân hình đột nhiên nghiêng người né tránh, từ dưới xương sườn chỗ, có ánh sáng lạnh đâm tới.

Hồn Phiến quay về quét, Trần Y Y nhất thời kêu thảm một tiếng bay ngược tới trên tường, tiếp theo lại chậm rãi biến hóa, đương nhiên đó là kia tự xưng Cửu Mệnh yêu vật.

"Nói thực ra, từ đâu biết được Luyện Yêu Kinh, hoặc có điều lưu ngại một mạng, nếu không. . ." Nói xong, Hồn Phiến run mở ra, Đào Mộc bị hấn rút ra một đoạn, tà khí bùng ra áp chế, liền tùy ý khuếch trương.

Cửu Mệnh hoảng sợ, chẳng biết lúc nào bị Tô Phục chặt đứt móng vuốt đã khôi phục, chỉ vào Tô Phục nhe răng nói : "Đúng là Luyện Hồn Phiến, lại có Luyện Yêu Kinh, tiểu tử, lai lịch của ngươi ta Cửu Mệnh Đại Gia thật sự là càng ngày càng tốt ngạc nhiên."

"Bất quá, ngại cho là Bản Đại Gia liền điểm ấy thủ đoạn mà nói, liền không khỏi rất xem nhẹ ta. . ."

Theo đang nói, quanh mình hoàn cảnh mạnh thay đổi, chỉ thấy chung quanh có mấy chục tầng lầu cao kiến trúc nổi lên, kiến trúc cùng kiến trúc trong lúc đó cơ hồ trống không khe hở, cũng không biết là gì chất liệu gỗ kiến thành.

Tô Phục nheo lại hai mắt, sát khí lăm lăm lộ ra, hoàn cảnh lại là biến đổi, đây là một cái sắc điệu thuần trắng phòng, cổ quái tạo hình giường ngủ, mặt trên nằm một người.

Giường hai bên có đều có một vị nằm thoi cận cổ đại hi lão nhân, chính là mặc kỳ dị.

Trong hư không có âm tiếng truyền ra: "Di, nơi đây chính xác cổ quái. A, ta hiểu được, ngại đúng là vực ngoại tà ma. . . Hắc hắc, ai ya đưa Luyện Yêu Kinh dâng, sẽ đem này Luyện Hồn Phiến cùng ta, Cửu Mệnh Đại Gia tạm tha qua ngại lần này, cũng không hướng Thiên Đạo Minh tổ giác ngại, Thiên Đạo Minh ngại có biết đi, hừ! Đây chính là trên trăm tông môn liên hợp chi minh, tiểu tử ngàn vạn lần đừng dọa được tà ra quần."

Tô Phục trong lòng ngực vốn là dựng vận sát ý, cuối cùng tới sôi trào, Hồn Phiến run lên, có Kiếm rút ra, tranh nhưng mình động.

'Phanh —— '

Lại là vung tay lên, tựa hồ có cửa sổ cửa bị đóng chặt thanh âm. Quanh mình ảo cảnh liền kế tiếp sụp đổ, lại lại nhớ tới phía trước phòng, cửa sổ quan trọng, xuất trong trời nhưng lạnh lùng ánh trắng trở cho bên ngoài.

Dưới ánh nến, Cửu Mệnh không biết Tô Phục đã có Linh Giác, và lại lần cho thông thường Âm Thần Cảnh, không muốn bí pháp nhanh như vậy bị hiểu rõ, hú lên quái dị, thân thể mạnh trương Đại Nhất vậy, lợi trào giũ ra, có xanh đậm ánh sáng lạnh, lộ có kịch độc.

Tô Phục Linh Giác trong, không còn Huyền Thuật lộ hóa, lãnh đạm nói: "Ngươi chi Huyền Thuật ta vô dụng, và lại nhìn ngại giấy dựa đến lúc nào."

Cửu Mệnh cái vuốt trào, mạnh nhào lên, khuôn mặt dữ tợn đáng sợ, ở không trung không ngờ biến ảo thành nhị, nhị lại hóa thành tứ.

"Chính là Quy Nguyên cảnh lại dám xem thường ta, chết đi."

Này bí pháp vừa ra, Tô Phục trong lòng cũng có kinh dị, cũng nghe Ma Linh nói tới, thân ngoại hóa thân vốn là rất khó tu luyện thuật, trong đó đề cập phân hồn phương pháp. Ma Linh làm Đông Đô Linh Dục Ma Chủ phân thân, tất nhiên là đòi Đông Đô Ma Cung truyền thừa bí pháp rõ như lòng bàn tay, này 《 Thông U Chân Mệnh Cửu Biến Ma Điển 》 có ngũ môn đường rộng rãi trực chỉ căn bản phương pháp, có khác tứ môn Ngoại Đạo, trong đó liền có "Thân ngoại hóa thân" .

Ma Linh liền không ít lấy Ma Điển dụ dỗ Tô Phục, cổ đối với lần này có chút tìm hiểu.

Chính là yêu vật hà đức hà năng, có thể Đông Đô Ma Cung căn bản truyền thừa?

Một trận tâm niệm giãy lắt nhả qua, Tô Phục con mắt hơi hơi nheo lại, trường kiếm nơi tay, Điện Quang Hòa Thạch trong lúc đó, thân hình phóng lên cao, bị bám nhất đạo hàn mang.

'Bá —— '

Chỉ thấy một đạo đỏ tươi vết máu xẹt qua Trường Không, yêu vật kia cánh tay toàn bộ bị chém đứt, ba phần thân cũng hóa thành cây khô rơi xuống đất, Tô Phục rơi xuống đất, ánh mắt lạnh như băng, mặt không chút thay đổi nói : "Còn muốn trốn?"

Đào Mộc hoàn toàn rút ra Hồn Phiến, hoàn toàn coi chỉ huy Hồn Phiến trôi nổi không trung có hắc khí phủ phục, tà linh nhảy sắp xuất hiện, mang theo lạnh lẽo nụ cười giả tạo đánh về phía kia muốn phá cửa sổ mà chạy Cửu Mệnh.

Này tà linh đó là Hồn Phiến chủ tướng, chờ đợi Hồn Phiến tế luyện tới mười hai tầng cấm chế, sẽ gặp tái sinh một cái chủ tướng.

Mất đi Huyền Thuật hộ thể, Cửu Mệnh sao có thể đề được tà linh ăn mòn, cuối cùng từ giữa không trung hạ xuống, hốt hoảng nói : "Tiên trưởng tha mạng. . ."

Này bên cánh tay đều vì chặt đứt, miệng vết thương cũng đã cầm máu, đang Tỉ Tỉ mấp máy, có vẻ rất là quý dị.

"Hiện tại, ngại có thể nói nói, từ chỗ nào được đến tin tức?" Tô Phục phát phát tay, tà linh cực kỳ không cam lòng rời khỏi Cửu Mệnh thân thể, lại cho Cửu Mệnh bên cạnh quay quanh, như hồ rình mồi.

Cửu Mệnh sợ hãi nhìn tà linh, còn đây là Luyện Hồn Phiến cực kỳ tà dị nhất chỗ, một khi luyện thành, là được nhiễm hoá sinh linh. Quân ngại là người hay là yêu, một khi nhiễm hóa, sẽ gặp dần dần nhập ma, thần trí cũng dần mất, sa vào tà linh giống nhau tồn tại thái độ làm người thao không, hoặc trực

tiếp hóa thành chất dinh dưỡng dưỡng dục Hồn Phiền.

Tô Phục cũng không tận lực tế luyện, chỉ có giống Cửu Mệnh như vậy cho dù tru diệt cũng không Hội đưa tới rất đại phiền toái, mới có thể cho rằng Hồn Phiền chất dinh dưỡng. Từ không phải Tô Phục có bao nhiêu thiện tâm, vì tránh phiền toái mà thôi.

Nếu không này phiền buông ra tế luyện, sao về phần chính là bốn tầng đơn giản như vậy.

"Tiên trưởng ở trên, tiểu nhân ngày ấy vì tiên trưởng gây thương tích, đã có sở cảm ứng. Sáng nay, cũng dùng Huyền Thuật thử, mới dần dần khẳng định. Tiên trưởng tha mạng. . . Tiên trưởng tha mạng a, tiểu nhân còn hữu dụng chỗ, bưng trà đưa nước, nắm kiên đảm lung mọi thứ tinh thông. . ."

Tà linh vòng tứ, Cửu Mệnh mặc dù danh Cửu Mệnh, lại cực kỳ tiếc mạng, nếu không dám đùa làm gì động tác võ thuật đẹp mắt, này cũng thực nói.

Tô Phục cười lãnh lạnh nói: "Tạm thời tin ngươi, về phần ngươi này mạng nhỏ xử trí như thế nào, trước nói với ta nói ngươi chỉ lai lịch, nhưng có chút giấu diếm, liền cho ngươi làm Hồn Phiền chất dinh dưỡng, ngươi đã biết nó lai lịch, tất nhiên là rõ ràng sự lợi hại của nó thôi."

Cửu Mệnh trên mặt hơi hơi kinh hoàng, càng nhiều là cánh tay đau đớn, cố nén nói: "Tốt kêu tiên trưởng biết, tiểu nhân vốn là Cừ Châu Bách Man Sơn Ly Tộc xuất thân, bởi vì vận một ít đặc thù duyên cớ, tiểu nhân rời nhà xuất tẩu đã có năm năm, từng đến qua Thần Châu, ngày gần đây mới tới Thanh Châu. . . Thỉnh tiên trưởng xem ở tiểu nhân còn có chút tác dụng phân lên, dù tiểu nhân một mạng."

Cửu Mệnh không thể không chịu thua, gần nhất nó vốn là rất sợ chết, trong tửu lâu bị Tô Phục chặt đứt móng vuốt thì đó là vì 《 Luyện Yêu Kinh 》 hơi thờ ơ nhếch, mới liều lĩnh phá cửa sổ mà chạy. Này thứ hai, nhưng bái không sai người môn hạ, hoặc có điều mưu đồ mưu đồ 《 Luyện Yêu Kinh 》?

"Này Huyền Thuật tên gì? Lại là từ đâu được đến, ngươi vết thương này là một gì khôi phục như thế nhanh chóng?"

Cửu Mệnh vốn là đản sinh linh trí Yêu Tộc, xưng Yêu Linh, thì vẫn còn cần luyện thành Huyền Tẫn Yêu Đan lại vừa bắt đầu cô động khiếu huyết. Thiên hạ Yêu Tộc nhưng tu thành Huyền Tẫn Yêu Đan, liền nhưng chân chính hóa thành hình người, thoát bỏ nguyên hình, cùng nhân loại không mấy khác nhau, cũng xưng Yêu Vương.

Mà Yêu Tộc các đại tiểu bộ tộc đều có luyện khiếu pháp môn, mặc dù so với 《 Luyện Yêu Kinh 》 khác khá xa. Có Yêu Tộc chưa Yêu Vương trước, sự khôi phục sức khỏe cùng với khác sinh linh vẫn chưa có quá mức bất đồng, cố Tô Phục đối với hắn khôi phục năng lực có chút kinh ngạc.

"Này Huyền Thuật danh 《 Thiên Hồ Huyền Nguyệt Pháp 》 là kia Hồ Tộc Thiên Hồ Dạ Thần Nguyệt sáng chế, tiểu nhân trong lúc vô ý được đến. . . Vết thương này cũng tiểu nhân bốn mạng thần thông, danh Cửu Ly Tái Sinh."

Tô Phục nghe xong, liền âm thầm nghĩ ngợi: "Này Yêu đi qua địa phương không ít, và lại tinh thông Huyền Thuật, giữ ở bên người chắc chắn có chút ưu đãi, có điều bù lại ta trải qua hơi hột. Chính là này Yêu biết ta không ít bí mật, mà lại giữ lại không được. . ."

Nghĩ tới dạng này, kia tà linh liền có động tác, tà linh vừa động, Cửu Mệnh nhất thời sợ tới mức không để ý đau đớn, quỳ rạp trên đất, liền tục dập đầu, có chứa khóc âm cầu xin tha thứ nói: "Tiên trưởng tha mạng a, tha mạng a tiên trưởng, tiểu nhân trên có tám mươi lão mẫu, dưới có ba tuổi tiểu nhi, tha mạng a."

Tô Phục trong mắt hiện lên lạnh lùng, mới vừa rời ảo cảnh nội dung mới là Cửu Mệnh lý do đáng chết, việc này trừ ma linh bên ngoài, vô có bất kỳ người biết được, cũng không thể tiết lộ ra ngoài, cố từ chắc là sẽ không có bất kỳ mềm lòng. Và lại này Yêu như thế rất sợ chết, khó bảo toàn có một Nhật vì mạng sống mà ra bán ta.

Cửu Mệnh trên người đau đớn không chịu nổi, bị nặng như vậy tổn thương, đã là nó mạnh hết đà, thấy đối phương trông không lưu tình ý, tuyệt vọng muốn ra sức bất buộc.

Tô Phục lại bỗng nhiên xuất tà linh thu trở về, Đào Mộc cũng khảm tiến Hồn Phiền, thấy tà khí bị trấn áp chậm rãi tiêu tán, liền chỉ lấy kiếm chỉ vận Cửu Mệnh, lãnh đạm nói: "Xuất linh phách cùng ta chia ra, ngày hôm nay tạm thời tha cho ngươi một mạng, ảo cảnh trong vật kia chỉ bằng toàn bộ quên mất, ngày sau nhìn ngươi biểu hiện. . ."

Cửu Mệnh nghe xong không khỏi mừng rỡ, lại có đó bị thương, linh phách giao ra, từ nay về sau sinh tử kháo cho hắn thù, làm việc nếu không có thể tùy tâm sở dục. Nhưng cùng tự do so sánh với, hay là mạng nhỏ trọng yếu, cố vô có một chút do dự, linh phách từ trong cơ thể phân ra.

Tô Phục vừa thu lại, vào tự Thức Hải, mới vừa làm xong động tác, kia cửa sổ môn âm âm phá vỡ, có hai đạo thân ảnh xông tới.

"Tô đạo hữu đây là?"

Đương nhiên đó là Kỳ Tùy Phong, Vân Khê hai người.

Chương 10: Thiên Hồ Huyền Nguyệt Pháp

Chương thứ mười: Thiên Hồ Huyền Nguyệt Pháp

Thời gian trở về lui một khắc.

Vân Khê lại hô vài lần, Hư Không không người ứng, đôi mi thanh tú gất gao súc lên, Linh Giác nội, nơi đây dù phát quý dị.

"Nhiếp Tâm, Trí Hư, Thủ Tình. . ."

Lệnh nói chưa xong, Hư Không có Lôi Đình đánh xuống, Vân Khê lại là kinh hãi, khí này tức lại vì quen thuộc bất quá, còn đây là tông môn độc môn bí thuật 《 Ngũ Lôi Chính Pháp 》 không kịp nghĩ nhiều, Tru Tiên Thứ nơi tay, linh khí cấp tốc dừng mãnh vào, tay niếp Liễu Liên Hoa Quyết.

Tru Tiên Thứ nhất thời phát ra một đạo ánh sáng lạnh, Tru Tiên Thứ tất nhiên là không chỉ sắc bén đơn giản như thế. Này quang danh giết diệt thân quang, chính là Ngọc Thanh Tông Thừa Khải chân nhân luyện chế khí phát hiện ra chất liệu gỗ vật tính, này chất liệu gỗ vốn là nguyệt lượng thạch, vạn năm lãnh ngọc.

Hai người chạm vào nhau lại triệt tiêu, Hư Không phục lại khôi phục lại bình tĩnh, Vân Khê lúc này không do dự nữa, lệnh nói tùy theo.

"Nhiếp Tâm, Trí Hư, Thủ Tình, so với ta càng thành thực, Thanh Tâm Đại Thần Chú."

Liên Hoa Quyết đảo ngược mà về, có diệt sạch từ hư không lắng xuống, Vân Khê chỉ cảm thấy trong cơ thể linh khí tức thì bị bớt thì giờ một nửa, nhưng ý nghĩ Nhất Thanh, quanh mình ảo cảnh lại là biến đổi, đúng là trên đất xác chết, nhà bỏ cũng có nhiều hư hao.

"Huyền trung huyền?"

Vân Khê hít sâu một hơi: "Đúng là có thể che đây Linh Giác Huyền Thuật, này Yêu đến tột cùng là lai lịch ra sao?"

Tiếng nói vừa dứt, liền nghe một tiếng gào thét, nàng giật mình, lại về bí quyết, liền có âm tiếng truyền ra, cũng tà âm. Phương xa thiên hạ hình như có cảm ứng, hơi thở liền vội tốc tới gần lại đây.

Phút chốc, đã có người ảnh hiện, mấy lên xuống, Kỳ Tùy Phong khăn trương nhìn ... từ trên xuống dưới ... Vân Khê, thân thiết nói : "Sur muội người không sao chứ, mới vừa rồi?"

Vân Khê thấy hấn khăn trương bộ dáng, không khỏi trong lòng ám áp, mũi đau xót, hốc mắt có chút phiểm hồng, trong đêm tối lại xem chẳng phân biệt được mặt ngoài, chính là cười hắc hắc: "Người ta làm sao có thể có việc, sư huynh không khỏi quá coi thường ta."

Không muốn hấn nhìn ra chính mình khác thường, liền đổi vị trí đề tài: "Sư huynh, mới vừa rồi người chính là dùng Liệt Dương Chú cùng Ngũ Lôi Chính Pháp?"

Kỳ Tùy Phong thấy hấn không có việc gì, trong lòng khẽ buông lỏng, nghe lời ấy lại nhũn mảy: "Mới vừa rồi ta chỉ dùng Ngũ Lôi Chính Pháp. . . Sau lại dùng Thanh Tâm Đại Thần Chú, sư muội chính là dùng Tru Tiên Thứ?"

Vân Khê cũng cau mày nói: "Ta dùng hóa Lôi thuật, Liệt Dương Chú, giết diệt thân quang, còn có Thanh Tâm Đại Thần Chú."

"Như thế nói đến chúng ta pháp thuật cùng Pháp Khí đều bị phục chế, rất giống trong truyền thuyết Hư Không Khôi Lỗi, lại có điều che đây Linh Giác. . ."

Sư huynh muội hai người không khỏi cùng kêu lên kinh hô: "Thiên Hồ Huyền Nguyệt Pháp?"

Kỳ Tùy Phong giật mình, sắc mặt tùy theo biến đổi: "Không tốt, Tô đạo hữu nguy hiểm, chúng ta mau trở về."

Hai người không nói thêm lời nào, thân hình bắn lên, một đường không nhiều đuối, chỉ thấy Trần Y Y nhà cửa cổng tò vò mờ, bên ngoài thủ vệ đều lão đạo bất tỉnh nhân sự. Nhà cửa trên đỉnh, thế nào còn có Tô Phục tung tích, hai người chưa kịp nghĩ nhiều, liền từ nhắm chặt cửa sổ môn Trùng xuất đi vào, lại chứng kiến yếu vật quý rạp trên đất, cánh tay toàn bộ bị chém đứt, không khỏi kinh nghi hỏi.

"Tô đạo hữu, đây là?"

Tô Phục thấy hai người trên mặt khăn trương thần sắc rõ ràng, biết hai người quả thật lo lắng chính mình, có chút lo lắng, khẽ mỉm cười: "Các người có điều đến chậm, này Yêu ta nhận."

Hắn lâm thời thay đổi tâm niệm từ không là bởi vì hai người tới, mà là Ma Linh đột nhiên muốn cùng hắn làm giao dịch, nói xưng có một bí thuật, có điều

hủy diệt sinh linh trí nhớ, chỉ cần Tô Phục tìm đến cùng Hồn Phiến chủ tướng một cái trình độ tà linh cùng nó.

Này chắc chắn có chút lực hấp dẫn, liền vòng vo tâm niệm. Về phần Hồn Phiến có thể giấu điểm thì giấu điểm, kia Ma Môn cùng thiên hạ tông phái oán khe từ xưa đến nay, hay là chớ để như thế rêu rao.

Không nhiều đuổi mà đến hai người liếc nhau, đều có đó khiếp sợ. Bọn hắn có thể thoát ly Huyền Thuật, chính là bởi vì vận tông môn độc môn bí thuật 《 Thanh Tâm Đại Thần Chú 》. Xuống núi trước, kia Thừa Khải chân nhân buộc hai người học, quả chỗ hữu dụng.

Đối Tô Phục này lai lịch cũng đủ phát tò mò, lúc này hai người tuyệt không tin hẳn chính là thông thường tán tu mà thôi.

Điểm này, hai người thật đúng là đã đoán đúng, thông thường tán tu há có thể vào được Diệp Tuyền Ki pháp nhân.

Tô Phục liền đem trải qua đơn giản nói một lần, tất nhiên là biến mất Luyện Hồn Phiến một đoạn, cuối cùng lại hỏi vận hai người nói : "Các ngươi cũng biết này Thiên Hồ Huyền Nguyệt Pháp vì sao?"

Kỷ Tùy Phong gật gật đầu, xúc động thờ dài: "Thiên hạ Yêu Tộc, có phần Bộ Lạc, từ có lớn có nhỏ, có mạnh có yếu. Hồ Tộc từ xưa đến nay đó là yếu tộc, nhưng hơn hai nghìn năm trước, lại ra một con Cửu Vĩ Thiên Hồ, chính là tu 《 Thiên Cương Chân Sát Ngưng Khiếu Luyện Yêu Kinh 》 được Trường Sinh chi Yêu, và lại ra đời Cửu Vĩ Thiên Hồ này vừa tới mạnh mẽ huyết mạch, nòng đó là đương kim Hồ Tộc Thủ Lĩnh Dạ Thần Nguyệt. Này Thiên Hồ Huyền Nguyệt Pháp đó là nòng sáng chế, là một Hồ Tộc mở một phen tốt cục diện."

Vân Khê trên mặt tràn đầy kính yêu, hướng tới nói : "Dạ Thần Nguyệt đại nhân chính là người ta thần tượng nga, nhưng có thể thấy tận mắt vừa thấy nòng thì tốt rồi."

Nói tới đây, Vân Khê nhân cầu vừa chuyển, bỗng nhiên đi hướng Cửu Mệnh, nhìn kỹ, không khỏi vẻ mặt ghét nói : "Ồi chao, này yêu vật bộ dạng xấu như vậy, há có thể cùng Dạ Thần Nguyệt đại nhân so sánh với, thật không hiểu làm sao được đến cầu thi vận."

Cửu Mệnh vẫn quý sát vận, nghe lời ấy, có chút ảm ức, này bên ngoài vốn là trời sinh, và lại ta còn không có tu thành Huyền Tẩn Yêu Đan đầu, hóa thành hình người không biết có bao nhiêu phong lưu phóng khoáng.

Tô Phục chuyển hướng hẳn, thần nhiên nói xong: "Chúng ta đối ngoại tuyên bố, yêu vật đã trừ, ngươi hiện tại đi tìm một chỗ dưỡng thương, tùy thời nghe ta triệu hoán. Không được tái hiện cho người trước, lại càng không hứa đi cưỡng hiếp phạm nhân việc, nếu không xác định tha cho ngươi không được."

Hắn hai mắt như điện, kiếp trước chán ghét nhất đó là loại này ác nhân.

Cửu Mệnh ai ya hành lễ, gọi là: "Lão gia, kia tiểu nhân có thể cưỡng hiếp nữ tu sĩ sao?"

"Ngươi có thể thử xem!" Tô Phục tựa tiểu phi tiểu nói.

Vân Khê hung hăng đập nó một cước, quát nói : "Chỉ bằng ngươi này sợ hàng, cũng dám si tâm vọng tưởng."

Cửu Mệnh ngượng ngùng, không dám phản bác cũng không dám phản thủ, liền được rồi đại lễ, chậm rãi đánh tan thân hình. Lúc này có ánh trắng lực tương trợ, Huyền Thuật lại là có thể tùy tâm sở dục khiến.

Tô Phục không sợ nó chạy, chỉ cần linh phách nơi tay, nó chết cũng chạy không được.

Kỷ Tùy Phong cũng rất là nghi hoặc, hỏi: "Tô đạo hữu dùng cái gì nhận lấy này Yêu, nhưng cần chân chạy, lấy Tô đạo hữu kỹ năng, không biết có bao nhiêu tán tu nguyện ý đi theo."

"Này Yêu trải qua phi phạm, nghĩ giữ ở bên người cũng khả thi khi nhắc nhở, tại hạ đối thiên hạ này năm châu việc nhưng vẫn là chưa hiểu rõ hết đâu."

"Ngô, Tô đạo hữu việc tại hạ tất nhiên là không tiện nhiều lời, chính là có một chuyện cần được nhắc nhở nói hữu, kia Bách Man Sơn Yêu Tộc hận nhất nô dịch Yêu Tộc người, đạo hữu nhưng gặp Yêu Tộc cao thủ, nhớ lấy vận phần cẩn thận."

Kỷ Tùy Phong lời nói này đã là lời tâm huyết, có chút người liền là như thế, ngăn ngại quen biết đó là bằng hữu, vì bằng hữu việc phía trên một chút tâm, cũng đương nhiên.

Tô Phục quả thật hơi hơi cảm động, tám năm thời gian dù chưa từng đi khắp Thanh Châu Đại Địa, gặp qua người cũng không ở số ít, cực ít có người như vậy thành thật với nhau, liền thật sâu áp lễ nói : "Đa tạ Kỷ sư huynh Cảnh Tinh, tại hạ đỡ phải."

Vân Khê vô cùng buồn chán nói : "Uy uy, hai người các ngươi đại nam nhân có hết hay không, người ta mệt nhọc. A đúng rồi, hai vị Cung Phụng tiên sinh đây?"

Ba người đưa mắt nhìn nhau, lại đưa hai người kia đem quên đi.

Chương 11: Chiêu Tế

Chương thứ mười một: Chiêu Tế

Hôm sau, Trần phủ phòng khách.

Trần Hữu Vi hân hoan mà nhẹ nhàng cho trên bàn hương về mọi người mời rượu, này hai vị phu nhân cùng Trần Y Y đều bồi đang ngồi lên. Đêm qua Trần Y Y cũng không tại chính mình trong sân, mà là bị Trần Hữu Vi bí mật che giấu. Cửu Mệnh tiện lợi dùng điểm này muốn cấp Tô Phục bố trí cái bộ, không muốn hiện giờ lại phản người chế trụ.

Tận mắt nhìn thấy yêu vật kia cánh tay bị "Liệt Dương Chú" đốt tới hư vô, Trần Hữu Vi thái độ có cái trăm tám mươi độ chuyển biến, chẳng những thân thiện mời các vị tu sĩ dùng yến, lại càng tự mình mang theo gia quyến tiếp khách.

Kỷ Tùy Phong khá tùy tính, có ăn có uống cũng không có ý kiến gì, Vân Khê tất nhiên là theo sát tự sư huynh.

Hai vị Cung Phụng ở trên chiếu đều có chút hồ thẹn, đêm qua ngay cả yêu vật bóng dáng cũng không thấy liền đã chấm dứt chiến đấu, may mà hai người da mặt không tệ, không có ở trên chiếu thất thố.

Mà đêm qua hung hiểm Trần phủ người một nhà cũng có nghe thấy, kia Trần Y Y thỉnh thoảng lấy mắt lên nhìn Tô Phục, cũng vượt xem vượt xấu hổ. Trần Hữu Vi luôn luôn chú ý đến tự Nữ Nhi phản ứng, trong lòng có chút phiền muộn, rất có nữ đại không khỏi người chi than thở.

"Ta mời chư vị tiên trưởng một ly, xin hãy tha thứ hôm qua ta đây người phạm tục vô lễ chỗ. Mặt khác cũng muốn cảm tạ chư vị tiên trưởng bất kể hiềm khích trước kia tương trợ loại tình cảm." Trần Hữu Vi nói xong uống cạn trong chén vật.

Lúc này liền đến phiên Đại phu nhân Trương Cần mời rượu, cũng là đồng dạng lí do thoái thác: "Đa tạ chư vị tiên trưởng, cấp chư vị tiên trưởng thêm phiên toái." Một ly hết, trên mặt liền nổi lên đỏ ửng, hiển nhiên chịu không nổi tử lực, liền xin lỗi cáo lui.

Lý Vân Vân cũng nâng chén kính nói: "Chư vị tiên trưởng quả nhiên tin cậy, so với những binh sĩ kia Vũ Sư có điều tốt hơn nhiều. Tiểu nữ từ đêm qua chính là sợ tới mức ngủ không được, may mắn chư vị tiên trưởng cứu hộ." Này thiếu phụ mị nhân như tơ, thỉnh thoảng đảo qua Tô Phục cùng Kỷ Tùy Phong hai người, có chút hấp dẫn.

Chính là Phạm Tục tư sắc, thực khó khăn sách dẫn hai người động tâm. Vân Khê đối với nàng cũng không có rất tốt cảm, liền mặc kệ nàng.

Đến phiên Trần Y Y, nàng vội vàng đứng lên hành lễ, Tô Phục lại cắt đứt nàng, mỉm cười nói vận: "Các ngươi không cần để ở trong lòng, chính là thuận tay làm, này yến đã thôi, là chúng ta cáo từ thời gian."

Trần Y Y bỗng nhiên cảm giác lòng có đó trống vắng, không biết phải làm sao nói: "Tiên trưởng ân công, ngài này muốn đi sao?"

Vân Khê sớm đã muốn đi, liền đứng lên, hai vị Cung Phụng ba ba địa nhìn Tô Phục.

Trần Hữu Vi vội vàng đứng lên, nói xong: "Khoan đã khoan đã, chư vị tiên trưởng, tại hạ nơi này có một ít lễ mọn, xin hãy tiên trưởng xin vui lòng nhận cho." Nói xong lại hướng ra ngoài đầu phân phó: "Mau mang tới."

Nghe xong phân phó, bên ngoài đã có người nâng vận ba đại rương tiến vào, nhất vừa mở ra, cũng Phù Tiễn, thỏi vàng, còn có một rương Ngọc Thạch vật, tuy có ưu có kém, nhưng không sai là được nhìn ra này Trần gia của cải.

"Còn đây là chính là lễ mọn có thể nào kính ý, xin hãy chư vị tiên trưởng nhận lấy."

Hai vị Cung Phụng nhân tình sáng lên, kia thỏi vàng còn không có gì, nhưng này Phù Tiễn cũng tu giới là lưu hành nhất chi tiền.

Phù Tiễn ngoại hình cùng thể gian tiền đồng tương tự, chính là phù triện sở chế, nội bộ khắc có cấm chế, cũng mà khi mỗi giới sử dụng. Thông thường tán tu đều có thể chế tạo, vốn là Tu Chân Giới các đại cửa hàng liên hợp tuyên bố, Thanh Châu liền có Đại Thương đi Linh Lung Các chi phân điểm, tu giới cùng Phạm Tục giới tuy có cách, nhưng một ít tiền chi lưu cũng thông dụng.

Ngọc Thạch còn lại là quặng sắt chi tinh, ôn ngọc, Thanh Kim Ngọc Đăng, đều là thượng đẳng làm phép mỗi giới, cũng rất nhiều tu sĩ thường dùng vật nguyên vật liệu, cổ giá trị bất phàm.

Kỷ Tùy Phong cùng Vân Khê hai người liền cầm đó Ngọc Thạch cùng Phù Tiễn, kỳ thật đối với hai người mà nói, Ngọc Thạch cùng Phù Tiễn cũng là có chút khăn trương. Ngọc Thanh Tông tuy là đại tông môn, nhưng kỳ môn em vợ người mấy ngàn, mỗi ngày đều có tiêu hao, có thể nào chân truyền, bọn

hắn tiền tiêu hàng tháng cũng dè chừng. Chính là đêm qua vì Huyền Thuật khó khăn, cũng Tô Phục tại liệu mạng, thế nào không biết xấu hổ lấy thêm.

Kia hai vị Cung Phụng cũng như thế, chính là ba trông mong vận Tô Phục.

Tô Phục biết bọn hắn băn khoăn, liền nói: "Nhị vị tiên sinh cũng khổ cực, không cần có điều băn khoăn, lấy đi."

Hai người được cho phép nhất thời vui sướng ngây ngất, chính là lấy thêm thời vàng cùng chút ít Phù Tiễn Ngọc Thạch, coi như như thế, cũng ít có dày. Hai người hiểu được đúng mực, lòng tham không đáy người kết cục cũng không quá quan tâm tốt.

Thanh Châu có Kiếm Trai Ngọc Thanh Tông hai đại siêu cấp môn phiệt trấn áp, phạm có tán tu có gan phạm nhân trong nhà đào tộm hoặc mạnh mẽ giết tiền tài người, bắt lấy sau nhẹ nhất cũng bồi lên mạng nhỏ. Một ít thế gia nhà giàu cũng có tu sĩ, và lại tài nguyên đúng, tốc độ tu luyện cũng không so với đại môn đều chậm nhiều ít, thiếu hụt bất quá truyền thừa.

Mà giống Trần gia như vậy nhất huyện nhà giàu nhất, lại chưa từng chiêu mộ tu sĩ hộ vệ, ngược lại là kiện quái sự. Tuy nói có hai đại siêu cấp môn phiệt trấn áp, nhưng lòng người như quỷ, biến hoá kỳ lạ khó lường, sao có thể bảo đảm chắc chắn mọi sự không lo?

Thấy bọn họ lấy được, Tô Phục dùng Hồn Phiến hút đi còn lại, Hồn Phiến bên trong có không gian, chính là không thể phóng lâu lắm, sẽ phải chịu tà linh cuốn hút. Trong lòng cũng vui mừng, tu sĩ tất không thể thiếu phương pháp, tài, lữ,. Liền Tô Phục trước mắt tình trạng mà nói, tài ngược lại là là tối trọng yếu.

Tu vi càng là hướng lên trên, cần đến cũng càng lớn, này tám năm thời gian, Tô Phục vô có bất kỳ thu vào, tất nhiên là đã từng túng quẫn. Vài lần tham gia Linh Lung Các giao dịch hội, đều chỉ phải mở cái nhãn giới mà thôi.

Một màn này lại là làm cho Kỷ Tùy Phong hai người thất kinh, tuy biết này Hồn Phiến không đơn giản, không muốn còn có thể trừ vật, cũng cảm ứng không đến càng nhiều nội dung. Khó trách hắn luôn từ phiến chuỗi chỗ rút ra trường kiếm, vốn tưởng rằng này Kiếm nắp trong chuỗi nội tâm.

Tô Phục chuyển hướng Trần Hữu Vi, chấp tay nói: "Lại là chúng ta cần đến vật, đa tạ Trần gia chủ, nhưng vô việc khác, ta chờ liền cáo từ."

Kia Trần Y Y mặc dù không muốn, lại chỉ được với đến nhẹ nhàng hành lễ, âm đạm nói: "Tiên trưởng ân công đi tốt. . ."

Tô Phục khẽ mỉm cười gật đầu, liền muốn ly khai, Trần Hữu Vi lại kéo hắn lại, trên mặt tràn đầy cười khổ, nói xong: "Tô tiên trưởng có không mượn từng bước nói chuyện?"

Vân Khê liền Trùng Tô Phục chen chúc chớp mắt, hi hi cười nói: "Ta cùng sư huynh ở bên ngoài chờ ngươi."

Kỷ Tùy Phong cũng gật gật đầu, liền đi ra ngoài.

Hai vị Cung Phụng tất nhiên là biết điều theo ở phía sau, luôn luôn đánh nước tương còn có được thưởng, đã là phi thường thỏa mãn.

Trần Hữu Vi thấy bọn họ đều đi rồi, đối với nữ nhi trong nhà nói xong: "Y Y, ngươi cùng dì Hai mẫu cũng đi ra ngoài đi, ta nghĩ một mình cùng Tô tiên trưởng nói chuyện."

Trần Y Y hiển thực xác nhận, trong lòng sâu kín thán vận, cuối cùng thật sâu chăm chú nhìn Tô Phục liếc mắt một cái, cùng Lý Vân Vân cùng nhau hướng thiên sảnh đã đi.

Tô Phục là người của hai thế giới, cũng đoán không ra này Trần Hữu Vi trong hồ lô muốn làm cái gì, liền nghi hoặc hỏi: "Trần gia chủ có chuyện gì muốn nói?"

Trần Hữu Vi trước hết để cho người đưa tiệc rượu lui xuống, sau đó lại phân phó dâng trà, mời Tô Phục sau khi ngồi xuống, mới khẽ mỉm cười hỏi: "Tô tiên trưởng như thế còn trẻ tu vi liền đã kinh người như thế, tiền đồ bất khả hạn lượng a."

Tô Phục này bồi dưỡng phẩm chất đức hạnh công phu còn gì nữa, biết đối phương chắc chắn đoán dưới, liền chỉ mỉm cười.

"Tiếc không biết thiên hạ đại thế, vốn là dựa vào người khác mà làm nên, nhân đạo như thế, tiên đạo cũng như thế, chẳng phải nghe thấy chính nghĩa thì được ủng hộ, mất đi Đạo quả trợ, Tô tiên trưởng cũng biết thiên hạ Chư Châu cùng Hải Vực đều có quá mức thế lực chiếm cứ?"

Trần Hữu Vi cũng không đợi Tô Phục trả lời, liền cứ thế nói xong, vẻ mặt có hồi ức: "Thanh Châu từ không cần phải nói, kia Thần Châu có Thiên Đạo Minh, này thủ lĩnh tông phái vốn là Thái Ất Thánh Địa, dưới của hắn lại có Tiên Nguyên Kiếm Phái, Vân Sơn Thành, Linh Khư Các. Có khác trên trăm đại tiểu tông môn, Thần Châu Đại Địa cuộn cuộn, đều vì Thiên Đạo Minh sở thuộc."

"Mà thế tục còn lại là Đại Văn vương triều, quản lý con dân mấy tỷ, nhân đạo hưng thịnh phồn vinh, mà lại là mặt khác một phen cục diện. Thanh, Thần nhị châu đều có Phạm Tục thế giới, là một chiếm cứ như vậy đại môn đều cung cấp một chút cũng không có sở mới mẻ máu, truyền thừa mới không tới đoạn tuyệt, ngược lại đủ phát hưng thịnh."

"Thương Châu, Cừ Châu, Lư châu vớt sang một bên không nói chuyện, kia Đông Hải Long Cung lân cận Thanh Châu, vì Long Tộc chiếm cứ, nhiều thế hệ cùng Thanh Châu hai đại môn phiệt giao hảo, mới có cùng thế lực khác đối kháng tư bản, này đó là đặc đạo người giúp đỡ nhiều."

Trần Hữu Vi nói này đó Tô Phục tự nhiên biết, cũng là từ mặt khác tán tu nơi đó biết được, này Trần Hữu Vi chính là phạm nhân, sao liền thuộc như

lòng bàn tay giống như?

Được phép biết Tô Phục nghi hoặc, Trần Hữu Vi âm thầm cười: "Tô tiên trưởng xem ta có Đại Niên Kỳ?"

Tô Phục không biết hẳn đây là ý gì, liền suy đoán nói: "Hoặc ba mươi lăm ba mươi sáu?"

"Lão phu năm nay cũng sáu mươi có nhì."

Tô Phục kinh ngạc nói: "Trần gia chủ cũng tu giả?"

Trần Hữu Vi nghe lời ấy, không khỏi khẽ cười khỏ, nói xong: "Năm mới có lẽ xem như thế đi, ta vốn là Thần Châu nhân sĩ, gia tộc gặp lật úp họa, tự thân cũng trọng thương, tu vi hoàn toàn biến mất. . ."

"Việc này lão phu là tin được Tô tiên trưởng mới báo cho, xin hãy ngàn vạn lần chớ để tiết lộ, ngày xưa cừu gia sợ chắc là sẽ không để cho ta an tâm sống tạm."

Trần Hữu Vi lời này không giả, bất luận là hôm qua sáng sớm thứ, hay là sáng nay thấy Tô Phục biểu hiện, biết người này cũng không phải ích lợi huân tâm người, Diệc Phi vì ** sờ sử dụng người.

Tô Phục quả thật kinh ngạc, hỏi: "Kia đêm qua như thế nào làm cho yêu vật kia tùy tâm sở dục? Nghĩ đến Trần tiên sinh nên có thủ đoạn ứng đối đi?"

"Có các người ở, lão phu làm gì trình bày cái kém cỏi vụng về. Việc này không đề cập tới cũng thôi, phía trước lão phu theo như lời nghĩ đến Tô tiên trưởng có chút mơ hồ thôi?" Trần Hữu Vi hai mắt bỗng nhiên sáng ngời có Thần, chăm chú nhìn Tô Phục.

Tô Phục có chút giật mình, khó trách Trần gia không cần bên ngoài sinh tu sĩ, Trần Hữu Vi tự đó là tu giả, cho dù tu vi hoàn toàn biến mất, đối phó nhỏ nhỏ tán tu hay là có nắm chắc.

Nghe xong nói như vậy, Tô Phục biết rốt cục nói đến điểm tựa, liền ngưng thần gật đầu, lại không ngôn ngữ.

"Là như thế này, lão phu dục Chiêu Tô tiên trưởng vì tế!"

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Sâu không lường được

Chương thứ mười hai: sâu không lường được

"Là như thế này, lão phu dục Chiêu Tô tiên trưởng vì tế."

Tô Phục chợt thấy vớ vẩn, không khỏi cười khỏ: "Tiểu tử hà đức hà năng. . ."

Trần Hữu Vi khoát tay, cắt đứt hẳn, nói: "Trước không vội vội vã cự tuyệt, Tô tiên trưởng cảm thấy được nhà của ta Nữ Nhi như thế nào?"

"Đoan trang tự nhiên, tính tình dịu dàng, tin tưởng ai cưới bọn ta là phúc khí." Tô Phục trong đầu nhớ lại một phen, mới phát hiện này Trần Y Y quả thật không tệ.

"Tô tiên trưởng chỉ biết một mà không biết hai, nhà của ta Y Y căn cốt thượng đẳng, lão phu đang muốn mời nàng bá nhập Ngọc Thanh Tông, bằng nàng tư chất đều không phải là việc khó."

Tô Phục nghe xong lại là khó hiểu, hỏi: "Trần tiên sinh sao không từ nhỏ liền thay nàng đánh tốt căn cơ, tuy nhập Đạo không chê muộn, nhưng có điều kiện, nhanh chóng cũng càng lựa chọn tốt thôi?"

Trần Hữu Vi cười khỏ nói: "Cũng không là không muốn, mà là không thể. Ta kia cừu gia thiện truy tung, nhà của ta người không tu luyện cũng thế, một khi tu luyện liền sẽ phải chịu truy tung."

"Kia Trần tiên sinh dùng cái gì lại thay đổi chủ ý sao?"

"Này đó là lão phu dục Chiêu nguoi vì tể nguyên nhân, lão phu muốn đem Y Y phó thác cho Tô tiên trưởng. Và lại tiên trưởng không cần lo lắng ta kia cừu gia việc, Y Y nhưng bán nhập Ngọc Thanh Tông, ta kia cừu gia không dám, cũng không năng động Y Y. Nhưng tiên trưởng đáp ứng, xác định bảo tiên trưởng một cái Ngọc Thanh Tông nội môn đệ tử số người."

Trần Hữu Vi lời này quả thật có vận thật lớn lực hấp dẫn, đối tán tu mà nói, không có gì so với gia nhập một cái tu đạo đại môn đều càng khiến người tâm động chuyện.

Tục ngữ nói: tám tựa đại thụ tốt hóng mát.

Tu đạo đại môn đều có cao nhất công pháp truyền Thừa, Thiên sinh liền tài trí hơn người, và lại tài nguyên phong phú, các loại quý trọng luyện khí chất liệu gỗ cùng phụ trợ tu luyện bảo vật lại càng cái gì cần có đều có, đáng về không giống như tán tu, đều được từ nhà mưu đồ.

Trần Hữu Vi thấy Tô Phục như trước thân nhiên, không biết lợi thế không đủ hay là thật không động tâm, liền còn nói vận: "Tô tiên trưởng nhưng đáp ứng ở rể, nhà của ta chỉ tài mặc cho đạo hữu lấy dùng, tuyệt không mặt nhăn nhát mày."

Này đó là thêm chú, Tô Phục không biết tự thân đến tột cùng làm sao giá trị đối phương như vậy đầu nhập, chính là xin lỗi nói: "Tại hạ đã ứng nhất vị tiền bối, chi bằng gia nhập Kiếm Trai lại vừa, lại vô duyên Ngọc Thanh Tông"

Trần Hữu Vi thấy đối phương như thế khẳng khẳng, không khỏi trong lòng có chút tức giận, kẻ mà nho nhỏ tán tu, lại nhiều lần cự tuyệt, thật là đáng chết. Nghĩ tới dạng này, có một tia yếu không thể nghe thấy sát ý tiết ra, cũng cả kinh, giây lát thu liễm, khi nào thì bồi dưỡng phẩm chất đức hạnh công phu kém như vậy sao?

Lại nhủ mày hỏi: "Tô tiên trưởng thật sự không lo lo lắng lắng? Cái gọi là chính nghĩa thì được ủng hộ, Trường Sinh đường rộng rãi cũng không là một người việc, cũng cần thừa lúc đại thế mà đi."

Tô Phục đứng lên, bên ngoài đang đã có người hầu bưng trà tiến vào, cũng trà cũng lùi được uống, thân nhiên nói xong: "Trần tiên sinh hảo ý tâm lĩnh, phục cũng có phục chi đạo, chỉ có thể ứng thừa tiên sinh, nhưng ngày sau hữu duyên thấy Y Y cô nương, thì sẽ chiếu khán một phần, cáo từ."

Kia bưng trà người hầu thấy Tô Phục bóng dáng, không khỏi mắng: "Người này thật sự là không biết điều. Gia chủ ngài uống trà." Nói tới mặt sau, đã là đầy mặt tươi cười.

Trần Hữu Vi sắc mặt âm trầm, bỗng nhiên nói xong: "Người này xem ra không tốt nắm trong tay, Bản Minh cho Thanh Châu mưu đồ nhiều năm, không thể thu phục kẻ mà có chút đáng tiếc, không biết hẳn cùng với kia Nam Ly Cung là quan hệ như thế nào."

Những lời này đưa người hầu kia nghe được như lọt vào trong sương mù, đang nghi hoặc, chỉ thấy Hư Không có bóng người lảng xuống, rõ ràng là kia Lý Vân Vân.

Chỉ thấy vận năng dễ thương cười, trên mặt một trận biến ảo, lại hoàn toàn thay đổi cái bộ dáng, dung mạo lại trở nên thượng đẳng, khí chất cũng có thật lớn chuyển biến, cùng vận thành thực tình hình gió, đã làm cho người không thể bỏ qua, khá lắm gọi hồn đoạt phách vu vật!

Người hầu kia bị hoa mắt, gian nan nuốt nước miếng, nửa thân dưới cũng nóng lên.

Lý Vân Vân hướng tới hẳn chỉ một câu thôi ngón tay, hẳn liền không tự chủ được đã đi qua, trên mặt có ** màu. Lại ở gần vị gần thì cả người nổ tung ra, huyết nhục nhất thời tứ phân ngũ liệt.

Có hồng quang chớp động, lại xuất toàn bộ huyết nhục che ở hai người bên ngoài.

"Chính là phạm nhân cũng muốn đụng đến ta."

Lý Vân Vân trên mặt dễ thương không thay đổi, có gọi hồn tươi cười: "Không thể cho chúng ta sử dụng, liền thanh lý quên đi, ta nhưng là đúng hẳn thêm nhỏ dãi đã lâu, nghĩ đến xác định có thể làm cho ta tốt thật thoải mái thoải mái."

"Hừ, bình thường ta lùi quản nguoi, này đúng là Bản Minh thời khắc máu chốt, cũng không được nguoi đã thảo kinh xà. Kia trên thân người mặt ngoài lộ ra nữ nhân kia hơi thở, kinh động Nam Ly Cung hậu quả là như thế nào nguoi có điều rõ ràng?"

Trần Hữu Vi âm trầm trên mặt càng là có thể nhỏ ra nước, người này mỡ muối không vào, cuối cùng một ít trong nháy mắt, chính mình có chút hơi thở tiết lộ, sợ là đã vì hẳn sơ phát hiện, cuối cùng vẫn là không có ra tay lưu lại người này, đó là kiêng kỵ Nam Ly Cung nữ nhân kia.

"Ta tất nhiên là rõ ràng, nguoi lại không có thể lưu lại kẻ mà, thật sự là buồn cười."

Lý Vân Vân trong lòng cười lạnh, Trần Hữu Vi tính toán nhỏ nhất năng tất nhiên là rõ ràng. Bất quá hai người đều có ý nghĩ kia, ai cũng không cần chuyện cười ai.

Trần Hữu Vi lùi cùng nàng âm ỉ, liền mặt âm trầm không nói tiếng nào.

Thấy hẳn mặc kệ hẳn, Lý Vân Vân trên mặt mang theo cười lạnh: "Hắn thật ra nói, chắc chắn gia nhập Kiếm Trai. Mới vừa rồi nguoi tiết rồi một tia hơi thở, sợ là đã làm cho hẳn có điều phát hiện thôi, sẽ không sợ chúng ta gốc gác bị đào ra. Nhưng bởi vì nguoi chỉ cố phá hủy mình trung chuyện tốt, ta cũng không muốn bị nguoi liên lụy."

Trần Hữu Vi liền lạnh lùng nói: "Kia hai cái Ngọc Thanh Tông đệ tử liền ở ngoài cửa, hiện tại động thủ càng sẽ bị bọn hắn sờ sất, cho dù muốn động thủ cũng không có thể là hiện tại."

"Hiện tại không thể động thủ, ra bên ngoài lại sợ kinh động Nam Ly Cung, ta xem ngươi là ở che chở tiểu tử này đi?" Lý Vân Vân dễ thương cười, ngửa ra kinh người.

Trần Hữu Vi thờ ơ, chỉ thần nhiên nói: "Ngươi đại khả chính mình thử xem."

Lý Vân Vân tất nhiên là không dám, chính là không cam lòng, liền lại hừ lạnh một tiếng: "Nhưng xảy ra sự cố, ta chắc chắn xuất ngày hôm nay việc chi tiết báo cáo." Nói xong, thân hình chậm rãi tiêu tán, quý dị không hiểu.

. . .

Tô Phục từ Trần phủ đi ra, sau lưng cũng đã ướt sũng một mảnh. Trong nháy mắt đó, hắn Linh Giác cảm ứng được, Trần Hữu Vi tu vi tuyệt đối trên mình, người này thật sự là thâm trầm đáng sợ, nấp trong Vạn Sơn Huyền vài thập niên, chắc chắn đen tối bí mật, tự bí mật cũng không biết bại lộ nhiều ít, lại không ra tay lưu lại chính mình, này là vì sao, ứng cùng Ngọc Thanh Tông hai người đệ tử có quan hệ thôi?

Bất kể như thế nào, chi bằng mau ly khai nơi này. Nhớ lại của hắn liên tiếp lí do thoái thác, bây giờ nghĩ lại, không ngoài dự đoán chính mình gia nhập bọn hắn mà thôi, thật sự là nguy hiểm thật. Kìa Trần Y Y lại là chuyện gì xảy ra? Nhưng như vậy cũng diễn kịch, này biểu diễn kỹ xảo đặt ở kiếp trước, đã là diễn viên thôi.

Nghĩ, trong lòng tràn đầy chua xót, này gãy dựa cầu sinh chi đạo thật sự là cẩn thận, một cái không cẩn thận sẽ gặp vạn kiếp bất phục. Từ nay về sau cần phải cẩn thận không một chút phân tâm, kiếp trước có câu, điều thấp mới là vương đạo, nghĩ đến chắc chắn có chút đạo lý.

Kỷ Tùy Phong mấy người đang chờ hắn, thấy hắn đi ra, thần sắc có chút khó chịu, liền hỏi vặn: "Tô đạo hữu, kìa Trần gia chủ tìm ngươi chuyện gì?"

Vân Khê mấy người từ rất là chú ý, hơn nữa Vân Khê, Bát Quái chỉ hồn hừng hực thiêu đốt, hi cười hi hi lấy: "Ta đoán kìa Trần Hữu Vi đích thị là muốn Chiêu Tô sư đệ vì tế."

Tô Phục trên mặt cười khổ: "Lại làm cho Vân sư tỷ đoán trúng."

Nhị vị Cung Phụng tràn đầy hâm mộ nói: "Tiền bối chính là tiền bối. . ."

Kỷ Tùy Phong cười, hiểu kỳ nói: "Đây không phải chuyện tốt sao, như thế nào Tô đạo hữu về mặt mày ủ mặt ê bộ dạng?"

Tô Phục tất nhiên là không tốt đưa sự thật nói ra, liền che dấu nói: "Không có gì, Kiếm Trai sơn môn mở ra sắp tới, kế tiếp có thể cùng với các vị đạo hữu mỗi người đi một ngả."

Vân Khê 'A' một tiếng, kinh hô: "Tô sư đệ ngươi muốn gia nhập Kiếm Trai sao? Tốt đáng tiếc a, ta còn muốn tiến cử ngươi gia nhập ta Ngọc Thanh Tông đâu."

Kỷ Tùy Phong cũng là nghĩ như vậy pháp, Tô Phục tiềm lực hai người đã là thấy rõ ràng, này thái độ làm người cũng từng có khảo nghiệm, hoàn toàn phù hợp nhập môn điều kiện.

"Người đều có chí, sư muội, cũng không có điều cưỡng cầu. Nếu như thế, kìa Tô đạo hữu, chúng ta sau này còn gặp lại." Nói xong, Kỷ Tùy Phong hướng về Tô Phục chấp chấp thủ, ngăn ngừa mấy ngày kết giao, lại là chân chính đưa Tô Phục cho rằng bằng hữu.

Đỗ Tung cùng Mạnh Du liếc nhau, lại bỗng nhiên nói xong: "Sáng nay nhận được tin tức, kìa Vân Nhai huyện thường có người mất tích, sợ là cùng Quý tu có quan hệ."

"Vân Nhai huyện? Không phải là sư phó giao cho ta nhóm tra xét địa phương sao?" Vân Khê nói xong, quái dị nhìn nhị vị Cung Phụng, nói xong: "Ngươi nhị vị sẽ không phải lại tiếp nhận nơi đó nhiệm vụ thôi?"

Vân Khê giang tay, rất là bất đắc dĩ bộ dạng: "Muốn thật là ngươi nhóm, xem ra ta cùng sư huynh hiểu được vội."

Nhị vị Cung Phụng xấu hổ, ngượng ngùng nói: "Lại không phải chúng ta, có ngoại hạng Cung Phụng đã đi."

Đại Luật Xu Mật Viện ngoại hạng Cung Phụng, đều là Âm Thần Cảnh đã ngoài tu vi, nhưng nói Phàm Tục cảnh cùng phàm nhân trông không khác nhau, như vậy Văn Hư Cảnh liền đã là chân chính bước vào tu đạo cảnh cửa, có làm cho người ta không thể khinh thường lực lượng.

Tô Phục vốn hạ quyết tâm mau ly khai Nam Lăng Quận địa giới, nghe xong lời này mà lại là trong lòng vừa động, thầm nghĩ vặn: "Nhưng thật có thể gia nhập Kiếm Trai, sợ là không có cơ hội gì xuống lần nữa sơn tìm kiếm tà linh, cùng Ma Linh giao dịch chỉ bằng mau chóng hoàn thành, Hôn Phiên tế luyện đến vậy không dễ dàng, hy sinh chủ tướng, chỉ vì Cửu Mệnh yêu vật kia rất đáng tiếc. . ."

"Tô sư đệ nghĩ gì thế?"

"A, không có gì. . ."

Đang nghĩ ra được Thần, lại bị Vân Khê cắt đứt.

"Kiếm Trai Khai Sơn Môn thời gian còn có hơn nửa năm đi, Tô đạo hữu sao không cùng chúng ta một đạo, đi Vân Nhai huyện đi đạo, ta nhớ được đúng vậy mà nói, vừa lúc tiện đường thôi?"

Kỷ Tuy Phong mời vận, hẳn nhưng thật ra rất muốn nhìn một chút Tô Phục còn có chỗ nào có thể cho hắn kinh ngạc.

Tô Phục hốt hoảng, lại có đó tâm thần bất định, đây cũng không phải là điềm tốt, trên mặt không hiện, mỉm cười: "Chúng ta trước tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Mộc Chúc hóa linh

Chương thứ mười ba: Mộc Chúc hóa linh

Gió lạnh phơ phất, thanh hoàng tương tiếp đích núi rừng tùy theo rất nhỏ chớp lên, Lạc Diệp Phiêu Linh hợp bầy khắp bầu trời, mặt trời treo trên cao, chiếu sáng vạn trượng tôn nhau lên thành huy, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Vạn Sơn Huyền quanh thân đều là liên miên sơn đàn, mây thay mặt mây chực thay mặt cư dân săn thú sống bằng nghề, tùy thời quang chuyển dời, dần dần hình thành phồn hoa thị trấn, núi rừng dần dần không có dấu người, ngược lại dị thường sum xuê.

"Không sai lạnh khủng khiếp nơi xác thực khó được, nhưng không cần chạy đi, chúng ta ba người liền mua đôi trước bước vật để cười, chậm rì rì thoải qua đi cũng vì chuyện tốt."

Trên quan đạo, tam đạo thân ảnh chạy nhanh như bay, mỗi khi đầu ngón chân chia xuống đất, thân hình đều như nữ yến giống như khinh phiêu phiêu dâng lên, họa xuất một đạo duyên dáng cong, sau khi hạ xuống lại chia xuống đất, ba người thân hình song song, tốc độ xấp xỉ.

Kỷ Tuy Phong thỉnh thoảng đánh giá quanh mình cảnh đẹp, tự đáy lòng nói: "Mặc dù Vô Lương Thần đã có cao cảnh, mặc dù vô rượu ngon đã có mỹ nhân, mặc dù vô trần yển đã có tri giao bạn tốt. . ."

Tu sĩ Quy Nguyên cảnh, pháp thân dần dần bài trừ tạp chất dơ bẩn, và lại có không chế linh khí làm cho pháp thân trở nên nhẹ nhàng, chạy đi tất nhiên là cực kỳ tiện lợi.

Vân Khê bị khen, trong lòng vui mừng, trên mặt cũng hân hoan mà nhẹ nhàng: "Sur huynh, xuống núi một chuyến, người này miệng lần ngọt, trở về ta xác định giúp người ở trước mặt sư phụ nhiều nói tốt."

Tô Phục bị này cảnh trí ảnh hưởng, làm cho thể xác và tinh thần bị vây một loại thả lỏng trạng thái, cũng buông chứa nhiều băn khoăn. Nhưng người nợ đối Ngọc Thanh Tông có điều băn khoăn, tạm cùng hai người đồng hành có lẽ hơn an toàn.

Cửu Mệnh hóa thành một con thông thường Hắc Miêu ngồi xổm Tô Phục trên vai, một bộ bộ dạng uể oải ngủ gục ngủ gật bộ dáng.

Kỷ Tuy Phong nghe xong lời này, không khỏi lặng lẽ cười: "Ta đối sư phó lão nhân gia ông ta Nghê Vân Chu thêm nhỏ dãi đã lâu, nhưng sư muội giúp ta muốn tới, ta thì cho người đương hai tháng cu-li."

"Sur huynh người quá ngây thơ rồi, hai tháng đã nghĩ phải ta."

Vân Khê nhất thời bất mãn, kia Nghê Vân Chu vốn là tế luyện bát tằng cấm chế phi hành Pháp Khí. Tu sĩ chưa đến Ngưng Khiếu kỳ đỉnh, pháp thân vẫn là ngày một chi chúc, cố vô lực ngự khí phi hành. Phi hành Pháp Khí đó là có điều làm cho Ngưng Khiếu dưới tu sĩ phi hành chi khí, và lại tốc độ không chậm. Lấy bọn hắn tư chất, tài năng ở hai mươi năm nội Ngưng Khiếu, đã là tư chất thượng đẳng.

Cảnh đẹp cấp tốc lui về phía sau, Tô Phục cười hỏi: "Như thế nào cu-li?"

"Cu-li liền để cho sư huynh làm cái tôi tớ giống như hầu hạ ta, chúng ta Ngọc Thanh Tông ngoại môn đệ tử đều được trước theo cu-li làm lên, nhưng tu vi tiến cảnh còn có điều, là được sai khiến những nhiệm vụ khác, nhưng tiến cảnh thượng giai, hoặc có điều vì nội môn trưởng lão thu làm đệ tử, liền tự động tấn vì nội môn kéo. Lúc trước người ta chính là theo cu-li làm lên, hầu hạ đó là sư huynh nha."

Vân Khê hắc hắc đắc ý nói, lúc trước hai người tu vì tương đối, chính là Vân Khê vì từ bên ngoài đến tán tu nhập môn, mà Kỳ Tùy Phong vốn là Ngọc Thanh Tông nội môn trưởng lão Huyền Tôn, thân phận có khác nhau mà thôi.

"Còn nói sao, cũng không biết ai hầu hạ ai, ngay cả cái cơm cũng sẽ không làm. Hại ta Tại Ngoại Môn ăn hai năm Linh Cốc, kia Linh Cốc chán nản vô cùng, hiện nghĩ đến dạ dày cũng khó khăn chịu."

Kỳ Tùy Phong không khỏi nói rõ chỗ yếu nói, mang trên mặt nghĩ lại mà kinh.

Vân Khê không cam lòng yếu thế: "Ai cũng không phải trời sinh liền biết làm cơm, sư huynh còn không phải, thường xuyên không tắm rửa, lại không cần Trừ Trần Thuật, nếu không ta thay người quét tước, người kia sản cùng chuồng heo cũng không quá mức khác nhau đâu."

Kỳ Tùy Phong 'Ha' một tiếng, không phục nói: "Đó là bởi vì ta thường xuyên bế quan duyên có, ta từ nhỏ sẽ gấp làm việc nhà, so với người này thiên kim tiểu thư mạnh hơn nhiều."

"Kia sư huynh của người quần áo ai giúp người khe, hừ, nếu không bốn tiểu thư hạ khổ tâm, mất hai. . . Thiên học tập. . ."

"Vây cũng kêu khổ tâm? Hai ngày thời gian thoáng một cái đã qua, nói sau quần áo hư hao từ có thể tìm nghi trượng xin, hoặc là xuống núi mua sắm, một cái Phù Tiên liền có điều mua được mười năm đều mặc không bao giờ quần áo. . ."

Vân Khê nhất thời ngừ ứ, liền phiết qua kiểm nhĩ: "Tóm lại, hai tháng là không thể nào, trừ phi hai mươi năm. . ."

Kỳ Tùy Phong mặt đen lên: "Hai mươi năm ta còn muốn kia Pháp Khí?"

Tô Phục không muốn chính mình một cái nghi vấn, liền khiến cho hai người lẫn nhau nói rõ chỗ yếu, liền cười: "Hai người các người cảm tình thật tốt, làm cho người ta hâm mộ."

Vân Khê đang muốn phản bác, về mặt chợt căng thẳng.

Ba người bay nhanh hơn hai canh giờ, lấy bọn hấn sức của đôi bàn chân, đã lướt qua Vạn Sơn Huyền địa giới, đi vào Vân Nhai huyện.

Núi non trùng điệp chẳng biết lúc nào đã bị sủy tới phía sau, duyên quan đạo mà đi, liền thấy phía trước tầm mắt xoay mình được biến đổi, từng phiến rừng trúc ánh vào mi mắt, xa hơn trước mặt bước vào, mơ hồ có đồng ruộng, có thể thấy được đây là một cái thôn xóm.

Ba người nôn nóng ngừng, bởi vì vận Linh Giác trong, phía trước trong rừng trúc có tiếng đánh nhau. Còn có vận Tí Tí cổ quái hơi thở, có chút quỷ dị.

Tô Phục con mắt hơi hơi nheo lại: "Đi xem!" Cũng mệnh lệnh trên vai Hắc Miêu.

Cửu Mệnh có chút không cam lòng không muốn 'Meo meo' một tiếng, thân hình bắn lên, hơi thở hoàn toàn thu liễm, này Huyền Thuật quả thật thượng đẳng.

Ba người cũng theo ở phía sau, chỉ thấy Hắc Miêu ẩn vào rừng trúc bên ngoài rình coi vận, thân hình bỗng nhiên lần lớn, trên mặt có lòng đầy cảm phẫn màu, mắng liệ liệ nói: "Lẽ nào lại như vậy, dưới ban ngày ban mặt lại dám khi dễ dàng hoàng cô gái?"

Ba người nghe xong không khỏi thâm mắng không biết xấu hổ, này sắc miêu làm hại Vạn Sơn Huyền nhiều ít nhà đảng hoàng cô gái sao?

Cẩn thận tới gần, chỉ thấy một đám hắc y người bịt mặt vây công một cái mười hai mười ba tuổi tiểu cô nương. Đám người kia trên người đều mang theo Tí Tí hắc khí, sát khí đậm.

Cửu Mệnh ba ba vận nhìn Tô Phục: "Lão gia, mau cứu cứu nàng đi." Trong mắt lại lóe ** trắng trợn **.

Tô Phục lạnh lùng nhìn chằm chằm nó, cảnh cáo: "Về cuối không có sự đồng ý của ta, không được người đánh bất kỳ nữ nhân nào chủ ý."

"Là (vâng,đứng) vâng, tiểu nhân cũng không dám... nữa!" Cửu Mệnh trên mặt nịnh hót cười, mạng nhỏ ở người ta trong tay, nào dám có nửa chữ không, nội tâm âm thầm mắng cười toét: "Tiểu tử này đáng giận, đại gia ta tìm phụ nữ có chồng cũng muốn quản, ngày hôm đó người muốn như thế nào qua a. . ."

Tiểu cô nương kia trong tay có một thanh kiếm, múa may gian có Tí Tí lục ý lóe ra, cùng quanh mình rừng trúc tương hợp. Nhưng lại từng khúc bị áp chế, mắt thấy muốn không địch lại.

Ba người liếc nhau, ăn ý địa gật đầu, lấy bất đồng phương hướng xông tới. Tô Phục cho nửa đường liền rút ra trường kiếm vãi ra, trường kiếm hơi hơi có bạch quang, điểm rơi đúng là tiểu cô nương quanh thân đất trống.

Từ trên trời giáng xuống một thanh kiếm, chỉ thấy một đạo kiếm khí mất thường có thể thấy được, hiện lên nửa vòng tròn hình trở nên tản ra, trực tiếp tách ra vây giết xu thế.

Còn đây là Phàm Tục kiếm thuật, Tô Phục tiến vào Quy Nguyên cảnh, một chiêu này khiến đến lại càng lưu loát.

Kỷ Tuy Phong động tác cũng nhanh chóng, về động pháp quyết, phù triển ra, rõ ràng là Liệt Dương Chú, chỉ thấy hàng dài hình Liệt Diễm hung hăng xông lên, đối phương sôi nổi né tránh, thể công lại là cứng lại.

Này Kỷ Tuy Phong Liệt Dương Chú khiến đến đã có vài phần Đạo ý, bởi vì thuần thực nắm giữ, cố có điều tùy ý biến ảo hình dạng.

"Các người là ai?" Một người thủ lĩnh bộ dáng người bịt mặt, thấy ba người lao ra không khỏi phần nộ quát.

Vân Khê lười cùng hấn vô nghĩa, thân hình ở giữa không trung liên tể ra Tru Tiên Thứ, trong đó một cái vây giết người trốn tránh không kịp bị thứ xuyên tâm tạng, nhất thời ngã xuống đất không dậy nổi.

Tô Phục thừa dịp bọn hấn thân hình chưa ổn, cấp tốc xông lên, nắm thật sấp chuỗi kiếm, rút ra, xoay người quay về trăm, một cái người đánh lên người tiện thể đầu rơi xuống.

Kia thủ lĩnh cũng Âm Thần Cảnh, cảm thụ được Tô Phục tu vi yếu nhất, liền muốn vận trước giải quyết hấn nói sau. Chủ ý định ra, từ trong túi trữ vật xuất ra nhất phương ngọc ấn, linh khí cấp tốc dừng mãnh vào, ngọc ấn lơ lửng phóng đại, hướng tới Tô Phục hung hăng áp chế.

Tô Phục sắc mặt khẽ biến thành lần, muốn cũng không muốn, ôm tiểu cô nương sườn thật, quanh mình đều là cây trúc, rất lớn hạn chế hấn hành động.

'Bồng —— '

Một tiếng vang thật lớn, rừng trúc chấn động, trong rừng đã có chồng chất tầng một thật dày Khô Diệp, lúc này bị chúi xuống mà khoảng không, một cái hình vuông hồ to hiển lộ.

Kỷ Tuy Phong nhú mày, song nhãn khép lại vào hư không cấp tốc huy động, lệnh lời nói: "Thiên Cương Chính Sở, Ngũ Khí Tương Tùy, kim khí nghe ta hiệu lệnh, Lôi. . ."

Ban ngày trong, đột có màu vàng Lôi Đình lẳng xuống, mục tiêu rõ ràng là kia thủ lĩnh.

Muốn tránh hiểm đã là không kịp, đã khôi phục nguyên hình ngọc ấn lại lần đại chặn Lôi Đình.

'Răng rắc —— '

Kia ngọc ấn lại vỡ ra một tia, thủ lĩnh đau lòng mặt đều bóp méo, trong lòng mặc dù thâm hận, lại quyết đoán nói: "Ngũ Lôi Chính Pháp, đáng chết, là Ngọc Thanh Tông người, trước trốn. . ."

Vân Khê mới vừa rồi giết hai cái, đang muốn truy kích, lại bị Kỷ Tuy Phong ngăn đón: "Đừng đuổi theo." Lại chuyển hướng Tô Phục nói: "Tô đạo hữu không có sao chứ?"

Tô Phục trong lòng kinh dị, này 《 Ngũ Lôi Chính Pháp 》 hấn vẫn là lần đầu tiên cách nhìn, lại có như vậy uy lực. Cửu Mệnh lại càng nghĩ lại mà sợ nhìn xem Kỷ Tuy Phong, vạn hạnh tối hôm qua dùng Huyền Thuật vậy khôn hấn.

"Ta không sao, nàng giống như có việc." Thoát ly hiểm cảnh, Tô Phục mới phát hiện trong lòng tiểu cô nương chẳng biết lúc nào đã ngất mê đã qua, nhẹ nhàng đem nàng phóng ngã vào Khô Diệp lên, đắp tay nàng mạch xem xét, sắc mặt dần dần cổ quái:

"Dì?"

Hai người vây lại đây, Vân Khê nhìn thấy tiểu cô nương điểm đậm đáng yêu bộ dáng, trong lòng mềm mại, không khỏi khản trương hỏi: "Nàng thế nào?"

Cửu Mệnh lại hóa thành Hắc Miêu, ở bên cạnh hít hà, chợt kinh tiếng nói: "Mộc Chúc hóa linh?"

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Trúc Nhi

Chương thứ mười bốn: Trúc Nhi

"Mộc Chúc hóa linh?"

Tô Phục cũng là lần đầu tiên nghe được này cách nói, không khỏi nghi vấn nói : "Là vật gì?"

Hắc Miêu không dám giấu diếm, thành thật giải thích nói: "Bẩm lão gia, này Mộc Chúc hóa linh vốn là cỏ cây được linh trí thành tinh, tu vi cũng đủ, có điều Hóa Hình mà ra, nàng này xác nhận Lục Trúc hóa linh, tu vi phải làm ở tám trăm năm cao thấp."

Kỳ hoa dị thảo nhưng có cơ duyên sinh ra linh trí, liền gọi là, tên là tinh quái, từ nay về sau theo như năm kế, ngàn năm sau có Thiên kiếp, vượt qua liền nhưng chân chính Hóa Hình, từ nay về sau thoát ly bản thể, cùng bình thường sinh linh không hai, cũng có điều tu thiên đạo.

Tô Phục chợt nói: "Khó trách ta sờ không được nàng mạch voi, thì ra là thể."

Nói xong, lại có nghi hoặc: "Đã hóa linh, nên có bản thể dựa vào thôi?"

"Lão gia anh minh, nàng này kém hai trăm năm là được hoàn toàn thoát ly bản thể. Người xem nàng sắc mặt xám trắng, tựa hồ bị trọng thương, nhưng này bản thể không ngại, điểm ấy tổn thương cho linh thể mà nói không coi là cái gì."

Nghe giải thích, ba người mới yên lòng. Vân Khê rốt cục cảm thấy được bên người có một cái trải qua phong phú yêu quái quả thật không tệ.

Hắc Miêu thấy ba người một bộ ngơai còn có chút tác dụng đích biểu tình, cái đuôi có chút nhếch lên: "Lão gia, người xem không bằng đem nàng hứa gả cho ta đi, tiểu nhân nhất định hảo hảo chờ đợi nàng." Nói xong, nhìn thấy tiểu cô nương, chảy nước miếng đều phải chảy ra.

Vân Khê thuận gian thay đổi ý tưởng, ánh mắt lãnh liệt, sát khí mui phần nói : "Sắc miêu ngơai dám động nàng một cây lông tơ ta sẽ thiên ngơai."

'Meo meo ——'

Cảm thụ được sát khí, Hắc Miêu nhất thời thét chói tai nổ mao, vội trốn cho Tô Phục mặt sau, rừ cụp lấy đầu, nếu không dám lên tiếng. Tu Chân Giới ban ngày, ánh trăng lực cực yếu, nó Huyền Thuật có điều không làm gì được được Vân Khê.

Tô Phục cũng nhủu mày, này giới phàm là tu thiên đạo người, đạo đức quan nhớ nhưng phổ biến đậm bạc, giết người chỉ đương bình thường, tiểu cô nương này tuy thuộc tinh quái, nhưng này hơi thở khít hợp tự nhiên, trong veo không rãnh, nghĩ như thể nào cũng không có khả năng làm hại nhân gian, đã có người vây giết, đây là cái gì đạo lý?

"Rốt cuộc là người nào nhần tâmnhư vậy?"

Vân Khê đi thăm dò nhìn một phen vây giết người thi thể, lại vô có bất kỳ thân phận đánh dấu, không khỏi cảm giận nói.

Tô Phục trong lòng khó hiểu, cũng hỏi: "Nàng này hơi thở trong veo, không có có bất kỳ tạp chất, hiển nhiên chưa từng đi qua tà đạo, tại sao Tao ngộ vận tu sĩ vây giết?"

"Tiên đạo hiển thể, thể nhân đều mến mộ Trường Sinh đường rộng rãi, nhưng này chịu căn cốt có hạn, có tư cách cầu đạo người cơ hồ ngầm dậm chọn một, có thể chân chánh thành đạo người lại càng ngàn dặm mới tìm được một."

Kỷ Tùy Phong thần nhiên nói xong, nhìn kia hồ to, như có suy nghĩ gì, nói tiếp: "Dục làm kia ngàn dặm mới tìm được một người, chớ nói như vậy tu vi như thể thấp Mộc Chúc Yêu Linh, đó là đại môn đều đệ tử, cần đường người đều có thể giết."

"Mộc Chúc hóa linh vật chính là chúng ta này đó nội môn đệ tử cũng thêm nhỏ dãi vật, huống chi những người đó. Tu Chân Giới như vậy linh vật có thể nói là thiên tài khó gặp, cổ vô giá, nhưng luyện thành Pháp Khí, này bản thân liền dần có linh tính, tuy chỉ linh tính, ngấm lại có bao nhiêu mê người, rất nhiều pháp bảo thậm chí đều chưa chắc có đâu."

Nói tới đây, Kỷ Tùy Phong liền đánh giá tiểu cô nương, thần nhiên cười: "Nàng này đáng tiếc kém hai trăm năm đạo hạnh, nhưng luyện thành Pháp Khí, linh trí liền thoải hóa thành linh tính, ngày sau cho dù sinh ra Chân Linh, cũng không là nàng đi."

Hắc Miêu kinh ngạc nhìn Kỷ Tùy Phong, thầm nghĩ: người này thực sự chỉ là Ngọc Thanh Tông nội môn đệ tử?

"Cần đường người đều có thể giết?"

Tô Phục thì thảo, còn có Ti Ti hiểu ra. Đúng rồi, vô luận phương nào thể giới, đều bị thừa hành cá lớn nuốt cá bé, cho dù kiếp trước chỗ Thái Bình, khẩu hiệu vận mỗi người ngang hàng. Nhưng này ngang hàng sau lưng cũng có Hắc Âm, cũng có ngoài sáng và trong tối áp bách cùng bóc lột, cuối cùng đó là này đi ở thời đại đoạn trước nhất rất ít người vật chủng quyền nói chuyện, thông thường bình dân thường thường ngay cả lựa chọn quyền cũng không, lấy cái gì chống cự?

Này giới như thế, này giới chỉ sinh linh như thế, nàng này cũng như thế.

Lúc này, Thức Hải đột nhiên một trận bốc lên, kia Ma Linh điên cuồng cười to: "Cần đường người đều có thể giết, tiểu tử, ngơai cuối cùng hiểu được đạo lý này sao? Vì khen thưởng ngơai, vốn Ma cho ngơai cơ hội, chỉ cần xuất tiểu cô nương kia linh phách cùng ta, lúc trước chúng ta giao dịch coi như thành, như thế nào?"

Tô Phục tâm thần trầm xuống Thức Hải, cười lãnh lạnh vận: "Cần đường người đều có thể giết, ta mặc dù chào lại, làm gì nghe ngơai an bài, ngơai muốn

nàng? Ta mạn phép không để cho người."

Ma Linh không buồn bực, ngược lại cười to: "Buồn cười buồn cười, người nói như vậy, bắt quá là ở che dấu người nhân từ nương tay thôi. Cuối cùng là cái phạm nhân a, đục tìm thiên đạo, nào có dễ dàng như vậy? Ta liền nhìn người như thế nào chịu này làm hại, ha ha ha ha. . ."

Tô Phục không muốn cùng hắn tranh luận, rời khỏi Thức Hải, thấy Vân Khê hai người về mặt cổ quái, Hắc Miêu về mặt sùng bái đang nhìn mình, không khỏi nghi ngờ nói: "Các người vì sao như vậy xem ta?"

"Người buông, buông, biến thái." Tiếng nói thanh thúy vang dội.

Tô Phục cúi đầu vừa nhìn trong lòng, nhất thời hiểu được, nguyên lai không tự giác gian đưa đối phương cấp ôm chặt, vội vàng tiêu pha mở, cơ hồ xấu hổ được xấu hổ vô cùng.

Tiểu cô nương kia giãy Tô Phục, về mặt sợ hãi, liên tiếp lui về phía sau, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy ám ức, hốc mắt hồng hồng, tựa hồ muốn khóc bộ dáng.

Vân Khê bước lên phía trước nắm cả nàng, về mặt ôn nhu, an ủi: "Đừng sợ đừng sợ, tỷ tỷ ở chỗ này đây."

Nói xong sắc mặt khẽ biến thành chìm, chuyển hướng bọn hắn nói: "Các người tuyệt đối không được có đem nàng luyện thành Pháp Khí ý tưởng, nếu không ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người nhóm."

Tiểu cô nương đứng là sợ này, kỳ thật mới vừa rồi chính là giả bộ bất tỉnh mà thôi, không muốn vẫn bị nhận ra vốn, và lại còn có người đối với chính mình như thế tìm hiểu, kia cái biến thái đem mình ôm thật chặt, hay là thật muốn đem người nhà luyện thành Pháp Khí. . .

Kỷ Tuy Phong cười khò: "Ta chỉ nói là nói, làm sao đương thực làm như vậy, Mộc Chúc thành đạo vốn là gian nan." Nói xong, thần sắc trên mặt có cười nhạo tươi cười, nói xong: "Tô đạo hữu thật sự là tốt Ngộ Tính a, tại hạ bội phục."

Tô Phục cười khò: "Không muốn như vậy mê mẩn, làm cho Kỷ sư huynh chê cười." Nói xong lại chuyển hướng tiểu cô nương, xin lỗi nói: "Thật sự là xin lỗi, tại hạ tuyệt không phải cố ý."

Hắc Miêu nhỏ giọng nói thăm vắn: "Lão gia tuyệt đối là cái so với ta không làm sắc quý, nhỏ như vậy nhi đồng đều không buông tha."

Mọi người đều là tu sĩ, này ngũ giác linh mẫn, Hắc Miêu hiển nhiên là cố ý.

Vân Khê hi hi cười: "Nguyên lai cái này bại lộ Tô sư đệ bản chất, ta còn tưởng rằng sư đệ có bao nhiêu quân tử đâu, người ta tốt thật vọng đâu."

Tô Phục về mặt hắc tuyến, lạnh lùng trừng mắt nhìn Hắc Miêu liếc mắt một cái, quay đầu lại sẽ tìm người tính sổ.

"Tỷ tỷ, người này tốt hung nga, ta sợ. . ." Tiểu cô nương về mặt bị hù vận bộ dáng, trên mặt ám ức càng đậm.

Vân Khê lập tức liền sắc mặt nghiêm nghị, về mặt cứng rắn răn dạy và quả mắng Tô Phục nói: "Sư đệ, người xem nhìn người lại làm sợ nàng, mau mau giải thích."

Tô Phục trong lòng than nhỏ, tiểu cô nương này rõ ràng đã là đang giả bộ, Tu Chân Giới nữ tử biểu diễn kỹ xảo đều trời sinh?

"Người tên là gì, vì sao bị người đuổi giết." Tô Phục tận lực làm cho mình biểu hiện thân hòa một ít, khẽ mỉm cười.

Được phép này trương tuần tú mặt quả nhiên hữu hiệu, tiểu cô nương nhìn Vân Khê, thấy đối phương cổ vũ giống như gạt đầu, liền nhỏ giọng nói xong: "Ta gọi là Trúc Nhi, này người xấu phải. . . Chủ nhân phải tới bắt ta."

"Trào? Khó trách bọn hắn cũng không từng hạ tử thủ, quý chủ nhân chính là ngược đãi người, cho nên chạy sao?" Tô Phục miễn cảm đem cái này tự cấp lựa đi ra, mới vừa rồi giao thủ đối phương quả thật hạ thủ lưu tình.

Trúc Nhi nghe xong lắc đầu liên tục phủ nhận: "Không phải không phải, chủ nhân hắn mới sẽ không ngược đãi ta, chủ nhân đối với ta được không."

Vân Khê cười hi hi nói: "Vậy nhất định là người nghịch ngợm, làm chuyện xấu, sợ hãi người chủ nhân trách cứ, cho nên chạy đến."

Kỷ Tuy Phong thâm chấp nhận gạt đầu, nói xong: "Xem ra chỉ có này khả năng, mới vừa xuất thủ chỉ sợ là xen vào việc của người khác."

Trúc Nhi cũng hốc mắt đỏ lên, ngậm miệng, rất là khó sống: "Chủ nhân hắn đột nhiên thay đổi, gần nhất đều không trở về nhà, mỗi ngày đều cùng một ít không hiểu ra sao cả người cùng một chỗ làm chuyện xấu."

Nói đến tận đây, Trúc Nhi nước mắt cuối cùng nhịn không được lạch cạch lạch cạch hạ xuống, anh anh khóc lóc: "Chủ nhân không cần Trúc Nhi, có lần. . . Có lần còn muốn đuổi Trúc Nhi đi."

Vân Khê rất là đau lòng, ôm chặt lấy nàng, dụ dỗ vắn: "Chớ khóc chớ khóc, người chủ nhân nhưng không nhớ người, liền không sẽ phái người tới bắt người, đích thị là cùng người ngoạn náo đầu, ngoạn, đừng khóc."

Kỷ Tuy Phong lại đột nhiên hỏi vặn: "Quý chủ nhân cùng ai cùng nhau làm quá mức chuyện xấu?"

"Sư huynh. . ." Vân Khê bất mãn trừng mắt liếc hắt một cái.

Được phép an ủi hữu hiệu, Trúc Nhi tiếng khóc dần dần chậm, cảm xúc ổn định đó sau, nói xong: "Chủ nhân. . . Chủ nhân mỗi ngày trảo phạm nhân. . . Những người phạm tặc kia đều không thấy. . ."

Ba người liếc nhau, đều là trong lòng chấn động, lại còn chưa tới mục đích liền tìm được rồi manh mối, thật sự là ngoài ý muốn chi hi.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Chưa từng có từ trước đến nay

Chương thứ mười lăm chưa từng có từ trước đến nay

Vào lúc giữa trưa, Lăng Lăng trời quang, khí hậu vừa phải, Thu Phong đưa thoải mái; Kim Dương, chính là từ xưa thôn trang, cầu nhỏ nước chảy người ta; bờ ruộng dọc ngang giao thông, gà chó cùng nghe thấy, hài đồng vui chơi, cách đó không xa là mờ mịt đồng ruộng, trông đi qua, từng phiến ruộng bậc thang xoắn ốc mà lên, như vậy lại có rừng trúc thành chữ phiến.

Diện tích núi rừng thâm du từ xưa, trong không khí có đất đá tươi mát.

Đây là một cái tên là lĩnh đầu thôn xóm, bên cạnh núi non cũng danh lĩnh đầu núi non. Thôn xóm xây ở một chỗ lưng chừng núi sườn dốc, đất đá làm cơ sở, mọc trúc vì cái, bằng gánh vác có mái ngói cô tranh, một cái từ đất đá trải thành đường xỏ xuyên qua toàn bộ thôn xóm.

Tô Phục kiếp trước đều không phải là học kiến trúc, đối với lần này phong cách diện mạo cũng nói không nên lời cái nguyên cố, rất nhiều thời điểm hẳn đều có thể như vậy muốn, nơi đây cùng Địa Cầu sợ là không hề liên hệ thôi, chính là ôm một tia may mắn.

Một hàng bốn người Ly quan đạo, ước chừng đi hai dặm con đường liền tới đến lĩnh đầu thôn bên ngoài, qua một tòa cầu, liền có một gia đình.

Đây là một cái lão phụ, cúi xuống lão ôi chao, chống quai trượng.

Vân Khê tiến lên, ngọt ngào cười: "Bà Bà, dám hỏi nơi này gọi là làm lĩnh đầu thôn sao?"

Này lão phụ thấy mọi người khí độ bất phàm, không dám ngạo mạn, liền muốn đám đông nghênh vào nhà trung, mép gật đầu nói vặn: "Là (vâng, đúng) a, nữ oa người tìm đến người?"

Lão phụ nói lời mang theo nồng đậm ngôn ngữ địa phương phong cách, cùng lời phổ thông kém rất nhiều, chỉ miễn cưỡng có thể nghe hiểu.

Tô Phục lại bội phần thân thiết, mỉm cười nói: "Bà Bà, ta chờ muốn hỏi ngài một sự kiện, quý thôn gần nhất có thể có người mất tích?"

Lão phụ nghe lời này thật sâu thở dài lắc đầu, mang theo khăn khăn tiếng nói: "Nhà của ta nhi tử con dâu một tháng tiến đến trong thành đuổi Thị Nhật, sẽ thấy cũng không còn tin tức, sợ là dữ nhiều lành ít, ta đây lão già khom, cũng đi không dạng."

Kỷ Tuy Phong trong lòng vừa động, hỏi: "Xin hỏi Bà Bà, trừ bỏ quý nhà, còn có ai nhà ít người sao?"

"Tháng trước đi đuổi Thị Nhật tuổi trẻ oa nhi cũng chưa trở về, ước chừng có mười mấy, vài vị khách quý, có điều có chúng ta oa nhi tin tức?"

Lão phụ thương trên mặt đầy tràn đầy mong được, cho ngọn núi thôn dân mà nói, nhi đồng cùng lương thực cơ hồ chính là toàn bộ.

Kỷ Tuy Phong giải thích nói: "Là như thế này, ta chờ đúng là đến điều tra dân cư mất tích án, nhưng có tình huống khác, nhìn Bà Bà báo cho, hoặc nhưng làm quý nhà nhi tử con dâu tìm về cũng nói không chính xác."

Lão phụ nghe xong rất là thất vọng, thở dài: "Ta oa nhi danh Trương Thiết Trụ, các người nếu chứng kiến hẳn, để cho hắn sớm một chút trở về, nói. . . Nói nương rất muốn bọn hắn."

Nói tới đây, đã hơi hơi nước mắt. Lại như là muốn lên cái gì, vội vàng nhượng xuất thân vị thỉnh mọi người vào nhà.

Vân Khê thấy vội từ chối nói : "Không dám quấy Bà Bà, ta chờ lập tức liền đi, bên ngoài gió lớn, ngài mau trở về đi thôi."

Tô Phục từ trong lòng xuất ra nhất thỏi bạc đưa cho nàng, trấn an nói : "Bà Bà, này ít bạc ngài lưu trữ, ta tin tưởng Thiết Trụ nhất định sẽ trở lại."

Lão phụ có chút kích động, liên tục cảm tạ, còn muốn quỳ xuống, Tô Phục vội giúp đỡ nàng.

Ra lão phụ nhà, mục đích cũng đã đạt tới, rồi đi lĩnh đầu thôn, tâm tình mọi người cũng không quá mức cao, các có tâm tư.

Trúc Nhi đi tới, tâm tình khó sống, xảy ra trên mặt, nói xong: "Là (vâng, đúng) chủ nhân làm hại Bà Bà khó sống sao?"

Mọi người không biết nên như thế nào trả lời, Vân Khê không đành lòng nàng khó sống, liền trấn an nói : "Trúc Nhi, chủ nhân nhà ngươi có lẽ cũng thân bất do kỷ, hết thấy chờ chúng ta điều tra sau mới có kết luận nha."

Trúc Nhi nhu thuận gật đầu, không hề ngôn ngữ.

Kỷ Tùy Phong rút lại phía sau hai bước cùng Tô Phục sóng vai, ngữ khí thần nhiên, hỏi: "Ngươi thấy thế nào?"

Tô Phục trên vai Hắc Miêu dày ngáp một cái, nhảy xuống, sau đó duỗi lưng một cái, chạy trước mặt ngó về phía hai nàng xum xoe đã đi.

Tô Phục im lặng một lát, mới nói vận: "Theo như Trúc Nhi theo như lời, kỳ chủ vì Quý tu, này hai mươi năm trong giúp mọi người làm điều tốt, tính tình ôn hòa, đột nhiên cầm phạm nhân bí mật làm việc, còn có đồng lõa."

"Người này hoặc là mưu đồ đã lâu, hoặc là vì ý đồ riêng người sở không, mới vừa rồi này đám người, không giống thông thường tán tu, kỷ luật như thế nghiêm minh, trái ngược với tổ chức?"

"Nhưng ta suy luận chính xác, Vân Nhai huyện chắc chắn đại sự, chúng ta ba người chỉ lực không hề bắt. . ."

Kỷ Tùy Phong tựa hồ đối với này sớm có suy luận, chút nào không ngoài ý nói : "Như vậy Tô đạo hữu còn muốn chuyển này hồn thủy sao."

Tô Phục vị có chút do dự, thần nhiên nói: "Có một số việc tổng muốn tận mắt nhìn xem, tại hạ luôn luôn tin chắc, Trường Sinh đường rộng rãi nhiều gian khó khó khăn, cần có chưa từng có từ trước đến nay chỉ dừng khí, mà của ta nói. . . Cũng như thế."

"Chưa từng có từ trước đến nay sao."

Kỷ Tùy Phong trước hơi hơi mà cười, tiếp theo vui sướng cười to. Âm tiếng xông lên trời dựng lên, Phi Điều hoảng sợ, tảng lớn rừng trúc truyền đến vỗ cánh tiếng.

Phía trước hai nàng nhất miêu không hiểu trông lại, thấy hai người song hành, một người cười to không dứt, một người vẻ mặt thần nhiên, nhưng đều làm cho người ta một loại phóng đảng, phóng túng ảo giác.

Trúc Nhi lặng lẽ nhìn thoáng qua cái kia gắt gao ôm qua người của chính mình, chủ nhân đều chưa từng như vậy ôm qua chính mình đâu, mới phát hiện hần lúc này là tốt như vậy xem, có một khắc trong lòng vì nhảy.

. . .

Đẹp và tinh mịch sân, cảnh sắc mê người, một đám Hắc y nhân đánh võ này tinh dật.

"Thất thủ sao?"

Không có vật gì đình viện, có âm tiếng truyền đến, trầm thấp hùng hậu.

Hắc y nhân 'Bá' quỳ, này thủ lĩnh gục đầu xuống sợ, sợ hãi nói : "Trực thuộc làm việc bất lợi, thỉnh hộ pháp trách phạt."

"Chỉ nói trải qua. . ."

Thủ lĩnh trong lòng khê buong lòng, lời nói: "Có mấy Ngọc Thanh Tông đệ tử đột nhiên giết đi ra, trong đó một cái tu vi được, Ngũ Lôi Chính Pháp đã chương kim khí, trực thuộc trong lòng biết sự không hề vì, liền đi trước lui lại."

"Thông minh. . ."

Thủ lĩnh trong lòng lại là căng thẳng, còn không nói chuyện, cổ đã bị bóp chặt nhắc tới, trong không khí lại vẫn đang không có vật gì, quý dị không hiểu, ngạt thở cùng tử vong sợ hãi làm cho mặt của hắn trắng đến đỏ bừng, mắt thấy muốn ngạt thở mà chết.

"Quá thông minh không tốt, Ngọc Thanh Tông nếu đến đây, nói vậy không chỉ kia mấy tiểu bối, lập tức đi trong thành cho ta tra, nhưng tra không ra, liền xuất người đầu người nói tới gặp ta."

Thủ lĩnh chợt cười trối buộc, từng ngụm từng ngụm thở hào hển, liên tục dập đầu: "Trực thuộc. . . Ôn hoà toàn lực ứng phó. . ." Nói xong, nếu không dám làm nhiều dùng lại.

Đình viện phục lại khôi phục đẹp và tinh mịch yên tĩnh, chỉ có Thu Phong vẫn khuấy động lấy Khô Diệp.

Nhưng chỉ một khắc, từ bầu trời hạ xuống ba đạo hồng quang, chỉ thấy ba bóng người hiện ra thân hình.

Trong đó hai cái đương nhiên đó là Trần Hữu Vi cùng Lý Vân Vân, chính là Trần Hữu Vi bộ dáng cũng có rất lớn biến hóa.

Mà người kia nhìn lại chừng ba mươi năm tuổi, chính là mang trên mặt lạnh lùng, trong con ngươi cũng không quá mức thần thái. Thân thể nhìn như cùng thường nhân không khác, nhưng cẩn thận quan sát, là được nhìn ra người này thân thể mặt ngoài có tàng một nhẹ nhàng ánh sáng.

Còn đây là Quý tu tu Chí Nhân Tiên nhân sống lại chỉ biểu thụ, tương đối thông thường tu sĩ Bảo Hư cảnh, đã phi thường hiếm có.

Tu Chân Giới Quý tu đều là tu sĩ sau khi chết Âm Thần biến thành, cũng có này hệ thống, vì Quý tu, linh tu, nhân tiên, địa tiên.

Mà địa tiên càng là đối với đáp lời thông thường tu sĩ Trường Sinh cảnh, chính là trống không pháp thân, từ đó không còn tiến giai con đường.

"Đồ đạo hữu, chúng ta đến đây nửa ngày, sao không thấy này lạnh nhạt nói hữu?"

Trần Hữu Vi sắc mặt âm trầm, lấy hấn tu vi, tới chỗ nào cũng không có khả năng đã bị như thế lãnh chờ đợi.

Đang lúc này, có một đàn người hầu tỳ nữ nghênh sắp xuất hiện, cửa đình viện cũng mở rộng, có một cái khoảng bốn mươi tuổi trung niên nhân bước đi, này trên người vận hoàng bào, tóc cũng thúc Đạo tấn, bộ dáng thông thường, chính là vóc người cao dài, vẻ mặt tươi cười nghênh lại đây, chấp tay nói:

"Lãnh đạm hai vị đạo hữu, tại hạ Lãnh Vũ Sinh, Thiên Đàn Giáo Địa Cấp hộ pháp, lần này quý minh có thể hỗ trợ tương trợ nhất định được giáo ta thiện ý, đi trước cảm tạ."

Trần Hữu Vi thấy này trận thế, âm trầm sắc mặt thoáng chậm dần, cũng chấp tay nói: "Tại hạ Trần Hữu Vi, thêm vì Bản Minh Thanh Châu nghi trọng, đây là phó nghi trọng Lý Vân Vân, phụng Minh Chủ chỉ mệnh tiến đến tương trợ, chính là tu có một chút đã nói trước."

Lãnh Vũ Sinh tựa tiểu phi tiểu nhìn Lý Vân Vân, thỉnh thoảng lấy mắt ở nàng yếu điệu dáng người lên đảo qua, nghe xong nói như vậy pháp, liền hỏi vặn: "Đạo hữu thỉnh giảng."

Lý Vân Vân nhìn Lãnh Vũ Sinh cao vưon người lạng, cũng mỉ nhn như tợ.

Trần Hữu Vi biết này Lý Vân Vân bản tính như thế, lười ước thúc, chỉ nói vặn: "Ta nhị vị cho Thanh Châu có khác nhiệm vụ, nhưng việc này có thân phận bại lộ chỉ ngu, ta hai người tùy thời Hội bút ra trở ra, đến lúc đó quý giáo còn muốn gặp lạng mới là."

Lãnh Vũ Sinh trên mặt tươi cười càng tăng lên: "Tự nhiên như thế, quý minh nguyện ra tay đã là ngoài ý muốn chi hi, bản thổ hai đại môn phiệt chăm chú nhìn Thanh Châu, thực là cẩn thận a."

Trần Hữu Vi thầm mắng: "Nhưng ngươi Thiên Đàn Giáo không cùng người đối lập, ai muốn cùng ngươi khó xử, chính xác không biết xấu hổ. Nhưng không phải Minh Chủ mệnh lệnh, lão tử tuyệt không đến chuyện này hồn thủy, thật là đáng chết."

Lý Vân Vân đưa lạng lấy tự mái tóc, dễ thương cười: "Lạnh nhạt nói hữu, ta khát."

Lãnh Vũ Sinh gạt mình xin lỗi nói: "Thật sự là xin lỗi, đến đến bên trong mời, hôm nay ta chờ nhất say phương hươu."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Tấn Thành

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ mười sáu: Tấn Thành

Kiểm Trai Diêm Phù điện.

Đương nhiệm Kiểm Chủ Lý Đạo Thuần khoanh tay mà đứng, bỗng nhiên phân phó nói: "Người đâu."

Thủ vệ đệ tử vội vào điện, đứng lại đi Kiểm lễ, Kiểm lễ vốn là song nhân khép lại cho trước người, khom người xuống nửa người trên, dùng cái này thay thế hằng ngày cúi lạy Chi Lễ, vốn là nhậm chức Kiểm Chủ Tiêu Nam cách sáng chế, bị đông đảo đệ tử hoan nghênh.

"Kiểm Chủ có gì phân phó."

Lý Đạo Thuần chậm rãi xoay người, chỉ thấy cửa hán chừng năm mươi tuổi, râu dài đầy mặt, sắc mặt khê biến thành có âm đen, hai mắt có ôn hòa âm quang, âm tiếng rất nặng như núi, thân mặc huyền hắc đạo áo dài, kết Đạo tẩn, đơn độc theo bên ngoài đến xem, rất khó làm cho người ta tin tưởng hán đó là Thanh Châu đại môn đệ Kiểm Trai đương nhiệm Kiểm Chủ.

"Đi đưa Thạch Thái gọi, bốn tọa có việc phân phó."

Thạch Thái chính là Kiểm Trai chân truyền đệ tử một trong, tu đạo chừng một trăm năm, đã là Bảo Hư đỉnh, chỉ kém từ ngộ kiếm ý là được bước vào tu giới đệ tam cảnh, Huyền Chân cảnh.

Thủ vệ đệ tử cung kính đồng ý, lui xuống.

Hai khắc công phu, còn có nhất mảy rậm mắt to hán tử đi vào điện, vẻ mặt - nghiêm túc hành lễ: "Kiểm Chủ."

Lý Đạo Thuần mỉm cười gật đầu: "Àn, mới vừa rồi Ngọc Thanh Tông có triệu đến, kia Nam Lăng Quận Vân Nhai huyện khác thường, người và lại xuống núi xem xét một phen, việc này cùng người còn có chương trình, bốn tọa xem người hơi thờ hòa hợp, chỉ kém kiếm ý, nhưng kiếm ý việc phi một sớm một chiều, Vân Nhai huyện sự tất, người liền tìm cơ hội duyên đi thôi."

Thạch Thái lại hành lễ, nghiêm nghị nói: "Cẩn tuân dụ lệnh."

...

Tây Bộ Nam Lăng Quận chur trong huyện, Vân Nhai huyện chiếm diện tích phổ biến nhất mậu, diện tích lãnh thổ mở mang, lại đơn độc nhần địa vực mà nói. Vân Nhai huyện thổ địa tính chất toi, có nhiều mưa, cổ khắp nơi trên đất rừng trúc, này tìm giang trúc nổi tiếng Thanh Châu, nhưng sản vật đơn điệu, mậu dịch rút lại phía sau.

Vân Nhai huyện Tấn Thành, cư trú dân cư cũng chỉ sáu vạn cao thấp, Thanh Châu Đại Địa thành trì trải rộng, lục vạn nhân khẩu chúc trung xuống.

Tô Phục đoàn người đuổi tới Tấn Thành bên ngoài đã là giờ sừ, cửa thành sớm đóng kín. Mặc dù có năng lực bám víu vượt, lại dễ dàng đã thảo kinh xa, cổ bốn người tiện ngoài thành tùy tiện tìm cái khô ráo đất rừng ẩn náu.

"Không thể tưởng được sư đệ chuẩn bị như vậy chu đáo, cắm trại dã ngoại lều trại đều có." Vân Khê vỗ vỗ tay, vừa lòng đánh giá kiệt tác của mình, hai cái đám người cao môn sơn khẩu lều trại.

Tô Phục sẵn hai to mọng đã chim trĩ, lột da đã đi mao đang nướng, có khác nhất oa nước sôi, thỉnh thoảng hương bên trong tất vận đồ gia vị, thỉnh thoảng lẩm nhảm đã chim trĩ. Canh chính là đã nắm xứng măng đá, cùng thịt nướng hương vị cùng nhau phát ra, vạch được mọi người bụng đói kêu vang.

Nghe lời ấy liền khê mỉm cười: "Mấy năm nay tại bên ngoài đã thói quen."

Trúc Nhi mũi co rúm, cùng Cửu Mệnh cùng nhau ngồi chồm hồm trên mặt đất, ba ba địa nhìn to mọng đã chim trĩ. Hắc Miêu không ngừng nuốt nước miếng nghĩ, tiểu tử này lại có như vậy trù nghệ, thật sự là xem trông nhảm.

"Oa nga, thơm quá, Tô sư đệ này tay nghề có thể sánh bằng người nào đó mạnh hơn nhiều."

Vân Khê nói xong khinh miệt nhìn Kỳ Tùy Phong liếc mắt một cái, sau mặc kệ nàng, miễn cưỡng tắm rửa đại thụ, chạy một ngày đường, và lại cần thời khắc ngưng thần quanh mình, đã có đó ừ rừ.

Tô Phục thấy thịt đã khô vàng, liền nhẹ nhàng kéo xuống một khối, nội bộ thịt chất đã quen thuộc, liền khê mỉm cười nói: "Có thể ăn, cùng đi đi."

Trúc Nhi một phen đoạt lấy, kéo xuống đại một khối to, khăn cấp cắn một cái, nhất thời miệng đầy chảy mỡ.

"Ngô a, thật nóng thật nóng. . . Ngô ngô ngô. . . Ăn thật ngon. . ."

Tô Phục thấy thế bất đắc dĩ nói: "Không có người cùng người cướp, ăn từ từ." Nói xong, cũng kéo xuống đại một khối to ném cho Cửu Mệnh.

Hắc Miêu 'Meo meo' một tiếng, cũng học theo, ăn được bắt diệp nhạc hồ.

Vân Khê uống một ngụm canh, thoải mái mà con mắt đều meo lên, sợ hãi than: "Mùi vị kia, thật sự là tuyệt."

Kỳ Tùy Phong cũng uống một ngụm, liền tục gật đầu khen: "So với ta Gia sư muối nấu tốt hơn nhiều."

Vân Khê oán trách trừng mắt liếc hán một cái, lại không khoảng không cùng hán cãi nhau, xé thịt gà liền ăn, không lớn biết, hai gà nhất nồi nước liền bị

tiêu diệt sạch.

Trúc Nhi vẽ mặt thỏa mãn nằm trên mặt đất, tùy ý xanh đậm sắc xiêm y dính vào bản ô, tràn đầy quần áo dính dầu mỡ tay nhỏ bé vỗ về phình bụng, đặc biệt Khả Ái. Nàng lúc này tuy là linh thể, lại hao phí đại lượng linh khí xuất thân mình hóa thành cùng phạm nhân độc nhất vô nhị thân hình.

Không lớn biết, xoay người đứng lên, đối với Tô Phục hành lễ nói: "Đa tạ của người khoản đãi."

Vân Khê thấy thể đối với nàng hơn yêu thích, hi cười hi hi lấy: "Trúc Nhi thực có lễ phép." Về động pháp quyết, hút bụi nguyên rửa lắng xuống, xuất Trúc Nhi trên người vẩy mỡ cùng tang vật khu trừ sạch sẽ.

Trúc Nhi cười ngọt ngào: "Đa tạ Vân Khê tỷ tỷ, này đều thành chủ nhân dạy, chủ nhân dạy ta thiệt nhiều thiệt nhiều đồ vật này nọ nha." Ngón từ sấm vận đối với mình gia chủ nhân nông đậm không muốn xa rời cùng khát khao.

"Không cần khách khí, ngày hôm nay chạy đi cũng mệt mỏi chứ, Đại Gia sớm một chút nghỉ ngơi, ngày mai thức dậy thương lượng một chút như thế nào hành động."

Tô Phục nói xong liền làm cho Hắc Miêu thu thập vết tích, cứ thế nghỉ ngơi đã đi.

Hắc Miêu mới ăn no bộ dạng uể oải không muốn động, có điều vừa tiếp xúc với Tô Phục lạnh lẽo ánh mắt, nhất thời một cái giật mình biến thân, nửa quỳ vận cung kính nói: "Lão gia ngài cứ việc nghỉ ngơi, này đồ giao cho tiểu nhân."

Trong lòng mà lại nói thầm nơi đây đã không có người ở, có rất tốt thu thập.

...

Hôm sau, Tô Phục thu lều trại, liền nói: "Việc này cần điều tra này mất tích bình dân đến tột cùng đã đi nơi nào, sống hay chết, ta đề nghị tách ra hành động, nhiều người ngược lại dễ dàng khiến cho chú ý."

Kỷ Tùy Phong gật gật đầu, đồng ý nói: "Quả thật như thế, ta cùng sư muội cùng nhau, Tô đạo hữu liền dẫn Trúc Nhi đi. Nhưng có đặc thù tình huống, liền bởi vậy triệu đến Phi Kiếm liên lạc ta."

Nói xong từ trong túi trữ vật xuất ra một phen mini ngọc kiếm, đưa cho Tô Phục nói: "Chỉ cần đưa vào linh khí kích hoạt, kiếm này sẽ gặp xuất tin tức truyền cho ta, ta đều có cảm ứng."

Tô Phục tiếp nhận, gật gật đầu, còn nói vận: "Nhưng trong vòng hai ngày vô có tin tức, chúng ta tiện nơi này tụ họp, trao đổi tình báo."

Vân Khê lưu luyến không rời ôm lấy Trúc Nhi, đối với Tô Phục dặn dò: "Sư đệ nhất định phải bảo vệ tốt Trúc Nhi, biết không?"

Tô Phục cười khỏ: "Sư tỷ hay không có chút quan tâm sẽ bị loạn, Trúc Nhi thực lực cũng không so với ta kém."

Lời này cũng có căn cứ, Trúc Nhi một đường chạy trốn có thể chạy đến xa như vậy đi, nhưng đối phương nhân số ít một ít, sợ là sẽ phải phản giết sạch thời.

Vân Khê thấy Trúc Nhi ôn nhu yếu ớt bộ dáng, thực khó khăn tưởng tượng, lại bị Kỷ Tùy Phong lôi kéo đi rồi, hai người từ mặt khác một bên cửa thành vào thành, chỉ phải hướng tới hai người phát phát tay.

Trúc Nhi lớn tiếng hô: "Tỷ tỷ người phải cẩn thận a."

Tô Phục thần nhiên nói xong: "Chúng ta cũng đi thôi."

Trúc Nhi xa xa vẫy tay, cuối cùng tà liếc xéo Tô Phục liếc mắt một cái, nhẹ nhàng 'Hừ' một tiếng, cứ thế đi rồi.

Nhưng đây cũng là Trúc Nhi tướng mạo sẵn có, Tô Phục tuyệt không kinh ngạc. Hơi hơi thở dài, xuất Hồn Phiền cuộn cuộn nổi lên, lưng ở sau lưng, lại từ nội bộ rút ra một phen ngay cả sao trường kiếm, đứng ở bên hông.

Tâm niệm vừa động, linh khí nảy lên nề viên cung, bộ mặt liền một trận mơ hồ, đảo mắt thay đổi phó bộ dáng, tướng mạo bình thường thông thường, và lại tuổi càng lớn một ít, thoạt nhìn cùng thông thường Giang Hồ kiếm khách không khác nhiều, chính là không thể gạt được tu vi cao thâm người.

Trúc Nhi đi rồi thật xa, phát giác Tô Phục chưa cùng lên, tiểu mạng trên mặt không kiên nhẫn, xoay người hô: "Họ Tô, người nhanh lên." Chợt thấy Tô Phục thay đổi phó bộ dáng, lại trông không ngoài ý muốn, chỉ cười nhạo vận: "Người vốn bộ dáng hoàn hảo xem một ít, như vậy cũng thật Sầu, đợi người muốn cách ta xa một ít."

Tô Phục đã biết tiểu hài này quý tinh quý quái, mí mắt một phen, mặc kệ nàng, từ bên người nàng mà qua.

Hắc Miêu có nhiều hứng thú nhìn chăm chăm Trúc Nhi đánh giá, lại không biết suy nghĩ cái gì.

Trúc Nhi hung tợn trừng mắt nhìn nó liếc mắt một cái, một bên đuổi kịp, vừa mắng nói: "Từ sắc miêu, người tiếp tục nhìn chăm chăm ta xem, cẩn thận ta ta móc hai tròng mắt của người ra." Nói xong bàn tay một phen, liền có một thanh cả vật thể lục ý Kiếm khí, đúng là Trúc Nhi đối chiến Hắc y nhân cái

kia đưa.

"Lão gia, ngài nhất định sẽ bảo hộ tiểu nhân đúng không, tiểu nhân không có con mắt không thể hảo hảo hầu hạ lão gia." Hắc Miêu trước tiên hoảng sợ, tiếp theo liền đáng thương đối với Tô Phục nói.

Tô Phục mặt không chút thay đổi, hần bỗng nhiên có loại đau đầu cảm giác, chỉ nhanh hơn nện bước.

Doanh trại bộ đội cùng cửa thành vốn là cách không xa, lúc này đã là giờ mào, trên quan đạo đã có người đi đường. Tô Phục mang theo Trúc Nhi cùng Hắc Miêu theo thừa thốt dòng người vào Vân Nhai huyện Tấn Thành.

Xa xa thấy cửa thành chỗ có hai cái chữ to:

"Tấn Thành "

Tô Phục thở dài ra một hơi, chỉ mong kia 《 Từ Vi Huyền Thuật 》 không có sở lệch lạc. Trước chuyến này, hần từng suy tính qua cơ duyên, đại giới là năm năm thọ nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Vào thành

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ mười bảy: vào thành

Tấn Thành nội lại có khác một phen cách điệu, dọc theo con đường chính đi không bao lâu, chỉ thấy ngã tư đường tứ phương đường lớn, nhà bỏ nối tiếp nhau san sát, đều do cứng rắn đá mà thể, có thể thấy được cùng cô, được phép đuổi Thị Nhật, xe Mã Như Long, tiếng người ồn ào.

Trúc Nhi như là ngư nhân trở về trong nước, rất là khoái hoạt, thỉnh thoảng nhìn xem này, chơi đùa cái kia, lại âm ỉ vận Tô Phục ăn này ăn kia, Tô Phục nhất nhất ứng, như vậy xem ra, lại giống ca ca đối muội muội sủng nịch giống như, lại càng có trợ che dấu thân phận.

"Uy, họ Tô, người cũng không tệ lắm nha, mau vượt qua ta chủ nhân đầu ngón tay." Trúc Nhi gặm mút quả, cười híp mắt nói xong, lại chỉ vào phía trước một nhà tửu lâu: "Mau mang ta đi nơi đó, ta đã sớm muốn đi."

Tô Phục thân nhiên nói: "Tìm chủ nhân nhà người kéo người đi."

Nói như vậy vận, lại trong lòng âm thầm kinh ngạc, này thành nhỏ sao không thấy chút nào đại sự hiện ra, nhưng theo ta suy đoán, bên trong thành xác nhận tiêu điều mới đúng, náo nhiệt như vậy, là người vì che dấu?

Nghĩ đến đây, đối với đầu vai Hắc Miêu tinh tế thì thăm một phen, cuối cùng lại nói: "Việc này ngày hôm nay trong vòng chỉ bằng cùng ta làm tốt, đó là chứng minh người giá trị tồn tại, nhà của ta tiếp tục phủ cũng không nuôi người nhân rồi, người có điều biết ta ý tứ?"

Hắc Miêu trong lòng căng thẳng, vội hỏi: "Lão gia ngài yên tâm, việc này nhất định cho ngài làm được tuyệt vời, đây đúng là tiểu nhân am hiểu." Nói xong không dám trì hoãn, thân hình nhất tung nhảy xuống, rất nhanh liền biến mất trong đám người.

Trúc Nhi không biết Hắc Miêu đi nơi nào, lười quan tâm tới, lời kéo Tô Phục xanh nhạt áo dài tay áo, về mặt đáng thương: "Tô tiên trưởng, ngài liền mang ta đi một lần nha, được không, được không."

Hai người đang đứng ở đám người, quanh mình rất là ồn ào, Tô Phục rất là không thích, liền lời kéo nàng ra đám người, thân nhiên nói xong: "Có cầu ở ta đó là tiên trưởng, người nha đầu kia không khỏi rất thực tế đó."

Trúc Nhi cũng không biết cái từ này là quá mức ý tứ, chỉ khi hần cự tuyệt, khuôn mặt nhỏ nhắn liền hơi hơi mang theo ám ức, hốc mắt đỏ lên, nước mắt muốn hạ xuống.

"Đình chỉ đình chỉ, người này nước mắt gạt được người khác, nhưng không gạt được ta. . ."

Tô Phục từ nói xong, bỗng nhiên giật mình, gạt được người khác là đủ rồi đi, xoay người, chỉ thấy người đi đường dần dần nghỉ chân, đang cổ quái nhìn

qua, Tô Phục đột nhiên tỉnh ngộ, nàng này quả nhiên đáng giận.

"Đi thôi, đi từ lâu."

Nói xong nếu không xem Trúc Nhi xem ra khuôn mặt nhỏ nhắn nhiều mây chuyển chuyển bộ dáng, mặt đen lên hướng từ lâu đi đến. Sau lưng truyền đến hoan hô để cho hắn có chút bất đắc dĩ, nàng này nhìn như còn tuổi nhỏ, sợ đã ở hồng trần tìm tòi đi lẫn lộn có chút lâu lắm rồi đi.

Kỳ thật đi từ lâu cũng Tô Phục trong lòng suy nghĩ, chính là không muốn khinh địch như vậy làm cho tiểu cô nương thực hiện được, miễn cho nàng lòng tham không đáy.

Nghĩ nàng nước mắt kia nói đến là đến, Tô Phục đầu lại bắt đầu đau đớn.

Đi vào trước cửa từ lâu, chỉ thấy vận đây là một cái quy mô khá lớn khách điểm, trên tấm bảng thư: Linh Lung khách điểm

Tuy chỉ hai tầng lầu cao, nhưng này chiếm diện tích rộng mở, lầu một vốn là đại đường, có chừng ba mươi cái bàn, phòng kế toán đúng cho nơi thang lầu, lầu hai tám mặt cơ hồ toàn bộ phong bế, chỉ chừa có thông gió cửa sổ.

Lập tức liền có tiểu nhị nghênh ra, cúi đầu khom lưng, nhiệt tình nói: "Hoan nghênh hoan nghênh, khách quan vài vị, nghỉ chân hay là ở trọ."

Tô Phục thần nhiên nói xong: "Ở trọ, cho ta một gian phòng hảo hạng, cho ta thêm lên một bàn rượu và thức ăn." Nói xong, từ trong lòng lấy ra một thỏi tuyết trắng bạc ròng, chừng mười hai nặng, ném cho tiểu nhị, nói xong: "Ở vài ngày chưa định, chờ ta lúc đi cùng nhau kết toán."

"Được rồi, khách quan lão gia, tiểu lão gia, ngài nhị vị mau mời tiền." Được phép đại chủ Cỗ, Tiểu nhị ca tính thần phấn chấn, nhiệt tình kêu gọi.

Trúc Nhi lại bất mãn, hừ nói: "Vì sao không mở hai gian phòng hảo hạng, ta mới không cần cùng biến thái một cái phòng."

Tô Phục mặc kệ nàng, cứ thế vào đại đường, con mắt đảo qua, liền chọn cá nhân nhiều đích địa phương đi đến, mặc dù nói nhiều, nhưng này bắt quá hai ba bàn người.

Chờ đợi ngồi, thấy chung quanh đều là thông thường bình dân, trong lòng hơi có thất vọng, bất đồng mặt tin tức, từ không có cùng mặt truyền lại, bình dân cho dù có chút tin tức nơi phát ra, bởi vì trình tự không đủ, cũng nói không rõ trong cái này cách thức.

Bất quá, tổng so với không có tin tức muốn đỡ.

Trúc Nhi cũng lại đây ngồi, rất là cảnh giác nói xong: "Họ Tô, người có phải hay không muốn ta làm nhất những thứ gì không tốt sự?"

Tô Phục hơi hơi đau đầu, sớm biết còn không bằng một mình hành động, trên mặt cũng không hiển lộ, chỉ thần nhiên nói xong: "Trúc Nhi, không cần nào loạn, chúng ta ở làm chính sự."

"Cái gì chính sự? Người nhất định ở che dấu cái gì, ta nói cho Vân Khê tỷ tỷ đi, hừ, đưa triệu đến Phi Kiếm cùng ta."

"Ồ nháo. . ."

Tô Phục khẽ nhíu mày, Linh Giác nội lại bỗng nhiên có cảm, trong lòng khẽ nhúc nhích, từ Hồn Phiến nội xuất Phi Kiếm xuất ra, đưa cho Trúc Nhi, thần nhiên nói: "Cùng người liên cùng người, muốn làm cái gì tùy tiện người, dù sao chúng ta cũng không có quá mức quan hệ."

Trúc Nhi lãnh hừ lạnh nói: "Ai muốn cùng biến thái nhắc lên quan hệ." Liền đoạt lấy triệu đến Phi Kiếm, rượu và thức ăn cũng không ăn, cứ thế ra khách điểm.

Chung quanh thực khách vẻ mặt kinh ngạc, không biết hai người này tới cùng cái gì quan hệ.

Tô Phục không có đi quân nàng, mà là rời đi chỗ ngồi đi vào phòng kế toán chỗ, Linh Lung khách điểm chương quầy là một khoảng bốn mươi tuổi trung niên nhân, tiểu nữ tử, bụi trường bào, thấy Tô Phục lại đây, không khỏi mỉm cười hỏi vận: "Khách quan có quá mức phân phó?"

"Xin hỏi chương quầy, Tấn Thành gần đây có thể có có gì khác nhau đâu sự sao?"

Tô Phục hơi hơi thờ dãi: "Không đối gat chương quầy nói, tại hạ một người đường huynh không sai mất tích, ta kia bá mẫu tư người sốt ruột, nhờ ta tới tìm, vừa tới Tấn Thành, hai mắt bôi đen, nhưng chương quầy có tin tức, xin hãy chờ để giấu diếm, tại hạ chắc chắn hậu báo."

Nói xong, xuất tay vươn vào trong lòng, lấy ra một mai Phù Tiễn. Theo như tỉ lệ, này nhẹ vật một mai đã tương đối trăm lượng bạc, không sai thành nhỏ đã là cự khoản.

Chương quầy quả nhiên tâm động, trên mặt hơi có vẻ tham lam: "Công tử hậu lễ, tiểu lão nhân thẹn chịu. Ngày gần đây bên trong thành chắc chắn có chút dị xử. . ." Nói xong, hắn trong khoảng đánh giá, thấy không có người chú ý mới ý bảo Tô Phục đưa lỗi tại lại đây: "Nghe nói có nhiều giống công tử như vậy hiệp sĩ mất tích, còn có chút bình dân."

Nói xong, chương quầy tránh hiềm nghi dường như, tiếp tục không ngôn ngữ.

Tô Phục trong lòng sáng ngời, nắm cảm bắt được "Hiệp sĩ" hai chữ. Thuyết minh đối phương cũng không chỉ trào bình dân, cũng Hội hướng tới tu hữu thể tục vô thuật người. Loại này người đều có nhất rõ ràng đặc thù, đó là thân thể so với phạm nhân càng mạnh, huyết nhục cũng ẩn chứa lực lượng.

"Đa tạ chương quỹ, việc này ta rất quan trọng yếu." Tô Phục ôm thủ thi lễ, thể tục vũ lâm nhân sĩ ở giữa lễ tiết làm đến rất là tự nhiên, tám năm thời gian sớm làm vô số lần.

Nói xong, xoay người dọc hướng bước ra ngoài, bất chợt trở lại: "Phiền toái chương quỹ xuất rượu và thức ăn đưa cho phòng ta, tại hạ có việc đi ra ngoài."

Chương quỹ được nhất bút trời giảng tiền của phi nghĩa, vui rạo rục nói: "Được rồi."

Chờ đợi Tô Phục đi rồi, nét tươi cười của hắn chậm rãi thu liễm, cầm lên trên bàn giấy bút nhẹ nhàng viết: tu sĩ, Quy Nguyên cảnh, Thân Gia bất phạm, có chứa Mộc Chúc hóa linh.

Viết xong, xuất tờ giấy gãy tốt, bỏ vào trong lòng, khoe miệng có treo một nét thoáng hiện như có như không tươi cười.

Tô Phục ra khách điểm, không do dự chút nào, thẳng tắp hướng trong đó một cái đường tắt bước vào. Chờ đợi người đi đường dần dần thưa thớt, nhẹ nhàng lên nóc nhà, đứng lại, nhắm mắt, Linh Giác triển khai, có cảm ứng từ quanh thân truyền đến, cự này không xa, thân hình đó là nhất tung, đuổi tới.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Dụ dỗ

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ mười tám: dụ dỗ

Trúc Nhi tức giận địa xuất Linh Lung khách điểm, nhanh như chớp liền chạy vào trong đám người, chuyển mắt không thấy.

Từ khách điểm lầu hai chỗ, có một đạo hắc ảnh thuận gian xẹt qua, lại vị khiến cho người đi đường chú ý. Bóng đen rất nhanh nhằm vào Trúc Nhi, được phép khí cơ cảm ứng, mặc cho Trúc Nhi tiếp tục như thế nào tránh né, cũng chạy không khỏi truy tung.

Trúc Nhi trên mặt hơi có sợ hãi, lại càng đi càng lệch, người đi đường thưa dần, cuối cùng tới tuyệt lộ.

Đến mười đạo bóng đen chợt lóe tụ họp, đứng là đuổi giết qua Trúc Nhi Hắc y nhân, kia thủ lĩnh thấy Trúc Nhi không đường có thể trốn, trong lòng mừng rỡ: "Bất nằng cho ta."

Thủ lĩnh vốn buồn bực, một đêm không ngủ không nghĩ điều tra, vẫn là không hề tin tức. Hùng đông sau, vốn muốn kiên trì trở về phục mệnh, trong lúc vô ý cảm ứng được Mộc Chúc hóa linh khí tức, cũng mừng rỡ, nhưng bất nằng trở về, tánh mạng ứng có thể không ngu.

"Bất nằng trở về, ít nhất có thể phục mệnh, không phải vạn bất đắc dĩ không được tổn thương nằng."

Hắc y nhân ầm ầm xác nhận, liền như thủy triều nảy lên. Không sai bất quá năm sáu người song song đường tắt, thật sự là có chấp cánh cũng không thể bay.

Trúc Nhi thấy vậy, vốn sợ hãi thần sắc bỗng nhiên trở nên giáo hoạt, Lục Trúc Kiếm đột nhiên xuất hiện, nhẹ nhàng huy động, Ti Ti lục ý ngưng tụ, chợt có Lục Trúc tạo, trong nháy mắt hóa ra lưỡng đạo hàng rào, một trước một sau khép lại, xuất toàn bộ Hắc y nhân nhốt tại bên trong.

"Hi hi, xem các người như thế nào phá vây." Trúc Nhi rất đắc ý, vuốt vuốt Lục Trúc Kiếm, ngâm nga vận tiểu khúc.

Đại bộ phận Hắc y nhân đều chỉ có Khí Cảm cùng Quy Nguyên tu vi, không thể ngự khí, chấp nhất phạm binh, lại không làm gì được được hàng rào.

"Việc quái gở đấy ——"

Phạm binh chém tới chỉ có bạch ấn, Trúc Nhi tám trăm năm tu vi há lại bình thường.

Kia thủ lĩnh hét lớn một tiếng: "Tránh ra, ta tới. Tiểu bì nương, đối đãi ta bắt lại người nhất định phải hảo hảo bào chế." Nhe răng cười vận, ngọc ấn lộ

hóa, di động vào hư không.

Hắc y nhân sôi nổi vọt tới thủ lĩnh mặt sau, sợ bị ngộ thương. Ngọc ấn phương lộ liền quay tròn phóng đại, kia thủ lĩnh Hư Không chỉ vào áp chế.

'Bồng ——' một tiếng, chỉ thấy đất đá bay tán loạn, tầm mắt bị che.

Trúc Nhi đôi mi thanh tú nhú lại, chợt thúy sinh sinh hô: "Họ Tô, người nếu không ra ta sẽ thực kích hoạt triệu đến Phi Kiếm."

Thủ lĩnh vốn nhe răng cười vụn, nghe xong chính là ngăn ra, đất trần tỏa ra, Linh Giác trong, đột có một vật đánh úp lại. Hắc kinh hãi trở ra, chỉ thấy một phen trăm rèn thanh cương Kiếm hung hăng đâm vào mới vừa rồi chỗ đứng nơi, chưa kịp xả hơi, kia thanh cương Kiếm bỗng bùng phát ra bạch quang. Không tốt dự cảm mới vừa lên, kia thanh cương Kiếm lại đột nhiên nổ mở, hơn mười đoạn tàn nhận bốn phía mà phi.

Cách gần đó Hắc y nhân đứng mũi chịu sào, sôi nổi kêu thảm thiết, thậm chí có chút vừa lúc đâm vào đầu, đương trường tử vong.

Thủ lĩnh mặc dù cách gần nhất, mặc dù lên lại chợt có màn hào quang, chỉ thấy này trên tay nắm một mai Thần Cầm Thạch.

Thần Cầm Thạch luyện chế không đổi, và lại chất liệu gỗ chỉ bằng ẩn chứa có linh khí Ngọc Thạch, Tô Phục cho Trần phủ thu hoạch Ngọc Thạch, trong đó bất quá có hai khối ẩn chứa linh khí, có thể thấy được Thần Cầm Thạch giá cả tất nhiên không thấp.

Kỷ Tùy Phong vốn là Ngọc Thanh Tông nội môn đệ tử, có này đá không kỳ quái, người này cũng có lại làm cho Tô Phục khó hiểu.

"Tiểu tử, cho người xen vào việc của người khác, tài trong tay của ta coi như người vận khí không tốt." Thủ lĩnh nhe răng cười vụn.

Tô Phục nhất chiêu mặc dù làm cho bọn họ chết thảm trọng, nhưng không tổn hại này căn bản cũng vô dụng.

Lúc này ngưng thần quan sát, Tô Phục dần dần khẳng định chính mình đoán, trên mặt lạnh lùng nói: "Các người rốt cuộc là người nào, cho Thanh Châu tới cùng mưu đồ cái gì, nhưng người thành thật nói với ta, hoặc có điều lưu người một mạng."

Trúc Nhi vốn còn cho rằng Tô Phục có thể thu thập bọn hắn, không ngờ đem hết toàn lực nhất chiêu, lại chỉ đã chết vài người, không khỏi nắm chặt Lục Trúc Kiếm, trộm nhỏ giọng nói: "Uy, họ Tô, chuẩn bị chạy trốn đi, ta nhưng đánh không lại tên kia."

"Ha ha ha, chỉ bằng người? Nhưng kia Ngọc Thanh Tông đệ tử lúc này, ta còn sợ các người ba phần, liền người này nho nhỏ Quy Nguyên cảnh, dám uy hiếp ta, ta xem người là chán sống."

Thủ lĩnh tức giận đến cười to, nói tới cuối cùng, mạnh phát tay: "Lên cho ta, trào nữ, chém chết nam."

Còn lại Hắc y nhân tuy có đó bị thương, cũng không tổn hại nhiều ít sức chiến đấu, được lệnh, liền Trùng xuất đi lên.

Trúc Nhi thấy tình huống không ổn, Lục Trúc Kiếm huy động, từ dưới nền đất đột toát ra một loạt cây trúc, thoáng chốc đâm thủng trước mặt mấy, càng nhiều là lại mạnh nhảy lên, lách mình tránh ra. Sắc mặt của nàng bỗng nhiên có chút xám trắng, khoảng cách bản thể quá xa, truyền chuyển linh khí vốn là không đổi, lớn như vậy quy mô sát thương pháp thuật lại càng tiêu hao thật lớn.

Nàng có chút chóng mặt quơ quơ: "Còn. . . Còn không mau đi."

Tô Phục đưa tay nâng nàng phía sau lưng, có ánh sáng nhạt lóe ra, ầm áp linh khí đưa vào, Trúc Nhi sắc mặt khê biến thành vi chuyển biến tốt đẹp, thấy Tô Phục bình tĩnh bộ dáng, trong lòng liền dần dần an định lại.

Hắc y nhân ầm ầm giết xuất đi lên, Tô Phục cười lạnh lạnh vụn, xuất Trúc Nhi ngăn ở phía sau, Linh Giác triển khai, đầu hơi hơi bên trái, tránh đi một người áo đen trường kiếm đâm thẳng, song nhãn kẹp lấy, hơi hơi dùng sức.

Một tiếng vang giòn, trường kiếm theo tiếng bẻ gãy, lại là vung, đoạn kiếm từ đó người cổ họng đâm vào, hiển máu phun mạnh mà ra.

Thân hình không ngừng, chân đột trước từng bước, tay phải nắm tay hung hăng đánh thọc sườn, đứng kích ở bên phải một hắc y nhân cầm kiếm trên cổ tay. Hắc y nhân cổ tay đau nhức, kêu thảm vận buông tay ra chưởng, Tô Phục bắt lấy này chuôi kiếm, cười lạnh không ngừng, trong tròng nổi lên một trận hàn mang.

Tô Phục thân hình chợt trái chợt phải, sắc lạnh hồ quang cho Hắc y nhân đàn trung mấy lóe ra, phút chốc, còn lại năm sáu hắc y nhân băng bó cổ, mở to hai mắt, mang theo không dám tin chậm rãi rồi ngã xuống.

Tô Phục đứng lại, khí định thần nhàn, run thân kiếm, sủy phi như vậy vết máu, trường kiếm hơi hơi tản ra lạnh như băng hơi thở, có làm cho người ta ngạt thở áp lực, xanh nhạt áo dài chưa từng dính vào một tia vết máu, sáng choang hơn nữa chói mắt.

Trúc Nhi hơi hơi mở ra cái miệng nhỏ nhắn, sau một lúc lâu mới hoàn hồn, thì thào: "Tốt. . . Lợi hại." Nàng cũng từng thấy qua từ gia chủ nhân giết người, chính là từ gia chủ nhân tu vi cao thâm, có thể cùng chủ nhân đấu pháp người đều chúc phép màu tương đối, đánh nhau mấy canh giờ bất phân thắng phụ chính là thường có việc.

Nhưng Tô Phục giết người, Kiếm Kiếm trí mạng, có một loại làm cho người ta cảnh đẹp ý vui lưu loát. Cho nàng một loại "Nguyên lai giết người có thể tốt như vậy xem" vi diệu cảm.

Lực lượng, tốc độ, phản ứng ba người đều khi hấn nhóm phía trên, chênh lệch đã có chất chuyển biến, còn có Linh Giác trong người, Tô Phục đối với lần này cũng không ngoài ý. 《 Luyện Yêu Kinh 》 chẳng những tăng phương pháp thân cường độ, cũng đối pháp thân có tinh chuẩn nắm trong tay lực.

Thủ lĩnh cứng lưỡi trố mắt, sau một lúc lâu mới giựt mình chiến nói : "Không. . . Không có khả năng, chính là Quy Nguyên cảnh." Phục lại muốn vận: nhưng ngày hôm nay không thể lập công, đã chết nhiều như vậy vật thí nghiệm, hộ pháp xác định sẽ không bỏ qua ta, dù sao đều là chết, cùng hấn liều mạng.

Chủ ý định ra, trong lòng âm thầm nảy sinh ác độc, Linh Giác triển khai đến cực hạn, ngọc ẩn lại quay tròn trường lớn, phía trước bị Kỳ Tùy Phong đánh ra vết rách vẫn còn ở, lúc này lại đã không để ý đau lòng, thật cẩn thận tới gần, tìm một kích trí mệnh cơ hội.

Tô Phục có chút ngoài ý muốn, người này nhìn lại bất quá vật hi sinh nhất lưu, lại có như vậy liều mạng giác ngộ? Cười lạnh lạnh vận: "Hiện tại ta tiếp tục cho ngươi một quả cơ hội, nhưng đem các ngươi mưu đồ báo cho cùng ta, hoặc có điều tha cho ngươi một mạng."

Thủ lĩnh trên mặt hình như có ý động: "Lời ấy đương thực?"

"Nhưng ngươi ai ya phối hợp, để cho ta vừa lòng, tất không nuốt lời."

Tô Phục thấy hấn ý động, rèn sắt khi còn nóng: "Ngươi đã biết Ngọc Thanh Tông có người đến, mong rằng đối với nhà ngươi mưu đồ có thể hay không thành cũng có điều nghi vấn thôi. Nói đến cùng, mặc kệ có thể hay không thành, ngươi như vậy lâu la đều là vật hi sinh nhất lưu, lưỡng cường tranh đấu, tất có chết, ngươi có điều có tự tin sống sót?"

Nói tới đây, Tô Phục hơi hơi mà cười, rất có sức cuốn hút: "Không bằng như vậy thoát đi, thiên hạ to lớn nơi nào không thể đi, làm gì làm bọn hấn đấu tranh quân cờ hi sinh vô ích đây?"

Thủ lĩnh thần sắc âm tình bất định, tựa hồ có chút giãy dụa.

Hấn lại xác nhận hỏi: "Ngươi có thể bảo chứng tánh mạng của ta?"

Tô Phục vì biểu thiện ý, đưa trường kiếm trong tay xa xa ném mờ, buông tay nói : "Đây là thành ý của ta."

Trúc Nhi có chút sốt ruột: "Không được, không thể buông tha hấn, hấn. . ."

"Tốt, ta đáp ứng ngươi." Thủ lĩnh nôn nóng khó dần nổi cáu dứt Trúc Nhi, cũng thu hồi ngọc ẩn, trên mặt có lo lắng thần sắc, phục lại đi về phía trước, vừa nói nói : "Chúng ta mưu đồ phải . . ."

Thủ lĩnh nói xong, vốn ý động sắc mặt bỗng nhiên dữ tợn, thủ tới túi trữ vật lau qua, nhất Đạo hắc sắc quang mạng đâm phá không khí, thẳng tắp đánh úp về phía Tô Phục.

Tô Phục như thế nào dễ dàng thả lỏng cảnh giác, bất quá hai người khoảng cách đã là không xa, lại là chột ra tay, này hắc quang vừa nhanh vừa vội, hấn cũng chỉ tới kịp nghiêng người gục, cho ngàn quân thời điểm nguy kịch tránh thoát hắc quang.

Thủ lĩnh nhe răng cười vận: "Ngươi tiếp tục trốn ta xem xem." Chỉ thấy ngọc ẩn chẳng biết lúc nào đã lại phóng đại, đối diện vận sùnn thật Tô Phục hung hăng áp chế.

Trúc Nhi phản ứng hoàn toàn theo không kịp, muốn cứu viện đã không kịp.

'Bồng——'

Lại là một tiếng vang thật lớn, đất tràn lại tràn ngập, Trúc Nhi trong lòng chấn động, kinh hô: "Tô Phục!"

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Vận Trúc

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ mười chín: vạn trúc

Thủ lĩnh rất đắc ý, nhe răng cười vắn, hắc quang phục lại bay trở về, chỉ thấy này trên vai liền thêm một con cá người thẩu áo đen Quỷ Nha, ước chừng Hoàng Tước lớn nhỏ, đồng tử đặc biệt lớn, lóe hồng mang.

"Nga? Quỷ Nha, hay là lấy tu sĩ hồn phách luyện thành, ta coi khinh ngươi."

Bụi bặm trung truyền đến thân nhiên đang nói, kỳ nội dung lại làm cho thủ lĩnh ý cười cứng tại trên mặt, hẳn nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Coi như vừa mới tiến Ngưng Khiếu chịu ta đây trở mình son ả một kích cũng muốn đi rớt nửa cái mạng, ngươi đến tột cùng là ai?"

Trong tràng một trận xoay trở lại gió thổi qua, lộ ra Tô Phục thân hình, xanh nhạt áo dài nhiều chỗ tổn hại, lộ ra cường tráng **, chỉ thấy hắc lấy Phách Vương Cừ Đỉnh tư thế, cự thạch giống nhau Ngọc Ẩn bị hắc vũng vàng nâng vắn, dưới chân hãm sâu, phạm vi hai trượng đều da nẻ mở.

Thủ lĩnh đối cái này Ngọc Ẩn thao khống cũng không như ý, nếu không sao lại ngay cả địch nhân tình hình đều không biết được?

Ngọc Ẩn quay tròn khôi phục, Trúc Nhi chăm chú nhìn kia cũng không vĩ ngạn bóng dáng, có mình cũng nói không rõ Đạo không rõ cảm thụ.

Tô Phục lắc lắc có chút lên men cánh tay, khẽ mỉm cười: "Người chết không cần biết nhiều như vậy." Mặc dù cười, đã có lãnh liệt sát khí, cũng chậm rãi đi hướng thủ lĩnh.

Thủ lĩnh trong ánh mắt hiện lên một tia hoảng sợ ý, không tự chủ được lui về, lại hung hăng nói: "Ngươi chó có cho là đoán chừng ta, lão từ lúc tu luyện hậu, ngươi còn tại chơi bòn."

Tiếng nói vừa dứt, kia Quỷ Nha liền đi nhào lên, Tô Phục mỉm cười không thay đổi, nện bước không thay đổi, đưa tay một trào, hung hăng bóp vỡ. Mới vừa rồi không biết vật gì cổ không dám đánh vào nguy hiểm.

Này Quỷ Nha kỳ thật chính là duy nhất công kích đạo cụ. Từ sinh linh tinh phách ngưng tụ thành, lấy bí pháp phụ chi, đã tiếp cận Vô Niệm Kiếp trình tự, tự tiện nhiễm hóa tu sĩ Linh Thai, thực nhân đạo cơ.

Tô Phục hai mươi năm cùng Ma Linh sớm chiều ở chung, đối với lần này Đạo tràn đầy tìm hiểu, Ma Linh vì Ma Chủ phân thân, vốn là vực ngoại Kiếp trình tự, đến nay còn không làm gì được được hẳn. Chính là Vô Niệm Kiếp liền muốn nhiễm hóa hẳn? Quả thực là si tâm vọng tưởng.

Theo Quỷ Nha nổ bung, liền có một mắt thường có thể thấy được bóng xám hung hăng đánh về phía Tô Phục.

Thủ lĩnh thấy thế mừng rỡ: "Ngươi đây là đang tự tìm đường chết!"

Tô Phục tươi cười càng tăng lên, coi thường bóng xám, thân hình chợt gia tốc lần mơ hồ, đột nhảy tới giữa không trung, nắm tay nắm chặt, hung hăng nện xuống.

'Răng rắc ——'

Thủ lĩnh trên mặt sắc mặt vui mừng vị liễu, tránh né không kịp, mặt bị ngay mặt nện trúng, sống mũi gãy phát ra thanh thúy tiếng vang, Trúc Nhi ở phía sau không khỏi mũi lên men, chỉ nghe vắn thanh âm liền cảm giác đau quá.

Hợp thời có kêu thảm thiết, thủ lĩnh cả người về cuối quay cuồng, ngay cả lặn vài chục cái mới vừa rồi dừng, định trụ thân hình một búng máu bọt phun ra, gian đặng mấy cái răng, toàn tâm đau đớn để cho hẳn cơ hồ đứng không dậy nổi thân.

Đối địch thì giảng liền là một thế. Tô Phục giết người gọn gàng, liền một mỗi một loại sát phạt quyết đoán xu thế, hơn nữa tự mạnh nhất thần thông mắt hiệu lực, tâm thần vì nó sở đoạt, Thần Cẩm Thạch cũng không kịp kích hoạt, có này quả cũng không kỳ quái.

Thủ lĩnh hoàn toàn không có thể hiểu được, sao có tu vi như thế thấp tu sĩ như vậy không theo như lẽ thường ra bài. Nhưng này quyền lại đưa hẳn đánh cho điên, hẳn cắn chặt hàm răng bò lên, chỉ thấy này trên mặt cái khăn đen vết máu rơi, rõ ràng hiện ra mũi nghiêng lệch chi cùng, một bộ thể thâm bộ đáng.

Trúc Nhi thấy hẳn bộ dạng này bộ đáng, đột nhiên cảm giác được thật đáng thương.

Âm Thần Cảnh tu sĩ có điều nghiêng áp đề giai tu sĩ nguyên nhân đó là Pháp Thân trải qua linh nguyên chủy rèn, đã hơi tới vô cấu, còn có Linh Giác, Tô Phục như vậy Quy Nguyên cảnh, mấy khó khăn theo lẽ thường đo lường được.

"Quả dụng quyền đầu đánh người thích nhất, ngươi nói có phải thế không?" Tô Phục cười híp mắt vắn, hồn nhiên không phát hiện sau lý trí đã bị giận oán sở vui lấp.

Lời ấy liền kích được thủ lĩnh đột điên cuồng gầm lên giận dữ, âm tiếng như ác quỷ, thân thể chợt vắn vẹo, hình như có khí sung tiến, cả người bắt đầu bành trướng, mạch máu cũng dần dần thô, có nổ tung ra, máu trào ra, cũng hắc hồng sắc, phi thường quỷ dị.

Quá trình của nó bất quá hai ba nháy mắt, chỉ thấy một cái chiều cao một trượng nhị, đại an toàn xước mang rô, đầy mặt dữ tợn quái vật liền xuất hiện ở hai người trước mắt, mặt sau Trúc Nhi thấy chi sắc mặt tái nhợt, được phép làm cho này dữ tợn bộ đáng làm sợ.

"Chết . . Chết . ."

Quái vật hung hăng nhào lên, cánh tay kia giống như cột đá, thân hình khổng lồ dạt ác gió ầm ầm áp chế.

Tô Phục không biết nảy dị biến vì sao, khẽ nhú mảy, vốn định vận xuất người này bức tới tuyệt lộ, moi ra chính mình cần tình báo, không muốn lại bức bách quá mức, thành này quý bộ đáng muốn như thế nào hỏi?

Tâm niệm cấp chuyển, thân hình mau lui, né qua một kích này, không ngờ ác gió theo sát tới, Tô Phục trong lòng vì nhảy, chỉ cùng xuất hai tay với nhau cái chỉ phòng ngự tư thế, thân hình liền bị ầm ầm tạp phi.

Quái vật theo sát phía sau, giữa không trung lại hung hăng nện xuống, Tô Phục thân hình lại hung hăng nện xuống, điểm rơi vừa lúc mới vừa rồi da nê chỗ.

Này hạ xuống, đất thạch địa hoàn toàn thoát phá, một cái hố to xuất hiện.

Tô Phục nhin không được nôn một búng máu, mới vừa rồi đón đỡ Ngọc Án, này đã bị thương, chính là mạnh mẽ chống đỡ mà thôi, cái này liên tiếp tục khó nén sức.

Trúc Nhi gấp đến độ mau khóc, âm thầm cắn răng, Lục Trúc Kiếm Vũ động, cổ nén cạn kiệt nôn cảm, lệnh nói đi theo, khẽ kêu: "Thiên Pháp Địa, Địa Pháp Linh, Linh Pháp Đạo, Đạo Pháp Tự Nhiên, Vạn Trúc Phệ Tâm Trận. . ."

Lục Trúc Kiếm rời khỏi tay, tới nửa đường có rậm rạp Lục Trúc lộ , quái vật đang rống giận tiếp tục công kích Tô Phục, phát hiện dị trạng, vội dùng song chưởng ngăn trở yếu hại.

'Xuy xuy xuy ——'

Nhưng không ngờ kia Lục Trúc đột chuyển hướng vây giết, quái vật thế nào dự đoán được này ra, nhất thời bị thứ vừa vắn, đồ sạm máu điên cuồng trào ra, trên người vô số miệng vết thương, đau đớn để cho hân nóng này găm lên giận dữ.

Trúc Nhi sắc mặt tro tàn, trước khi hôn mê nói xong: "Họ Tô, giao cho ngươi, thua thành quý cũng không buông tha ngươi. . ." Thân hình rồi ngã xuống, lại mơ hồ có trong suốt một ít cảm giác.

Tô Phục rất là kinh dị, vốn định xuất ra Luyện Hồn Phiên thì không ngờ lại có biến hóa như thế..

Không kịp nghĩ nhiều, thừa dịp quái vật lâm vào điên cuồng, từ Hồn Phiên nội lại lấy ra một phen thanh Cương Kiếm, nắm chặt, hung hăng đâm vào quái vật trái tim, chưa xong, linh khí điên cuồng dũng mãnh vào, thanh Cương Kiếm chịu không nổi, liền ầm ầm nổ tung ra, hiện nay còn muốn bộ lấy tình báo, đó là chỉ Tử Chi Đạo.

Quái vật phát ra một tiếng thét kinh hoàng, liền chậm rãi rồi ngã xuống, nơi tim toàn bộ trống rỗng, đồ sạm máu thịt bột dính Tô Phục đầy mặt và đầu cổ, mùi thối gần muốn làm cho người ta nôn mửa.

Tô Phục trong lòng khẽ buông lỏng, dùng tay áo đơn giản chà lau, liền đi hướng Trúc Nhi, phát hiện này tuy có hơi thở phủ phục, nhưng sắc mặt tro tàn, vội vàng này nâng dậy, thủ đề phía sau lưng, linh khí chậm rãi đưa vào, lại là một phen tiêu hao.

Tới cái trán có mồ hôi ra, sắc mặt cũng tái nhợt, thấy này sắc mặt đã khôi phục hồng nhuận mới vừa rồi chỉ nghĩ, nhẹ nhàng buông, không kịp nghĩ ngợi, nhất nhất xem xét toàn bộ Hắc y nhân, hái được khăn che mặt, phát hiện bọn hắn đều có rõ ràng đặc thù, bộ mặt ngăm đen, bàn tay thô, trái rộng vết chai, hiển nhiên là do lao động tay chân thời gian dài gây ra.

Đội điều tra xem hết tất, khẳng định trong lòng đoán: "Nhưng ta suy đoán không tời, những người này đó là này mất tích người miền núi thối, không biết dùng loại nào pháp môn, đem luyện thành nghe lời Khôi Lỗi, và lại sức lực bất phàm. Này Vũ Sư không đòi bắt, nghĩ đến có này đồ dưới tay, là được làm được thần không biết quỷ không hay."

Nghĩ thông suốt này đó, Tô Phục xuất Trúc Nhi công lên, dực quay lại khách điểm, chợt có nhận thấy, Linh Giác trong, kia trở mình son ần lẳng lẳng nằm, có ánh sáng nhật phát ra, Tô Phục trong lòng có điều an ủi, cuối cùng không có uống phí khí lực, kiểm chi.

Bên ngoài phổ xá sầm uất, hồn nhiên không phát hiện bên trong mới vừa phát sinh một hồi sinh tử chém giết

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Kỷ Tu Trúc

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ hai mươi: Kỷ Tu Trúc

Trăng sáng sao thưa, Thu Phong đui hui ở vang, bên tai bờ chỗ, giống như tình nhân nỉ non khóc lóc kẻ lẻ, giống như diễn tấu mắt hồn bi khúc.

Trong màn đêm nhìn Tấn Thành, không lớn thành nhỏ giống như cời ra áo khoác, nặng trĩu như nước, mặc dù vạn vật yên lặng vốn là thiên đạo tự nhiên vận chuyển, nhưng lại có một loại không khí trầm lắng cảm giác. Mắt thường phàm thai nhìn không thấy, thành nhỏ trên không có tầng một thần nhiên quý phân, khi thì hóa thành Khô Lâu âm trầm đáng sợ, khi thì hóa thành mồm to như cái chậu máu, dục cần nuốt toàn bộ Tấn Thành.

Thiên hạ thái bình đã lâu, chỗ cửa thành trạm gác hoàn toàn một bộ có cũng như không trạng thái.

Trên cửa thành, một thân vận màu xanh đạo phục thanh niên khoanh tay mà đứng. Tuổi của hắn ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám cao thấp, chân mày gian cùng Kỷ Tùy Phong có chút rất giống, lại là giống nhau lạnh lùng.

"Tu Trúc sư huynh."

Có hai đạo ảnh từ từ dưới đi lên, nương chân tường, hai lần tung nhảy, nhẹ đặt lên cửa thành.

Lạnh lùng thanh niên gật đầu, biết người đến là ai, chính là hỏi: "Có thể có thu hoạch?"

Hai đạo ảnh từ thứ nhất đương nhiên đó là ban ngày cùng Tô Phục tách ra Vân Khê, một người còn lại là Kỷ Tùy Phong.

Vân Khê cười ngọt ngào: "Tu Trúc sư huynh, ngài như vậy một bộ diễn cảm có điều cực kỳ giống đồ ngọc."

Kỷ Tùy Phong cũng không dám can rờ, cung kính hành lễ nói: "Nhị ca."

Ngọc Thanh Tông chân truyền đệ tử Kỷ Tu Trúc, nhân tài mới xuất hiện, tu đạo gần năm mươi bốn năm liền vào nhập Bảo Hư Cảnh, thiện các loại thuật pháp, một tay 《 Ngũ Lôi Chính Pháp 》 xuất thần nhập hóa, liền thị địa tiên thấy hắn cũng muốn tránh lui ba phần, vì Ngọc Thanh Tông ngàn năm khó gặp thuật pháp kỳ tài, Huyền Môn công nhận khó nhất chỉ 《 Tử Vi Huyền Thuật 》 cũng có trình độ.

Địa Tiên chỉ tu tinh thần, nhất sợ hãi Lôi Đình một loại pháp thuật.

"Tu vi của ngươi tiến triển quá mức chậm, nơi đây việc gì liền trở về đi."

Được phép thấy Vân Khê, Kỷ Tu Trúc vẻ mặt có chút hòa hoãn, thần nhiên cười: "Vân sư muội chớ để nghịch ngợm, chính sự quan trọng hơn. Hôm qua lúc ta tới lấy 《 Tử Vi Huyền Thuật 》 xem chừng này thành vận số, phát hiện này thành vận số sắp hết, ít ngày nữa liền muốn tiêu vong."

"A? Kia dân chúng trong thành?"

Nói đến chính sự, Vân Khê nếu không vui cười, vẻ mặt còn thật sự hỏi: "Tu Trúc sư huynh, cần thông báo bên trong thành người phạm tặc thoát đi sao?"

Kỷ Tùy Phong thật sâu nhú mày, trong lòng biết tự nhị ca không thương vui đùa, liền nói: "Chỉ là vô dụng công, bên trong thành người phạm tặc cẩn thận phòng chừng hơn sáu vạn, không nói không thể chu đáo, nhưng có một người do dự, lấy thân phận chúng ta, cử động lần này sợ là sẽ phải khiến cho hỗn loạn, hoặc làm cho yếu nhân nhân cơ hội thừa dịp."

Kỷ Tu Trúc tán thưởng vận gật gật đầu, khẽ mỉm cười nói: "Xem ra cho ngươi xuống núi lịch lãm cũng là có điểm tốt, này đầu óc chắc chắn linh hoạt rồi đó. Lôi ấy đúng, yếu nhân sợ là mưu đồ đã lâu. . ."

Nói đến tận đây, ánh mắt của hắn lộ ra lạnh lùng: "Ta xem này thành vận số, sắp hết chưa hết, vốn nghĩ một ít phân sinh cơ dừng ở tông ta trên người, sáng nay các ngươi cùng ta tụ họp, ta thấy vận vận số lại có biến hóa, lại không ngại đại cục, nhưng. . ."

Vân Khê nghi hoặc: "Nhưng?"

"Nhưng mới vừa rồi thấy lại, đã có một cỗ Sinh Khí rót vào. Ta cho các ngươi điều tra sự thể nào?"

Kỷ Tùy Phong ánh mắt hơi hơi lóe ra, bấm bảo vận: "Chúng ta đến kia, chỉ thấy được một mảnh đồng hỗn độn, có thi thể rất giống trong truyền thuyết Tu La quý binh, được phép biến hóa còn không hoàn chỉnh, hiện trường đánh nhau kịch liệt, còn có binh khí tàn nhận, chỉ ta kia bằng hữu có quan hệ. . ."

"Tô Phục?"

"Là (vâng,đứng), hình thức giống nhau, lại không dám khẳng định."

Kỷ Tùy Phong nói xong, trộm nhìn phía Vân Khê. Vân Khê hiểu được hắn ý tứ, Kỷ Tu Trúc trời sanh tính đa nghi, việc này ở trong lòng hắn xác định có khác ý tưởng.

"Chính là tán tu, tận lực kết giao bọn nguoi đó là điểm đáng ngờ, biết rõ này thành nguy hiểm cũng muốn một đầu tiên công, chắc chắn mưu đồ, người này không đơn giản, hai người các nguoi chi bằng phía trên một chút tâm, chờ để thái độ làm người lợi dụng vẫn còn không biết."

Quả nhiên, Vân Khê còn chưa mở miệng, Kỳ Tu Trúc liền thân nhiên răn dạy và quở mắng hai người.

Vân Khê có chút bất đắc dĩ nói: "Tu Trúc sư huynh, Tô sư đệ trông không tận lực kết giao, chính là chúng ta chính mình chủ động, sư đệ người thật sự tốt lắm, các nguoi ở chung qua liền biết."

Kỳ Tu Trúc cười lãnh lạnh vận: "Kia chỉ nói mặt ngoài người này tâm cơ thâm trầm, có núi đồng chi hiểm, các nguoi mới ra đời, biết nhiều ít quỷ mưu thuật? Tu giới to lớn, đi vắng lãnh thổ quốc gia, ở lòng người quỷ a."

Vân Khê hai người liếc nhau, nếu không dám khuyên bảo, chỉ sợ sẽ càng ngày càng Tao ngộ, liền im lặng mặc kệ hẳn.

"Tối nay các nguoi hai người tiện nơi này giám thị thôi, nhưng có dị động, nhớ kỹ lấy nội môn bí pháp thông báo ta, cắt đứt tự tiện hành động, có điều nhớ kỹ sao?"

Kỳ Tu Trúc thấy bọn họ mặc kệ hẳn, trong lòng biết trong lòng hai người không phục, liền nhảy qua việc này. Bất luận kia Tô Phục thật sự tốt như vậy, hoặc như chính mình nói, lòng có núi đồng chi hiểm, hẳn chỉ hy vọng tự đệ đệ muội muội không cần để dàng bị người lừa bịp.

"Nhớ kỹ Tu Trúc sư huynh (nhị ca)." Hai người cùng kêu lên, chỉ là có chút đánh không lên tinh thần.

Kỳ Tu Trúc trong lòng thâm than, hơi hơi lay thủ, cũng không dừng lại, thân hình như lôi đình giống như máy lóe ra, không có có một tia âm tiếng truyền ra, đảo mắt biến mất ở trong màn đêm.

Kỳ Tùy Phong hâm mộ nhìn: "Sư huynh thật không hổ là chúng ta tông môn ngàn năm khó gặp thuật pháp kỳ tài."

Vân Khê hi cười hi hi lấy cổ vừ: "Sư huynh một ngày nào đó cũng có thể, thì tới như vậy cảnh giới."

Kỳ Tùy Phong tự tin cười: "Đó là tự nhiên, hôm nay mới cũng họ Kỳ."

"Đáng tiếc sư huynh lại chỉ có thể cho 《 Ngũ Lôi Chính Pháp 》 lên có cơ hội siêu việt Tu Trúc sư huynh, hi hi." Vân Khê chưa bao giờ keo kiệt đã kích, cười hi hi nói.

"Sư muội, nguoi là hồi lâu không có đã bị giáo huấn nga, dám nói như vậy ta, xem ta như thế nào thu thập nguoi." Kỳ Tùy Phong giương nanh múa vuốt đánh xuất đã qua, Vân Khê nhưng không có phản kháng, chính là bỗng nhiên vui đầu vào trong lòng ngực của hắn.

Kỳ Tùy Phong vội dừng lại, nhẹ nhàng ôm lấy nàng, trong lòng có mềm mại, nhẹ nói vận: "Làm sao vậy? Nhớ nhà?"

Vân Khê lay thủ, lại mãi miết không dậy nổi, hỏi: "Sư huynh, nhưng có một ngày ta mất, sẽ nghĩ ta sao?"

"Đương nhiên không biết a, ta sẽ đi tìm đến nguoi, cho nguoi cũng đã không thể rời đi ta." Kỳ Tùy Phong muốn cũng không muốn liền mở miệng nói.

Hai người ôm chặt hơn nữa đó.

...

Đình viện thật sâu, điều lan ngọc trụ, Tô Phục một mình hành ở trong viện, có chút không biết theo ai.

Nơi nơi đều không có một bóng người, Tô Phục trong lòng cũng trống rỗng không có tin tức.

"A. . . Quái vật, quái vật đừng tới đây, a. . . Cứu mạng a. . ."

Đột nghe thấy kêu thảm, Tô Phục gia tăng cước bộ, chỉ thấy ban ngày sở thấy quái vật hung mãnh đánh về phía cả đời này thân nhân. Tô Phục trong lòng không hiểu bị phần, cắn răng xông lên, lại phát hiện thân mình thân cao không kịp quái vật đầu gối, nổi cơn điên liều mạng tư đánh, nước mắt hồ thần tình đầy mặt, lại khóc không ra thanh âm, áp lực tràn đầy phần uất.

Thẳng đến mệt mỏi, mệt mỏi, than ngã xuống đất, trơ mắt thấy thân nhân vì quái vật xé mở, chói mắt đỏ tươi nhiễm hấn đầy mặt và đầu cổ.

Thâm đến cực điểm oán hận để cho hắn toàn thân sôi trào, dục xuất toàn bộ áp lực toàn bộ đuổi ra bên ngoài cơ thể.

Liền lúc này, một đạo diệt sạch lẳng xuống, nỗi lòng đột nhiên liền trầm tĩnh lại, mở choàng mắt, không khỏi từng ngum từng ngum thờ gáp, mới phát hiện mồ hôi xuất mới vừa thay quần áo ướt thông thấu, nội thị trong cơ thể thương thế, phát hiện có điều chuyển biến tốt đẹp, tâm thần trầm xuống Thức Hải, chỉ thấy Huyết Hải bốc lên không ngớt, kia Ma Linh đặc ý cười to.

"Ha ha ha ha, lần sau sẽ không có vận tốt như vậy tức giận, Bản Ma nhìn nguoi có thể chống được lúc nào."

Tô Phục trên mặt trầm tĩnh, lại thâm nghĩ "Nguy hiểm thật", nhưng không phải bảo điển đột nhiên rơi xuống hạ diệt sạch tĩnh lại, chính mình mấy muốn mê

mọi bóng đèn, biết rõ hết thấy là giả, vẫn mê muội kỳ nội, lúc này mới là đáng sợ nhất.

Không muốn để ý tới Ma Linh Khiêu Khích, rời khỏi Thúc Hải, dài thở phào một cái, đứng dậy sống bổng nhúc nhích thân thể.

Đột quay đầu nhìn, trong lòng chợt nảy, trên giường cũng không có một bóng người, bước lên phía trước vừa sờ đệm chăn, đã là lạnh lẽo, trong lòng kinh hãi, đảo mắt chung quanh, chỉ thấy trên bàn có một trương Bạch Tiên, lên lớp giảng bài:

"Họ Tô, có việc đi trước, chớ nhớ nhưng."

Ngay cả rơi khoản cũng không, Tô Phục cười khô, trong lòng biết này ứng không phải làm giả, có Trúc Nhi phong cách.

Này giới Phàm Tục nơi có tạo giấy thuật, và lại công nghệ bất phàm, giống như trước lưu hành cho tu giới, hậu truyện cho Phàm Tục giới, cụ thể lai lịch đã không thể thi.

Tô Phục đi hướng cửa sổ, nhẹ nhàng đẩy ra, có phu canh âm thanh âm, phát hiện đã là giờ dần.

Trước khi đi cũng xuất kia thủ lĩnh túi trữ vật thuận, liền xuất Hồn Phiến trong vòng vật phẩm toàn bộ xuất ra, bãi đầy đất.

Có mới được Ngọc Ân, vài cái thanh Cương Kiếm, Phù Tiên, Ngọc Thạch, thỏi vàng, một quyển tu đạo giới trụ cột tri thức, một phen triệu đến Phi Kiếm liền là toàn bộ gia sản. Nghĩ gần đây gặp được, Trần phủ nhất dịch thu hoạch phong phú, nhưng lại sâu hãm hiểm địa mà không biết, hiện nay ngẫm lại, vẫn là mò hôi lạnh không dứt.

Tiếp tục đó là kia thủ lĩnh trong túi trữ vật, kỳ chủ đã vong, như vậy dấu vết tự kiểm chế tiêu tán, linh khí vận chuyển, bất quá một khắc liền luyện hóa hoàn thành, tâm thần thăm dò vào, hơi hơi vui sướng.

Nhất nhất xuất ra, có mấy trăm mai Phù Tiên, một mai có linh khí Ngọc Thạch, mấy thứ tài liệu luyện khí, một mai Thần Cảm Thạch, như vậy thần quang kỹ càng, lộ là tiêu hao không lớn, có khác hai cái bình nhỏ cùng một mai lệnh bài.

Xuất Phù Tiên thuộc đại trong rương thu vào túi trữ vật, xuất Ngọc Thạch cùng tài liệu luyện khí cùng nhau bỏ vào trang bị Ngọc Thạch đại rương cũng thu vào túi trữ vật.

Túi trữ vật chính là tinh vào hư không thần cảm luyện khí sư sở luyện, giống như vậy hai cái lập phương không gian túi trữ vật, Tu Chân Giới chỉ cần năm mươi cái Phù Tiên là được mua được.

Chính là Tô Phục phía trước đó là cái cùng quý, đừng nói năm mươi cái, đó là hai mươi cái cũng khó khăn xuất ra, chính là trước khác nay khác thôi.

Mở ra hai cái bình nhỏ nắp bình, để sát vào nghe, trong đó một cái có âm lạnh hơi thở, đổ ra vừa nhìn, cả vật thể màu xám trắng, có sương mù lưu chuyển, nhưng điển tịch ghi lại không kém, này đó là trong truyền thuyết âm sát đan thôi, vẫn là lần đầu tiên thấy.

Âm sát đan chỉ có Quý tu cùng linh tu có điều ngưng kết, nhân tiên tinh thần đã sống lại, cố vô âm sát khí.

Tu vi tới thông Thần đình, có điều dẫn âm sát khí nhập vào cơ thể, cho kỳ nội diễn biến Âm Thần, này quá trình cũng xưng hóa âm. Âm sát đan chính là hóa âm hạ hạ phẩm chất, rất dễ thất bại, nhưng thất bại, tu vi xuất bị đánh tan, lui về Quy Nguyên cảnh, không sai quan liên không biết phí thời gian bao nhiêu tu sĩ.

Cố âm sát đan giá trị không cao, chỉ cần hai quả Phù Tiên. Tô Phục hứng thú thiếu thiếu ném quay về túi trữ vật, một người cái chai lại khiến cho hứng thú của hắn, nhưng điển tịch ghi lại không kém, này đó là Tụ Nguyên Đan.

Chỉ thấy Tụ Nguyên Đan cả vật thể màu vàng nhạt, ước chừng trân châu lớn nhỏ, hiện lên bất quy tắc hình trướng. Tô Phục trong lòng biết còn đây là Luyện Đan Sư tài nghệ không tốt, khó coi, điển tịch có tái, thượng phẩm Tụ Nguyên Đan, ánh sáng màu vàng sẫm, hiện lên hình trướng.

Tụ Nguyên Đan chính là Luyện Đan Sư sở luyện, đầu pháp khi ăn vào, có điều nhanh hơn khôi phục linh khí, chính là tu sĩ thường dùng nhất đan dược, bởi vì luyện chế tài liệu thông thường, giá trị trung hạ đẳng, một viên thượng phẩm chỉ cần mười Phù Tiên.

Bởi vì thông thường và lại lưu hành, các đại cửa hàng liền xuất vật ấy làm hàng thượng đẳng tệ.

Bình nhỏ nội luôn luôn hai ba mươi khóa, giả tràn đầy, Tô Phục thử ăn một viên.

Tụ Nguyên Đan cửa vào tức hóa, có chút ti cảm giác mát dừng mãnh vào Khí Hải, Linh Giác nội, chỉ thấy chậm rãi chuyển động luồng khí xoáy đột nhiên gia tốc, linh khí bay nhanh khôi phục, Khí Hải nội, vốn đã khôi phục một nửa linh khí cấp tốc gia tăng, ước chừng hai khắc, Khí Hải không ngờ tràn đầy.

Tô Phục hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, về sau đầu pháp cuối cùng không cần quá mức tính kế linh khí tiêu hao.

Xuất bình nhỏ thu vào túi trữ vật, cầm lấy cuối cùng một mai lệnh bài xem xét, chỉ thấy cả vật thể màu đen, thứ nhất mặt ở giữa khắc có Thiên Đàn Pháp Lệnh chữ, một mặt khác khắc có nội môn đệ tử chữ.

"Thiên Đàn? Chẳng lẽ là Thiên Đàn Giáo?"

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Biết được nhiều lắm

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ hai mươi mốt: biết nhiều lắm

Kia Thiên Đàn Giáo chỗ Cừ Châu góc, mặc dù không thể cùng các đại môn phiệt so sánh với, nhưng này giáo sau lưng có Tiêu Ngục La Sát Ma Chủ, hơn mười Kiếp trước, Tiêu Ngục nổi danh La Sát, đánh vỡ Lục Đạo Giới thông Tam Thập Tam Thiên Ngoại Vực để Tu Chân Giới, xác suất ngàn vạn lần Tu La quý binh xâm nhập, mặc dù cuối cùng đại bại mà quay về, lại chứng minh Ma Chủ vị, kêu thiên hạ không dám khinh thường.

Điền tịch là như thế này ghi lại, Tô Phục cũng không biết tới cùng tình huống như thế nào, này Thiên Đàn Giáo người chột hiện Thanh Châu, này sau lưng chắc chắn mưu đồ.

Từ điểm, không khỏi trầm nghĩ: "Cứ như vậy là được giải thích, kia hắc y thủ lĩnh bỗng nhiên biến thành yêu ma quý quái, hay là đó chính là Tu La quý binh? Linh mẫn cùng sức lực đều ở của ta lên, không biết Hồn Phiến uy lực toàn bộ khai hòa hắc có thể chống đỡ lúc nào."

Lắc đầu, xuất những ý nghĩ này dứt bỏ, cầm lấy cuối cùng một vật, kia hắc y thủ lĩnh ý vì dựa vào Ngọc Ấn.

Nhìn kỹ chi, chỉ thấy này vì chu hình vuông, cây hạch đào lớn nhỏ, ấn thân cả vật thể thanh quang lưu chuyển, còn đây là chất liệu gỗ bản thân nhan sắc, nội bộ lại có vận Ti Ti Huyền Hoàng đường vân, thứ nhất mặt khắc có "Phiên Sơn Ấn" như ruồi muỗi lớn nhỏ chữ, chữ viết chặt chẽ cẩn thận ngay ngắn, bên cạnh cũng có roi khoản, một chữ độc nhất một cái "Uyên".

Lại một mặt, có con thật nhỏ vết rách, nghĩ đến đó là Kỳ Tuyền Phong tạo thành a, kia Ngũ Lôi Chính Pháp uy lực thật sự là kinh người.

Linh Giác không thể xuyên vào, chỉ bằng luyện hóa mới được.

Pháp Khí nội đều có bởi vì tế luyện cấm chế, nhưng kỳ chủ tử vong, Pháp Khí nội cấm chế cũng không Hội tiêu tán, chính là tu phải lần nữa tế luyện, xuất tâm thần dấu vết cho Pháp Khí nội, cũng chỉ có Thông Thần Cảnh tu giả lại vừa làm được.

Tô Phục lúc này chưa đến Thông Thần, không thể tế luyện, liền trước thu hồi, nhìn ngoài cửa sổ, có cảm canh giờ vừa giờ mao, liền bụng hình tĩnh tọa, thể xác và tinh thần thả lỏng, phút chốc, còn có Ti Ti khí hoa bị dẫn tiến vào Khí Hải.

Linh Giác trong, chỉ thấy luồng khí xoáy vận tốc quay hơi hơi tăng lên, lại trống không linh khí tạo, nhưng này mỗi chuyển một vòng, liền có nhất huyền ảo đường vân tạo, Ti Ti đường vân rối rắm, trở nên thô, chờ đợi đường vân hoàn toàn chiếm hết luồng khí xoáy, lấy tốc độ này vẫn cần mười bảy mươi tám năm trong khoảng.

Trong lòng hơi có chua xót, này căn cốt đã trực thuộc hạ đẳng chứ, cùng Kỳ, Vân hai người nói chuyện phiếm biết được, bọn hắc Quy Nguyên tới Thông Thần chỉ dùng ba năm. Căn cốt vấn đề, trừ phi có trong truyền thuyết "Thiên Nguyên Tạo Hóa Đan", có điều tăng lên căn cốt phẩm chất, nhân tài dự liệu thật sự khó tìm, kia đan gần ngàn năm, cơ hồ ở Tu Chân Giới thất truyền.

Căn cốt càng là thượng đẳng, luyện hóa linh khí liền vượt hữu hiệu xác suất, khí này xoay trở lại ngưng kết đường vân tự nhiên càng nhanh.

Thu hồi tạp tư, tâm thần trầm tĩnh, hoàn toàn đầu nhập.

Ước chừng hai khắc, Sơ Dương đã hơi lộ ra, Tô Phục chậm rãi thu công, thật dài mở miệng trọc khí, chột trợn mắt nói xong: "Xuất hiện đi, ta công đạo sự có điều làm tốt sao?"

"Meo meo, lão gia, tiểu nhân làm việc ngài yên tâm, đều làm tốt."

Trong không khí hiện lên một đạo hắc ảnh, Hắc Miêu nhẹ rơi xuống đất, hóa thành nhân hình nửa quỳ, lấy lòng nói xong.

Lúc này ánh mặt trời đã lớn lượng, Tô Phục đứng lên, đi tới trước bàn ngồi xuống, thần nhiên nói: "Đứng lên đi, ngồi nói cho ta nghe một chút đi." Lại rót hai chén nước.

Hắc Miêu nhu thuận ngồi, liền chậm rãi nói đến: "Tốt kêu lão gia biết, tiểu nhân ả vào bản địa huyện nha xem xét án kiện hồ sơ, phát hiện nơi đây ba

năm trước đây liền đã có người mất tích, và lại người mất tích đều vì tiểu dân nhà nghèo, hoặc quanh thân sơn thôn người miền núi, phần lớn là thanh tráng nam tính."

"Ước chừng hơn hai năm trước, đột có người tố giác, Ngôn gia huynh mất tích cho Tấn Thành, chính là Lĩnh Tây vùng thế gia người, có không tệ thế tục võ thuật. Tiểu nhân bắt lúc ấy việc chính, biết được có người âm thầm hỏi lộ tri huyện, việc này sống chết mặc bây, lúc sau kia tố giác người cũng mất tích không thấy, mà kia thế gia ở Sau đó không biết vì ai diệt môn."

"Cử nhà không một nhân chứng sống, việc này cũng bị Tấn Thành Huyện lệnh lấy số tiền lớn thỉnh kia Lĩnh Tây quan địa phương đề lại tin tức, nửa năm sau mới phát ra, khi đó Đại Luật triều đình đã mất coi trọng, chỉ đương tâm thường báo thù, việc này liền sống chết mặc bây."

Tô Phục nghe đến đó, có chút nghi hoặc: "Người tại sao hiểu rõ kỳ nội tiền căn hậu quả?"

Cử Mệnh không chút hoang mang nói: "Lão gia mình giám, tiểu nhân bắt kia năm đó việc chính, kia việc chính rất sợ gặp tính toán rành mạch, trong tay có chứng cứ, tựa hồ có chút tác dụng, người này từ đó về sau một bước lên mây, dĩ nhiên thăng thành bản địa Huyện thừa."

"Kia hỏi lộ Huyện lệnh người có điều tra rõ sao?"

Tô Phục nhanh chóng cầm lấy mạch, hần đều không phải là tra án, chỉ cần cầm lấy sau lưng yêu nhân dấu vết, nơi đây vốn là Thanh Châu, hai đại môn phiệt chiếm cứ hơn mười Kiếp, chỉ cần lên bầm đều có cao nhân thu thập.

"Điều tra rõ, vốn là bản địa phú hộ gì đại vọng, tiểu nhân không sai người ta trách phụ cận tìm tòi dò tìm hỏi, phát hiện bảy năm trước người này nghèo rớt mồng tơi, lại bỗng nhiên phát đạt, gần ba bốn năm liền đã thành Tấn Thành phú hộ."

Tô Phục trong mắt lóe ánh sáng lạnh: "Như thế nói đến, người này sau lưng đó là kia yêu nhân, nhưng ta suy đoán vô sai, việc này cùng Cử Châu Thiên Đàn Giáo có thật lớn liên hệ, người nói với ta nói kia Thiên Đàn Giáo nền móng."

Hắc Miêu mang trên mặt khó xử, kia Thiên Đàn Giáo xưa nay thần bí, hần biết cũng rất ít.

Tô Phục nhìn ra hần khó xử, ngữ khí chậm dần: "Chỉ nói người cũng biết thôi."

"Tốt kêu lão gia biết, kia Thiên Đàn Giáo cách Bách Mạn Sơn ước chừng hơn ba mươi vạn dặm xa, ngày thường hành động xưa nay thần bí, tộc của ta mặc dù không đưa bọn họ nhìn ở trong mắt, nhưng đối này sau lưng Ma Chủ đã có kiêng kị, cố cho rằng bọn hần không tồn tại, cũng lười chú ý."

"Tiểu nhân từng nghe thấy, này giáo từ trên xuống dưới có Giáo Chủ, Hộ Giáo Trường Lão, Tả Hữu Hộ Pháp, Tứ Tượng thần binh, nội môn đệ tử, thông thường giáo chúng đội, cụ thể là ai người liền không thể nào biết được, chính là phương pháp này Kiếp sinh ra môn phái nhỏ, truyền thừa nội tình thực không thể cùng các đại môn phiệt so sánh, nhưng này trần giáo chỉ bảo 'U Minh Quỷ Thủ' chính là tế luyện một trăm lễ tám tầng pháp bảo cấp, phạm là sinh linh, dính chỉ tức hóa thành Tu La quỷ binh, rất là quỷ dị."

Tô Phục nghe xong nhất nhất ghi nhớ, âm thầm gật đầu, lưu trữ hần một mạng chắc chắn có chút tác dụng, liền khẽ mỉm cười nói: "Lần này người khổ cực, một đêm bốn ba, liền nghỉ ngơi trước thôi, trễ chút chi bằng mang ta đi kia gì đại vọng nhà."

Cử Mệnh lại đột nhiên nói: "Lão gia, ta nghe kia Huyện thừa nói, Huyện lệnh cho bảy ngày trước chợt rời đi Tấn Thành hỏi hương thăm người thân, việc này tiểu nhân cân nhắc vận có chút cổ quái, Hội hay không người nọ biết nhất những thứ gì?"

"Nga? Thiên lúc này?"

Tô Phục hơi hơi kinh ngạc, trầm tư một lát, mảy nhẹ chau lại: "Cho dù kia Huyện lệnh biết một ít nội tình, Thanh Châu diện tích, lại mỗi nơi nào đi tìm?"

Hắc Miêu đắc ý cười cười: "Lão gia có điều không biết, tiểu nhân đã theo kia Huyện thừa biết được, này Huyện lệnh nguyên quán binh suất Hà Dương người, Hà Dương chỗ Nam Phương, cách nơi này chỉ có một vạn hơn hai nghìn trong, khí hậu ôn mà nhiều mưa, nơi đó cũng Phạm Tục nhiều ra tú nữ nơi. . ." Chợt thấy lờ lờ, liền dừng lại không nói, trên mặt có ngượng ngùng màu.

Tú nữ đó là tuyển vào trong cung cùng hoàng đế chọn lựa tần phi nàng danh xưng là, chỉ có mới sắc đều tốt người phương có tư cách.

"Lão gia mình giám, còn đây là kia Huyện thừa giảng cùng ta biết."

Tô Phục tựa tiểu phi tiểu nói: "Nói tiếp đi đến đó là."

"Là (vâng, đúng) vâng, lão gia, kia Huyện lệnh bảy ngày trước khởi hành, lấy Phạm Tục ngra sức của đôi bàn chân, nhiều nhất tám nghìn dặm, tiểu nhân một ngày là được đã tìm đến, tiểu nhân nguyện vì lão gia chạy này một chuyến, lấy biểu tiểu nhân trung tâm, nhìn lão gia thành toàn."

Này giới Phạm Tục ngra đều cao lớn trắng mảnh liệt, sự chịu đựng quá mức cao, tốc độ cao nhất đi vội, Nhật đi một ngàn Tám trăm dặm có thừa, dạ hành cũng có một ngàn hai trăm dặm, cùng Thanh Châu diện tích lãnh thổ mở mang cũng có quan hệ. Nhưng bọc lấy, ôm lấy, vây lấy xe cái, tám nghìn dặm chắc chắn vì chuẩn.

"Người có là này tú nữ chủ ý thôi? Ta nhưng là đã nói trước, nhưng nghĩ tiếp tục lưu lại bên cạnh ta, tuyệt đối không được người làm tiếp kia cường hiếp việc."

Tô Phục thản nhiên nói xong, mục nếu sáng Tinh, có diệt sạch: "Hoặc ta xuất linh phách trả lại ngươi, ngươi muốn đi liền từ đi thôi, ta cũng không xen vào ngươi, có phải thế không?"

Cửu Mệnh chợt mừng rỡ: "Lời ấy đương thực?"

Lập tức trong lòng mạnh lạnh lẽo, hai đầu gối vội vàng, bái phục vận khốc lóc kẻ lể: "Lão gia, không cần a, tiểu nhân cũng không dám ... nữa có không trung thực, về sau ngài nói hướng đông tiểu nhân tuyệt không dám đi tây."

Trong lòng lại thầm mắng: "Tiểu tử này quá âm hiểm, lại như vậy dụ dỗ ta, đích thị là muốn qua sông đoạn cầu, tìm lấy cơ thu dọn ta, thật sự là đáng giận cực kỳ."

"Cũng không là không cho ngươi đi, trên thời gian chỉ không có phương tiện. Còn nữa nói, bảo hồ lột da người, cuối cùng kết cục sợ là thi cốt vô tồn thôi, huống kia Thiên Đàn Giáo người, chỉ phi hồ, thật là lang, lịch sử bằng chứng, công rắn cắn gà nhà, kết cục như thế nào?"

Tô Phục nói xong trong lòng hơi hơi cười lạnh, này Yêu nhưng thực đánh chủ ý này, hẳn không ngại tức khắc thu hấn tiến Hồn Phiên.

Cửu Mệnh trong lòng thầm mắng, trên mặt lại chợt nói: "Lão gia ý là, kia Huyện lệnh sợ đã là bị giết khẩu?"

Tô Phục nhìn Cửu Mệnh ý vị thâm trường nói: "Đúng là như thế, hẳn biết được nhiều lắm."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Dò xét ban đêm

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ hai mươi hai: dò xét ban đêm

Tấn Thành, một chỗ thần bí dưới nền đất bí động.

Lãnh Vũ Sinh trên mặt che kín sương lạnh, lạnh lùng nhìn trước người một khối quái vật thi thể, chỉ thấy vận quái vật chỗ lồng ngực phá vỡ một cái động lớn, này quanh thân cao thấp đều có lợi vật đâm phá dấu vết, vết máu ngưng kết thành khối, phát ra tanh tưởi.

"Ai nói với ta nói, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Âm lãnh thanh âm quanh quần ở trống trải Đại Sảnh, dưới có bốn hắc y người bịt mặt nửa quỳ vạy, đều đưa mắt nhìn nhau không biết như thế nào trả lời.

Đại Sảnh thành đang tứ phương, ước chừng năm trượng rất cao, trong khoảng cách cũng có hai mươi trượng, thường cách một đoạn có ánh lửa chiếu sáng lên. Gian trung dựa vào tường chỗ có thang đá thông hướng bên ngoài chỗ, thang đá phía trên có treo móc ở tường quái vật đồng thủ, cùng trên mặt đất quái vật thi thể đầu kém giống như.

Tuy là đồng thủ, lại trông rất sống động, xem lâu liền có một loại sống tới được ảo giác. Nhưng phóng nhãn nhìn lại, liền có thể thấy được u ám trong ngọn lửa, nơi chốn có hình thức giống nhau như đúc đồng thủ.

Nhưng quỷ dị nhất chính là giữa đại sảnh chỗ, có nhất tòa cự đại bãi đá, hiện lên hình tròn, ước chừng hơn một trượng cao, cả tòa bãi đá đều khắc có rậm rạp cổ quái chữ triện, này chữ triện mặc dù cổ quái, lại ngay ngắn trật tự, mờ hồ có thể thấy được sắp hàng thành từng cái đồ án, này hình dạng cùng chết đi yêu ma quỷ quái tương tự.

Trên thạch đài có chín hôn mê trắng niên nam tử nằm, mỗi người đứng chiếm một đóa điều khắc chi tìm, xếp thành một cái vòng tròn, vừa chiếm hết bãi đá. Lờ mờ thấy được trong khe h mỗi đóa hoa đều có vận đen tím khí phủ phục, thỉnh thoảng phát ra ánh sáng nhạt, mỗi khi bãi đá phát ra ánh sáng nhạt, này trong hôn mê nam tử liền không nhiều nhứt chặc mảy, giống như cực kỳ thống khổ.

Được phép gánh vác chịu không nổi áp lực, cảm đầu một cái cung kính nói: "Hộ pháp, Từ Triều Thiên khi chết ta chờ đều bên ngoài hành động, thật sự không biết phát sinh chuyện gì, xin hãy hộ pháp minh giám."

Mặt khác ba người vội vàng ra tiếng phụ họa: "Thỉnh hộ pháp minh giám."

Lãnh Vũ Sinh vốn cũng không trông cậy vào có thể được đến đáp án, sắc mặt của hắn hơi chàm, vẫn là lạnh lùng nói: "Hôm qua ta mạng hần ra ngoài điều tra, không những tra không ra Ngọc Thanh Tông người đầu hành trình tung, chết liền đã chết, lại bại lộ giáo ta Tu La thánh thể, thật sự là phế vật."

Vì bỗng nhiên, lại hỏi vặn: "Bên trong thành phát sinh như vậy sự, xác định đã làm cho Ngọc Thanh Tông phát hiện, giáo ta đã bại lộ, kế tiếp hành động chi bằng nhanh hơn, Tề Phàm có điều hồi môn sao?"

Cầm đầu cái kia âm thầm xà hoi, Lãnh hộ pháp theo đạo nội nổi danh khắc nghiệt cùng thô bạo, trên mặt không dám hiển lộ, cung kính nói: "Là (vâng, đúng), đã muốn đông đủ, chỉ chờ Đệ Tam Cái Lưu Minh Đản hoàn thành, kế hoạch là được khởi động. . ."

"Hộ pháp, kia Từ Triều Thiên trước khi chết mặt ngoài lộ ra kịch liệt Bodo, lấy Ngọc Thanh Tông kĩ năng, giết hần chi không cần như thế cố sức, trực thuộc cho rằng, vô cùng có khả năng là tán tu gây nên, hay không đưa hần bắt, lấy chế đối với ta giáo bất kính chi tội?"

Lãnh Vũ Sinh nghe lời ấy, nhúu mày trầm tư, một lát mới nói: "Quên đi, lúc này không nên cảnh mệ đề cảnh con, đại sự vừa thành hiểu được là cơ hội, bọn người chi cần nhìn chòng chọc không nhiều Linh Lung Các. . ."

"Hừ, này Linh Lung Các tối thiện đục nước béo cò, tu phải cẩn thận đề phòng mới là."

Lãnh Vũ Sinh về mặt chợt có đó cuồng nhiệt, ngay tiếp theo ngữ khí đều có chút nóng rực: "Vì ta giáo thiên thu vạn nghiệp, vì ta chủ du ngoạn sơn thủy đỉnh, tất quên mình phục vụ lực."

Bốn hắc y người bật mặt cũng cuồng nhiệt hô: "Vì ta giáo thiên thu vạn nghiệp, vì ta chủ du ngoạn sơn thủy đỉnh, tất quên mình phục vụ lực."

"Vì ta giáo thiên thu vạn nghiệp, vì ta chủ du ngoạn sơn thủy đỉnh, tất quên mình phục vụ lực. . ."

Trống trải Đại Sảnh quanh quần của hần nhóm cuồng nhiệt tiếng hô.

. . .

Mặt trời chiều ngã về tây, ước chừng giờ Dậu canh ba, chợt nổi lên gió to, có Hắc Vân tụ, đảo mắt chiếm thiên địa cuối cùng một đạo ánh sáng nhạt, vừa trời mưa, Tán Thành cư dân đều sớm trở về nhà trung, Vạn gia đèn đuốc phương lên, còn có hạt mưa hạ xuống, ban đầu Tiểu Vũ, dần dần chuyển mưa to, trên đường người cảnh tượng vội vàng hướng nhà đuổi, ngoại nhân liền chen vào khách điểm từ lâu.

"Lão gia, ngài này Dịch Dung Thuật thật sự là tuyệt, sợ là kia Trường Sinh chân nhân, không cần linh thức cũng khó khăn nhìn ra vốn thôi. . . Xin hỏi lão gia, phương pháp này tên gì, tiểu nhân không có ý tứ gì khác, chính là tò mò. . ."

Hắc Miêu tự đáy lòng nói xong, mới vừa rồi trong khách sạn, hần chính mắt nhìn Tô Phục tại chính mình trên mặt một phen trêu ghẹo mãi, vốn đã đã dịch dung khuôn mặt lại biến hóa, không ngờ là nhất phiến tân diện mạo, chỉ là trước kia còn khả dụng Linh Giác tra xét, mà nay Linh Giác chỉ có thể tìm hiểu khuôn mặt từng có biến hóa, cụ thể như thế nào lại không thể hiểu hết.

Linh thức chính là tu sĩ chứng minh Trường Sinh đường rộng rãi, Linh Giác liền hướng về linh thức chuyển hóa, có thể...nhất kham thấu đáo bản chất. Diệp Tuyên Ki đã là Độ Kiếp tu sĩ, so với Trường Sinh cảnh lại là thuận theo thiên địa, mới liếc mắt một cái nhìn ra Tô Phục căn cốt tư chất vì hạ hạ đời.

Tô Phục mang theo Hắc Miêu ra khách điểm, chỉ một phen đen tán hành tại màn mưa trung, đường lầy lội, Tô Phục trên chân lại chưa từng dính vào mưa, mắt thường nhìn không thấy, chính là xuất linh khí cho bên ngoài cơ thể bày tầng một cách mưa cái lông, chỉ là linh khí thô thiển vận dụng, phạm bước vào Khí Cảm Cảnh tu giả đều có thể làm.

Trên đường người đi đường thấy hần như vậy bất từ bất tất, mặc dù ám hảo cảm ngạc nhiên, lại không người dục tìm tòi nghiên cứu lại.

Nghe Hắc Miêu tự đáy lòng nịnh hót, Tô Phục thản nhiên cười: "Không có khoa trương như vậy, ta nhất bạn bè sở thụ, gọi tên gì ta cũng không biết."

Thấy Cửu Mệnh tâm tư chuyển động, tâm ngửa khó nhìn, thỉnh thoảng vò đầu trao nhĩ, nhân tiện nói: "Dạy người không là vấn đề, chính là. . ."

Cửu Mệnh Miêu Nhãn lên sáng ngời, vội hỏi: "Chính là?"

"Chính là người chi bằng đáp ta một vấn đề."

Tô Phục nói xong chợt trú đủ, Cửu Mệnh trong lòng khẩn trương, chỉ nói: "Lão gia, ngài hỏi."

Dạ vũ, ngã tư đường, người đi đường thưa dần, Tô Phục nghi chân, bởi vì của hần bỗng nhiên có loại bị thăm dò cảm giác, loại cảm giác này không hề lý do, Linh Giác lại càng vô có chút cảm ứng, thấy Cửu Mệnh cũng mờ mịt không biết, trong lòng vì run sợ.

"Lão gia?"

Hắc Miêu trong lòng thầm mắng: hôm nay giết âm hiểm, gian trá, phúc đen tiểu tử tới cùng muốn làm gì.

Tô Phục 'Ngô' một tiếng, liền lại đi trước, thản nhiên hỏi: "Người học nó muốn dùng tới làm cái gì?"

Cửu Mệnh sợ bóng sợ gió một hồi, mới hận trong lòng được nghiêng răng ngửa, trên mặt lại nịnh hót cười: "Lão gia, tiểu nhân mặc dù tinh Huyền Thuật,

nhưng Huyền Thuật vốn là đường nhỏ, gặp vận cao nhân, như lão gia ngài như vậy, thực lực lại muốn đánh cái đại chiết khấu, này chạy thoát thân luôn luôn dùng tới."

Trong lòng lại chuyển vận như vậy ý niệm trong đầu: "Chờ đợi đại gia ta học tiểu tử ngươi toàn bộ bản sự, tìm một cơ hội thoát ly nắm trong tay, từ nay về sau thiên hạ Nhâm gia tiêu sái. . . Cũng không biết tiểu tử này vì sao có thể chống cự Thiên Hồ Huyền Nguyệt Pháp, thực kêu quái dị."

Xuyên qua ngã tư đường, vòng vo hướng, dựa theo Cửu Mệnh chỉ điểm, rất nhanh đi vào một tòa cực đại nhà cửa cửa sau.

Tô Phục gặp được mục đích, liền cười gật đầu nói: "Ngươi có thể như vậy thắng thần ta rất vui mừng, nơi đây việc gì liền dạy ngươi thôi. Hiện tại, triển khai của ngươi Huyền Thuật, chúng ta liền đi nhìn một cái này gì đại vượng có gì còn gì nữa chỗ."

Cửu Mệnh trong lòng mừng rỡ, theo lời mà đi, hai người thân hình chậm rãi biến mất ở dạ vũ.

Tuy là dạ vũ, ánh trăng lực có Hắc Vân cách trở, có chút bạc nhược, lại không phải không có.

Tô Phục thu hồi đen tán, vốn liền không nên nó, chính là che giấu tai mắt người. Nhẹ bay qua tường viện, chỉ thấy to như vậy Hà phủ đèn đuốc sáng trưng, cửa sổ chỗ có bóng người lác lác.

Mặc dù được Huyền Thuật che lấp, Tô Phục vẫn không dám khinh thường, liền không tiếng động OMG tới, áp tai lắng nghe.

"Ai, Mê Hương tỷ, ngươi có thể có phát hiện? Lão gia gần nhất có điểm lạ. Bình thường thấy tuyệt vời tiểu thư trẻ lần đó không phải hai mắt tỏa ánh sáng, một bộ hận không thể nhào lên bộ dáng."

Đây là một cái non nốt âm thanh âm, ứng không cao hơn mười sáu tuổi cô gái, có cô gái đặc hữu tinh thần phấn chấn cùng bùng binh.

"Ngươi cũng biết lão gia tính nết, đó là có sắc tâm không có sắc dâm, phu nhân thủ đoạn cao minh, đưa hấn trị đến sít sao, sao có thể để cho hấn ở bên ngoài xằng bậy, được phép không có cơ hội trêu hoa ghẹo nguyệt, cố thu liễm nhan sắc thôi. . ."

Mê Hương tỷ nói xong lại hơi hơi nghi ngờ nói: "Bất quá lão gia gần nhất tính tình chắc chắn trở nên quái dị, thật là khó hầu hạ, lần trước Tiểu Ngọc bắt quả đánh nghiêng một chồng lạc nhân, lão gia liền nổi trận lôi đình, kia phó bộ dáng, dường như bầu trời muốn sụp đổ xuống thông thường, nhưng người gần lão gia trước người, vừa cất nhíu mày ngoan đó, không dám như vậy nghịch ngợm, biết không?"

Này âm tiếng nhu nhuận, như nhất hoàng thanh tuyên phạt đa nghi Điền, làm cho người ta nói không nên lời thoải mái.

"Đó là Ngọc Hương chính mình không cẩn thận nha, nói sau lão gia gần nhất cùng phu nhân phân phòng mà ngủ, từ phu nhân vào Hà phủ, có điều là lần đầu tiên nha. Lão gia hiện nay đích thị là hang ổ cháy đầu, hi hi, ai gây ra ai xui xẻo thôi."

Cô gái không cho là đúng, ngược lại mở lên vui đùa.

"Ngươi mau mau im tiếng, để ý tai vách mạch rừng. . ."

Mê Hương hoảng sợ, tiểu nha đầu này dù phát vô pháp vô thiên, lại lấy lão gia phu nhân vui đùa, nhưng bị nghe qua, trực xuất Hà phủ vẫn chỉ là việc nhỏ.

Cô gái phun phun cái lưỡi thom tho, hi cười hi hi lấy: "Biết kéo! Mê Hương tỷ, ta đi giúp lão gia trải giường chiếu, ngươi đi ngủ sớm một chút, không cần chờ ta kéo." Nói xong "Đồng đồng đồng" liền chạy.

Mê Hương bất đắc dĩ than vãn: "Tính tình này, sớm muộn gì được xảy ra sự cố, quay đầu lại chỉ bằng thỉnh Tha Nương hảo hảo quở trách quở trách."

Tô Phục nghe đến đó, con mắt hí lại, thân hình một phen, liền lên nóc nhà. Xem xét chuẩn tiểu cô nương kia đi phương hướng, lặng lẽ đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Dạ Lưu Tô

ConVerter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương 23: Dạ Lưu Tô

Một đường vượt qua nóc nhà, đi theo kia nha hoàn xuyên qua biệt viện, đi vào Hà phủ chính viện, đúng là Hà Đại Vượng gia quyền nhà nơi. Có hộ viện Vũ Sư cứ theo lễ thường tuần tra.

Thấy kia nha hoàn thẳng vào một, có thủ vệ cười cùng nàng chào hỏi.

"Hà Hương cô nương, lại đây cấp lão gia trải giường chiếu đâu, lão gia thật sự là coi trọng ngươi, quay đầu lại có cơ hội giúp ta ca lương nói nói tốt, xuất ta chờ trích phần trăm phủ vệ. . ."

Hà Hương nào có tốt như vậy hồ lộng, phiên liễu phiên đôi mắt nhỏ da trẻ, nhe răng cười: "Muốn làm phủ vệ, chính mình tìm lão gia nói đi, người ta lại làm không được chủ."

Nói xong không hề để ý tới hai người thẳng vào phòng, hai thủ vệ trong đó một cái oán giận nói: "Vốn nghĩ nàng còn trẻ không biết, không muốn cũng tiểu nhân tính, Mê Hương tiểu thư bên người sẽ không có dễ gạt gẫm, đều tại ngươi, ra quả mức thiêu chủ ý."

"Có thể nào trách ta, nhưng ngươi không đồng ý, ta còn có thể bức ngươi có thể nào?"

Người kia liền có đó không phục nói, không đề cập tới hai người tranh chấp, Tô Phục nhẹ bắm vúi đến mái hiên lên, hai chân ôm lấy Diêm Lương, linh khí nhẹ nhàng bắm vào ngón tay, đối với kia mộc chất tường nhất trạc, vô thanh vô tức liền có một lỗ thủng xuất hiện.

Tô Phục định thần nhìn lại, chỉ thấy nơi đây bài trí không giống phòng ngủ, có giá sách bàn, giấy và bút mực đều đủ, ngọn đèn xuất trong phòng chiếu sáng sủa, mặc dù cũng có giường cùng đệm chăn, lại càng giống thư phòng.

Hắn nao nao, chỉ thấy kia nha hoàn nhảy cẫng đi vào bên giường sửa sang lại, còn nhỏ tiếng nói thầm vận: "Lão gia phu nhân cảm tình luôn luôn rất tốt, lại đột nhiên phân phòng mà ngủ, thật sự quái dị vậy."

Cửu Mệnh hóa thành Hắc Miêu hình thái, cùng thông thường mèo nhà không cũng không khác biệt gì, nhẹ nhàng cầm lấy Tô Phục đầu vai, cũng nghe xong cái rõ ràng, liền nhỏ giọng nói xong: "Lão gia, ngài cảm thấy được việc này cùng kia hỏa yêu nhân có không quan hệ?"

Tô Phục có chút không xác định nói: "Khó mà nói, một ít gia đình tranh cãi thôi, và lại nhìn nhìn lại."

"Gia đình tranh cãi? Đây từ trẻ tốt chuẩn xác, lão gia chính là lão gia."

Cửu Mệnh kia miêu trên mặt tất nhiên là nhìn không ra quá mức diễn cảm, chính là ngữ khí thực có nịnh nọt chỉ hiềm nghi.

"Lão gia, nhưng ngài đoán là thật, kia Thiên Đàn Giáo ở nơi này toan tính không nhỏ, mặc dù này giáo không lợi hại lắm, nhưng trong giáo cũng có Bảo Hư cao nhân, Trường Sinh chân nhân. . . Đã toan tính không nhỏ, ta chờ tiếp tục tra được, chỉ có lo lắng tính mạng. . . Tiểu nhân tử không phải sợ chết, chính là sợ lão gia một lời khát vọng không được thì triển liền hôn mê không sai, cho tâm không đành lòng a."

Tô Phục trong lòng cười lạnh, thâm nghĩ: thẳng nhãi này quả một bộ sợ chết đức hạnh, chính là phân tích chắc chắn có chút đạo lý. Nhưng Ma Linh thăm dò ở bên, hơi có lùi bước chỉ tâm liền mất về này nhuệ khí, lại muốn lấy quá mức đối kháng Ma Linh?

Trên mặt lại thần nhiên nói xong: "Ngươi lại biết ta có quá mức khát vọng?"

Cửu Mệnh theo bản năng giật mình nhưng nói: "Tu sĩ không phải đều truy cầu Trường Sinh sao. . ."

Tô Phục im lặng mặc kệ hắn, Cửu Mệnh biết điều không hề quấy, trong lòng hơi có quái dị.

Hứa qua hai ba khắc, đã gần đến giờ Tuất, đêm càng khuya, lộ ra nặng trĩu màn mưa, rất là áp lực. Đây phương thế giới cũng mặt trời mọc mà chỉ, mặt trời lặn mà tức, bên trong thành tuy nhiều có rượu tứ thanh lâu đồ phường, như vậy dạ vũ ngược lại trợn hưng trí.

Tiểu nha hoàn sửa sang lại xong đang muốn trở về phòng, chợt thấy bàn học sườn phương có treo một bộ tranh thủy mặc, chỉ liếc mắt một cái liền hấp dẫn ở nàng.

Họa lên có chút âm u, gọi không ra quá mức danh, giống như tùy hứng vẩy mực, Đại Luật thái bình đã lâu, văn nhân đồ chơi lại càng đa dạng chồng chất, tiểu nha hoàn ngày thường thấy không ít, cũng không cực kỳ, hấp dẫn nàng cũng bức tranh người trên trẻ.

Bức tranh phong ứng vì trời đầy mây, có lẽ lột Tiểu Vũ, trong mưa có một giai nhân bung dù đưa lưng về nhau mà đứng, tư tâm y phục rực rỡ sán ra Linh Lung đường cong, như vậy xem vẫn là không ra ngạc nhiên. Chỉ thấy này thủ bán chuyển, có bán mặt ngoái đầu nhìn lại, gần mặt sườn khẽ cười nhan, thoáng chốc giật nảy mình, chính bức họa trẻ liền trông rất sống động, giống như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, có như vậy nhất mỹ nhân trẻ bán quay đầu nhìn người.

Tiểu nha hoàn bất tri bất giác xem ngây người, không khỏi thì thào: "Đẹp quá. . ."

"Thật vậy chăng?"

Trong đầu chợt có âm tiếng truyền đến, tiểu nha hoàn cực kỳ hoảng sợ, lão đảo lui hai bước, co rúm lại thân thể, nhút nhát hỏi: "Ngươi. . . Ngươi sẽ nói. . . Nói. . . Là ai. . ."

"Ha ha a —— "

Có tiếng cười, cũng rất là dễ nghe, cảm thấy ứng không phải quá mức yêu ma quỷ quái, tiểu nha hoàn tăng lên lá gan hỏi: "Xin hỏi ngài chính là tiên nữ?"

"Có lẽ là thôi, bắt quá người ta thật cô đơn, tiến đi theo ta được không?"

Họa lên kia tiểu mỹ nhân duy nhất có thể thấy được đồng tử lại hơi hơi phát ra yêu dị hồng mang, thẳng tắp bắn về phía tiểu nha hoàn.

Kia tiểu nha hoàn tâm thần giống như vì nó sở đoạt, trước tiên còn có giây dựa, dần dần liền chỉ còn mê luyến, nàng thì thảo nói xong: "Tốt. . . Tốt, ta vĩnh viễn cùng ngươi."

'Phanh —— '

Lại lúc này, cửa phòng tự đứng ngoài mặt bị mãnh lực đẩy ra, nhất nam tử trẻ tuổi đi nhanh tiến vào, lãnh quát lạnh nói: "Tĩnh lại cho ta." Âm tiếng không lớn, đã có đình tai nhức óc chi hiệu.

Tiểu nha hoàn bị chấn đắc tỉnh táo lại, nghĩ lại mà sợ lui về sau vào bước, thấy là tự lão gia, vội vàng quỳ xuống, âm ức nói xong: "Lão gia."

Nam tử kia trên mặt âm lãnh, không kiên nhẫn nói: "Ai bảo ngươi tới gần nàng? Lập tức biến, về sau không cần đến đây."

"Là (vâng, đúng). . . Nô tì cáo lui." Tiểu nha hoàn hốc mắt ngăn nước mắt, cũng không dám khóc ra, âm ức vận hành lễ lui xuống.

Tô Phục bên này, trái tim lại mạnh trừu không nhiều, này Hà Đại Vượng đúng là người tu sĩ, và lại tu vì xác định ở Âm Thần Cảnh đã ngoài, thật sự là đáng sợ đáng sợ, không khỏi âm thầm may mắn dần theo Hắc Miêu.

Nghĩ tới dạng này, vẫn là không dám khinh thường, chậm rãi thu thập Linh Giác, không dám tả ra chút hơi thở.

Hắc Miêu cũng da đầu run lên, tu vi của hắn đêm khuya, cảm thụ được càng rõ ràng, nhất thời chỉ ăn năn lực xuất Huyền Thuật khiến, không dám nhiều lời phân tâm.

Hà Đại Vượng ước chừng ba mươi niên kỷ, mặt trắng không râu, vóc người cùng Tô Phục kém giống như, chính là diện mạo hơi có vẻ bình thường, ánh mắt mang theo lãnh liệt, một bộ sinh ra chó tiền bộ dáng.

Thấy nha hoàn lui ra, liền lạnh giọng đối với bên ngoài phân phó nói: "Từ giờ trở đi, không có mệnh lệnh của ta, không được bất luận kẻ nào tới gần thư phòng, người vi phạm giết không tha." Nói xong vung tay lên, cửa phòng lại đóng lại.

Bên ngoài thủ vệ không khỏi đưa mắt nhìn nhau, không dám ngỗ ngược, chỉ cung kính nói: "Là (vâng, đúng) lão gia."

Cẩn thận để, Hà Đại Vượng về pháp quyết, bố trí cái cách âm kết giới, cũng cấm chế một loại.

"Dạ Lưu Tô a Dạ Lưu Tô, ta đã thu hấn ưu đãi, ngươi hưu muốn ly khai bức họa này."

Hà Đại Vượng đi hướng bức họa cuộn tròn, lạnh lùng nói xong: "Đột nhiên yêu cầu đi ra thông khí, có lại là như thế này chủ ý. Đừng quên của ngươi linh phách đã bị luyện đẹp như tranh trung, nhất tôn câu tôn, đó là chạy ra bức tranh trung thì phải làm thế nào đây? Làm theo muốn ngươi chết liền chết."

Kia bức họa cuộn tròn đột mà phát ra nhẹ nhàng ánh sáng, ngay sau đó kiểm chế thành một đoàn linh quang, chợt lóe hạ xuống trên bàn sách, một bóng người chậm rãi lộ hóa, chỉ thấy kia họa lên tiểu mỹ nhân lại chân thật lộ hóa này phương thế giới.

Tóc đen như bực trút xuống, như vậy có một cái hoa lệ Tru Tiên Thứ đừng vận. Một điểm lông mày kẻ đen như vẽ, hai tròng mắt giống như hai gâu gâu thu thủy, hình như có Sở Sở ý, kiều nhan khuyh người đời tuyệt luân, mang theo đầy ý cười, to tâm y phục rực rỡ che không thể che hết kia tuyệt da thịt trắng cùng uyển chuyển đường cong, bộ ngực như núi loan, có thật sâu khe rãnh, tăng chi thì dài, giảm chi thì ngắn, một loại vừa đúng mỹ cảm.

Không giống với Diệp Tuyên Ki cái loại này cao quý trung mang theo đậm bạc, ngạo khí cũng không khinh người cảnh đẹp ý vui. Nàng này toàn thân trên dưới đều mang theo thiên nhiên mỹ hoặc, định lực kém một ít, sợ là sẽ phải trực tiếp hóa thành nguyên thủy đã thú.

Dạ Lưu Tô gót sen nhẹ nhàng đong đưa, đầy nói: "Ngươi nếu là dám đụng đến ta sớm liền động, làm gì đợi cho hôm nay."

Hà Đại Vượng ánh mắt ở chỗ sâu trong mang theo si mê, cũng không dám biểu lộ mấy may, liếm liếm môi, cười lạnh: "Mặc dù không biết ngươi vì sao kiên trì không muốn từ vị kia, nhưng ngươi bộ dạng này bộ đáng mặc dù làm cho người ta thương tiếc, lại mất chân thân, cùng đường rộng rãi cũng không duyên."

"Sao không sớm từ, tại nơi vị đối với ngươi không mất đi hưng trí trước, hoặc còn có cơ hội tu thành Địa Tiên, cùng là Trường Sinh chi lộ, ngươi cảm thấy được như thế nào?"

Dạ Lưu Tô một bộ buồn cười bộ dáng, nói xong: "Thật tốt cười vậy. Thiên Đàn Giáo Cầu Ma Hồ đương nổi lên ma cô, nhà ngươi giáo chủ nhưng biết, thật không hiểu ngươi kết cục như thế nào."

"Câm miệng. . ."

Hà Đại Vượng giận dữ mắng mỏ: "Người này đồ đệ tiện rất hiểu sự, lão tử thay người suy nghĩ, đã không linh tính, cũng không sao, cùng ta trở về!"

Dạ Lưu Tô sớm bị mắng không biết mấy ngàn mấy trăm quay về, mắt diếc tai ngo, vẫn là dày cùi: "Nột, người có điều xác định để cho ta trở về, nhưng nhân gia còn muốn cùng bên ngoài vị tiểu ca kia chơi đâu." Nói xong che miệng mà cười.

Tô Phục sắc mặt đại biến, vô có chút do dự, thân hình vừa lật tới đỉnh, hai tay dùng sức khẽ chống, liền muốn thoát đi.

Cửu Mệnh lại đột nhiên nhảy lên, dưới thân chợt hiện một vật, nồn nóng hô: "Lão gia mau lên đây."

Tô Phục không kịp nghĩ nhiều, bắn lên thân hình, bám víu ngu ở kia không biết tên vật thể.

Dưới Hà Đại Vượng sắc mặt chợt âm hàn, thân hình thẳng tắp xông lên, đánh vỡ nóc nhà, chỉ thấy một đạo hắc ảnh dĩ nhiên du đi du xa, chỉ thấy thân hình hần bắn lên, một đóa u ám đột nhiên mà hiện, chờ hần đuổi theo.

Dạ Lưu Tô hơi hơi gọi lên mê người khoe miệng, tâm tình đột có chút khoái trá.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Vũ Dạ Đào Vong

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ hai mươi bốn: Vũ Dạ Đào Vong

Màn mưa trung đi qua, mặt sau truy binh theo đuổi không bỏ, Tô Phục bỏ lên trên không biết tên vật thể, mới phát hiện đúng là một con Độ Vân Chu.

Độ Vân Chu chính là Linh Lung Các sáng chế, thiên hạ nổi tiếng. Phạm Thông Thần Cảnh tu giả đều có thể Ngự Sử, có điều trợ tu sĩ phi hành, này tỉ suất truyền lực chỉ Phạm Tục thượng đẳng lương câu nhanh gấp ba, và lại luyện chế không đổi, cô giá trị một vạn Phù Tiền.

Tô Phục vài lần tham dự Linh Lung Các giao dịch hội, lại chỉ gặp qua một lần, đương trường bị người mua đi.

Đừng nhìn Tô Phục hiện tại có chút tài sản, lại chỉ có thể gom được mười phần ba bốn. Đề xuống trong lòng nghi hoặc, lúc này không rảnh bận tâm Hắc Miêu Thân Gia tại sao dày đến tận đây.

Cảm ứng đến mặt sau truy binh dữ phát gần, Tô Phục trong lòng nghiêm túc lại không, nắm chặt thanh Cương Kiếm, ngưng thần mà chống đỡ. Còn đây là giáng sinh đời này tới nay trừ ma linh ngoài ra nguy hiểm nhất một lần, độ bất quá liền không còn chút may mắn nào đáng nói.

Cửu Mệnh trong lòng âm thầm kêu khổ, hần tự tiện Huyền Thuật, chân chính đầu lên pháp đến thông thường tu sĩ đều có điều gọi hần chịu không nổi, huống chi giống mặt sau đuổi sát vị này.

Linh khí như thủy triều dũng mãnh vào Độ Vân Chu, này tốc độ phát nhanh, chính là truy binh vẫn là chậm rãi tới gần.

"Lão gia, chúng ta cũng không phải người nọ đối thủ, làm?"

Cửu Mệnh bỗng nhiên ra tiếng, Tô Phục không phải nghĩ ngợi gì, trầm giọng nói: "Hoảng quá mức?"

Liền lúc này, một người nhất Yêu Linh thấy nội đều cảm ứng được thật lớn nguy hiểm, Cửu Mệnh kinh hãi muốn chết, linh khí từ trong cơ thể điên cuồng trào ra, Độ Vân Chu tốc độ càng lại lần sau tăng lên một điểm.

Tô Phục động tác cũng không chậm, lấy ra Thần Cẩm Thạch, thuần gian kích hoạt, một đạo màn hào quang liền bao lấy Độ Vân Chu. Trong đêm mưa, chỉ thấy được một đạo bạch quang xẹt qua Trường Không.

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, liền này giây lát công phu, một đạo Hôi Quang đâm phá màn mưa, từ giữa không trung mà rơi, cái này ngay cả Tô Phục cũng da đầu run lên, Độ Vân Chu tốc độ tuy có tăng lên, vẫn là bị lau đến phần đuôi.

Màn hào quang ảm ảm chấn động, Độ Vân Chu nhất thời một trận lay động, Cửu Mệnh sợ hãi nói : "Muốn chết muốn chết. . ."

Tô Phục nắm chặt vận thuyền thân, lãnh quát lạnh nói: "Cho ta bình tĩnh một điểm. Ngươi cứ hảo hảo khống chế Độ Vân Chu, cái khác không cần để ý tới, ta từ có biện pháp." Càng là toàn bộ thời điểm, Tô Phục biết chính mình tuyệt không có thể có nửa điểm bối rối, tu yên ổn Hắc Miêu nổi lòng.

Được phép Tô Phục một phen ngôn ngữ có chút tác dụng, thuyền thân dần dần ổn định lại, tốc độ vẫn là không thể chậm.

Tô Phục quay đầu lại nhìn lại, màn mưa trung khó có thể thấy rõ ràng, lại mơ hồ có thể thấy được có đông dân trạch bị lan đến sụp xuống, trong lòng biết kia Hôi Quang là nhất kiện Pháp Khí.

Tâm niệm cấp chuyển, mấy ý tưởng đều bị phủ định, kia cực độ nguy hiểm cảm ứng lại dâng lên, Tô Phục muốn cũng không muốn lại mở ra Thần Cẩm Thạch.

Cửu Mệnh lúc này không dám dong dài, chỉ liều mạng gia tốc, trong lòng lại uể oải cực kỳ, muốn hấn tung hoành mấy châu tiêu sái tự do, lại lưu lạc đến tận đây, thật làm cho Yêu sầu bi.

Tô Phục vung tay, trong tay thanh Cương Kiếm hóa thành lưu quang, ngay mặt vọt tới Hôi Quang, lại vị trở này may mắn liền bị đánh bay, Tô Phục thậm chí ngừng trộm nghe đến thanh Cương Kiếm vỡ ra chi âm

'Khanh —— '

Chỉ thấy Hôi Quang dấy uy thế, lại lau trũng màn hào quang, lại phát ra kim chúc tiếng đánh, Tô Phục có lưu ý, chỉ thấy Hôi Quang chính là nhất kiện Toa Từ, này dài chừng hai tấc, bút lông độ mịn, chính là cấp tốc chuyển động bị bám màn mưa, cổ nhìn giống Hôi Quang.

Àm ảm một thanh âm vang lên, lại là một tòa nhà cửa hóa thành trống hoang tàn, ảm có kêu thảm thiết truyền đến.

"Hai người các ngươi hiện tại dừng lại ta có lẽ còn có thể tha các ngươi một mạng, dám can đảm tiếp tục trốn, chờ ta cầm lấy các ngươi, xác định trừ các ngươi hồn phách, đến lúc đó muốn sống không thể, muốn chết không được. . ."

Âm tiếng xuyên thấu qua màn mưa truyền đến, Tô Phục im lặng mặc kệ hấn, chỉ nhìn trong tay Thần Cẩm Thạch, phát hiện này thần quang ảm đạm, nhiều nhất tiếp tục gánh vác một lần công kích.

Cửu Mệnh tiếng nói khóc tang vận: "Lão gia, nếu không chúng ta đầu hàng thôi, tiếp tục trốn sợ là mất mạng."

Tô Phục cười lãnh lạnh vận: "Ngươi thực khi hấn sẽ nhận từ nương tay? Chúng ta đã biết hấn vốn, chỉ cần báo cùng nơi đây hai đại môn phiệt, vô luận Thiên Đàn Giáo có mưu đồ gì đều thất bại trong gang tấc, chờ đề quá ngày thơ."

"Ha ha, nói đúng, các ngươi hôm nay bất kể như thế nào hấn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng bọn ngươi ai ya chịu chết, ta liền lưu các ngươi hồn phách chuyển sang kiếp khác, nhưng tiếp tục khẳng khẳng một mực, xác định dạy ngươi nhóm biết lợi hại."

Hà Đại Vượng nói xong trong lòng vì nghĩ kỹ lại lúc này khoảng cách hạ bị thăm dò mà không biết, hoặc hai người có quá mức bí bảo có thể nào? Nhưng vâng, hôm nay đó là lão từ cơ duyên Nhật.

Lúc này khoảng cách đã không xa, Hà Đại Vượng cười lạnh lại cách không gọi lên Toa Từ.

Nguy hiểm cảm ứng lại lên, Tô Phục một tay nắm Thần Cẩm Thạch, mở ra màn hào quang, lại từ túi trữ vật xuất ra một mai linh ngọc gấp cho trong lòng bàn tay, hai nhãn khép lại bắt đầu huy động, lại có vận lệnh nói tương hợp:

"Càn, Dương, Động, trói buộc nguyên rửa, Thái Thanh Chuyển Long Lệnh."

Linh ngọc đột nhiên phát ra ánh sáng nhạt, Tô Phục đem mạnh dùng sức quăng ném đi, linh ngọc từ giữa không trung từ giữa vỡ ra, từ màn mưa trong có Tí Tí khí hoa hấp thụ, ngay sau đó liền mạnh kéo dài mở ra, hạt mưa cùng hạt mưa tương liên, càng đem màn mưa xuyên gần bó vồng trạng.

'Tư tư tư —— '

Toa Từ mạnh đánh lên, phát ra cổ quái âm tiếng.

Hà Đại Vượng giãn dữ nói: "Nguyên là Ngọc Thanh Tông tiểu bối, thật lớn mật, ngày hôm nay liền làm cho ngươi có biết Ngọc Thanh Tông hộ không hộ được ngươi." Lời còn chưa dứt, chỉ thấy hấn bàn tay phải vươn về trước, từ hấn trong tay áo lại có luồng đạo Hôi Quang bắn ra.

Ba đạo Hôi Quang tụ hợp, kia vồng thuấn gian nổ bung vỡ tan.

Tô Phục gắt gao nhíu mày, thúc giục nói: "Tốc độ mau nữa một ít."

Cửu Mệnh hữu khí vô lực nói : "Lão gia, đã là nhanh nhất. . ."

"Kia Toa Từ lại tới nữa."

Tô Phục ngữ khí trống không quá lớn dao động: "Ba miếng, không muốn chết cũng sắp một ít."

Nghe được lời ấy, Hắc Miêu nhất thời nổ mao, chợt nghe vận 'Meo meo' một tiếng, tốc độ lại nói ra một ít.

'Khanh khanh khanh —— '

Nhưng sao nhanh hơn được Toa Tử, lại là ba tiếng kim chúc tiếng đánh, Thần Cẩm Thạch rốt cuộc chống đỡ không được, vỡ vụn thành khối, màn hào quang theo tiếng mà phá, Tô Phục muốn cũng không muốn, xuất ra một phen thanh Cuồng Kiếm, linh khí cấp tốc đưa vào, ầm ầm nổ bùng.

Một trận kim chúc va chạm, Độ Vân Chu nhất thời vỡ nát, Cửu Mệnh vô cùng đau lòng nói: "Của ta Độ Vân Chu!"

Tô Phục khí huyết tiếp tục khó khăn áp lực, tổn thương vốn là vị tốt, một ngụm máu tươi phun ra, nhuộm đỏ thuyền thân, nhìn thấy ghê người, lại đảo mắt vì mưa cọ rửa.

"Lão gia? Ngài thế nào, mau đừng dọa ta. . ."

Cửu Mệnh có chút hoang mang lo sợ, hần bắt đầu âm thầm tính toán đợi nhưng bị bắt ngủ ở, liền nhanh chóng cầu xin tha thứ, hoặc có một tuyến sinh cơ?

"Không chết được. . ."

Hà Đại Vượng nhà ở thành bắc, này một đuôi một chạy gian đã đi tới thành nam, gần cửa thành, Tô Phục trong lòng vừa động, vội phản phó nói: "Hướng cửa thành đi, nhớ kỹ, người cứ trong đầu buồn bực vọt tới trước, ra khỏi cửa thành hữu quả, sống hay chết liền nhìn người."

Tô Phục nói xong, bên ngoài cơ thể linh khí bắt đầu thu liễm, mưa thoáng chốc đưa hần ngâm cái thông thấu, thế nhưng hần lại giống như hưởng thụ giống như thi thảo: may mắn là ngày mưa.

Cửu Mệnh cũng không biết hần chỉ gì tính toán, lại chỉ được âm thầm cắn răng: "Thiên sát âm hiểm tiểu tử, lần này nhưng thân vẫn, xác định không buông tha người." Muốn điểm, liền bắt đầu trong đầu buồn bực xông về trước.

Gần, chỉ thấy cửa thành ước chừng cao ba trượng, hơn hai trượng rộng, cũng không nhiều đóng chặt lại. Được phép dựa vù, cũng không Thủ vệ binh sĩ, Tô Phục trong lòng khẽ buông lỏng, có thể không lan đến vô tội phạm nhân là tốt nhất.

Đại Luật có pháp, thành vô phân lớn nhỏ, giờ Dậu canh ba đúng giờ đóng kín cấm ra cấm nhập. Nhưng có việc gấp, tu có Huyền Lệnh phê chuẩn công văn lại vừa.

Xa xa nhìn, Cửu Mệnh lại có đó phát tung, thực dụng đã qua, cửa thành bất luận, Độ Vân Chu dĩ nhiên có chút hư hao, chỉ sợ đến lúc đó không thể chữa trị liền khóc không ra nước mắt.

Hà Đại Vượng thấy bọn họ đi về phía, không khỏi cười nhạo vận: "Bọn người danh môn quả là trách trời thương dân, sắp chết cũng không nguyện liên lụy trong thành phạm nhân, thật là làm cho ta rất cảm phục. . ."

'Phanh —— '

Hần lời còn chưa dứt, chợt nghe đến phía trước truyền đến một tiếng dồn dập nổ, vận đủ thị lực, chỉ thấy cửa thành động liệt mà mở, kia Ngọc Thanh Tông tiêu bói bóng dáng đều không, mạnh biến sắc.

Linh Giác trong, càng lại không hai nhân khí tức, đây quả thực là không có khả năng sự. Giống hần như vậy Ngưng Khiếu đình tu sĩ, phạm vi mười dặm động tĩnh đều có thể bắt giữ.

Dưới chân Vân Đóa đột nhiên gia tốc vọt tới trước, ba Toa Tử theo sát Sau đó, giây lát Trùng ra khỏi cửa thành, cũng bóng người đều không, tới mờ mịt một mảnh màn mưa, Hà Đại Vượng giận mà nổi điên, Toa Tử cao thấp tung bay, một tác tác cò da nghiền tới, không thu hoạch được gì.

Thâm hít một hơi thật sâu, hần bắt buộc chính mình tĩnh táo lại, chỉ đối với vận trống trải chỗ không người lạnh lùng nói xong: "Coi như các người vận khí tốt, đừng nữa để cho ta bắt đến." Mặc dù nói như vậy, trong lòng vẫn là tức giận đến mau nổ mồm ra, cánh bị tiêu bói như vậy đùa bỡn, và lại đưa tự nền móng bộc lộ ra đi.

Cân nhắc lợi hại, hần cũng không dừng lại, thân hình quay lại, dần dần đã đi xa.

Màn mưa trung vẫn là im ắng, ước chừng qua một khắc, tường thành chỗ có bóng người hạ xuống.

"Lão gia, lão gia ngài không có sao chứ. . ."

Chỉ thấy Hắc Miêu hóa thành hình người, giúp đỡ Tô Phục, ngữ khí bi thương.

"Ta còn chưa có chết. . . Mang ta quay về khách điểm. . ."

Cửu Mệnh cười hắc hắc: "Lão gia thật sự là thật lợi hại, cao thủ như vậy đều bị ngài đùa bỡn vỗ tay. Bất quá, lão gia như thế nào khẳng định kia tư sẽ

không trở về xem xét?"

Tô Phục vui sướng cười: "Bên trong thành có như vậy động tĩnh, sợ sớm có người phát hiện, hấn nếu người không đi, chờ chết a?"

Nói về phần này, hấn mày bỗng nhiên hơi hơi súc lên, cái loại này bị thăm dò cảm giác lại xuất hiện, tình bơ nói: "Lập tức rời đi nơi đây. . ."

Cửu Mệnh không dám lãnh đạm, vội triển khai Độ Vân Chu, thời khắc máu chốt, cửa thành bị Tô Phục một kiếm chém ra vết rách, Độ Vân Chu mới vừa rồi bình an vô sự, muốn điểm, không khỏi than thở, có lẽ theo hấn cũng có chút tiền đồ?

Hai bọn người vừa đi, nơi đây liền chỉ còn một mảnh đồng hỗn độn.

Lúc này, đen khoảng không chợt một đạo thiểm điện xẹt qua, ngay sau đó đó là rung trời sấm vang, trời mưa được dũ phát lớn, lại có một đạo nhân ảnh chậm rãi lắng xuống.

Hấn hơi hơi dừng ở Tô Phục đi phương hướng, tự nói vận: "Người này Linh Giác thật sự mất tuệ, tính cách thủ đoạn lại càng thượng đẳng, nhưng bắt từ, ngày sau chắc chắn một phen thành tựu, chính là sau lưng của hấn kia phiên?"

"Có lẽ là ta suy nghĩ nhiều thôi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Nói hay không?

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ hai mươi lăm: nói hay không?

Hà phủ của thư phòng.

Hà Đại Vượng về mặt tối tăm nói: "Nơi này sự tình không cần tố cáo cùng phu nhân, có hỏi nói vốn là đã miêu gây nên."

Thủ vệ ngay cả vội cung kính đồng ý, mới vừa nghe đến động tĩnh, thiếu chút nữa liền xông vào. Lúc này thấy tự lão gia từ bên ngoài trở về, hiển nhiên kia nổ chính là lão gia gây nên, có thể thấy được giấu nghề a.

Hà Đại Vượng cứ thế vào thư phòng, Dạ Lưu Tô sớm trở về bức tranh trong, hấn không nhiều đi vài bước, cho bức tranh trước không nhiều nhìn chòng chọc, đây mặt âm hàn chưa từng hoà dịu, cắn răng nói: "Người biết rõ có người ở bên ngoài lại không biết sẽ ta, rốt cuộc là có ý gì?"

"Ta cảnh cáo người, nhưng ta có thân vẫn chỉ ngu, xác định kéo người chôn cùng!"

'Ha ha a —— '

Dạ Lưu Tô giống như hồi lâu chưa từng vui vẻ như vậy, cười đến không có tim không có phổi, hồi lâu mới nói: "Đây là của người mà sự, cùng ta có quan hệ gì đâu? Và lại cuối cùng không đề cập tới tình nha, nhìn người như vậy diễn cảm, đích thị là không có đuôi theo người, thật sự là quá buồn cười vậy. Đường đường Ngưng Khiếu đình lại lấy chính là Quy Nguyên cảnh không có biện pháp, nhưng người trách ta, chỉ nói mặt ngoài người nam nhân này trống không phong độ đáng nói."

Hà Đại Vượng trong lòng biết bây giờ không phải là trở mặt thời điểm, chỉ phải thả ngoạn thoại: "Đồ đệ tiện, đừng cho ta cảm lấy cơ hội, nhưng có cơ hội, nhất định phải người quỳ xuống đất cầu xin tha thứ."

Nói xong suất môn mà đi, nhìn như khí tới cực điểm.

Tiếng cười dần dần thu liễm, ngược lại đổi thành thân nhiên châm chọc: "Người tâm cơ thâm trầm, lại diễn cùng ai xem đâu, tôm tép nhai nhép."

Thủ vệ chỉ thấy tự lão gia vào cửa phòng không lâu liền suất môn mà ra, có chút nổi giận dưng dưng bộ dáng, không dám nhiều lời.

Hà Đại Vượng đi tới phòng ngủ, sắc mặt dần dần khôi phục, hơi hơi lộ liễu tươi cười, đẩy cửa vào, cười nói: "Phu nhân, mới vừa có đã miêu, có điều hù chết vì phu."

Chỉ thấy trong phòng có một mỹ phụ đang xem xét sổ sách, thấy hần tiến vào, thân nhiên liếc mắt một cái, xác định hần không có việc gì mới thân nhiên nói xong: "A, ta còn tưởng rằng vàng hồ ly tinh đâu, sao tối nay không cho thư phòng đi ngủ."

Này mỹ phụ hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, một đầu tóc đen cao cao co lại, găm vóc lãng la, dáng người đầy đà mẩy, tú lệ mặt cười, bên môi có một điểm thân nhiên mỹ nhân chí, khả hợp, tăng thêm chia ra mị lực.

Hà Đại Vượng tiến lên, nhẹ nhàng ngồi xổm xuống cầm lấy tay nàng, dụ dỗ nói: "Hôm trước là vì phu không tốt, phu nhân liền tha thứ ta thôi, vì phu cam đoan không bao giờ nữa phạm, được không?"

Mỹ phụ buông sổ sách, trên mặt rớt cuộc giả tạo không được, vẻ mặt sương lạnh: "Còn dám nói?"

"Đứng đứng đứng, không đề cập tới không đề cập tới, phu nhân a, mấy năm nay vì phu đối với người như thế nào người xác nhận tâm lý nắm chắc. Lấy việc trống không lớn nhỏ đều do phu nhân quyết định, vì phu cũng không từng chọn rộn một chút ít, có phải thế không? Vì phu từ cưới người tới nay, thế nào sự kiện chưa từng nhân nhượng người, ngoại nhân đều nói vì phu sợ vợ."

Hà Đại Vượng vẻ mặt sùng nịch dụ dỗ vận: "Thực vâng xuất phu nhân cho rằng trân bảo giống nhau sùng ái, phu nhân phải làm tâm lý nắm chắc mới là."

Mỹ phụ tên là Khương Linh San, năm năm trước gả vào Hà gia, khi đó Hà Đại Vượng, hoặc là nói Hà Đại Vượng đã là bốn thành nổi danh phú hộ.

Khương Linh San không khỏi ức lên năm năm này từng ly từng tỵ, trong lòng vì ảm, vẫn là mặt băng bó nói: "Hừ, liền gặp nói dễ nghe, bắt quá là thư phòng lọt động không thể an nghỉ thôi."

Hà Đại Vượng ngượng ngừng nói: "Nguyên lai phu nhân sớm biết rằng. . ."

"Người không có việc gì thì tốt rồi, mới vừa rồi ta nghe thủ vệ nói người từ kia trong động đi ra ngoài, không phải luyện đó phòng thân võ thuật sao, vì sao như vậy mạo hiểm, có việc làm cho hạ nhân đi làm thôi. . ."

Khương Linh San trong miệng nén giận, cũng đưa hần nâng dậy, lại nhẹ nhàng xuất trán vùi vào trong lòng ngực của hần, nhỏ nhẹ nói: "Nhưng phu quân xảy ra sự cố, thiếp thân một người muốn như thế nào qua."

Hà Đại Vượng an ủi dường như vỗ vỗ phía sau lưng của nàng, nhẹ nói vận: "Phu nhân, đã muốn đã muộn, nghỉ ngơi đi."

Khương Linh San dịu ngoan gạt đầu, tùy ý hần nắm tay mình đi hướng giường, xinh đẹp tuyệt trần trên mặt có thân nhiên đồ ửng.

Trên giường, Hà Đại Vượng ôn nhu thay nàng đã đi xiêm y, cũng bắt đầu ở nàng đầy đà đẹp trên hạ thể du động.

"Phu quân, thôi đèn. . ."

Mỗi khi lúc này, Khương Linh San sẽ gặp có chút khản trương, chỉ nhẹ nhàng vuốt liền có cảm giác, không khỏi hơi hơi rên rì, này cũng Hà Đại Vượng trầm chơi không ngăn nguyên nhân, Khương Linh San mặc dù một lần phạm nhân, cũng trời sinh khúm núm, đi kia chuyện nam nữ rất là làm cho người ta mất hồn.

Khương Linh San không nhiều không nhiều nhắm mắt, cảm thụ được tự phu quân ôn nhu. Bỗng nhiên, kia hai bàn tay to ngừng lại, Khương Linh San nghi hoặc vận tròn mắt, chỉ thấy hần đột mà thân tình ngưng trọng, liền thân thiết nói: "Phu quân, làm sao vậy?"

Hà Đại Vượng khẽ mỉm cười: "Phu nhân, vì phu có việc ra ngoài một chuyến, không cần chờ ta trước đi ngủ thôi." Dứt lời đứng dậy phi y.

Khương Linh San lại từ phía sau lưng ôm chặt lấy hần, nức nở nói: "Phu quân, thiếp biết người phi là phạm nhân, thiếp chỉ cầu người bình an trở về. . ."

Hà Đại Vượng trong lòng giật mình, cười khổ hỏi: "Nguyên lai phu nhân sớm chỉ biết. . . Là một gì chưa bao giờ nói, không trách như ta vậy giấu điểm người?"

"Thiếp thân sợ hãi, sợ hỏi phu quân liền vừa đi không trở về, ô ô. . ."

Nước mắt tằm, ngâm Uớt Hà Đại Vượng phía sau lưng, dần dần để cho hần có loại kỳ quái cảm xúc, trầm mặc thật lâu sau, nhẹ nhàng đẩy ra hai bên tay nàng, thân nhiên nói xong: "Ta sẽ trở lại."

Nói xong thân hình dĩ nhiên tiêu tán vô tung.

Khương Linh San trong lòng trống trơn vô có một tia tin tức, tự phu quân có bí mật nàng sớm biết, chính là chưa bao giờ nguyện nói mà thôi.

Mới vừa rồi tiếng sấm, mưa to vòng vo mưa to, lúc này lại lại dần dần chậm, ngược lại thành Tiểu Vũ, vẫn là tí tách.

Hà Đại Vượng đi vào Hà phủ trên không, cúi người chấp tay nói: "Phượng nào đạo hữu xin hãy hiện thân vừa thấy."

"Phát sinh lớn như vậy sự, người vẫn là không có ý định hướng về phía trước bẩm báo, đã là có phản giáo tâm tư thôi."

Một đạo nhân ảnh chậm rãi lắng xuống, cùng Hà Đại Vượng thông thường lắng không mà đứng, mưa từ trên người của hai người chảy xuống, lại dính không đến từng tí vết ướt, người này ngữ khí có thần nhiên khinh thường, Trào Phúng vận: "Tà giáo đó là tà giáo, vô truyền thừa ngàn người đời, như thế nào lung lạc tín đồ? Dạy ta đoán tử, đích thị là có quá mức cơ duyên, bối rối lấy thoát ly, tựa-hình-dường như xông vào một mảnh thiên địa, ta nói có đúng không?"

Hà Đại Vượng định thần tỉnh tề đánh giá người này, trong lòng vì nhảy, trên mặt lại cảm thấy kính nể nói xong: "Các hạ hay là đó là Ngọc Thanh Tông thuật pháp kỳ tài Kỳ Tu Trúc? Này Ngũ Lôi Chính Pháp chắc chắn phi phạm. Nhưng các hạ lại tự xưng phi báng tại hạ đối trong giáo trung thành, là đạo lý gì?"

"Đó là chúng ta lập trường bất đồng, không thể buông tha phân cái một sống một chết cũng không sao, cần gì nhiều lời?"

Kỳ Tu Trúc nhin cười không được, lẩm bẩm nói: "Mới vừa rồi ta theo dõi tiểu tử đó, quả có phát hiện, vốn định vận phát sinh lớn như vậy sự, xác định căn hướng về phía trước mặt báo cẩn thận, không muốn người vô có chút động tĩnh."

"Ta lười tự hỏi người có quá mức mưu đồ, giết đó là. Bất quá, nhưng người nguyện xuất người dạy mưu đồ báo cho ta, đem bọn người bí mật cứ điểm nói với ta, ta liền thả người một con đường sống, đối ngoại liền xưng người nhiệm vụ thất bại mà chết, càng có thể thuận lợi thoát ly nắm trong tay, chẳng phải đẹp tại?"

Nghe Kỳ Tu Trúc ân cần thiện dụ, Hà Đại Vượng sắc mặt âm lãnh, đột mà vung tay, nhất đạo lục sắc ngọn lửa liền đốt xuất đã qua.

"Đi? Độc linh hòa, đáng tiếc còn chưa luyện đến nhà. . ."

Kỳ Tu Trúc mí mắt cũng không nâng, chỉ là một cái nhãn đạn, đồng dạng có nhất đạo hỏa quang, hai hỏa chạm vào nhau, lại vô thanh vô tức triệt tiêu.

Hà Đại Vượng trong lòng lại càng ngưng trọng, về pháp quyết, Toa Tử quay tròn từ trong tay áo nhảy ra, nguyên rủa nói ra, ba miếng Toa Tử lại đều đẩy lên lục sắc ngọn lửa.

Toa Tử đang muốn công kích, đầy trời màn mưa bỗng nhiên xâu chuỗi thành vòng khóa, giây lát liền gắt gao thu thập.

"Chết tiết Thái Thanh Chuyển Long Lệnh. . ."

Hà Đại Vượng cả người bị gắt gao trói buộc, không khỏi mắng vận, đồng dạng pháp quyết tới không cùng người trong tay, nhưng lại có thật lớn như thế chênh lệch.

Nguyên nhân không ngoài có nhị, thứ nhất chính là tu vi chênh lệch, thứ hai đó là đối pháp quyết lý giải.

Kỳ Tu Trúc nhất vươn tay ra, năm ngón tay hư nắm, thấy hán vẫn muốn gãy dựa, thần nhiên nói xong: "Ta tiến vào Bảo Hư đã hai mươi lăm năm, xem người tu đạo một trăm năm mươi tái, vẫn đứng cho Ngưng Khiếu đỉnh, là được biết kỳ nội chênh lệch, làm gì vùng vẫy gãy chết?"

"Hiện nay, ta sẽ cùng người một lần cơ chọn. . . Nói, hay là không nói?"

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Tích Huyết Trọng Sinh

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ hai mươi sáu: Tích Huyết Trọng Sinh

"Nói, hay là không nói?"

Theo Kỳ Tu Trúc mà nói âm, từ màn mưa hình thành vòng du thu càng không nhiều, Hà Đại Vượng chỉ cảm thấy Pháp Thân mấy muốn tan khung, lúc này chớ nói Pháp Khí không thể tế ra, liền ngay cả khí cơ diễn biến cũng bị khóa đến sít sao.

Đau đớn để cho hán trong lòng hơi có tuyệt vọng, hán phần hận nhìn Kỳ Tu Trúc, dùng hành động đại thể trả lời.

"Lư Minh Hắc Thiên Tuyệt Dạ, Tiêu Ngục La Sát Ngô Chủ, ta lấy thân ta phụng dưỡng, thề nguyện hóa thành Atula Thần Đạo. . ." Âm Thanh nặng

trừ, cũng có dạ vũ bầu không khí tõ lên, rất là áp lực.

Nguyên rửa nói phương ra, cho tối tăm trung liền có hưởng ứng, chỉ thấy Hà Đại Vượng cả người mạnh bành trướng, vốn đã bị võng buộc chặt thành cầu trượng, mạnh nổ lên, võng liền ầm ầm nổ tung, Chân Không bị hướng ra phía ngoài thôi động, mang theo màn mưa, mắt thường có thể thấy được, tầng một lại tầng một.

Chỉ thấy bành trướng sau đích Hà Đại Vượng, chiều cao hơn một trượng, toàn thân trên dưới có màu xám trắng đường vân, từng vòng vòng vo rối rắm, áo bào sớm hóa thành mảnh nhỏ, người trần truồng, cơ thể cầu vồng lên, nhất phình nhảy lên, về tư chỗ có khóa bó, hiển nhiên vẫn chưa mất đi lý trí.

'Rống ——'

Một tiếng giống như người không thuộc mình chỉ âm từ trong miệng hấn truyền ra, âm Thanh to lớn, chấn tỉnh toàn bộ Hà phủ người, bối rối khoảng cách bắt đầu lan tràn.

"Ở trước mặt. . ."

Có hạ nhân ngẩng đầu nhìn nơi đây, trong đêm đen xem không rõ ràng, nhưng không lồ kia bóng đen lại làm cho Hà phủ hạ nhân loạn thành từng đoàn, bối rối thét chói tai, từ các đại tiểu viện rơi truyền đến, duy trì trật tự Vũ Sư gầm lên giận dữ, rất có hạ nhân đã bắt đầu chuẩn bị gánh nặng, dục chạy ra bên ngoài phủ.

Kỷ Tu Trúc lạnh lùng khuôn mặt mang cho điểm hưng trí, lạnh lẽ nói: "Tu La Ma thể, chỉ nghe cho đồn đãi, không muốn hôm nay mở rộng tầm mắt. Nhà người La Sát Ma Chủ này hơn mười kiếp sa vào, thực kêu không thú vị. . ."

Mặc dù nói không thú vị, thế nhưng hấn lại càng ngày càng một bộ hưng phấn bộ dáng: "Nhìn người như vậy vắng chuẩn bị liều mạng sao? Đúng rồi, người dạy Tu La ma đạo chưa từng hoàn thiện, một khi biến thân liền chặt đứt quay đầu lại con đường, hoặc là tướng địch người giết chết, vĩnh chìm Tiếu Ngục giới, hoặc là chết trận Tu Chân Giới, tinh thần vì thiên đạo tiêu diệt."

"Ngô! Đã là ôm hấn phải chết lòng của? Có lẽ ta thật sự xem trông nhầm, lại có như vậy quyết đoán."

Hà Đại Vượng chỉ cảm thấy hấn nói không nên lời tiếng huyền ảo, nặng trĩu quát: "Ta kết cục không nhọc các hạ lo lắng, cùng ta chết đi." Nói xong liền đánh xuất đi lên. Như một khối màu đen vẫn thạch, rất nặng uy thế nghiêm túc.

Kỷ Tu Trúc đương sẽ không khinh địch, sớm có chuẩn bị, hai ngón giữa chọt có phù triện, khép lại mang theo, pháp quyết về động, giấy lát thiêu hủy, đến hấn như vậy cảnh giới, phương pháp này quyết, sớm không cần lệnh nói.

Chỉ thấy Hư Không đột đột lên một cái Hỏa Long, đang giương miệng không lồ đánh cán hướng Hà Đại Vượng.

Hà Đại Vượng chút không, nổi giận gầm lên một tiếng, cực đại nắm tay hung hăng ném tới. Chân Không nổ vang, chỉ thấy Hỏa Long toàn bộ vỡ thành từng phiến thật nhỏ hòa đoàn, mặc dù thật nhỏ, vẫn mang theo cự lực.

Hỏa đoàn bốn phía, phía dưới Hà phủ khoảng cách bị tai ương, nơi nơi đều có ánh lửa, nhà bỏ sụp xuống vô số.

Hà phủ người dù phát bối rối, thét chói tai, chạy trốn, cầu cứu, giẫm đạp. . . Mấy một bộ nhân gian Địa Ngục.

"Quả có chút cách thức. . ."

Kỷ Tu Trúc nhe răng cười, sâm lạnh lùng nói: "Mặc dù sát nghiệp đối với ta có chút ảnh hưởng, nhưng ngẫu nhiên phạm một ít vẫn không sao cả, hôm nay liền để cho ta xem người này Tu La Ma thể có nhiều hơn kỹ năng."

Mặc dù nói vậy, động tác không chút nào không chậm, hai tay liền động, màn mưa bị linh khí kéo, nhanh chóng kết thành thật dày thuẫn tường.

Ngay sau đó, Hà Đại Vượng liền hung hăng đánh lên Thủy Mạc thuẫn tường, chỉ thấy thuẫn tường giống như có co dãn, thật sâu lõm vào, trùng kích lại bị không tiếng động triệt tiêu.

Hà Đại Vượng đang muốn phát lực, đã thấy Kỷ Tu Trúc cười lạnh lạnh vận xòe bàn tay ra đối với hấn, hiểm triệu gọi hấn trong lòng mãnh liệt nhảy, chỉ cùng hai tay với nhau cái phòng ngự.

Nhất đạo kim quang lóe ra, từ Kỷ Tu Trúc lòng bàn tay mạnh phun ra màu vàng Lôi Đình, đập ở Hà Đại Vượng trên người, cả người thuần gian tứ phân ngũ liệt, máu tươi phun Trường Không, lại quý dị nổi lờ lững.

"Ngũ Lôi Chính Pháp, Chương Trung Kim Lôi Lệnh, danh bất hư truyền. . ."

Vẫn là nặng trĩu âm thanh âm, đầy trời máu tươi đột lại tụ hợp, chậm rãi lại hình thành Hà Đại Vượng, trong nháy mắt liền nhìn không ra chút vết thương.

"Nga? Nhìn xem chiêu này như thế nào. . ."

Kỷ Tu Trúc thân hình rung động, thuần gian có tám giống nhau như đúc phân thân xuất hiện, lại là chọt lóe, tám biến thành mười sáu cái, bao bọc vây quanh Hà Đại Vượng, và lại đều là lòng bàn tay hướng lên trời, có kim quang tụ tập.

Ngay sau đó, chính thiên nhiên không liền vì màu vàng Lôi Đình chiếm cứ, một đạo thùng nước Thô màu vàng Lôi Đình 'Xuy lạp' một tiếng đánh hạ.

"A —— "

Kêu thảm thiết chỉ kéo dài thuần gian, Hà Đại Vượng cả người đều bị màu vàng Lôi Đình hơi.

Phân thân tiêu tán không còn, Kỳ Tu Trúc hơi hơi thở gấp, một chiêu này tiêu hao khá lớn, chính là hai loại pháp thuật kết hợp, cho hắn cũng có thật lớn gánh nặng. Đây phân thân đương cùng thân ngoại hóa thân có thật lớn khác nhau, chính là từng đều mang theo Kỳ Tu Trúc tinh thần dấu vết, có điều cách không dẫn đường pháp thuật, khó khăn cực cao, đó là hắn cũng mất đến mười năm công phu mới vừa có hôm nay thành tựu.

Phương pháp này danh gọi 《 phân thân hóa niệm 》 chính là Ngọc Thanh Tông trước đây đại năng sáng chế, này hạch tâm đó là dạy người nhất tâm đa dụng, phi thường huyền diệu.

'Oánh —— '

Liền lúc này, Chân Không bỗng nhiên nổ vang, Kỳ Tu Trúc hơi hơi biến sắc, Linh Giác nội cảm ứng được, có ác gió đánh úp lại, pháp quyết về một nửa, sau lưng đã bị hung hăng đánh trúng, may mắn trên người áo cà sa chính là Thiên Tâm Tì sở dệt, tế luyện có mười hai tầng cấm chế.

Như núi giống như cự lực thuần gian đục lỗ hần hộ thể linh quang, áo cà sa tự chủ phát ra hào quang, chợt nghe vận một tiếng nổ vang, Kỳ Tu Trúc cả người bị nện bay, Hà Đại Vượng nhú mày, đang muốn truy kích, lại phát hiện đối phương thân hình ở giữa không trung hóa thành Lôi Đình, chợt lóe rồi biến mất.

Hắn trong lòng kinh hãi, trên người có lục sắc ngọn lửa dấy lên, quanh mình Chân Không một trận như pháo giống như vang giòn.

Chỉ cùng lần này chuẩn bị, liền có một đạo con lốc xoáy tới, gian có chứa phù triện, chỉ trong nháy mắt liền đưa hắn vây quanh.

Hà Đại Vượng không khỏi cẩn thận đánh giá này từ phù triện hình thành trận hình, như vậy có thân nhiên bạch quang, từng phù triện gian đều có khí cơ cùng cấu kết, như lưu thủy bàn chậm rãi chuyển động, hắn trong lòng lại càng kinh cụ.

Kinh người này chỉ lộ một tia sơ hở bị chính mình bắt lấy, lập tức liền bù lại, và lại thủ đoạn thật sự tốt nhất đời, e ngại chính là hôm nay nhưng hơi bất lưu ý, mưu đồ liền hóa thành nước chảy.

"Đây cũng là 《 Sinh Từ Phù 》 thôi? Các hạ chắc chắn đương được với thuật pháp kỳ tài. . ." Hà Đại Vượng tự đáy lòng nói xong, chính là buộc chặt thân thể lại bán rẽ hắn.

"Người cũng không kém, Tích Huyết Trọng Sinh, nghĩ đến người dạy giáo chủ cũng không biết người có như vậy thành tựu thôi, hôm nay người bắt từ, tất thành đại họa."

Con lốc sấm vận Kỳ Tu Trúc âm thanh âm, mang theo lãnh liệt sát khí.

. . .

Trên không hai người vẫn chưa thiết chế gì cách âm kết giới, ngăn ngừa đối thoại liền truyền tới dưới.

"Tự lão gia là một quái vật? Hoặc đối diện người nọ vắng lão gia cừu gia?"

Hộ viện Vũ Sư thống lĩnh cùng quân gia nhiều ít có chút trầm ổn, liền cố gắng tổ chức bên trong phủ hạ nhân hình thành trật tự mà chạy, có chuẩn bị bao vây dự trốn chết, hoặc nghĩ đục nước béo cò người, đều bị ngay tại chỗ hành hình, ở việc binh đao sát phạt dưới sự kích thích, hỗn loạn lòng người cuối cùng bị bạo lực áp chế, hoặc có hạ vòng bạo phát liền không được biết rồi.

Quân gia bên này bận việc, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn trời, ánh lửa Đồng Đồng, ánh lên hắn lo lắng lo lắng khuôn mặt, trong lòng nghĩ Hà phủ tương lai như thế nào, tự tương lai lại như thế nào, chợt bị một tiếng lo lắng kêu la cắt đứt suy nghĩ.

"Tôn quân gia, Tôn quân gia, có thể có thấy Hà Hương?"

Quân gia họ Tôn, Hà Đại Vượng phát tích khi liền đã theo ở bên cạnh, uy nghiêm rất đậm. Thấy là bên trong phủ đại nha hoàn Mê Hương, chạy chậm vận chạy tới, đầy mặt lo lắng.

"Ta tìm lần toàn bộ phủ đệ, không gặp vận nàng, dám dừng là đã ra quá mức sự? Đây. . . Đây có điều như thế nào cho phải, Tha Nương xuất nàng giao cho ta, lại bị ta làm đã đánh mất, ô ô. . ."

Tôn quân gia sắc mặt khê biến thành chìm, trong lòng có chút không kiên nhẫn, chính là Mê Hương cũng không là thông thường hạ nhân, cho phu nhân nào có vận tinh cảm, liền nén tính khí an ủi: "Trước đừng vội, ta lại hỏi người, một lần cuối cùng thấy nàng ra sao thì chỗ nào?"

Mê Hương ước chừng hai mươi năm Kỷ, diện mạo thanh tú, bởi vì vận lo lắng không có bung dù, tóc đen dính đó mưa. Nàng này chính là Khương Linh San của hồi môn nha hoàn, trong phủ rất lời nói có trọng lượng, nhưng tính cách đơn giản, cũng không quá mức tâm cơ, cổ rất là được bên trong phủ người bao gồm phu nhân yêu thích.

Nàng hơi hơi thờ hào hển nói: "Vào đêm thì ta cùng với nàng hầu hạ vận lão gia phu nhân dùng xong bữa tối liền quay lại phòng ngủ. Sau nàng đi lão gia thư phòng trải giường chiếu, liền tiếp tục chưa có trở về, ta hỏi Thủ vệ huynh đệ, nói ở lão gia tiền thư phòng sau, khóc chạy ra. . . Hối chi, lại không biết phát sinh chuyện gì. . ."

Nói tới cuối cùng, đã mang cho khóc nức nở: "Lão gia, sẽ không phải đối Hà Hương. . ."

Nàng đã muốn không dám tiếp tục nghĩ tiếp, che mặt khóc ồ lên.

"Người xem lão gia chưa kịp chúng ta đang cùng kẻ cấp liều mạng, hẳn sẽ vâng lệnh người saonhư vậy? Phải tin tưởng lão gia, người lại đi tìm xem, nói không chừng liền tìm được rồi, lúc này chớ có nghĩ nhiều lắm."

Quan hệ đến tự lão gia danh dự, Tôn quân gia không khỏi chính sắc nói xong, lại chỉ chỉ trên không chiến đấu kịch liệt chỗ, lúc này đó là đen cũng muốn nói thành Bạch.

"Là (vâng,đúng). . . Ta lại đi tìm xem. . ."

Mê Hương vẫn mang theo ghen ngào, tưởng tượng chắc chắn có đạo lý, liền đáp vận. Đang muốn xoay người mà đi, đã thấy tự phu nhân đứng trong đình, xuyên thấu qua màn mưa nhìn ra xa, về mặt hơi có đại ra.

Được phép đứng được lâu, mưa làm ướt nàng, tơ lụa dán da thịt, Linh Lung ngọc thể ẩn hiện.

"Phu nhân, phu nhân, ngài mau ra phủ tị nạn thôi, nơi đây nguy hiểm. . ."

Mê Hương trong lòng giật mình, chạy gấp đi lên, kia Tôn quân gia cũng di chuyển lão chân đã chạy tới, khởi động tán, khuyên giải nói: "Phu nhân, xin hãy mau đó xuất phủ tị nạn."

Khương Linh San chậm rãi lắc đầu, thần nhiên nói xong: "Các người đi thôi, không cần để ý tới ta."

Mê Hương khóc quỳ xuống: "Phu nhân không đi, nô tì cũng không đi, phu nhân đối đãi ta như tay chân, có thể nào trơ mắt nhìn thấy phu nhân bị nạn." Trong đình tràn đầy mưa, này nhất quỷ, nửa mình dưới rất nhanh ướt đẫm, mặc dù đầu thu, cũng đông lạnh được xào xạc.

Tôn quân gia có chút hôn hển, sắc mặt khó coi nói xong: "Mê Hương, người thêm cái gì loạn."

Nói xong lại chuyển hướng Khương Linh San tận tình khuyên bảo khuyên giải an ủi nói: "Phu nhân a, ngài phải tin tưởng lão gia, chúng ta chính là một người phạm tục, thể nào cấm đến cánh trên. . ."

Khương Linh San sắc mặt đột mà lãnh đạm, phân phó vận: "Tôn quân gia, ta mạng người lập tức mang theo Mê Hương xuất phủ, chờ đợi nơi đây việc gì rồi trở về, đi thôi."

Tôn quân gia thể khó xử, trên không chiến đấu kịch liệt càng liệt, liền đành phải cắn răng nói: "Là (vâng,đúng), phu nhân." Liền muốn lôi đi Mê Hương.

Mê Hương khóc giãy dụa nói: "Ta không đi, ta không đi, phu nhân. . . Ta không đi. . . Ô ô. . ."

Tôn quân gia tuổi tác đã cao, sức lực suy nhược, một người còn không chịu nổi nàng, vội triệu hai Vũ Sư, lúc này mới xuất nàng chống đi.

Mê Hương không ngừng giãy dụa lấy, mưa hòa với nước mắt, ướt đầy mặt.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Hà Đại Vượng

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ hai mươi bảy: Hà Đại Vượng

Hoa Khai Nhị Đóa, Các Biểu Nhất Chi.

Kia Hà phủ Ly Linh Lung khách điểm cũng không xa, ước chừng chỉ năm dặm. Ước chừng hai khắc trước, Tô Phục đang muốn trầm xuống tâm thần chữa thương thì liền cảm ứng được cái hướng kia truyền đến kịch liệt linh khí dao động.

"Lão gia?"

Cửu Mệnh tất nhiên là cảm ứng được, thấy Tô Phục một bộ như có suy nghĩ gì bộ dáng, trong lòng vì nhảy, nhưng lại có không tốt dự cảm.

"Nhưng ta suy đoán không kém, mới vừa rồi theo dõi chúng ta người đang cùng kia Hà Đại Vượng giao chiến, ta dực xa hơn kia Hà phủ một hàng, mới vừa rồi liền muốn hỏi ngươi, kia Dạ Lưu Tô vắng lai lịch ra sao?"

Tô Phục mà nói ứng Cửu Mệnh đoán, không khỏi khóc không ra nước mắt, biết vậy nên tiền đồ nhất mảnh hắc ám, hần mềm nằm úp sấp cho trên giường, hữu khí vô lực nói: "Lão gia, nữ nhân kia ngàn vạn lần chớ để trâu chọc. . ."

"Nhưng thật ra lão gia mới vừa rồi dùng cái gì pháp, có thể né tránh hần Linh Giác, có thể nói thần trí chi bút."

"Nhâm Thủy Thiên Nhất Thần Cầm, có điều nghe qua?"

Tô Phục không có kiêng dè, cũng kể lại giải thích nói: "Mới vừa rồi đó là Nhâm Thủy Thiên Nhất Thần Cầm sáu mươi bốn loại biến hóa một trong, may mắn vãng ngày mưa, ta có ý làm cho mưa tằm, ngâm. Thấp, cho tường thành chỗ khắc thần cầm, khiến chúng ta hơi thở cùng mưa ngăn ngùi hỗn hợp cùng dung."

Cửu Mệnh trong lòng chấn động, không muốn tiểu tử này lại có này cơ duyên. Kia Nhâm Thủy Thiên Nhất Thần Cầm chính là Ngũ Hành thần cầm một loại, có sáu mươi bốn giống như biến hóa, thông thường tu sĩ có được, liền có thể chưởng trong đó một loại biến hóa, thực lực đại tiến.

Mà loại này thần cầm không thể lấy văn bản hình thức Ký Lục, có tu sĩ có được, cũng không pháp xuất Khẩu Quyết truyền ra, có thể nói là huyền diệu khó giải thích.

Tô Phục thấy hần chấn đắc sau một lúc lâu nói không ra lời, liền khẽ mỉm cười: "Ta vừa không giấu điểm ngươi, ngươi cũng không có thể giấu điểm ta. Kia Dạ Lưu Tô đến tốt cùng là lai lịch ra sao?"

Cửu Mệnh phục hồi tinh thần lại, âm thầm oán thầm: này phương vãng tiểu tử ngươi mục đích thực sự thôi, cũng thôi, đã nói cùng ngươi biết lại như thế nào?

"Tốt kêu lão gia biết, kia Dạ Lưu Tô vốn là Bách Man Sơn Hồ Tộc sở thuộc, năm mươi năm Hóa Hình, lại mười năm tu thành Huyền Tân Yêu Đan, vì Yêu Thần cung đứng đầu, vạn Yêu chi tổ sở độ Đại lão gia thu làm nghĩa nữ."

"Lão gia, nàng này tâm cơ thâm trầm như uyên, thủ đoạn cay độc như rắn rết, vì đạt được mục đích không từ một thủ đoạn nào. Lần này không biết tại sao lưu lạc đến tận đây, nhưng coi hần bổn sự, há lại sống Nhân hạ chi nữ, lão gia có điều ngàn vạn lần đừng vì nàng kia bề ngoài sờ lừa bịp. . ."

Tô Phục tựa tiểu phi tiểu nhìn hần, vì phúng: "Gọi ta đoán, ngươi đích thị là nếm qua khổ cho của nàng đầu thôi. Hiện nay nàng Pháp Thân hư hao, chuyển Quỷ đạo, và lại linh pháp bị khốn ở một bộ bức họa cuộn tròn nội, lại có quá mức phải sợ?"

Cửu Mệnh hóa thành Hắc Miêu hình thái, nhìn không ra trên mặt hần nhan sắc, ngữ khí đã có suy sụp: "Lão gia có điều không biết, nàng này tâm cơ yếu ớt, ai có thể hại nàng như vậy kết cục? Xác định là có thêm không biết mưu đồ, nhưng bởi vì nàng lưu lạc liền coi khinh nàng. . ."

Tô Phục hơi hơi nhú mi ngắt lời nói: "Toàn bộ chúc đoán, Phú Quý hiểm trung cầu, việc này cứ như vậy xác định, ta muốn nàng linh pháp, kia bức họa cuộn tròn không cần nhìn cũng biết chính là Pháp Khí, sau khi chuyển thành công liền cùng ngươi."

"Lão gia, ngài chẳng lẽ là muốn nàng luyện nhập Hồn Phiến? Vạn không được a lão gia. . ."

Cửu Mệnh nghe thấy chi cực kỳ hoảng sợ, thân hình lẫn xuống giường sập, hóa thành hình người, liên tục đập đầu nói: "Lão gia, đây chính là sở độ Đại lão gia nghĩa nữ, chúng ta không thể trâu vào a, hay là quên đi thôi. . ."

"Nhưng ta kiên trì đây?"

Tô Phục thần nhiên nói xong: "Ta không cùng ngươi quanh co lòng vòng, hoặc là ngươi chết, hoặc là nàng chết, tự tác lựa chọn."

Nói xong đẩy ra cửa sổ Môn, thân hình chưa đi đến màn mưa trong.

Cửu Mệnh chỉ cảm thấy vạn Hắc Ám tiền đồ hóa thành Vô Tận Thâm Uyên, không khỏi tức giận mắng vạn: "Không sợ chết hồn đàn, có loại đừng tạo nên lão tử."

Một bụng oán khí, vẫn chỉ phải hóa thành Hắc Miêu hình thái, nhảy vào màn mưa.

Cùng lúc đó, một khác phòng, Linh Lung khách điểm tiểu nhị cùng chương quỳ ngồi xuống nhất lập.

"Chương quỳ, kia tán tu hướng Hà phủ đã đi, được phép muốn đục nước béo cò, thật sự là to gan lớn mật, không bằng chúng ta cùng đã qua nhìn một

cái?"

Tiểu nhị ca hơi hơi cúi người đứng, lưu ý đến chướng quầy sắc mặt có chút không vui, liền ngưng nói : "Ta chỉ nói nói. . ."

Chướng quầy liếc mắt nhìn hắn, thân nhiên nói xong: "Ta Linh Lung Các có thể tồn tại tiếp mấy vạn năm, liền là chúng ta cũng không từng tham dự Tu Giới Phân Loạn, một khi cuốn vào, ai dám cam đoan toàn thân trở ra."

"Người dám sao?"

Này nghi vấn thanh sắc câu lệ, Tiểu nhị ca trong lòng run lên, hầu hốt, gian nan nuốt khẩu nước miếng nói : "Không dám. . ."

"Có điều đừng quên lại Linh Lung Các tôn chỉ, chúng ta chính là người làm ăn, đã đã sát sát không thích hợp chúng ta."

Chướng quầy thấy hắn một bộ sợ hãi ảm ức bộ dáng, không khỏi hơi hơi thân vận nói : "Ta xuất người điều tới đây, đó là xem chuẩn nơi đây u tĩnh, nhớ người Tĩnh Tâm. Không muốn vẫn là phong ba không ngừng, người là tộc của ta duy nhất có điều Tu Luyện Giả, có điều ngàn vạn lần chớ để cho ta thất vọng, người đi ra ngoài đi."

Chướng quầy nói vận nhắm mắt, nếu không quản Tiểu nhị ca.

"Là (vâng,đứng), tiểu nhân cáo lui."

Tiểu nhị ca dịu ngoan hành lễ, thối lui ra khỏi cửa phòng, xoay người, sắc mặt nhưng có chút không cam lòng: "Lão già kia, này không được, vậy không được, rốt cuộc muốn quản ta đến lúc nào. . ." Giống như lại nghĩ tới cái gì, liền cảm mồm không nói, trên mặt lại chậm rãi có tươi cười.

. . .

Hà phủ trên không.

Hà Đại Vượng thấy phù trận, nếu không dám chút giữ lại, độc linh hỏa phóng lên cao, Tà Ác âm lãnh hơi thở không hề giữ lại phóng thích.

Kỷ Tu Trúc không khỏi trầm nghĩ: "Người này thực lực như thế còn gì nữa, kia Thiên Đàn Giáo cao thấp chỉ cũng bị hắn gạt, tiềm ẩn Thanh Châu mấy năm, xác định đối với ta tông có điều chú ý, khó trách nhất che mặt liền nhận ra ta, mặc dù có tự tin chém giết cho hắn, có điều vì sao cảm giác không đúng chỗ nào? Là ta suy nghĩ nhiều quá sao?"

Nghị hoặc chợt lóe rồi biến mất, không kịp nghĩ nhiều, hai tay vào hư không huy động, màn mưa bị kéo, xoay tròn lấy hình thành một cái vòng tròn, mơ hồ thấy được trung ương chỗ là một từ nửa trắng nửa đen tạo thành cá hình dạng đồ án, rất là huyền ảo.

Hà Đại Vượng trong lòng kịch liệt nhảy lên, trong lòng biết ngay sau đó liền muốn phân cái sinh tử, hắn gợn quát một tiếng, thân hình không hề kéo theo đầy trời độc linh hỏa hung hăng đánh về phía phù trận.

Vừa vừa tiếp xúc, hắn sách tóm tắt được không đúng, chỉ thấy đầy trời phù trận lại tiêu tán không còn.

"Huyền Thuật? Sao có thể có thể?"

Hà Đại Vượng trong mắt lóe hàn mang, mặc dù ở ngoài ý liệu, thân hình lại không có chút nào tạm dừng, độc linh hỏa hình thành một con Cự Hồ hình thái đất tám ngàn chỉ uy áp hướng vẫn nhắm mắt Kỷ Tu Trúc.

"Đánh trúng. . ."

Giây lát, Hà Đại Vượng trong lòng ý mừng hóa thành cảm giác mát, chỉ thấy kia chậm rãi chuyển động hình tròn đồ án vững như núi Thái, lại không sợ chút nào độc linh Hỏa chỉ lực.

Kỷ Tu Trúc đúng không sai khi trọn mắt, mang theo cười trào phúng dung: "Làm ra vẻ khôn ngoan, cho người kiến thức kiến thức chân chính Sinh Tử Phù."

Hà Đại Vượng sắc mặt đại biến, cuối cùng không chịu nổi muốn lui ra phía sau, lại bị một cỗ hấp lực mạnh hấp chặt, ngay sau đó ý nghĩ một cái choáng váng, kia độc linh hỏa thuần gian bị rút lấy hơn phân nửa, còn có liên miên không dứt xu thế.

"Này cùng tà đạo có gì khác nhau đâu?"

Kính cụ gọi hắn cuối cùng nhìn không được, kêu sợ hãi vận: "Bọn người tự xưng là danh môn, này thuật như thế tà dị. . ."

"Tông ta pháp quyết áo nghĩa há lại người này nhỏ nhỏ mà tu vừa biết đích?"

Kỷ Tu Trúc cười lãnh lạnh vận cắt đứt hắn, trên tay có chiếc nhẫn, đó là trữ vật chiếc nhẫn, tâm niệm phương lên, hai nhẫn liền gấp một viên Ngọc Thạch, này phẩm chất so với Tô Phục tiêu hao viên này không biết cao vài lần, này hình ngay ngắn, có lẫm có giác, chính là thượng phẩm linh ngọc.

"Càn, Khôn, Chuyển, Ly, Khảm, Môn, Sơn Nhạc Chú, Thái Thanh Chuyển Long Lệnh. . ."

Hắn hai nhắt khép lại vào hư không huy động, mỗi một cái ký hiệu tạo, theo lệnh nói ra, đều có kim quang lóe ra.

Hà Đại Vượng thế nào dự đoán được đối phương không rên một tiếng liền hạ sát thủ, kinh hãi, liền có một đạo mơ hồ hư ảnh hung hăng vọt tới hắn.

'Bồng —— '

Ngay sau đó, cả người hắn liền bị cự lực nện trúng, hóa thành một viên vắn thạch âm âm hạ xuống Hà phủ nội, mà điểm rơi đúng là cửa hắn phòng ngủ.

Trong mưa ngóng nhìn Khương Linh San trong lòng run lên, không để ý phòng ngủ đã thành đồng hoang tàn, giống như nổi điên Trùng xuất đã qua, mang theo khóc âm: "Phu quân, phu quân, phu quân. . ."

Bối ra thật dày đất đá, Khương Linh San một người phạm tục, hai móng ngón tay sớm vỡ tan, lại hồn nhiên không để ý, cuối cùng thấy Hà Đại Vượng thân hình, chỉ thấy hắn đã trở về trạng thái cũ phi tổn đến bộ dáng, trên mặt có bùn máu, lúc này có hạt mưa đánh hạ, ý thức có chút khôi phục, liền không ngừng nôn ra máu.

"Phu quân. . ."

Khương Linh San dĩ nhiên khóc không thành tiếng, chỉ ôm thật chặt hắn.

"Ta. . . Không có việc gì. . ."

Hà Đại Vượng dĩ nhiên không cảm thấy đau đớn, ngũ tạng câu tổn hại, xương cốt lại càng từng khúc vỡ vụn, khiếu huyết cũng hồng mất, hắn run rẩy bắt tay vào làm, bắt được tay nàng, mang trên mặt thoải mái tươi cười: "Phu nhân. . . Không trách vì phu như vậy giấu diếm ngươi. . . Vì phu chính là cái quái vật."

Khương Linh San khóc nói: "Thiếp thân không trách. . . Phu quân ở thiếp thân trong lòng, vĩnh viễn là cái đỉnh thiên lập địa nam tử hán, bất luận ngươi là người phương nào. . . Kêu chỉ tên gì. . . Đã làm chuyện gì. . ."

Kỷ Tu Trúc hạ, mảy gắt gao nhú lại, Hà Đại Vượng hiển nhiên đã là không sống nổi, cho dù tổn thương có thể trị tốt, tinh thần cũng không dung cho Tu Chân Giới, không có Ma Chủ tự mình bảo vệ, chỉ có hóa thành tro bụi một đường.

Mà Pháp Thân tổn hại thành như vậy, cũng không có khả năng đến Tiêu Ngục giới, có điều vì sao trong lòng hay là có loại quái dị cảm?

"Tiên trưởng, tiên trưởng, phu quân đã muốn bộ dạng này bộ dáng, ngài hãy bỏ qua hắn, buông tha hắn khỏe không, tiện thiếp nguyện làm trâu làm ngựa để đại ân, van cầu ngươi, van cầu ngươi. . ."

Khương Linh San khóc quỳ rạp xuống đất, dùng sức bẻ vụn đầu, kia đất đá mặc dù lầy lội, cũng có bén nhọn vật, chỉ vài cái liền có vết máu, một bộ tóc tai bù xù bộ dáng, thực kêu chua xót lòng người.

Mặc dù là Kỷ Tu Trúc như vậy ý chí sắt đá, cũng khuôn mặt có chút động, than nhỏ nói: "Cho dù ta không giết hắn, hắn cũng sống không quá tới nay."

Chuyện lại chuyện: "Nhưng không thân thù giết chết hắn, chỉ có hậu hoạn. Ta chỉ có thể đáp ứng ngươi, để cho hắn không có thống khổ chết đi."

Nói xong chuyển hướng Hà Đại Vượng, thân nhiên nói: "Đường rộng rãi chi tranh, tồn tại ở một lòng. Thiên đạo Miêu Miêu khó dò, là người liền có tư tâm, đây là lẽ thường. Nhưng, ngươi đã thua, ứng biết kết cục như thế nào, làm gì liên lụy người khác?"

Kỷ Tu Trúc lời nói này đương nhiên không phải là không có ý nghĩa, này Khương Linh San tổng thủy chí chung bất ly bất khí, vì hắn mạng sống, lại càng nguyện làm trâu làm ngựa, thù khó được, gọi hắn lòng có ưu tư yên, bởi vậy không muốn cô gái này bởi vậy phí hoài bản thân mình.

Hà Đại Vượng khẽ mỉm cười, tiếng nói trầm thấp: "Phu nhân, Kỷ tiên sinh lời nói cực kỳ, vì phu hôm nay chạy trời không khỏi nắng. Phu nhân ngàn vạn lần hảo hảo bảo trọng, đừng vì ta bị thương, đối đãi ngươi sau trăm tuổi tái tụ, vì phu nhất thời được nổi. . ."

Khương Linh San gắt gao ôm hắn, thất thanh khóc rống.

Kỷ Tu Trúc muốn nói lại thôi, trong lòng than nhỏ, người này tinh thần đã vì Tu Chân Giới không để cho, đừng nói chuyện Quý tu, đó là Lục Đạo Giới Lục Đại Âm ti Quý Vương cũng không dám thu dụng hắn.

"Tiên trưởng, ta van ngài cứu cứu hắn, cứu cứu phu quân, ta van ngài. . . Để cho ta làm cái gì cũng có thể, van ngài cứu cứu hắn. . ."

Tựa hồ không muốn nhận như vậy sự thật, Khương Linh San lại bẻ vụn đầu kêu thảm thiết khóc cầu.

Kỷ Tu Trúc xuất nàng nâng dậy, lại kéo ra hai bước, khẽ lắc đầu nói: "Chớ nói ta thúc thủ vô sách, cho dù có pháp cũng khó làm đến, người này quá mức thâm trầm, còn sống không biết muốn trộn ra bao nhiêu mưa gió."

Nói xong chợt xòe bàn tay ra đối với Hà Đại Vượng, chỉ thấy màn mưa đột bị cuốn động, kia nửa trắng nửa đen hình tròn đồ án xuất hiện lại, cấp tốc chuyển động, có mảnh liệt Xích Dương chi diễm phun ra.

"A —— "

Có kêu thảm thiết, chỉ liên tục trong nháy mắt liền mỏng manh, Hà Đại Vượng biết còn đây là độc linh hòa trải qua Sinh Tử Phù chuyển hóa, quay lại thuộc tính, liền đối với vận Khương Linh San lộ ra khó coi tươi cười: "Phu nhân. . . Bảo trọng."

Lại chỉ chớp mắt, Hà Đại Vượng cả người liền hóa thành tro bụi tiêu tán.

Khương Linh San run rẩy bắt tay vào làm, nấp máy vận môi, ánh mắt trống rỗng động, vẻ mặt một mảnh đại ra.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Chỉ là ngoài ý muốn

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương 28: chỉ do ngoài ý muốn

Kỷ Tu Trúc cuối cùng đi rồi, Tô Phục xa xa ảm núp, hần đến lúc đó, đúng thấy Hà Đại Vượng vì phù trận khó khăn, tới Hà Đại Vượng từ vong.

Biết Tô Phục mê hoặc, Cửu Mệnh liền giải thích vận: "Lão gia, đó là Ngọc Thanh Tông 《 Sinh Tử Phù 》, đã chúc Thần Thông cấp bậc."

Không giải thích cũng không sao, giải trừ xong thích, Tô Phục dù phát mê hoặc, nghĩ kia cùng kiếp trước "Thái Cực Âm Dương" không kém bao nhiêu đồ án, hỏi: "Cái gì gọi là Thần Thông?"

Cửu Mệnh bắt đầu đi giải thích nói: "Tu Chân Giới xuất pháp thuật không rõ ràng phân ra tam cấp bậc, dưới nhất bị người gọi là Thuật, như 《 Hóa Lôi Thuật 》《 Trừ Trần Thuật 》 đời, tiếp đến là trung bậc được gọi là Pháp, như mới vừa rồi lão gia sở khiến 《 Thái Thanh Chuyển Long Lệnh 》 đó là này cấp bậc."

"Lên người đó là Thần Thông, Thần Thông cũng phân tiên thiên cùng hậu thiên. Như tiểu nhân bản mạng Thần Thông 《 Cửu Ly Phản Sinh Thuật 》, mặc dù nói "Thuật", lại chúc Tiên Thiên Thần Thông, chính là tiểu nhân huyết mạch truyền thừa, phạm có điều truyền thừa phương pháp, đều chúc Thần Thông cấp bậc, có mệnh có yếu thời."

"Rồi sau đó thiên thần thông đó là tu giả từ ngộ, đều có hần cùng đường rộng rãi tương hợp chi huyền bí, Sinh Tử Phù đó là Ngọc Thanh Tông truyền thừa đã lâu chi thần thông, có nghe đồn, phạm gặp qua người đều vong. . . Có không người biết nó cụ thể hình thái đến tốt cùng như thế nào."

"Ngà? Không muốn người này ly Yêu có rộng như vậy rộng rãi hiểu biết, thật làm cho ta mở rộng tầm mắt."

Âm Thanh nhẹ nhàng chậm chạp, lại giống như tiếng sấm, hai người đều là trong lòng giật mình, lúc này hai người đang lặn trong Hà phù bên ngoài, đã là cẩn thận không một chút phân tâm, không muốn vẫn bị trào vừa vận.

Tô Phục thân thể cương trong nháy mắt, nếu bị phát hiện, dứt khoát hòa nhả đứng lên, áp lễ nói: "Tán Nhân Tô Phục, gặp qua tiên bối."

"Người trộm trở về, là vì tra án còn là có thêm cái gì mưu đồ?"

Đúng là kia Kỷ Tu Trúc, từ lúc Tô Phục tới gần liền có cảm ứng, nhất thời tò mò liền quay về đến xò xét thử, lời ấy không khác thừa nhận mới vừa rồi theo dõi việc.

Thấy đối phương cũng không khó xử ý tứ, Cửu Mệnh trong lòng khẽ buông lỏng, cũng không dám nhiều lời, chỉ lấy mắt nhìn thấy Tô Phục.

Tô Phục sắc mặt không thay đổi đáp vận: "Tất nhiên là tra án."

Kỷ Tu Trúc khẽ gật đầu, nhìn không ra hi nộ nói: "Có điều sẽ trách ta mới vừa rồi chưa từng xuất thủ cứu giúp?"

"Tại hạ không dám, tiên bối ra tay đó là tình cảm, không ra tay cũng chúc tự do, gì quái chi có."

Tô Phục thần nhiên nói xong, hần tính khí là như thế này, không thích dựa vào người khác mà làm nên, nhưng mới vừa rồi được cứu trợ liền thiếu hạ nhân chuyện, cho hần mà nói ngược lại là liên lụy.

Kỷ Tu Trúc 'Nga' một tiếng, nói xong: "Xem ra ngươi ý nghĩ rất thanh tỉnh, nếu tâm tính lạnh như vậy tỉnh, dùng cái gì mạo hiểm vào thành? Chớ cùng ta xa quá mức vì thiên hạ muôn dân kẻ."

Nói tới mặt sau, về mặt lạnh lùng, ánh mắt lạnh như băng như đao, mang theo lãnh liệt sát khí. Hắn khoanh tay mà đứng, khí cơ hoàn toàn thu liễm, lại cấp một người nhất Yêu thật lớn áp lực.

Cửu Mệnh rung mình một cái, không khỏi cứng thân kinh, âm thầm kêu khổ mắng vận: Thiên sát gian trá hỗn đản, gọi ngươi muốn trở về mạo hiểm, loại này cao nhân há lại ngươi có thể tính kế.

Tô Phục đứng mũi chịu sào, chỉ cảm thấy vận trái tim bị gắt gao nắm chặt, tiếp tục hơi hơi dùng sức sẽ gặp nổ bung. Mặc dù không chỉ mấy lần đổi mặt từ vong, lúc này tâm thần kịch liệt rung động, mồ hôi lạnh liền là tả chảy xuống.

Vốn tổn thương sẽ không tốt, lúc này lại càng sắc mặt tái nhợt, trong thức hải, Ma Linh cổ quái cười: "Kiệt kiệt kiệt. . . Tiểu tử, mau giao thân xác giao cho ta thôi, chỉ cần giao cho ta, người này lại bị cho là cái gì?"

"Ngắm lại ngươi nhiều năm như vậy vất vả, thì vẫn còn ở tu đạo Tứ Cảnh đệ nhất cảnh quanh quẩn, căn cứ ngươi như vậy tốc độ, muốn tiến vào Thông Thần như thế nào cũng phải hai mươi năm, chỉ bằng ngươi này tư chất cũng muốn báo thù? Ta không sợ nói cùng ngươi biết, ngươi cửu gia chính là Trường Sinh cảnh tu vi, ngươi ứng biết Trường Sinh cảnh vâng quá mức khải niệm thôi?"

"Kiệt kiệt. . . Đây chính là so với người này lợi hại gấp trăm lần chính là nhân vật, bằng. . ."

Tô Phục chỉ cảm thấy buồn bực không chịu nổi, đột nhiên quát: "Câm miệng. . ."

Này vừa quát thanh âm, trong tràng nhất thời mọi âm thanh câu tĩnh. Chỉ là ảo giác, Tiểu Vũ vẫn đang tí tách, không có chút nào ngừng kinh doanh dấu hiệu.

Kỷ Tu Trúc sợ run trong nháy mắt, lập tức hơi hơi hí mắt, khí cơ cùng sát khí đan xen, thần nhiên nói: "Thật sự là thật can đảm, ngươi cho ta không dám giết ngươi?"

"Ta không biết ngươi có gì dựa vào, có điều ngươi thực cho rằng có thể theo chết ở trên tay của ta thoát được tánh mạng?"

Cửu Mệnh sắp khóc, xào xạc đầu vận, trên người linh khí đều quên duy trì, mưa rất nhanh đưa hắn ướt nhẹp, một bộ đáng thương bộ dáng.

"Kỷ tiên trưởng, lão gia nhà ta cùng Kỷ Tùy Phong tiên trưởng tình bạn cố tri giao, van ngài xem tại đây phân lên dù chúng ta thôi." Cửu Mệnh nằm sấp ở, trong lòng xuất Tô Phục nằng mảy trăm lần, làm gì lúc này nhất tồn câu tồn.

Kỷ Tu Trúc lại cười lãnh lạnh vận nói: "Ngươi không nói cũng thôi, nếu nói rõ, ta liền cảnh cáo ngươi, về cuối ít cùng đệ đệ của ta bám víu giao tình, các ngươi còn không xứng."

Cửu Mệnh vừa mừng vừa sợ, đã có 'Về sau', xem ra hôm nay không có lo lắng tính mạng. Kinh hãi cũng người này nặng nề lòng nghi ngờ, nhưng Tô Phục thật có lòng mưu đồ cũng không sao, ứng sẽ biết khó mà lui, sợ đó là Tô Phục thiệt tình. . .

Tô Phục làm cái thờ sâu, dần dần đã thói quen đối phương áp lực, nổi lòng cũng chậm rãi định xuống dưới, chỉ chấp tay, thần nhiên nói xong: "Ta vào thành chỉ vì chính mình, cùng phạm nhân không quan hệ, cùng Kỷ sư huynh không quan hệ, cùng Thiên Đàn Giáo không quan hệ, cùng tiền bối. . ."

"Lại càng không quan hệ. . ."

Kỷ Tu Trúc nghe lời ấy, dừng lại cười lạnh, mang trên mặt nghiền ngẫm: "Nga?"

"Khác, Tô Phục mặc dù tu vi thấp, cũng biết tu giả chính là tu đạo, mà phi cầu đạo. Như thế nào xem ta, vâng tiền bối sự, mà ta như thế nào làm việc, cũng ta chuyện của mình, tiền bối nghĩ có đúng không?"

"Ngươi là gan quả nhiên rất lớn."

Lần này ngôn luận đã rất không khách khí, Kỷ Tu Trúc ý vị thâm trường nói: "Cần biết mũi nhọn nội liễm phương vâng lâu dài chi đạo, ngươi lần này lấy lời nói xuất ta đắc tội, ta lại muốn nhìn ngươi một chút như thế nào báo mệnh." Nói xong không hề lưu lại, thân hình tiêu tán vô ảnh.

Người này vừa đi, Tô Phục liền dài thở phào một cái, nhìn như cường ngạnh, kỳ thật trong lòng không có một chút đề.

Cửu Mệnh cũng xả hơi, không khỏi nén giận vận: "Lão gia, ngài quá mạo hiểm, này này người này chính là Ngọc Thanh Tông công nhận nhân tài mới xuất hiện, thuật pháp kỳ tài Kỷ Tu Trúc, ngài nói nói, ngài cùng hắn góc cái gì thực đầu. . ."

"Người này vốn mục đích đó là thử, nhưng ta vâng vâng dạ dạ ngược lại kêu đối phương khinh thường."

Tô Phục thần nhiên nói: "Nhưng hắn đó là Kỷ sư huynh cùng tông môn người, sao lại không biết thân phận ta, ngươi xem xem này Hà phủ."

Cửu Mệnh buồn bực nói: "Một mảnh đồng hoang tàn, có gì đẹp?"

"Là (vâng, đúng), một mảnh đồng hoang tàn, vì sao làm cho?" Tô Phục lại hỏi vặn.

"Tất nhiên là hai vị cao thủ đấu pháp, lão gia, ngài dọa hồ đồ?"

"Hai vị cao thủ đấu pháp, vì sao không đổi cái địa phương?" Tô Phục thản nhiên cười, lại nói: "Kia Hà Đại Vượng tạm thời bất luận, Kỳ Tu Trúc đã thuật pháp kỳ tài, xác nhận Ngọc Thanh Tông chân truyền đệ tử, xuất môn liền đại biểu Ngọc Thanh Tông làm việc."

"Mà Ngọc Thanh Tông chính là Thanh Châu đại môn đệ, một số gần như cho Thanh Châu thủ hộ tông môn, dễ dàng sẽ không bồi dưỡng Sát nghiệp."

"Tự nhiên là, lão gia ngài tới cùng muốn nói cái gì?" Cửu Mệnh dữ phát hồ đồ.

"Kỳ Tu Trúc vì sao không dẫn Hà Đại Vượng đi nơi khác, tất nhiên là chỉ hấn chạy trốn, mặc kệ cao như vậy thủ chạy trốn rất có thể đối Thanh Châu tạo thành trọng đại hư hao, kia Hà phủ người gặp cá trong chậu tai ương."

"Hương nhỏ nói, này chắc chắn vì Sát nghiệp, hương lớn nói, là một Thanh Châu tiêu trừ tai hoạ ngầm. Đổi lại cách nói đó là chiều hướng phát triển, công lớn hơn tội, nghĩ đến đại tông môn làm việc đều là như thế, không bàn mà hợp ý nhau thiên đạo vận chuyển, mới có thể lâu tồn tại cho Tu Chân Giới."

Dứt lời, Tô Phục khẽ mỉm cười, thấy Cửu Mệnh như có suy nghĩ gì, trong lòng cũng thầm nghĩ: này đó là thánh nhân chỉ đạo, thiên đạo bất nhân, dĩ vạn vật vì sở cầu, thánh nhân cũng thế, kiếp trước theo này trải qua người, cảnh giới thực đáng sợ đáng sợ.

Cửu Mệnh im lặng thật lâu, trong lòng đại chịu chấn động, lại một lần nữa cảm giác mình xem thường này tán tu.

Một người nhất Yêu các có tâm tư, cuối cùng Tô Phục lại giải thích vặn: "Ta nhập đạo đến nay, chưa từng đã làm việc trái với lương tâm, đối Thanh Châu ứng tính nhiều có cống hiến, đều có một chút công đức, Kỳ Tu Trúc ứng sẽ nhìn khí, nhưng giết ta, liền cần lưng đeo cùng công đức ngang nhau Sát nghiệp, tôi ngày xưa liệu định hấn sẽ không đụng đến ta, ngươi có điều minh bạch rồi?"

"Lão gia, ta đối ngài kính ngưỡng như Li Giang nước, thao thao bất tuyệt. . ."

Thấy Cửu Mệnh nịnh hót cười, Tô Phục trên mặt mơ hồ có hắc tuyến, nịnh nọt bất luận ở đâu cái thế giới, này cách điệu đều như vậy nhất trí.

"Chính là lão gia, ngài mới vừa rồi hét lớn một tiếng lại là ý gì, tiểu nhân thật sự nghĩ mãi mà không rõ, xin hãy lão gia giải thích nghi hoặc."

Tô Phục nghe vậy, khóe mắt hơi hơi run rẩy, buông buông thủ: "Chỉ do ngoài ý muốn."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Vô Tướng Thiên Ma Đạo

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ hai mươi chín: Vô Tướng Thiên Ma Đạo

Ám dạ màn mưa, vẫn là nặng trĩu một mảnh, mấy muốn áp chế, làm cho người ta khó có thể thở gấp.

Trong thành phàm nhân sớm phát hiện Hà phủ động tĩnh, lại không người dám cho tiếp cận nơi đây. Những binh sĩ kia cũng thế, Huyền Lệnh đi vắng, không người mệnh mệnh, ai dám tới gần tiên trưởng đấu pháp nơi?

Hà phủ từ Hà Đại Vượng sau khi chết liền không có động tĩnh, chỉ có tiếng mưa rơi không ngừng.

Trong đình Khương Linh San như cũ như vậy tư thế, nhưng có ánh lửa, liền có thể thấy được trên mặt nàng đã không có chút huyết sắc nào. Mùa mặc dù mới đầu thu, ban đêm đã bắt đầu khiến người cảm thấy lạnh lẽo, không nói đến gặp mưa thời gian dài như vậy. Sau ngày hôm nay, nhất định bệnh nặng một hồi, kẻ nhẹ nằm trên giường không dậy nổi, thần trí mơ hồ, kẻ nặng có lo lắng tính mạng.

Nhưng đau nhất người chính là mất tình cảm chân thành, nàng quý như vậy, hoá thạch giống như vẫn không nhúc nhích.

"Phu nhân. . ."

Tí tách tiếng mưa rơi trong, chợt có Miếu Miếu âm Thanh truyền đến, Khương Linh San đại ra vẻ mặt khẽ nhúc nhích, lẩm bẩm nói: "Phu quân?"

Nàng quay đầu chung quanh, thì thảo hóa thành điên cuồng: "Phu quân. . . Phu quân. . . Người ở đâu trong?"

Muốn đứng lên, mà lại ngã, ngồi chồm hổm thời gian quá dài, chân sớm không có tri giác.

Kìa âm Thanh nếu không nghe thấy, nàng chỉ cho là là ảo giác, tựa như vậy nằm, đau khóc thành tiếng.

"Phu nhân. . ."

Khương Linh San mạnh ngẩng đầu, trống rỗng ánh mắt hơi hơi có sắc thái, mang theo khóc nức nở: "Phu quân?"

"Phu nhân là ta. . ."

Cái này nàng rốt cục khẳng định, âm Thanh lại nguyên ở trong đầu, nàng vừa mừng vừa sợ nói: "Phu quân. . . Người. . . Người không chết?"

"Cũng sắp. . ."

Khương Linh San còn chưa theo mất mà được lại tâm tình trung chuyển lần: "Quá mức. . . Quá mức ý tứ?"

"Phu nhân mới vừa nói. . . Chỉ cần vì vi phu. . . Làm cái gì nguyện ý. . . Thật là?"

Trong đầu, Hà Đại Vượng âm Thanh dù phát rõ ràng, Khương Linh San muốn cũng không muốn, đáp: "Thiếp thân cái gì đều nguyện ý."

Tiếng nói vừa dứt, trên người nàng đột có hắc khí trào ra, Tí Tí từng đợt từng đợt cho đến tối cũng không rõ ràng, lại lộ ra âm lãnh hơi thờ. Khương Linh San trong lòng giật mình, mắt thường mơ hồ có thể thấy được, hắc khí dần dần ngưng tụ, thành hình, hóa thành Hà Đại Vượng bộ dáng.

Khương Linh San trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, cánh tay lại chợt truyền đến đau nhức, nàng túm lấy hai má vo thành một nắm. Chỉ thấy vận phu quân hung hăng cắn cánh tay mình, còn mấp máy vận miệng, như vậy không có vết máu, nhưng lại có đau nhức cảm truyền đến.

Nàng không có phản kháng, chỉ lẳng lặng nhìn.

Hà Đại Vượng mừng rỡ, nhanh hơn cần đồ ăn tốc độ. Đây là 《 Thông U Chân Mệnh Cửu Biến Ma Điển 》 trong đó một môn đường rộng rãi 《 Vô Tương Thiên Ma Đạo 》, tu thành lúc sau, ở tại sinh trong linh thể gieo xuống ma chủng, trải qua lớn dần hoặc nhất định cơ hội, là được chuyển hóa thành phân thân, Tu Chân Giới không ít thân ngoại hóa thân phương pháp, đạo này là một Tu Chân Giới công nhận cao cấp nhất, không ai.

Hà Đại Vượng bản thể vừa chết, ẩn núp cho Khương Linh San trong cơ thể phân thân liền tỉnh lại, có câu kia "Thiếp thân cái gì đều nguyện ý" làm kẻ cơ, liền có hồi sinh trụ cột.

Chỉ cần xuất Khương Linh San toàn bộ nuốt vào, là được bởi vậy chuyển Quỷ đạo, bởi vì vận Vô Tương Thiên Ma Đạo đặc thù tính, về cuối là được chậm rãi tìm kiếm thích hợp lỗ đỉnh đoạt nhà, đây mới là hấn Hà Đại Vượng tính kế.

Sau ngày hôm nay, Thiên Đàn Giáo chỉ biết Hà Đại Vượng đã vong, lại không biết hấn lấy một loại khác hình thái tồn tại hậu thế.

Khương Linh San bị cắn nuốt cũng không là thân thể, chính là thiên đạo dấu vết. Cùng Âm Thần bất đồng, phạm nhân từ Lục Đạo Giới chuyển sang kiếp khác mà ra, liền dần có thiên đạo dấu vết.

Mà Hà Đại Vượng bởi vì tu vi thấp, này ma chủng kỳ thật đó là một tia phân hồn, cùng Tô Phục trong thức hải Ma Linh chênh lệch không thể tính bằng lẽ thường, nhưng vô cơ hội, hoặc Khương Linh San không muốn vì hấn trả giá sinh mệnh, hấn lại thật sự hoàn toàn tử vong, vạn hạnh hấn thành công.

Này kế hoạch tự đắc 《 Vô Tương Thiên Ma Đạo 》 liền bắt đầu mưu đồ, làm như vậy đó là thoát ly Thiên Đàn Giáo, từ xông vào một mảnh thiên địa.

Rất nhanh, Khương Linh San cả người liền muốn bị cắn nuốt sạch sẽ, ngay cả đau đớn cũng cảm thụ không đến, ánh mắt của nàng rất bình tĩnh, không có một tia bị lừa gạt chán nản cùng hối hận.

"Phu nhân không trách vì phu như vậy lừa gạt người?"

Hà Đại Vượng cắn nuốt Khương Linh San một cái cánh tay, tự liền dài ra một cái cánh tay, lúc này mấy xuất nàng cắn nuốt sạch sẽ, chỉ còn đầu, liền không nhanh không chậm hỏi.

Đồng dạng vấn đề, hôm nay bị hỏi hai lần, Khương Linh San tràn ra miệng cười: "Thiếp thân nguyện ý. . ."

Hà Đại Vượng nhe răng cười: "Phu nhân chắc chắn vì cực phẩm, không chỉ trên giường, dưới giường cũng làm cho vi phu yêu sát, làm cho vi phu toàn bộ đem người cắn nuốt, liền có thể tan ra làm một thể, từ đó sau chúng ta rốt cuộc không cần chia lìa."

Khương Linh San như cũ cười, chỉ là có chút thê lương cùng bi thương, nàng cái gì cũng không nói, chậm rãi gặm đầu.

Hà Đại Vượng mạnh hé miệng, một ngụm cắn xuống.

Khương Linh San thân thể chậm rãi rồi ngã xuống, không còn hơi thở. Thông thường sinh linh trên người thiên đạo dấu vết, nhưng bị rút lấy căn cước, liền hoàn toàn tử vong, cũng không có khả năng tiếp tục vào luân hồi.

"Nhưng lại không có một tia oán hận, thật không ngờ người. . ."

Hà Đại Vượng thì thầm nói xong, phương thức thành chỉ thân thể dù phát ngung thật, bên ngoài voi mặc dù cùng Pháp Thân không kém, kỳ thật nội bộ vẫn là một mảnh vắng vẻ, chính là tinh thần ngưng thật, đã chúc Quý đạo linh tu cảnh, chỉ này tiến cảnh liền làm cho người ta lú lờ.

Thông thường Quý tu trăm năm nội có thể thành linh tu đã chúc cơ duyên dày.

Hết thấy tính kế hết thấy đều kết thúc, hán nhưng có chút hứng thú hết thời. Khương Linh San cuối cùng miệng cười vẫn quanh quẩn trong óc, hán trăm mặc thật lâu sau, ngồi thân nâng dậy Khương Linh San thì thể, nhìn nàng trên khuôn mặt lưu lại bi thương, lạnh lùng cười.

"Người này phụ nữ có chồng thật ác độc tính kế, là muốn gọi ta đạo tâm không xong thôi, nếu như thế, thì cho ta chết lại một lần thôi."

Khuôn mặt theo tiếng nói trở nên dữ tợn, nơi bàn tay cao ngất xuất hiện độc linh hỏa, Khương Linh San thì thể từ phần eo bắt đầu, phát ra 'Tư tư' âm thanh âm, mắt thường có thể thấy được, độc linh hỏa tách ra hai đầu, xuất Khương Linh San thì thể cháy sạch khô héo da nẻ, mưa đánh hạ, kết cấu liền không chịu nổi, vỡ vụn ra, tán đầy đất tro tàn, trong nháy mắt bị mưa cọ rửa sạch sẽ.

Ngẩn ngẩn nửa khắc công phu, Khương Linh San thì thể liền chui vào mưa, chui vào đồng hoang tàn, tiêu tán không còn.

Hà Đại Vượng khuôn mặt dần dần dịu đi, hán xòe bàn tay ra nhìn kỹ thật lâu sau, tươi cười vẫn là rét run, tự nói: "Phụ nhân, đối đãi ta được Trường Sinh đường rộng rãi, sẽ nghĩ niệm tình người."

"Lão. . . Lão gia. . . Người người người đưa phụ nhân. . . Người đưa phụ nhân giết chết sao?"

Đình viện phụ cận có tường vây hoàn hảo, trong đó có một cửa động, nhất tiểu nha hoàn run rẩy bắt tay vào làm chỉ vào Hà Đại Vượng, vẻ mặt kinh hãi muốn chết bộ dáng.

"Ân? Hà Hương?"

Hà Đại Vượng tâm thần xoay mình không nhiều, hán lại không có chút nào phát hiện sự tồn tại của nàng, trên mặt tỉnh bơ nói: "Người vì sao còn trong phủ?"

"Lão. . . Lão gia. . . Ta. . ."

Hà Hương có chút hoang mang lo sợ, tiểu trên mặt có kinh cụ cùng ám ức: "Nô tì bị kinh hạch, từ lão gia trong phòng đi ra, liền trở về phòng nằm ngủ, đi ra liền. . . Liên chứng kiến bên trong phủ biến thành bộ dáng này. . ."

Nàng co rúm lại vận thân thể quỳ trên mặt đất, đầu thấp vắn, kêu thảm thiết khóc cầu: "Lão gia ngài không nên, van ngài buông tha ta, mẹ ta cùng đệ đệ còn tại nhà chờ ta đâu, van ngài. . . Ô ô. . ."

Hà Đại Vượng vội làm bộ như vẻ mặt kinh ngạc: "Hà Hương sao lại nói như vậy, lão gia ta vì sao phải giết người?" Nói xong chậm rãi đã đi qua.

Hà Hương sợ tới mức hoa dung thất sắc, cho đến thoát đi, lại phát hiện hai chân mềm được không nhúc nhích được, hoảng sợ kêu nàng mấy muốn thả Thanh thiết chổi tai.

"Hà Hương người hãy nghe ta nói, đích thị là hiểu lầm, mới vừa rồi nữ nhân này chính là ta cừu gia, có ý lằn Thành phụ nhân bộ dáng, cho đến tính kế ta, không ngờ vì ta hiểu rõ, cuối cùng tới chết thảm kết cục, phụ nhân còn sống đâu, không tin ta kéo người đi tìm nàng được không?"

Hà Đại Vượng chậm lại âm thanh âm, rất là ôn hòa nói, cước bộ cũng không ngừng.

Hà Hương nghe vậy dừng lại tiếng khóc, vẫn nức nở hỏi: "Thật sự?"

"Tất nhiên là đương thực, lão gia quá mức thời điểm đã lừa gạt người?"

Hà Đại Vượng rút cục đến gần rồi Hà Hương, tươi cười du thịnh, nàng này cũng hán theo trong biển người mệnh mông tìm ra Tiên Thiên my thể, trước kia hán một lần hoài nghi mình cơ duyên thật sự dày, dục buồn ngủ liền có gối đầu.

Hà Hương cho hán đến tiếp sau tìm cách trong chiếm thật lớn tỉ trọng, cô không thể đương phở người bình thường đối đãi.

"Lão gia. . ."

Hà Hương âm Thanh trở nên yếu không thể nghe thấy, cúi thấp đầu lâu cũng không biết nàng suy nghĩ quá mức.

Hà Đại Vượng tuy có phòng bị, lại theo bản năng đáp lên vai của nàng, đề sát vào hỏi: "Hà Hương, chính là làm sao không thoải mái?"

"Lão già. . ."

Hà Hương đột mà ngẩng đầu, non nớt trên mặt tràn đầy nụ cười giả tạo, tay nhỏ bé chỉ trao trượng, hóa thành tàn ảnh chụp vào Hà Đại Vượng.

Hà Đại Vượng trong lòng kinh hãi, con người chợt trở nên lãnh liệt, ngẩng đầu ngửa ra sau, hiềm hiềm tránh đi, trên người lần thứ hai trào ra độc linh hỏa, khiến cho Hà Hương không dám tới gần, hần nhân cơ hội hướng lui về sau mấy bước.

Hắn dừng lại thân hình, hung hăng nhìn chằm chằm Hà Hương, lạnh lẽo nói : "Người không phải Hà Hương, rốt cuộc là ai?"

Hà Hương vẫn còn rất non nớt khuôn mặt nhỏ nhắn lại có đó dễ thương, nàng thay đổi bình thường hung hăng bộ dáng, nhẹ lời trào phúng: "Cầu Đại Hộ Pháp thật là làm cho ta nhìn một hồi vô kịch hay, quý phu nhân đối với người, có thể nói là tình thâm ý trọng, đáng tiếc như vậy một cái Kỳ nữ tử lại bị chết như vậy thê thảm, liền ngay cả nặng vào luân hồi cơ hội đều mất đi, gọi nhân gia rất cảm khái!"

Lời ấy giống như lưỡi dao sắc bén, một dao dao khoét ở Hà Đại Vượng trái tim, người phi cô cây, ai có thể vô tình, mặc dù kế hoạch trước mắt chưa từng có chút do dự, sau lại bắt đầu niệm lên năng đủ loại tốt, như vậy tâm tính đặt ở tu sĩ lên, thực không nên, chính là mấy năm nay không có đầu pháp, không có sinh tử nguy cơ, gọi hắn đối đường rộng rãi truy cầu có chút lười biếng.

Nhưng cảnh giới còn tại đó, như vậy nỗi lòng chỉ gây lát liền khôi phục, chỉ thấy trên mặt hần tràn ngập dữ tợn ác cùng, Tà Ác độc linh hỏa không kiêng nể gì triển khai, âm dây thanh vận đến xương lãnh ý:

"Dạ Lưu Tô, người đáng chết!"

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đường Lang Bộ Thiên Hoàng Tước Tại Hậu, Kỳ Hạ Hữu Đạn Cung

Converter: Linh Tinh Chi Mộng

Chương thứ ba mươi: Đường Lang Bộ Thiên Hoàng Tước Tại Hậu, Kỳ Hạ Hữu Đạn Cung.

"Dạ Lưu Tô, người đáng chết."

Theo lãnh âm, độc linh hỏa tán chỉ từng đoàn, như mưa rơi đánh đã qua.

"Ha ha a ——"

Hà Hương phát ra một trận chuông bạc cười âm, không tránh cũng không trốn, rất nhanh liền bị độc linh hỏa cắn nuốt không còn.

Hà Đại Vượng trong lòng vui nhảy, mãnh liệt xoay người, chỉ thấy Hà Hương chẳng biết lúc nào đã đi tới sau lưng, đang đã nắm. Không khỏi, một loại nguy hiểm điềm báo trước khiến cho hắn da đầu run lên, dưới chân bản năng lui về sau, sau giây chỗ đột mà bị một vật đè ở, khoan tìm đau nhức theo sát tới, hắn không khỏi phát ra hét thảm một tiếng, lại chỉ được một cái ý niệm trong đầu.

"Câu Linh Hoàn!"

Này nhớ nhưng Phương Sinh, chỗ cổ liền một trận không nhiều buộc, cúi đầu vừa nhìn, quả có một vòng tròn bao lấy, thấy lại trước mắt, quả là ảo ảnh mà thôi, hắn xoay người nghiêng rằng nghiêng lợi nói: "Dạ Lưu Tô, người tới cùng muốn làm chuyện gì?"

Tiếng nói vừa dứt, liền hiểu được, tự bị tính kế, chỉ chẳng biết lúc nào bắt đầu. Mới vừa rồi một phen lời nói, liền là vì gọi hắn nỗi lòng không xong, để mời nàng nhân cơ hội thừa dịp, này 《 Câu Linh Hoàn 》 chính là một đạo tà pháp Môn, chuyên tư giam cầm sinh linh tinh thần linh phách, đối Quỷ tu cùng Yêu Tộc có đặc thù hiệu quả.

Phàm là sinh linh vì Câu Linh Hoàn trói buộc, sinh tử liền phó mặc cho người, sống hay chết chết chỉ là một ý niệm, đối với Hà Đại Vượng mà nói, ngược lại không bằng gọn gàng linh hoạt giết chết hắn.

Mặc kệ có cái gì dạng đường rộng rãi pháp môn, lúc này hấn bắt quá là Quý tu, liền muốn nhận được thao khống, ngay cả tự sát cũng không có khả năng.

"Người ngoài miệng mắng ta đồ đệ tiện, đáy lòng lại khát vọng được đến ta. Ta chán ghét nhất người nam nhân như vậy, người mắng ta một câu đồ đệ tiện, ta liền muốn sai khiến người một năm. . ."

Dạ Lưu Tô từ lúc tiểu nha hoàn vào phòng khi liền đã hạ Mị Chú, nàng cũng phát hiện Hà Hương chính là Tiên Thiên Mị Cốt, đang cùng nàng tương hợp.

Mị Chú chính là Hồ Tộc bốn mạng Thần Thông, có điều không chế ở dưới chân nguyên rủa chi sinh linh, này truyền thừa dấu vết cho từng Hồ Tộc tinh thần trong, Giác Tỉnh thời gian có sớm có muộn, Dạ Lưu Tô mới ra sinh không bao lâu liền thức tỉnh rồi.

Mặc dù căn nguyên linh thể vẫn bị khốn ở bức tranh trung, lại có điều mượn Hà Hương thân thể hành động. Nữ nhân nhất mạng thù, lời ấy không giả, Hà Đại Vượng mỗi lần mắng nàng, nàng đều nhất nhất ghi nhớ.

Trên mặt nàng ý cười nhẹ nhàng, lời nói lại lãnh thấu đáo lòng người: "Gọi ta tính tính, mấy năm nay người tổng mắng ta có một ngàn sáu trăm tám mươi hai lần sau, kể người là số nguyên hai ngàn thôi, hai ngàn tái sau, lo lắng nữa thả người tự do."

Hà Đại Vượng trên mặt dần dần có vẻ dữ tợn, nội tâm cũng phiên giang đảo hải. Vốn định vận từ đó Tiêu Dao Tu Chân Giới, không muốn công dã tràng

"Chửi, mắng người là ta không đúng, nhất thời xúc động, việc này nên có đường sống, ta nhưng xuất ta sở có thân gia toàn bộ cùng người, kia Họa Quyền tự do người xử trí, khác ta nhưng xuất Thiên Đàn Giáo bí pháp kê hết giao ra, chỉ cầu lưu một cái tự do con đường cùng ta."

Dạ Lưu Tô miễn cưỡng nói xong: "Liên về điểm này đồ vật này nọ, ta còn không để vào mắt, việc này không buồn bán lượng đường sống, hết hi vọng đi."

"Người. . ."

Hà Đại Vượng cắn răng cả giận nói: "Dạ Lưu Tô, chớ để khinh người quá đáng, không có kết cục tốt. . ."

"Ta khinh người quá đáng? Người mấy năm nay động tác ta nhất nhất xem ở trong mắt, một phen mưu đồ tính kế, tối nay cuối cùng xảo xuất kim thiên thoát xác khiến, tất cả chuyện này tính kế xác định xuất ta bao hàm ở bên trong, có đúng hay không?"

"Bên ngoài chỉ biết người đã chết, Họa Quyền lưu lạc phương nào không thể nào tra lên, ta kia cừu gia từ không biết người lưu trữ hương dụng vậy. Người to gan như vậy dám nói không có bởi vì sắc đẹp? Sợ là muốn ngày sau liền có thể tùy ý lăng nhục ta. . . Đừng vội vận phủ nhận."

Dạ Lưu Tô thấy Hà Đại Vượng dục ngắt lời, đưa tay hù nắm, Hà Đại Vượng đôi mắt mãnh liệt trợn to, một cổ đau nhức thẳng sinh động hồn, hấn kêu thảm một tiếng, lại trực tiếp tê liệt ngã xuống cho không thể động đậy, chỉ phải oán độc nhìn chằm chằm Dạ Lưu Tô, giận mà không dám nói gì.

"Ngày sau không có ta đồng ý, ngàn vạn lần nhớ kỹ đừng ngắt lời, hôm nay tiểu tròng, chỉ chỉ cảnh cáo."

Thấy Hà Đại Vượng im lặng mặc kệ hấn, bắn cái búng tay, giải quyết Chú Phục, trực tiếp từ đi hướng thư phòng, lại cười nói: "Trước đem Họa Quyền cầm lên rồi đi Tẩn Thành, các người Thiên Đàn Giáo cùng Ngọc Thanh Tông muốn đánh nhau, xem chừng Kiếm Trai cũng có thể người đến, nhưng chớ có gặp cá trong chậu."

Hà Đại Vượng không rên một tiếng đi theo, trong lòng âm thầm thề: đồ đệ tiện chớ để rơi trong tay của ta, định khiến người có biết lợi hại.

Hai người đầu chuyển nửa vòng, liền tới đến thư phòng, nơi đây gần bị dư ba, còn hoàn hảo, hai người đi tới, đột mà song song dừng lại.

Dạ Lưu Tô mày nhíu lại, quay đầu ý bảo nói: "Đi xem. . ."

Hà Đại Vượng tâm không cam lòng chuyện không muốn đi đến, cho cửa phòng đứng lại, đột nhiên ra tay, cửa phòng bị nện mở, tầm mắt không bị ngăn trở, đã thấy Tô Phục ngồi ở tự ghế thái sư, không khỏi hơi hơi trở mắt, tiện đà nhíu mày nói: "Là người?"

"Thật can đảm! Cho người thoát được một mạng còn dám trở về, muốn chết. . ."

Hà Đại Vượng lúc này đúng là lý trí không còn, lửa giận kẻ bên bạo phát trạng thái, giống như một tòa núi lửa hoạt động, thấy Tô Phục đã không lo lắng nữa đối phương có quá mức dựa vào.

Dạ Lưu Tô tò mò đến gần, chỉ thấy bên trong thư phòng có một người Du Nhiên(tự nhiên) ngồi, cho hấn phía trước có một mặt từ thủy hình thành gương, không khỏi kinh ngạc nói: "Bi Phương Thủy Kính?"

Hai người đi vào thư phòng, Dạ Lưu Tô đột đảo mắt nhìn tường, sắc mặt khê biến, thân nhiên hỏi: "Họa Quyền ở nơi nào?"

Bi Phương Thủy Kính chính là Nhâm Thủy Thiên Nhất Thần Cầm sáu mươi bốn loại biến hóa một trong, phạm là tu sĩ được thứ nhất đã là thiên đại cơ duyên, Tô Phục lại chủng có hai loại, truyền ra chỉ sẽ gặp đến các đại tông môn tranh đoạt, cũng không kỳ quái, chỉ Tô Phục người này liền vô giá, cho dù đoạt không đến, cũng có điều buộc hấn lấy thần cầm khắc phù triệu, hoặc xuất thần cầm tế luyện nhập Pháp Khí nội.

Pháp Khí được thần cảm tế luyện, liền có vận nên biến hóa, là tốt là xấu khó nói, nhưng không chỉ một người luyện thành uy lực cường đại Pháp Khí.

Nhưng Tô Phục bị đại môn đầu bắt đi, tất nhiên là mất tự do, chuyên vì đại môn đầu luyện khí luyện phù, thẳng đến tuổi thọ cuối, hoặc phản kháng tới cùng, đại môn kia đều sao lại keo kiệt giết chóc, vừa không chịu vì ta sử dụng, từ không thể vì người khác sử dụng.

Việc này Tô Phục sớm biết, lúc này hắn đành đặc bày ra đương là yên tâm có chỗ dựa chắc, mới vừa rồi một phen biến hóa hấn nhất nhất xem ở trong mắt, đó là Bi Phưong Thủy Kính công lao.

Hắn cười dài đứng lên, từ sau lưng rút ra Hồn Phiến, Đào Mộc bị rút lấy, tà khí không kiêng nể gì thả ra, thấy hai người về mặt khê biến, liền khê mỉm cười nói: "Nói vậy nhị vị nhận ra nó thôi."

Hà Đại Vượng thấy vật ấy, nhanh chóng tỉnh táo lại, lúc này hắn hoàn toàn không có tu vi, nhị không thể khí, căn bản đầu không lại này Hồn Phiến, liền lấy mắt nhìn hướng Dạ Lưu Tô.

Sau trong mắt lãnh liệt sát khí chợt lóe rồi biến mất, trên mặt như cũ thân nhiên, hỏi: "Họa Quyền ở bên trong?"

Tô Phục không, mà là cười nói: "Ồ quê quán của ta có một câu như vậy nói, Đường Lang Bộ Thiên Hoàng Tước Tại Hậu."

Dạ Lưu Tô bỗng nhiên cười gât gât đầu nói: "Rất là chuẩn xác, tiểu ca nhi muốn nói người đó là kia chi Hoàng Tước? Nhưng Đường Lang thực lực tội mệnh mẽ, sợ là sẽ phải phân chịu này hại nha."

"Hoàng Tước là người Dạ Lưu Tô mới đúng. . ."

Tô Phục không đợi nàng hỏi liền giải thích nói: "Vị này mưu đồ đã lâu, vị kia đáng thương phu nhân đó là thiên, lại có người như vậy âm thầm tính kế Hoàng Tước, sợ là chờ đợi ngày này đã lâu rồi thôi."

"Quê nhà ta những lời này ứng nói như thế, Đường Lang Bộ Thiên Hoàng Tước Tại Hậu, Kỳ Hạ Hữu Đạn Cung."

Tô Phục giờ giờ lên trong tay Hồn Phiến, tươi cười dữ phát sáng lạn: "Tại hạ đó là cầm cung người, Dạ tiên tử nghĩ có đúng không?"

Dạ Lưu Tô trong mắt có Hồn Động sương mù, càng chuyển càng nùng, dần dần tràn ra tràn ngập toàn bộ thư phòng, trong tròng hai người không chỗ nào phát hiện, vì đôi vị trí Tô Phục lực chú ý, liền nhẹ nhàng đến gần hắn, hé miệng trẻ cười nói:

"Tiểu ca nhi, ta thua nhé, đành phải tùy người xử trí, tiểu ca nhi muốn ta làm sao bây giờ sao?"

Nói xong lại dùng ngón tay ngọc ở Tô Phục trên người huy động, nàng thân cao không kịp Tô Phục, để sát vào chi cùng Tô Phục trước ngực, thổ khí như lan, thấp giọng dụ dỗ nói: "Muốn làm chuyện gì cũng có thể nhé."

Mặt sau Hà Đại Vượng nhận lấy sương mù ảnh hưởng, hai tròng mắt lộ ra hồng quang, buồn bực cùng xúc động cùng tồn tại, nếu không phải tu đạo hơn một trăm năm, còn có thể bảo trì chia ra trong sáng, lúc này chỉ đã hóa thành dã thú.

"Ta đối tuổi so với ta lớn đích nữ nhân không có hứng thú. . ."

Tô Phục đẩy ra nàng, đánh giá Hà Đại Vượng dị trạng, thân nhiên nói xong: "Quả như Cửu Mệnh lời nói, Thiên Hương Mê Vụ vô sắc vô vị, may mắn sớm có phòng bị."

"Cửu Nhi, quả nhiên là người sao, vì sao trốn tránh không thấy ta đâu." Dạ Lưu Tô biến sắc mặt so với lật sách mau, đảo mắt một bộ phiến muộn bộ đáng, sâu kín nói xong, xem này khuôn mặt bất quá mười sáu mười bảy, nhưng lại có oán phụ dường như sâu bi, thật không hiểu này bản thể làm bộ dạng này bộ đáng, lại muốn kêu nhiều thiếu nam nhân bái cho nàng dưới váy.

Liền lúc này, một trận con lốc cuốn tiến, xuất Dạ Lưu Tô thả ra chi sương mù thổi sạch sẽ, một đạo hắc ảnh theo sát tới, ngồi xổm Tô Phục trên vai, thấp giọng nói xong: "Lão gia, ngàn vạn lần đừng cho nàng lừa, tiểu nhân trước kia sau lưng nói nàng nói bấy, ngày hôm sau đã bị trói gô cúp cho Bộ Lạc Môn Khẩu."

Lời ấy Tô Phục chỉ tin một nửa, hấn sờ sờ trên người bị Dạ Lưu Tô xẹt qua địa phương, đột húng hắng một trào, vật liệu may mặc bị chinh khố xé xuống, dùng sức nắm chặt, chợt nghe đến một tiếng vang giòn, tựa hồ có cái gì vỡ rớt.

Dạ Lưu Tô sắc mặt đại biến, không khỏi cắn nhẹ hàm răng nói: "Người làm thế nào biết ta loại Thiên Thiên ấn?"

Tô Phục mặc kệ hắn, quơ quơ thủ, Họa Quyền chợt hiện, hấn nắm chặt vận, nhìn gần nói: "Thả nàng, bằng không chết."

"Người thực cảm thấy Họa Quyền nhất hủ có thể muốn ta tánh mạng?"

Dạ Lưu Tô tự nhiên biết Tô Phục nhấn chính là bị chính mình khống chế tiểu cô nương, nàng cúi đầu cười, phủ hạ đầu nói: "Cho dù ta vì vậy mà vong, người làm này phạm nhân tiểu cô nương có thể sống tạm sao, không ngoài thay ta chôn cùng thôi, đến lúc đó người cảm thấy được thân thể của ta sau vị này có điều sẽ bỏ qua người?"

"Hoặc người cảm thấy được có Chiêu Hồn Phiến nơi tay, mà thực lực của hắn hàng gay gắt là được ung dung ứng đối rồi sao, tiểu ca nhi, tu vi chênh

lệch không phải dễ dàng như vậy bù lại, chớ cho rằng Chiêu Hồn Phiền liền có thể đoán chừng ta."

Thiên Hương Mê Vụ tản ra, Hà Đại Vương nhanh chóng tỉnh táo lại, trên mặt dần dần bình tĩnh ung dung, một bộ định liệu trước bộ dáng, hấn trong lòng không đáy, lại nghĩ: tiểu tử này tu đạo không lâu sau, nhất định không có bao nhiêu kinh nghiệm đối địch, cũng một cơ hội, hoặc có điều thành công phản chế Dạ Lư Tô, khi đó định khiếu nằng biết sự lợi hại của ta.

Tô Phục cũng không dục vô nghĩa, run lên Hồn Phiền, tà linh nhảy sắp xuất hiện, cổ quái cười, căn cứ Tô Phục mệnh lệnh cầm lấy Họa Quyền, chỉ có chủ tướng mới có thể quờ vật chất, lại nhảy ra ba phó tướng, chính là chủ tướng hậu tuyến, đều là thanh đầu tóc hồng, rộng rãi mũi răng nanh, đầy mặt dữ tợn, chỉ phải nửa người trên, di động giữa không trung, quanh mình vờn quanh vận khói đen, tiếng cười kêu lòng người bàng hoàng.

Mắt thấy hắc khí dần dần ăn mòn Họa Quyền, Dạ Lư Tô cuối cùng kềm nén không được, cắn răng quát: "Khoan đã, ta theo ngươi đó là. . ."

Nói xong, từ trên người nằng lờ ra một đạo bạch quang, không có vào Họa Quyền nội.

Tiểu nha hoàn Hà Hương liền mềm ròi ngã xuống, Tô Phục tiến lên đỡ lấy, cũng đối với Cửu Mệnh phân phó nói: "Xuất nằng đưa đi nghỉ ngơi, nhớ lấy không được nhúc nhích nằng."

Cửu Mệnh 'Meo meo' một tiếng, không quá cam nguyện hóa thành hình người, ôm tiểu nha hoàn đã đi.

Tô Phục cầm lấy Họa Quyền, Hồn Phiền liền từ trời nổi, hoành lên đỉnh đầu, tả hữu có tà linh chủ tướng cùng phó tướng, cùng mới vừa rồi vội vàng thoát thân lại là một khác lần bộ dáng.

"Cuối cùng, tại hạ muốn cùng Dạ tiên tử làm giao dịch, còn mời đi ra gặp lại."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Kết thúc

Chương thứ ba mươi mốt: kết thúc

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Nghe thấy lời ấy, Họa Quyền nội, Dạ Lư Tô sâu kín thán vận: "Tiểu ca nhi thủ đoạn còn gì nữa, không những xuất Cửu Nhi trị được dễ bảo, cũng làm cho ta không đường có thể đi, này giao dịch sợ lại là tính kế vận ta thôi."

Tô Phục không có phủ nhận, xuất Họa Quyền triển khai, này màn mưa mỹ nhân tranh vẽ được cũng không thể nào tinh xảo, lại bởi vì có Dạ Lư Tô linh phách, nổi lên vẻ rùng rợn mất hiệu quả, lưu chuyển lên say lòng người ý nhị.

Từ Họa Quyền có bạch quang lờ ra, kiểm chế thành hình, Dạ Lư Tô lại rõ ràng lộ hóa.

Chỉ thấy nằng thân mặc tơ tằm y phục rực rỡ, Linh Lung đường cong, phong thái yếu điệu; mái tóc như bộc, dung sắc tuyệt lệ, dường như đã có mấy đời Tinh Linh, sừng được tinh xảo linh động, sừng được bách hoa âm đạm, nằng da thịt trắng tuyết, mi mục như vẽ, cho tinh xảo thanh tú trung lộ ra Ti Ti dễ thương, cho dễ thương trong lại có vận Ti Ti dầy, vô làm ra vẻ dấu vết.

Nàng con ngươi có hơi nước, trong suốt sáng, lông mi quá mức dài, Nga Mi nhú lại, khoe miệng gian mặc dù mang theo nhẹ nhàng cười yếu ớt, lại khó nén một bộ điềm đạm đáng yêu cùng.

Nàng âm Thanh mềm mại uyển chuyển, như chảy nhỏ giọt dòng suối chảy qua nội tâm, nghe không tự kìm hãm được tâm lay Thần trí, làm cho người ta khó quên.

Tô Phục trong lòng hơi hơi rung động, nằng này quả nhiên mê người, theo như hấn đoán, xác nhận xuất thân quan hệ, Hồ Tộc vốn là thiện mị hoặc, hôm nay nhưng mị hoặc không ngờ như thế tuyệt thể dung nhan, tối làm cho người ta khó có thể ngăn cản, may mắn hấn ý chí như sắt, dễ dàng sẽ không bị gây xích mích nổi lòng.

Này đây trên mặt không có chút nào dị động, thần nhiên nói xong: "Ta đây Hồn Phiền có chất dinh dưỡng yêu cầu, ta không muốn hành hạ đến chết phạm sinh dẫn đại môn đều chú ý, hai người các ngươi chỉ có thể sống một cái, tự do đi."

Hai người hơi hơi trở mặt, Hà Đại Vượng hoàn hồn, không khỏi tròn mắt cùng trừng, quát: "Đầy tớ nhỏ yên tĩnh dám như thế lần ta." Một tay bị thua đến sau lưng, lặng lẽ động tác vận.

Hắn thuận gian liền xuất Tô Phục nói như vậy suy nghĩ cái hiểu được thông thấu, lúc này ba người quan hệ tựa như tâm, Đường Lang, Hoàng Tước. Chỉ bất quá hắn địa vị cùng người là dao thót, ta là thịt cá 'Tâm' tương đối, nghĩ cũng không cần nghĩ, bị quản chế cho Dạ Lưu Tô hắn như thế nào vật hi sinh.

"Thiếu cung chủ, ngài vạn không được tin này gian trá tiểu tặc, nhưng xuất ta tặng cho hắn, ít ngày nữa ngài kết cục xác định cùng ta tương đối, vạn mong nghĩ lại a."

Hà Đại Vượng thật sâu hiểu được nhất trí bất thận đạo lý, chỉ có còn sống mới có thể thực hiện dã tâm, nãy đây rốt cuộc bất chấp rất nhiều, hướng về phía Dạ Lưu Tô bái, mấy có khóc lóc kể lể hiện ra.

Mà Dạ Lưu Tô chính là Sở Độ nghĩa nữ, thiếu cung chủ xưng hô tất nhiên là đương, chỉ là người ngoại không nghĩ như vậy thôi.

Dạ Lưu Tô đôi mắt đẹp vì ám, kỳ nội trong đã là tràn đầy sát khí, chưa bao giờ có thể nào một lần sẽ chặt vật như vậy, Hà Đại Vượng như thế nào nàng ngày sau thành đại sự trọng yếu nanh vuốt, hiện giờ lại bị bách không thể không bỏ qua, thực kêu nàng sôi gan, hận không thể dùng con mắt khoét Tô Phục.

Nhưng nàng chính là biết cơ người, giấy lát liền có quyết đoán, tâm niệm phương xác định, liền chìa Thiên Thiên ngọc thủ, khí cơ xa xa Tòa Định Cầu Linh Hoàn, gặt gao nhất bước.

Hà Đại Vượng vốn định trước tác cuối cùng bất buộc, không muốn Dạ Lưu Tô làm việc như thế gọn gàng, cả người sức lực bị trừu quang, xụi lơ ở không thể động đậy.

Cầu Linh Hoàn cũng có Tòa Linh Hoàn danh xưng là, chuyên khắc Quỷ tu linh thể, chỉ cần hạ nguyên rủa người tâm niệm, phụ lấy nên thủ pháp là được khởi động, một khi khởi động, bị khóa người không những không thể cùng linh khí khai thông, cũng sẽ mất đi hành động lực.

Hắn cắn răng phát ra tuyệt vọng gầm lên giận dữ: "Các ngươi hai người tuyệt không có kết cục tốt, chớ để cho ta cơ hội, nếu không nhất định phải tra tấn các ngươi vĩnh viễn, phương giải thích mối hận trong lòng của ta, a a a. . ."

Tô Phục thấy Dạ Lưu Tô Lôi Đình thủ đoạn, trong lòng nghiêm túc: nàng này tâm cơ thâm trầm, sát phạt quyết đoán, không phải một người đơn giản vật.

Nghĩ tới dạng này, âm thầm đề cao cảnh giác, đang muốn xuất Hà Đại Vượng thu hồi.

Dạ Lưu Tô lại cười dài trở nói: "Tiểu ca nhi, đã giao dịch, đương là có thêm lui tới, ta đưa hắn cùng ngươi, tiểu ca nhi lại muốn dùng quá mức để đổi đây?"

"Dạ Lưu Tô, làm gì giả ngu, đối tự nhiên là mạng của ngươi."

Cửu Mệnh chẳng biết lúc nào phản hồi, châm biếm nói xong: "Ngươi vạn không thể tưởng được hôm nay thôi, nhưng không phải lão gia nhân từ, ngươi hiện nay sớm làm Hồn Phiến chất dinh dưỡng vậy."

Dạ Lưu Tô trong lòng thâm hận, lại lấy Cửu Mệnh không có cách nào khác, trên mặt tươi cười không thay đổi, chính là nhìn Cửu Mệnh ánh mắt lại mang theo sát khí, sau rừng mình một cái, phản xạ có điều kiện giống như rụt rụt cổ.

Tô Phục mặc kệ hắn, cứ thế thu Hà Đại Vượng, phòng trong dừng lại tức giận nằng, nhất thời im lặng. Thấy mục đích đạt tới, Tô Phục tâm tình vui mừng, việc này Tân Thành thu hoạch bất ngờ.

Hắn bước tới cửa sổ Môn nhìn ra xa, thấy hạt mưa lại nhỏ đó, ước chừng đánh giá dưới, xác nhận giờ sủu, ngăn ngừa mấy canh giờ, lại đã xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Mới vừa rồi nhưng không phải Dạ Lưu Tô nói nhắc nhở, cũng không dùng chạy thoát thân, muốn điếm, hắn xoay người đi vào Dạ Lưu Tô trước người, lạnh lùng đánh giá, nhưng dùng thường thức góc độ đến xem, nàng này chắc chắn đảo lộn chứng sinh.

Dạ Lưu Tô bị nhìn thấy tốt không được tự nhiên, hạ xuống trán chỉ e lệ rụt rè trạng, hai má mang theo thần nhiên đỏ ửng.

Tô Phục đột đưa tay, dùng hai ngón tay nắm nàng chiếc cằm thon nâng lên.

"Ngươi. . . Ngươi muốn làm quá mức. . ."

Nàng trong mắt hiện lên một tia kinh hoàng, giấy lát liền hóa thành khuất nhục cùng phần nộ, trên mặt lại vẫn là e lệ rụt rè bộ dáng nói: "Tiểu ca nhi, nô. . . Ta chưa chuẩn bị tốt. . ."

Tô Phục mắt diếc tai ngơ, hai nhãn vuốt ve, chỉ cảm thấy vận xúc cảm tinh tế, đã gần đến người, thuyết minh nàng đã là linh tu đỉnh, sắp đi vào sống lại Nhân Tiên Cảnh.

Mà Nhân Tiên Cảnh, đã tương đối thông thường tu sĩ Bảo Hư Cảnh, cũng không phải hắn hiện tại có thể đối kháng. Nhưng ra cái vạn nhất, mời nàng cỡi trối buộc, trả thù sợ là khoảng cách lằng xuồng, không bằng hiện tại liền thu dọn nàng?

Nghĩ, liền có Ti Ti lạnh như băng sát khí biểu lộ, hẳn thật sự có sát tâm.

Cửu Mệnh vốn cười thầm: này gian trá tiểu tử cũng sắc phôi, không có so với Bản Đại Gia tốt đi nơi nào.

Nhưng cảm thụ được sát khí, hẳn sắc mặt đại biến, tiếp tục chẳng quan tâm cười nhạo Tô Phục, mà là khuyên răn hòng nói: "Lão gia, ngài ngàn vạn lần muốn bình tĩnh a, giết nàng chúng ta muốn xui xẻo."

Lời ấy ngược lại làm cho Tô Phục sát tâm Đại Thịnh, hẳn buông ra Dạ Lưu Tô, mặt không chút thay đổi nói: "Không giết nàng, sẽ không sợ Tao ngộ nàng ngầm tính kế trả thù? Người không phải lòng còn sợ hãi sao, nàng lấy trước kia dạng lần người, ta xuất này bảo thủ cơ hội cho người, giết nàng. . ."

"Sát. . . Giết nàng?"

Cửu Mệnh liên tục lui ra phía sau xua tay, run rẩy nói xong: "Lão gia, ngài ngài ngài ngài. . . Chớ để khó xử tiểu nhân, tiểu nhân. . . Tiểu nhân nào dám a. . ."

Từ nhỏ Yêu Thần cung ở trong lòng hắn đó là một tòa cự sơn, kia Yêu Thần cung đứng đầu Sở Độ lại càng hắn tôn sùng tổ tông, chớ nói mặt ngoài, đó là trong lòng cũng không dám không thể kính, không nói đến giết chết Sở Độ nghĩa nữ Dạ Lưu Tô?

Dạ Lưu Tô âm thầm cắn răng, mối hận trong lòng cực kỳ Tô Phục, chính là có như vậy trong nháy mắt, nàng chắc chắn sợ, kia phân sát khí kêu nàng tin tưởng, Tô Phục là thật tâm muốn thu dọn nàng, chấm dứt hậu hoạn, cho dù pháp thể hư hao, chuyển Quỷ đạo khi nàng đều không có như vậy hồi hộp.

Khóe mắt dư quang đánh giá Họa Quyền, thấy tay của đối phương nắm thật chặt, không có chút nào thừa dịp chi kỳ, sương mù Thiên Hương cùng Thiên Thiên ẩn lại bị hiểu rõ, còn lại thủ đoạn đều cần thời gian chuẩn bị, nhưng không thể thuận gian giết chết đối phương, đối phương chắc chắn không chút do dự hạ sát thủ. Ở đây bên người tà linh sớm đối với chính mình như hổ rình mồi, sợ hơi có dị động, sẽ gặp bổ nhào qua.

"Mà Cửu Mệnh bộ dáng này xác nhận giao linh phách, hẳn mặc dù háo sắc, lại rất sợ chết, tuyệt sẽ không vì mình mà bỏ qua tánh mạng."

Suy nghĩ đến nơi đây, đột có chút hối hận: mới vừa rồi trong tay có Hà Đại Vương này bài tẩy, nhiều ít có thể làm cho hắn có điều băn khoăn, chỉ hận chính mình nhất chiều vô ý, từng bước bị quản chế, đến nỗi ý chí vì nó sở đoạt, lại quên mất thỏa hiệp chưa bao giờ có thể giải quyết vấn đề.

Người này mặc dù kinh dị chính mình sắc đẹp, lại không thấy chút nào động tâm, tới cùng như thế nào luyện lại một dạng ý chí sắt đá? Ngày thường tự cao bên ngoài, chưa bao giờ từng nghĩ tới sẽ có người bất vi sở động, thật sự là éch ngồi đây giống. . .

Thật sự. . . Chỉ có thể cầu xin tha thứ sao? Hoặc nhận thức hẳn là việc chính, giao linh phách, có lẽ có điều lưu trữ tánh mạng. . . Có điều, ta cánh bị bức bách đến tận đây? Giao ra linh phách không bằng đã chết tính. . . Đã chết lại phải như thế nào thực phát hiện mình đã tâm. . .

Suy đi nghĩ lại, lại không có một cái khả thi con đường, trong nội tâm nàng cực kỳ không cam lòng, không cam lòng như vậy chịu thua, lại càng không cam chết như vậy đi.

Tô Phục không biết Dạ Lưu Tô có lần này kịch liệt tư tưởng giãy dụa, tinh tế nghĩ nghĩ giết chết Dạ Lưu Tô chỗ tốt cùng chỗ hỏng.

Chính mình dục cao hơn tầng lầu, phá vỡ Ma Linh uy hiếp, thậm chí đi vào Trường Sinh, liên tu nhập Kiếm Trai, theo như Diệp Tuyên Ki cùng Kiếm Trai giao tình, Nam Ly Cung cùng Kiếm Trai xem chừng có một chút quan hệ, mà nghe đồn kia Nam Ly Cung cung chủ chính là Sở Độ thân sinh nữ nhi, Kiếm Trai cùng Yêu Thần cung quan hệ chỉ sợ cũng không tệ, nhưng chính mình tùy tiện giết Dạ Lưu Tô, liền đắc tội Yêu Thần cung.

Đó là ta có thể thuận lợi nhập Kiếm Trai, Kiếm Trai có điều nguyên vì ta này tân tân đệ tử ác Yêu Thần cung?

Giết nàng, trừ bỏ tiền điều này uy hiếp bên ngoài, mất mát nhiều hơn được, hẳn nén ngụ ở sát tâm, lại thầm nghĩ vận: lưu nàng tánh mạng chỉ còn cần hai tầng bảo hiểm, riêng Họa Quyền can tay, chỉ lâu ngày sau lực không hề bất, nhưng nàng nguyện xuất linh phách giao ra, nhận ta làm chủ nhân, liền lưu nàng một mạng thôi.

Suy nghĩ mặc dù như vậy định ra, trên mặt vẫn không có diễn cảm đối với Cửu Mệnh nói: "Người không giết nàng, sẽ không sợ ngày sau nàng giết người?"

Cửu Mệnh chỉ lắc đầu mặc kệ hắn, xem tới là một bộ chết cũng không nguyên động thủ bộ dáng.

Liền lúc này, Dạ Lưu Tô giống như hạ trọng đại quyết định, liếm kiêu diễm miệng cười, tức mực nói: "Công tử đương ta dễ khi dễ như vậy sao? Muốn giết ta liền tới đi, ta chắc chắn phản kháng tới cùng. . ."

Chỉ thấy nàng triển khai tư thế, về động pháp quyết, có linh khí bắt đầu tụ tập.

Tô Phục nhìn nàng bộ dáng, biết nàng trong lòng xác định có khác ý tưởng, liền tựa tiểu phi tiểu nói: "Nhưng ta người mạng sống cơ hội, lại cần người giao ra linh phách, có điều nguyên?"

Dạ Lưu Tô đã làm ra bộ dạng này bộ dáng, muốn liền là như thế này kết quả, hiện giờ cũng chỉ có thể trước giữ được tánh mạng, lại vừa từ từ đồ chi.

Nàng chậm rãi hạ xuống về bí quyết ngọc thủ, thấp vận trán, nhẹ nhàng thi lễ, tiếng nói sâu kín: "Ta gặp qua lão gia. . ."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Tiền của phi nghĩa

Chương thứ ba mươi hai: Tiền của phi nghĩa

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Lúc sau ở Dạ Lưu Tô chỉ điểm hạ tìm được rồi bên trong thư phòng mật thất, người này mưu đồ cũng không là một sớm một chiều, tùy thời chuẩn bị "Thân tử", tất nhiên là xuất quý trọng vật khác giấu.

Chính là mấy năm nay hắn vì thế mưu kế tiêu phí không ít, Tô Phục đoạt được bắt quá Phù Tiên ngàn số, Linh Ngọc hơn mười mai, nhiều loại đan dược, có khác hai kiện Pháp Khí cùng bao nhiêu luyện tài, lấy hắn ánh mắt, phẩm chất chúc thượng đẳng, mặt khác còn lại là Quỷ tu mới có thể dùng là vật, như Ngưng Hồn Hương, Âm Ngọc, Dung Hồn Mộc. . . Tất cả đều là Hà Đại Vượng vì ngày hôm nay bước lên Quỷ tu chi đạo mà chuẩn bị, không thể bảo là Bất Chu toàn bộ.

Trong khách sạn, ở Tô Phục ra mệnh lệnh, Cửu Mệnh lại bày ra Huyền Thuật, khiến phòng trong động tĩnh sẽ không tiết lộ, phía trước tâm tính chưa chuyển biến, còn chưa ý thức được hiện giờ chính mình Thân Gia cùng thông thường tán tu so sánh với dĩ nhiên không phải là nhỏ, cố thông cho phòng bị.

Lần này thu hoạch rất nhiều cũng để cho hắn trong lòng Cảnh Tinh, tiền tài nhất động nhân tâm, có không ít tán tu nguyện lấy tánh mạng đi hợp lại chém giết, đó là vì tranh một ít ti đắc đạo cơ duyên.

Nhưng hắn Thân Gia tiết lộ một tia, ra Tấn Thành sợ sẽ gặp Tao ngộ đến vây giết. Mà Tấn Thành quanh thân thấy không đến nhất tán tu, đó là bởi vì Thiên Đàn Giáo chi cốt, phạm trái qua nơi đây tán tu, hoặc là bị giết khẩu, hoặc là bị nắm. . . Tán tu vốn là biết cơ người, thế nào còn có người dám gom

Tô Phục khoanh chân ngồi, trước người trên mặt đất xiêm áo bình bình lọ lọ vật, Cửu Mệnh đối với trong đó nhất kiện Pháp Khí Thùy Tiên Tam Xích, đó là một màu bạc Linh Đang.

Hắn cầm lấy Linh Đang, cẩn thận xem, chỉ thấy như vậy cũng không chỗ đặc biệt, liền hỏi vặn: "Vật ấy có gì thần dị, gọi người như thế tâm động?"

Cửu Mệnh nhún nhún cười: "Lão gia, tiểu nhân cũng không biết, tổng cảm thấy nó rất là hấp dẫn tiểu nhân, khẩn cầu lão gia xuất nó ban thưởng ta."

"Ngô, cũng có thể khá, người sẽ cùng ta một mai Trúc Châm, ta xuất Dịch Dung Thuật cùng nhau cùng người, đây là nhận lời qua sự, từ sẽ không nuốt lời, sau này còn có như vậy biểu hiện, ngày sau có cơ hội liền thả người tự do."

Tô Phục xuất màu bạc Linh Đang mắt cùng hắn, cũng cười cười nói.

"Đa tạ lão gia!"

Cửu Mệnh mừng rỡ, vội theo tự trong túi trữ vật xuất ra một mai Trúc Châm, cung kính đưa cho Tô Phục, trong lòng hắc hắc nghĩ: xem đến đi theo tiêu tử này cũng không tính chỗ hỏng, bất quá gia cũng sẽ không bởi vì người này nhỏ nhỏ ban cho liền thỏa mãn, sớm muộn gì phải người ép khổ.

Trúc Châm vốn là thượng đẳng ngọc trúc sở chế, ở tại như vậy thác ẩn thần thức dấu vết, thượng phẩm Trúc Châm thậm chí có điều tồn tại mấy vạn năm mà không hủ, chế tạo phương pháp cùng triệu đến Phi Kiếm tương đối, chính là tương đối giản dị.

Thác ẩn tốt Trúc Châm, mặc kệ Cửu Mệnh rất vui mừng một bên tập luyện, cầm lấy một kiện khác Pháp Khí tinh tế xem xét, đây là giày trạng, ngoại hình giống phòng hộ Pháp Khí, dùng tới Linh Giác, cố ý bên ngoài chi hỉ.

Linh Giác trong, này giày chỉ phải tầng hai cấm chế, thứ nhất tầng rõ ràng có chứa nhanh chóng loại hình cấm chế, tầng một lại có lo lắng hiệu quả. Bình thường mà nói, nhất kiện Pháp Khí chỉ có thể đánh lên nhất chủng loại hình cấm chế, tốt như vậy chỗ đó là nhất cấm nhiều luyện, đơn giản dùng vào thực tế, chỗ xấu là khuyết thiếu biến hóa, rất dễ dàng liền làm cho địch thủ nhìn thấu.

Giờ cũng có điều nhất khí nhiều cấm, như thế giày, mặc vào người là được được nhanh chóng hiệu quả, cũng có điều ngăn ngại lo lắng, nhưng cấm chế tầng số cao tới đâu đó, uy lực còn có điều tăng lên.

Mà này luyện pháp đối chất liệu gỗ yêu cầu liền cực cao, nhất khí nhiều cấm kỳ thật đó là nhằm vào chất liệu gỗ mà nói, nhất kiện luyện khí chất liệu gỗ

bị tu sĩ phát hiện chất liệu gỗ vật tính, lại thường thường có tiềm ẩn vật tính bị xem nhẹ, chỉ có đạo này cao nhân mới chính thức tìm hiểu kỳ nội huyền bí.

Ngắm lại nhất kiện Pháp Khí, đã có nhiều loại dùng được nên bao nhiêu ngoài dự đoán mọi người, đối địch khi lại càng thuận buồm xuôi gió, tăng không ít kể hay, này đó là nhất khí đa dụng.

Mà chất liệu gỗ vật tính càng phong phú, liền càng hiếm, giá trị tự nhiên càng ngất cao, giống này giày mặc dù mới tăng hai cảm chế, giá trị so với Phiên Sơn Ấn cao hơn gấp ba có thừa.

Nhưng chân chính làm cho Tô Phục vui sướng đều không phải là này giá trị, mà là này trong giày vô tu sĩ dấu vết, tức là nói hắn có điều lập tức luyện chỉ chính mình dùng, hơn nhanh chóng củng cố lòng, tin tưởng hắn thực lực liền có thể nâng cao một bước.

Hắn nén ngụ ở tính khí, trước đem nó phóng một bên, cầm lấy này Linh Ngọc. Tu Chân Giới Linh Ngọc tương đối chứa đựng linh khí tăng đá, lấy nhan sắc phân chia phẩm chất, trong đó thấp nhất cấp bậc đó là màu trắng, màu trắng Ngọc Thạch có điều đối một trăm Phù Tiền, cổ so với Tụ Nguyên Đan, mà lại Đùng vậy rất cao tăng một lần đích tiền.

Bạch Ngọc cả vật thể hiện lên màu trắng ngà, vô cố định hình dạng, có thần nhiên bạch sắc quang ngất lưu chuyển.

Bạch Ngọc phía trên lại Phân Hồng, Lam, Tử, luôn luôn tứ phẩm cấp, trong đó màu tím phẩm cấp đã vật phi phạm, một số gần như cho nói, chính là tu sĩ đột phá Trường Sinh cảnh chuẩn bị vật, cổ lại xưng huyền anh Tử Ngọc, kỳ nội ẩn chứa chi linh khí cũng xưng huyền anh mây tia.

Tô Phục phía trước đoạt được Thần Cẩm Thạch đó là Bạch Ngọc sở chế, chính là tỉ lệ cực cao, đã gần đến màu hồng, mới có thể hiếm hiếm đồ Hà Đại Vượng công kích.

Mà Linh Ngọc sinh ra nơi, không khỏi là chung thanh thanh tú, tập thiên địa chi sùng ái hoặc tự nhiên tạo. Tại bậc này địa vực tạo chi Linh Ngọc, hàng năm hấp thu thiên địa linh khí, mà linh khí trung bí mật mang theo vận tạp chất mà lại bị vút bỏ bên ngoài, cổ màu đỏ phẩm cấp đã ngoài Linh Ngọc, kỳ nội ẩn chứa linh khí đều trong veo không rãnh, mặc dù không thể cùng Huyền Thiên chi tính so sánh, so với tu sĩ chính mình hấp thu mà lại nâng cao một bước.

Cổ tu sĩ ngày thường đã tọa là được cầm lên một mai Linh Ngọc, chậm rãi hấp thu kỳ nội linh khí, cũng có điều nhanh hơn tốc độ tu luyện.

Nhưng Thanh Châu chiếm diện tích diện tích, chân chính Linh Ngọc mạch khoáng lại tương đối hiếm, hơn nữa toàn bộ vì hai đại môn phiệt chiếm cứ, thông thường tán tu hoặc thế gia tộc muốn có được của mình mạch khoáng hoàn toàn không có khả năng.

Tô Phục trong tay này đến mười mai Linh Ngọc, trong đó Bạch Ngọc có chín miếng, Hồng Ngọc chỉ có ba miếng. Cái khác chớ nói Tử Ngọc, liền ngay cả Lam Ngọc cũng không. Dù vậy, hắn dĩ nhiên rất là vui mừng, một mai Hồng Ngọc tương đối một ngàn Phù Tiền.

Mà ở Vạn Sơn Huyền Trần gia, được Trần Hữu Vi tặng cho một ít rung Ngọc Thạch, chỉ phải mấy khối Bạch Ngọc mà thôi, còn lại đều vì thông thường Ngọc Thạch, chỉ có thể làm làm phép môi giới.

Khác Bạch Ngọc đã ngoài đều vì tự nhiên môi giới, như Tô Phục chạy thoát thân khi sở dụng "Khôn Phục Chú", liền là bởi vì Bạch Ngọc quan hệ uy lực tăng nhiều, chính là tiêu hao quá lớn, dễ dàng dùng không được.

Xuất Linh Ngọc thu hồi, liền bắt đầu xem xét đan dược. Một phen kiểm kê, phát hiện Tụ Nguyên Đan lại có mười một bình, cùng năm trăm năm mươi lạp, tương đương Phù Tiền cũng có hơn năm nghìn mai, này cho hắn mà nói, lại là nhất bút cự khoản.

Hắn sắc mặt khẽ biến thành quái dị: Quý tu cũng dùng được Tụ Nguyên Đan?

Đề xuống nghỉ hoặc tiếp tục kiểm kê, lại có ngũ bình Tây Hồn Đan, một bình ước chừng chừng ba mươi lạp, có khác tam bình hắn nhận thức không ra, liền xuất Cửu Mệnh gọi hỏi: "Này là vật gì?"

Tô Phục trong tay đan dược hiện lên màu đỏ nhạt, có mùi, ước chừng nửa Long Nhãn lớn, mắt thường có thể thấy được tăng một huyết khí phủ phục, nghe hơi tinh lộp một tia hương ý.

Cửu Mệnh tiếp nhận, cẩn thận nhìn, lại tiến đến mũi nghe nghe, mới bằng lòng xác định nói: "Lão gia, còn đây là Long Huyết Đan, lại danh Ngưng Khiếu đan, chính là tu sĩ Ngưng Khiếu sở dụng."

"Long huyết?"

Tô Phục hơi hơi kinh ngạc, xuyên qua Tu Chân Giới tới nay, hắn lần đầu tiên nghe nghe thấy có long huyết luyện thành đan dược. Theo hắn biết, kia Long Tộc chiếm cứ Đông Hải, là một thực lực cùng Kiếm Trai không kém bao nhiêu đại tộc, này huyết mạch truyền thừa năng lực vô cùng cường đại, sao có người dám lấy này huyết luyện đan?

"Tốt giáo lão gia biết, kia long huyết chính là Địa Long tích máu, cũng không là đông Hải Long Tộc."

Cửu Mệnh giống như biết Tô Phục nghi hoặc, cười hắc hắc giải thích nói: "Kia Địa Long tích tuy có vận viễn cổ Long Tộc huyết thống, và lại thân thể kiên cường như bàn thạch, nhưng đó là này thân quá mức kiên cường làm cho không thể Hóa Hình, cũng bởi vậy, Địa Long tích không mấy trí tuệ đáng nói."

"Lại bởi vì tính vốn dâm, sinh sản năng lực cường đại, liền có người nuôi nhốt Địa Long tích, sau đó lấy này máu, và lại không cần giết chết, đúng giờ lấy máu cũng không tổn hại này mạng, này đây này Long Huyết Đan giá trị cũng không cao."

Tô Phục như có suy nghĩ gì địa gật đầu, lại hỏi: "Viên thuốc này có điều trợ Ngưng Khiếu, cụ thể như thế nào, người và lại tinh tế nói đến."

"Lão gia, viên thuốc này cụ thể như thế nào tiểu nhân không biết, bởi vậy đan đối với ta Yêu Tộc vô dụng, chỉ nghe nghe thấy viên thuốc này nhiều phục có tác dụng phụ."

Cửu Mệnh nghĩ nghĩ, lại bổ sung vận: "Trước kia có một cái nghe đồn, Thần Châu có một tông môn chuyên tu luyện thể, mua sắm đại lượng Long Huyết Đan, ban đầu hiệu quả quả mức cao, tông môn cao thấp đều tu vi tiến nhanh."

"Há lại dự liệu có Nhật, một trưởng lão ở trong phòng nghị sự đột nổ tan xác mà chết, liền ngay cả tinh thần cũng bụi bụi vậy. . ."

Cửu Mệnh nói xong giống như lòng còn sợ hãi giống như nuốt nước miếng. Chặc chặc thở dài: "Nói đến nhân tộc tu luyện chính là phiền toái, đáng về không giống như ta Yêu Tộc. . ."

Thấy Tô Phục sắc mặt không tốt, khó coi, lại cười - quyến rũ vận mở miệng: "Lão gia ngài cho là ngoại lệ, ngài chính là. . ."

"Nổ tan xác?"

Tô Phục căn bản không có nghe đến Cửu Mệnh câu nói kế tiếp, hắn sắc mặt có chút khó coi, đã cho luyện thể hữu hiệu, nghĩ chính mình đang tu vận Luyện Yêu Kinh, có lẽ cũng hữu hiệu, không muốn nghe thấy này tác dụng phụ, thật thật làm cho người ta sợ hãi, hắn là sinh sôi áp chế phục Long Huyết Đan xúc động, quyết định ngày sau làm nhiều tìm hiểu tiếp tục quyết định.

Thu thập xong nỗi lòng, xuất đan dược phân loại dùng cất kỹ, không khỏi âm thầm than thở: phát tài quả Đúng vậy cướp bóc nhanh nhất, nhưng này không - ly khai thực lực cường đại, nhưng tối nay tính sai, ta đây thật vất vả nhặt được mạng nhỏ liền công đạo.

Còn lại đó là Quỷ tu dùng là vật, cho dù không cần nhìn kỹ, cũng có lẽ như vậy mơ hồ truyền đến âm khí phát hiện, hắn suy tư một lát, từ trong túi trữ vật xuất ra bức họa kia trực, nhẹ nhàng triển khai, khẽ mỉm cười:

"Lưu Tô đạo hữu, lần này ta thu hoạch phong phú, không - ly khai đạo hữu dốc sức giúp đỡ, này đó vật liền lưu cho đạo hữu."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Bồ Thiên

Huyền diễn Thần Thuật bộ thứ nhất: kiếm trai phong vân chương thứ ba mươi ba: Bồ Thiên

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

"Lưu Tô đạo hữu, lần này ta thu hoạch phong phú, không - ly khai đạo hữu dốc sức giúp đỡ, này đó vật liền lưu cho đạo hữu."

Họa Quyền đột phát ra ánh huỳnh quang, Dạ Lưu Tô chậm rãi Hóa Hình mà ra, vẫn là kia phó khuynh thành chi tư, chính là mặt không chút thay đổi, nhìn không ra hi nộ, nàng Doanh Doanh (nhẹ nhàng) lễ nói: "Ta không dám đạo hữu danh xưng là, lão gia vẫn là chớ dễ nhắc lại, đến nỗi này đó vật, ta đã không dùng được, đa tạ lão gia ưu ái."

Tô Phục thấy nàng bộ dạng này tư thế, liền biết nàng trong lòng oán khí không có khả năng dễ dàng hóa giải. Hắn mục đích mượn có hóa giải này oán khí, mà là thử mà thôi, đã có như vậy biểu hiện, ngược lại khiến Tô Phục thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Nếu như thế, ta liền không hề miễn cưỡng, nhưng chúng ta chủ tớ một hồi, gọi tên họ người quá mức xa lạ, có phải thế không?"

Tô Phục trên mặt tươi cười làm cho người ta nhìn, liền cảm thấy nói không nên lời đáng giận, hơn nữa còn tại "Chủ tớ" hai chữ thượng tăng thêm âm thanh âm, khiến Dạ Lưu Tô trong lòng phẫn nộ, lại không biết như thế nào phản bác.

Mặc dù giận dữ, vẫn có một tia thanh minh nghĩ: "Lúc này linh phách ở trên tay hắn, nhưng lại không thể không nhịn xuống, tuyệt không có thể cùng hắn lấy có thu dọn ta, nhưng ngày sau. . ."

Nghĩ, nàng hơi hơi lộ ra miệng cười, lại có cả phòng sinh hương cảm, môi đỏ mọng hé mở: "Ta đã lão già người, lão già muốn gọi quá mức liền khiến quá mức, ta còn có thể phản kháng có thể nào."

Kìa miệng cười cực giống kiếp trước người nào đó xấu xa khuôn mặt tươi cười, thật dài lông mi hơi hơi run, lưỡng đạo dài nhỏ lông mi cong cũng nổi lên ôn nhu gọn sóng. Tô Phục mỉm cười nói ngại, chột thanh tỉnh, trên mặt nhất quán mỉm cười có chút cương, liền dần dần thu lại, lại có đó nói không rõ nói không rõ gì đó, giống như cực diện đáng buồn nổi lên gọn sóng.

"Tiểu Tô. . ."

Dù là Dạ Lưu Tô đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, này danh cũng mời nàng trên trán gân xanh nhảy lên, không khỏi nhin mi nói : "Lão già. . ."

"Cái này hay, cái này hay, hắc hắc hắc!"

Cửu Mệnh chẳng biết lúc nào gom lại đây, về mặt đắc ý nhìn Dạ Lưu Tô, cười ý xấu.

Dạ Lưu Tô hung hăng trừng hấn, dễ thương con người trôi nổi lạnh như băng sát khí, nhiệt độ trong phòng lại hạ xuống vài lần, Cửu Mệnh cả người một cái run run, vội trốn cho Tô Phục mặt sau.

Có một khác, nàng thật sự hối hận lúc trước không có đem Cửu Mệnh chính chết, chính là trong lúc nàng đem tầm mắt chuyển tới Tô Phục trên mặt thì sát khí rồi lại chậm rãi thối lui.

Tô Phục đã khôi phục diện mạo như trước, liền lên ánh sáng nhạt, có thể thấy được này mặt dị thường tuần tú, hai mắt uyên xa thâm trầm, liếc mắt một cái lại trông không đến đề, lưỡng đạo mày kiếm lộ ra khí khái anh hùng, hai má hơi hơi tái nhợt, hai mảnh môi mỏng mím môi, không biết suy nghĩ cái gì.

Thật lâu sau, Tô Phục phục hồi tinh thần lại, thấy Dạ Lưu Tô chăm chú nhìn chính mình xem, liền thân nhiên nói: "Vì sao như vậy xem ta?"

"Lão già suy nghĩ cái gì?"

Dạ Lưu Tô không khỏi hỏi như vậy nói, chính là hỏi ra khẩu liền hối hận, thấy Tô Phục trên mặt dần dần lạnh như băng, nàng cường tiếu: "Lão già, ta đi quá giới hạn."

"Không quá mức, đang nhớ lại một cái cổ nhân."

Ra ngoài nàng dự kiến, Tô Phục lại thân nhiên đáp.

Nghe lời ấy, nàng trong lòng khê nhúc nhích, truy vấn lên: "Lão già vị kia cổ nhân chính là Tiểu Tô?"

"Là (vâng,đúng) lại như thế nào?"

Tô Phục băng lạnh lùng nói: "Chớ có nghĩ nhiều lắm, cho ta lý do giết người."

Dạ Lưu Tô khác thường dễ thương cười, thân hình chậm rãi tán đi, chỉ chừa một câu: "Lão già, ta sau khi liền khiến chỉ Tiểu Tô, chỉ thuộc về của người. . Tiểu Tô. . ."

Tranh cuộn tự động khép lại, trong phòng lặng im xuống dưới. Cửu Mệnh nhu thuận hóa thành Hắc Miêu hình thái, không nói được lời nào.

Tô Phục tựa như một pho tượng, một tia rất nhỏ động tác cũng không, chỉ bình tĩnh nhìn tranh cuộn, ước chừng qua hai khác, đem tranh cuộn thu hồi, chỉ vào trước người thân nhiên phân phó: "Này đó vật người thu lên, ngày sau hoặc chỗ hữu dụng."

Cửu Mệnh không dám lãnh đạm, đem chi thu vào trữ vật đại nội, hấn trong lòng liền có nghi hoặc, vì sao Tô Phục luôn luôn chưa từng đề cho hấn nộp lên trên túi trữ vật, không từ mà biệt, độ vận thuyền liền giá trị một vạn phú tiền, rồi lại không dám hỏi, sợ Tô Phục chỉ là một khi quên.

"Ta muốn nhập định, thay ta nhìn."

Tô Phục nói xong mặc kệ Cửu Mệnh, thẳng đem tâm thần chìm vào Thức Hải.

Thức Hải như cũ không thay đổi, đưa tay nắm chặt, còn có hồn phiên xuất hiện, lại đảo qua, Tà Linh chủ tướng cầm lên Cầu Ma Hồ Khiêu sắp xuất hiện.

Kìa Cầu Ma Hồ đang mơ hồ, tầm mắt Nhất Thanh, chột thấy Tô Phục nắm hồn phiên mà đứng, trên mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, không khỏi tức giận nằng: "Chết tiết tiểu bối, không nên gọi ta là Cầu Ma Hồ được tự do, có cơ hội nhất định phải tàn sát nhà người mấy vạn lần, khiến người có biết quá mức khiến đau muốn chết."

"Tự do? Không bằng trước quan tâm tánh mạng thôi!"

Tô Phục cười lạnh, chuyển hướng Huyết Hải lạnh lùng nói: "Lão Ma, người đồ vật đến đây, còn làm bộ ngó lơ?"

Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy Huyết Hải bốc lên, dần dần hóa thành hình người, Ma Linh lâm ngập trạng, không kiên nhẫn nói : "Liền lần này mặt hàng cũng

dám đem ra hù làm . . Ân? Vân vân, đúng là Vô Tương Thiên Ma Đạo?"

Mà lúc này Cầu Ma Hồ mới đánh giá quanh mình, trong biển máu kia hình người gọi hắn đánh cái giết mình, kia hơi thờ gọi hắn không mấy lòng phản kháng, nháy mắt liền hiểu rõ, đồng nguyên hơi thở, tức là nói, cùng là tu Vô Tương Thiên Ma Đạo, chỉ là đối phương tu vi cao hơn hắn vô số cảnh giới.

Hắn có một loại chạy trốn xúc động, lại bị Tà Linh gắt gao cầm, không khỏi oán hận nói: "Tiểu bối, ngươi đến tốt cùng là ai."

Lấy Cầu Ma Hồ trình tự, còn không biết Ma Linh lại lịch, chính là bản năng cảm thấy khủng bố.

Tô Phục mặc kệ biết, thấy Ma Linh cho đến cướp người, cười lạnh nói xong: "Lão Ma, chúng ta giao dịch không phải đầu một lần, ta đồ vật đây?"

Ma Linh nghe vậy không khỏi hơi hơi hí hửng, Tô Phục hôm nay như thế cường ngạnh, lộ ra cổ quái. Mặc hắn tâm tư tiếp tục như thế nào chuyển biến, cũng không biết Tô Phục hôm nay chính là bị gây xích mích nổi lòng mà thôi, chỉ làm trò cổ quái, liền tiểu tâm cẩn thận.

Mặt ngoài xem, lời nói gian lộ ra đối Tô Phục nồng đậm khinh thường, kì thực đối Tô Phục, sớm lĩnh giáo này chỗ lợi hại, sao có thể nhỏ xem?

Không từ mà biệt, này hai mươi năm sinh tử gãy dựa, ngoại nhân thấy không đến, hắn làm người khỏi xướng há có thể không biết trong đó hung hiểm.

"Kiệt kiệt, vậy ngươi đón hảo."

Suy nghĩ vừa chuyển mà qua, trên mặt không chút nào không hiện, chém ra một đạo huyết quang.

Tô Phục không, đem huyết quang bắt vừa vặn, một tia tin tức liền chảy vào trái tim, hắn hơi hơi kinh ngạc, lần này Ma Linh thật sự là lỗ vốn.

《Bổ Thiên》đó là Ma Linh cùng Tô Phục pháp quyết, loại Pháp Quyết chính là Sở Kiếp lúc trước Nhất Đại Môn Phiệt sở hữu, hiện đã hồi phi yên diệt, này diệt môn nguyên nhân cũng có 《Bổ Thiên》một phần.

Pháp quyết cùng phân thất cấp độ, tu đến tầng thứ ba thì là được tùy ý sửa chữa sinh linh trí nhớ, và lại không có nào sửa chữa dấu vết, này quý dị chỗ không dưới luyện hồn phiến, bị gọi "Cầm Thuật".

Tu đến tầng cao nhất, càng là có thể sức một mình, đúc lại sinh linh, chết đi người cũng có thể sống lại, cùng thiên đạo vận chuyển trái ngược.

Những tin tức này, chính là từng tu luyện người lưu lại, cụ thể như thế nào còn có cần nghiên cứu thêm chứng minh, liền Tô Phục cảm giác mà nói, chết mà sống lại cơ hồ là không có khả năng chuyển tình.

Này giới sinh linh giai có chứa thiên đạo dấu vết, muốn lấy sức một mình đối kháng thiên đạo, bất quá người ngốc nói mê thôi.

Bất quá này tầng thứ ba, có thể tùy ý sửa chữa sinh linh trí nhớ, này điểm mới là Tô Phục cần đến, này đây hắn cấp Tà Linh chủ tướng ra lệnh.

Chỉ thấy Cầu Ma Hồ cả người bị sảy tới Ma Linh chỗ, chủ tướng vẫn liếm liếm xấu xí miệng rộng, giống như làm không thể làm thịt đối phương cảm thấy đáng tiếc, hắn con ngươi vốn là lóe hồng quang, liền dữ phát đựng.

Ma Linh tiếp được Cầu Ma Hồ, Tà Linh biểu hiện lại không tránh được ánh mắt hắn, cười lạnh thầm nghĩ lên: "Lại có một phần thứ, người này đem liền muốn cắn lại thôi, nhìn ngươi đến lúc đó như thế nào thu thập, kiệt kiệt. . ."

Tô Phục không biết Ma Linh ý tưởng, thu Tà Linh, không coi ai ra gì giống như ngồi chồm hổm bên trên thuyền nhỏ.

Ma Linh thấy thế liền đem lực chú ý phóng tới Cầu Ma Hồ trên người, Huyết Hải trào ra một tia, chỉ nhẹ nhàng trói lên Cầu Ma Hồ, liền gọi hắn tiếp tục không có lực phản kháng, chỉ có thể về mặt lấy lòng nhìn Ma Linh, hô: "Tiền. . . Tiền bối. . ."

"Kiệt kiệt, đừng kêu lão tử tiền bối, lão tử chính là ngươi tổ tông. . ."

Ma Linh thao tác lên Huyết Hải đem Cầu Ma Hồ tiến đến phụ cận, chia Huyết Thủ tinh tế vuốt ve cảm thụ, cười quái dị không dứt.

Cầu Ma Hồ vóc người vốn là cao dài, lúc này lui thành tôm khô trạng, cũng cái Đại Hà thước, chỉ thấy hắn nỗ lực muốn làm cúi đầu khom lưng trạng, thuận cột hướng lên trên đi, ai tổ lên: "Tổ tông ông nội, ngài muốn thay ta làm chủ a, kia tiểu bối khinh người quá đáng. . ."

"Kiệt kiệt, sẽ làm cho ngươi chủ, trước bồi ma ông nội vui vui lên, kiệt kiệt khặc. . ."

Ma Linh tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy Huyết Hải bốc lên, vài lần bắt đầu khởi động, liền đem hai người cắn nuốt không thấy, Huyết Hải lại khôi phục lại bình tĩnh.

Tô Phục chậm rãi tròn mắt, cười lạnh: "Roi xuống trong tay hắn, còn muốn lấy lòng, liêu lĩnh."

Nói xong tiếp tục không chú ý, đem suy nghĩ chuyển tới mới được pháp quyết thượng, kỳ danh liền đã lộ ra điên cuồng, tu chi chỉ có hậu hoạn, và lại theo giữ lời chú ý, không có tam năm mươi năm sợ là tu không đến ba tầng, đành phải lãng phí một tờ "Bảo Điện".

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Lưỡng nan

Huyền Diễn Thần Thuật bộ thứ nhất: kiếm trai phong vân chương thứ ba mươi bốn: lưỡng nan

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Nói xong tiếp tục không chú ý, đem suy nghĩ chuyển tới mới được pháp quyết thượng, kỳ danh liền đã lộ ra điên cuồng, tu chi chỉ có hậu hoạn, và lại theo giữ lời chú ý, không có tam năm mười năm sợ là tu không đến ba tầng, đành phải lãng phí một tờ "Bảo Điển".

Suy nghĩ đến tận đây, liền có động tác, kia di động bên trên thuyền nhỏ trống không "Thái Huyền Vô Lượng Bảo Điển" chậm rãi lắng xuống.

Tô Phục tiếp được, có chút xuất thần nhìn như vậy mấy chữ to. Hắn sẽ buông tha lập tức rời đi Nam Lăng Quận này nhất nguyên nhân, này nguyên nhân liền là bởi vì nó.

Chuẩn xác cách nói chính là này ẩn chứa chi thần thông, hoặc đã không thuộc Thần Thông, này dùng được chính là "Thôi Diễn", Bảo Điển mỗi một trang kỳ thật đều là chỗ trống, chỉ cần sao nhập (vào) pháp quyết, Bảo Điển sẽ gặp tự động Thôi Diễn, đem hoàn thiện lên cảnh giới cao nhất.

Lúc trước phương nhập Khí Cảm Cảnh, lần đầu tiên đem tâm thần chìm vào Thức Hải, liền thấy Bảo Điển, lại mơ hồ đề nặng Ma Linh, hắn khẩn cấp mở ra Bảo Điển trang sách, muốn xem xét có hay không giải quyết Ma Linh phương pháp, cũng chỉ có trống rỗng.

Mà muốn trở mình đệ nhị trang đã là khó có thể làm kẻ, sau lại dần dần mò mẫm, chỉ biết như vậy dụng có tự nhiên Thần Thông, gọi là, tên là 《Huyền Diễn Thần Thuật》

Khi đó hắn đứng đoạt được từ trên thân của một tà tu được đến một khối trúc châm, như vậy khắc ấn 《Tứ Vi Huyền Thuật》. Trải qua hỏi thăm, mới biết này thuật vốn là phỏng đoán lãnh dữ họa phúc, tiền đồ vận trình, lại có thăm dò cơ duyên chi hiệu.

Bởi vì 《Tứ Vi Huyền Thuật》 vốn là Huyền Môn công nhận khó nhất thuật, này lại không thuộc Pháp cùng Thần Thông cấp bậc, nhập môn giản dị, muốn tinh thông lại rất khó, cổ truyền lưu phổ biến, cùng 《Thái Thượng Cảm Ứng Thiên》 tương tự, giá trị không thể đo lường.

Tô Phục liền đem chi khắc ấn đến "Bảo Điển tờ thứ nhất" thượng, có lẽ bởi vì vốn là "Thuật" trình tự, chỉ trong chốc lát công phu liền Thôi Diễn hoàn thành, kết quả lại gọi hắn vừa mừng vừa sợ.

Nguyên lai Bảo Điển có sử dụng hạn chế, mỗi một trang thượng chỉ cho phép khắc ấn một loại pháp thuật hoặc Thần Thông, mỗi ba mươi sáu canh giờ mới có thể vận dụng một lần, mặc dù nói đến đó là cảnh giới cao nhất, nhưng này thuật thân mình có sử dụng điều kiện, chỉ bằng người sử dụng chính mình trả giá.

Như 《Tứ Vi Huyền Thuật》 cảnh giới cao nhất sử dụng điều kiện, đó là trả giá năm trăm năm tuổi thọ.

Tô Phục sinh ra liền bị Ma Linh nhiễm hóa, ý vào tinh thần cô đọng cùng với nó tranh đấu, thân thể lại vốn sinh ra đã kém cỏi, mặc dù Hậu Thiên không ngừng bù lại, vẫn là như muối bỏ biển, cho đến gặp được Diệp Tuyên Ki, tu luyện Yêu Kinh sau, cuối cùng đem Ma Linh thủ đoạn hóa giải.

Chỉ là trước kia trả giá há lại bình thường, không cần suy tính cũng biết thọ nguyên nhiều nhất chỉ phải lúc trước một nửa, chớ nói năm trăm, đó là năm mươi cũng khó khăn. Mà ở Vạn Sơn Huyền hiểu rõ Trần Hữu Vi sau, hắn lại không dám tiêu hao thọ nguyên.

Nhưng cảnh giới cao nhất không dám nói đến, liền dùng ngũ năm thọ nguyên đổi lấy tự thân cơ duyên.

Theo như hắn đoán tính, cơ duyên mặc dù cùng với hung hiểm, đã có sinh cơ nên, đo lường tính toán kết quả mơ hồ chỉ hướng huyện lân cận Vân Nhai. Hiện giờ xem ra, đang ứng này cơ duyên nói đến, và lại cũng không phát hiện Trần Hữu Vi tung tích, nghĩ đến muốn tiêu diệt khẩu sớm liền xuống tay thôi.

Mở ra Bảo Điển, này sườn trang liền lục lên 《Tứ Vi Huyền Thuật》 căn bản trải qua nghĩa, mà đang trang đó là Thôi Diễn kết quả, như vậy cũng có lưu Tô Phục phía trước suy tính kết quả.

Chỉ thấy một đám huyền ảo văn tự hơi hơi rung động, từng chữ câu giai có chứa đường rộng rãi dấu vết, chính là không thể xem lâu, thời gian quá dài sẽ làm tinh thần bị hao tổn.

Mà ở dưới của hắn lại có phân lan loại mắt, có lãnh dữ, họa phúc, tiền đồ, vận trình, cơ duyên; trong đó cơ duyên hạng nhất, cũng biểu hiện "Chưa hết"

trạng thái, tức là nói, Vân Nhai huyện ứng còn có cang đại thu hoạch.

Lần này Tô Phục có chút khó khăn, theo như hấn ý tưởng, chính mình đã hết ứng hết trách nhiệm, xem như gián tiếp dẫn đường Ngọc Thanh Tông người, lúc này không bút ra thì đợi đến bao giờ? Gặp cơ duyên mà không nắm bắt lấy, lần sau muốn gặp lại thì không dễ chút nào, thật là không dễ lựa chọn?

Tô Phục nhất thời lâm vào lưỡng nan, suy nghĩ không chừng, nhất thời bán hội khó có thể lựa chọn, liền đề xuống suy nghĩ, bắt tay vào làm một kiện khác sự.

Tâm tình của hấn hơi hơi kích động, nhẹ nhàng thiêu động Bảo Điện tờ thứ nhất, chậm rãi lật qua, thấy quả như chính mình đoán, theo tu vi tiến cảnh, Bảo Điện cũng sẽ tùy theo mở ra càng nhiều chỗ trống trang, không biết đem luyện Yêu Kinh sao nhập (vào) như vậy lại có gì hiệu quả?

Cần nửa khắc, hiện nay cần gấp nhất vẫn là Cửu Mệnh trí nhớ, nhưng bị người biết được đã biết dạng nhiều bí mật, tuyệt không có kết cục tốt, này đây tiêu trừ Cửu Mệnh trí nhớ đó là việc khẩn cấp trước mắt.

Suy nghĩ đến tận đây, cuối cùng đi vắng do dự, liền đem 《Bổ Thiên》 căn bản trải qua nghĩa một tia đạo nhập Bảo Điện, chỉ thấy này đệ nhị trang bên cạnh thượng, một đám huyền ảo văn tự chậm rãi hiện lên, hình dạng chữ không lớn, đậu tương lớn nhỏ, và lại này đây Tô Phục cảm giác thân nhất cắt tự thể, kiếp trước sở dụng chi, chữ giản thể.

Tin tưởng Bảo Điện cho dù toát ra đi, cũng không biết như vậy đến tột cùng vì sao danh ý gì.

Một lát công phu, sao nhập (vào) liền đã hoàn thành, chính là đang trang như cũ trống rỗng, Tô Phục trong lòng biết còn tại Thôi Điện bên trong, liền khép lại Bảo Điện, đóng mắt điều tức.

...

Kỷ Tùy Phong hai người phụng mệnh trông coi cửa thành, lại vừa mới cùng Tô Phục sai mở, được phép Kỷ Tu Trúc cố ý lâm vào, hai người luôn luôn không biết Tô Phục xảy ra chuyện gì.

Mà hôm nay cũng ước định đúng đầu thời gian, thấy canh giờ đã giờ mao, lại chậm chạp không thấy Kỷ Tu Trúc thân ảnh, chỉ đành chịu phân công nhau hành động, Vân Khê lưu thủ, Kỷ Tùy Phong trở về kia rừng cây nhỏ cùng Tô Phục Trúc Nhi tụ lại.

Bên này đề xuống không đề cập tới, sáng nay Tấn Thành lại như nổ oa giống như, một tin tức lan nhanh, bên trong thành phú hộ Hà phủ đột nhiên bị tiên nhân họa, này gia chủ mất tích, chủ mẫu tử vong.

Thăng đến sáng nay, nha môn mới dám phái người tiến vào xem xét, một phen lục soát kiểm, lại chỉ tìm được Hà Hương này vẫn hôn mê bất tỉnh Tiểu cô nương, dư người hoặc là trốn chết, hoặc là đương trường chết ở Hà phủ lý.

Tiểu cô nương khi tỉnh lại, cơ hồ hỏi gì cũng không biết, tri huyện đi vắng, Huyện thừa lại không đại quản sự, này phá án nặng kém liền rơi xuống trên người Bộ Đầu, vốn áp lực liền lớn, Tiểu cô nương hỏi gì cũng không biết cang làm cho hấn nổi lên ngọn lửa vô danh, thiếu chút nữa phải Tiểu cô nương chỉ làm đồng phạm

Cũng may Mê Hương đúng lúc đã tìm đến, cùng quản gia đang làm chứng, mới đưa Tiểu cô nương mang về Hà phủ.

Chính là một mảnh kia đông hỗn độn, còn có phu nhân dĩ nhiên lạnh như băng thân hình, giai khiến mấy người khó có thể thừa nhận, Mê Hương lại cang đương trường đã hôn mê.

Tôn quản gia miễn cưỡng trấn định, theo sau lại có hạ nhân Vũ Sư lục tục trở về, lại chỉ không chiếm được một nửa, mà ở biết được Hà Đại Vượng mất tích, phu nhân tử vong tin tức này thì lại có một nửa lạng yên chạy lấy người.

Dư người hoặc là lòng dạ khó lường, hoặc là thiết tình muốn đợi lên Hà Đại Vượng trở về chủ trì đại cục.

...

Kỷ Tùy Phong ở trên đường bắt mấy người theo dõi, một phen hỏi han, không có bất kỳ kết quả.

Hấn đi vào hai ngày trước ước định rừng cây nhỏ, có lẽ đến sớm, trong rừng vô quá mức động tĩnh, chỉ có giọt sương từ trên cây hạ xuống âm thanh âm, thổ địa một mảnh lấy lòi, Kỷ Tùy Phong bước chậm kỳ nội, chợt mở miệng quát lạnh:

"Đi ra!"

Một đạo hắc ảnh liền từ trên cây khiêu đem xuống dưới, chậm rãi hóa thành hình người, có chút hạn chế hành lễ, ở trước mặt người này hấn không dám chút nào can rờ, một ít thủ ngữ lòi từ hình hấn cũng không có sức phản kháng, chỉ nghe hấn cung kính đáp:

"Hảo giáo Kỷ tiên trưởng biết, lão gia nhà ta lúc này bị thương, đang điều dưỡng, liền khiến tiểu nhân tới báo tin."

Đúng là Cửu Mệnh, phụng Tô Phục chỉ mệnh tiến đến triệu đến.

"Nga? Gì tít?"

Kỷ Tuy Phong nghi hoặc, Tô Phục vì sao không cần triệu đến phi kiếm.

"Đêm qua động tĩnh có thể hỏi Kỷ sư huynh trưởng bối, khác Trúc Nhi đã về nhà, không cần lo lắng. Từ nay về sau như thế nào hành động, Kỷ sư huynh có thể nghe theo trưởng bối phân phó, bên trong thành hung hiểm, chớ thiện động."

"Kỷ tiên trưởng, lão gia liền nói như thế, còn phân phó ta còn nguyên chuyển, tiểu nhân nhiệm vụ hoàn thành, liền cáo lui vậy."

Kỷ Tuy Phong nghe vậy vội trở nói: "đợi một chút, người nói Tô huynh bị thương, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Đêm qua Kỷ Tuy Phong hai người cùng sự phát có một khoảng cách, lấy bọn hần tu vì chỉ có lên mơ hồ cảm ứng, này đây không biết.

Cửu Mệnh khó xử nói: "Kỷ tiên trưởng, tiểu nhân chính là chân chạy, lão gia không có phân phó, tiểu nhân không dám tự tiện mở miệng, thỉnh Kỷ tiên trưởng chớ để khó xử tiểu nhân."

Kỷ Tuy Phong khinh thường cười lạnh, thủ từ túi trữ vật nhẹ nhàng lau qua, liền có mấy mai Bạch Ngọc nơi tay, giải tán ra thuần hậu linh khí, rất mê người.

"Đem chúng ta sau khi tách ra phát sinh việc báo cho ta, này mấy khối Bạch Ngọc liền là của ngươi, như thế nào?"

Cửu Mệnh nhăn tình sáng lên, cười hắc hắc: "Kỷ tiên trưởng, xem ngài này khách khí dạng, ngài phải biết rằng quá mức, xin hãy hỏi, tiểu nhân tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tấn."

Kỷ Tuy Phong trong lòng đối này có chút chán ghét, thầm nghĩ: "Này yếu dễ dàng như thế liền đem chủ tình báo bán, ngày sau khó bảo toàn sẽ không vì thật lớn ích lợi mà ra bán Tô huynh bản thân và gia đình tánh mạng, không bằng như vậy thu dọn hần? Cho dù Tô huynh trách ta lại có làm sao."

Mặc dù nghĩ tới dạng này, trên mặt không chút nào không hiện, chỉ thần nhiên hỏi: "Nói cho ta biết trước Tô huynh vì sao bị thương, nặng nhẹ như thế nào."

Cửu Mệnh không biết Kỷ Tuy Phong đã nổi lên sát tâm, liền... lướt qua Trúc Nhi rồi đi không nói chuyện, mặt khác một mực bám báo, liền liền bị Kỷ Tu Trúc theo dõi việc cũng không có nào giấu diếm.

Một phen từ đầu chí cuối tự thuật, Kỷ Tuy Phong sau khi nghe xong, tựa tiểu phi tiểu nói: "Tô huynh là để phân phó ngươi cần đem việc này nhất nhất nói cùng ta biết thôi... Trừ ra Kỷ Tu Trúc một ít đoạn, có phải thế không?"

Nói xong lại quan sát Cửu Mệnh phản ứng, thấy hần có chút ngượng ngùng, đột không nể mặt, lãnh đạm nói: "Ngươi thật to gan, lưng kỳ chủ mưu tư lợi, ngươi cũng biết ta một tay là được đem ngươi bóp chết."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Chấn động

Huyền Diễn Thần Thuật bộ thứ nhất: Kiếm Trai phong vân chương thứ ba mươi lăm: chấn động

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Nói xong lại quan sát Cửu Mệnh phản ứng, thấy hần có chút ngượng ngùng, trong lòng biết định như chính mình nói, liền đột không nể mặt, lãnh đạm nói: "Ngươi thật to gan, dám mưu cầu tư lợi sau lưng chủ nhân, ngươi cũng biết ta một tay là được đem ngươi bóp chết."

Cửu Mệnh nào biết Kỷ Tuy Phong trở mặt so với lật sách mau, nhất thời mặt như màu đất, vội vàng xua tay giải thích: "Kỷ tiên trưởng người giận, Kỷ tiên trưởng người giận, tiểu nhân nhất thời lòng tham bệnh phát tác, xin hãy tiên trưởng tha tiểu nhân..."

"Hừ! Tô huynh việc, ta vốn không nên làm nhiều can thiệp, chính là ngươi hành vi thực theo ta thấy bất quá mắt, tiếp tục có lần sau định tha cho ngươi không được."

Kỷ Tuy Phong nói xong lại vung tay, đem Bạch Ngọc giao cho Cửu Mệnh. Mặc dù là Cửu Mệnh nhỏ như vậy yêu, hần cũng không muốn nuốt lời.

"Người và lại trở về tổ cáo giao cho Tô huynh, tại hạ sẽ theo Tô huynh lời nói làm việc, gọi hấn thoải mái, buông lỏng tinh thần đó là. Mặt khác Thiên Đàn Giáo làm việc xưa nay quý dị, gọi hấn làm việc cũng phải cẩn thận, gặp chuyện có thể triệu đến ta, khoảng cách đuổi tới, nhớ lấy nhớ lấy."

Thấy Cửu Mệnh yêu thích không buông tay đang cầm Bạch Ngọc, hấn có chút nhũn mảy: "Ta nói người có thể nhớ kỹ?"

Cửu Mệnh mới vừa rồi hoàn hồn, vội cung kính hành lễ: "Nhớ kỹ, tiểu nhân định nhất nhất chuyển cáo lão gia."

Kỷ Tùy Phong âm thầm lắc đầu: này yêu thật sự là không có thuốc nào cứu được, đối Tô huynh mà nói liền là một thanh kiếm 2 lưỡi, xem hấn như thế nào sử dụng.

"Người đi đi, cẩn thận một ít, đừng quấy nhiễu phạm nhân."

"Là (vâng, đúng), kia tiểu nhân cáo lui." Cửu Mệnh kỳ thật luôn luôn căng cứng thần kinh, chỉ cần có gì gió thổi cỏ lay, tùy thời chuẩn bị chạy trốn chết. Lúc này nghe vậy, liền hơi hơi xà hơi, thân hình hóa thành Hắc Miêu hình thái, thấy Kỷ Tùy Phong vẫn đứng bất động, không khỏi âm thầm thề, không bao giờ ... nữa cùng người này giao tiếp.

...

Tấn Thành, Lục Minh Trang.

Nơi đây vốn là Thiên Đàn Giáo bí mật cứ điểm, cũng đang bố tạo "Tiêu Ngục Thiên Phương Lưu Minh Đàn" trọng địa, Lãnh Vũ Sinh đêm qua thâm nhập không ngủ, liền là vì gia tăng đêm nơi đây bố trí thoải đáng.

Lục Minh Trang chỗ thành bắc, giao cho Hà phủ chỗ phương hướng đứng tương phản, cách đó không xa đó là cửa thành, cũng Vân Khê giao cho Kỷ Tùy Phong trông coi nơi.

Không thể không nói Kỷ Tu Trúc cảm ứng mẫn tuệ, nhưng "Lưu Minh Đàn" chưa mở ra trước, hấn cũng cảm thụ không đến quá mức động tĩnh, chỉ có thể mơ hồ cảm thấy nơi này có vấn đề, rồi lại không biết vấn đề ra ở nơi nào.

Cũng Lãnh Vũ Sinh làm việc cẩn thận, nếu không sớm liền bị bắt dấu vết.

Lãnh Vũ Sinh từ tầng hầm đi ra, chỉ thấy Đồ Độc ngưng lập chậm đợi, liền nghi ngờ nói: "Đồ huynh dùng cái gì lúc này?"

Tầng hầm thốt ra đúng là chủ nằm, mà vào khẩu rồi lại ở nơi khác. Chỉ thấy phòng trong trang sức ngăn gọn hiểu rõ, nhìn qua có thể biết ngay bất quá che dấu tai mắt người thôi.

Đồ Độc thâm tâm nội mang theo oán độc, nguyên rủa, trên mặt vẫn là lạnh như băng lãnh: "Hà Đại Vượng mất tích."

Hấn bị bắt gia nhập Thiên Đàn Giáo hành động chỉ có hơn tháng, còn không biết Hà Đại Vượng đó là Cầu Ma Hồ.

"Ân?"

Lãnh Vũ Sinh hai mắt nổ bắn ra tinh quang, chăm chú nhìn Đồ Độc, một chữ một chữ nói: "Người nói quá mức?"

Đồ Độc mặt không chút thay đổi, xoay người muốn đi, cũng không mua hấn trưởng.

"Đồ huynh khoan đã, tại hạ thất thố."

Lãnh Vũ Sinh nhanh chóng bình tĩnh, vội nói giữ lại, việc khẩn cấp trước mắt chính là đem sự tình biết rõ ràng, mà không phải tự dung phát hỏa, phải biết lúc này đi vắng trong giáo, Đồ Độc mượn cơ tích dầu thấp đèn, mặc dù cầm giữ hấn mạch máu để cho hấn không thể không nghe lệnh, cùng bình thường cấp dưới lại cần khác nhau đối đãi.

Đồ Độc nghe vậy cước bộ vì bỗng nhiên, nhưng không có quay đầu, chính là Lãnh Vũ Sinh nói xong: "Ta xem qua, việc này giao cho Ngọc Thanh Tông có quan hệ."

Nói xong cũng không dừng lại, Lãnh Vũ Sinh sắc mặt vì dữ tợn, nghiêng răng nghiêng lợi: "Ngọc Thanh Tông. . ."

Nhìn Đồ Độc đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài, vừa nổi giận mang theo suy nghĩ: "Chết tiết Đồ Độc, sau xem ta như thế nào thu thập người. Lão Cầu ngày thường như thế tiếc mạng, ứng sẽ không dễ dàng từ vong, hoặc né? Lúc này chỉ bằng tìm kia hai vị thượng nghị thượng nghị, Ngọc Thanh Tông từng bước ép sát, xem ra kế hoạch không thể không trước tiên."

Suy nghĩ trước, liền lớn tiếng nói: "Người đâu. . ."

Liền có Hắc y nhân đi vào, nửa quỳ lên ôm quyền hành lễ: "Tham kiến Hộ Pháp."

Lãnh Vũ Sinh thấy đã nói: "Nhanh đi đem nhị vị khách quý mời đến, nói ta có việc thương lượng, đi thôi."

Thấy Hắc y nhân lui ra ngoài, Lãnh Vũ Sinh trong mắt lóe hàn mang, tự nói lên: "Ngọc Thanh Tông, tổng có cơ hội đem người nhỏ tận gốc."

...

Cùng lúc đó, Linh Lung khách điểm trong đó một gian không đối ngoại mở ra trong phòng.

Trong phòng giữa phóng một tờ giấy Ngọc Thạch đại án, trên bàn bày đầy các loại ống đựng bút, lỗi thật dày trúc châm giao cho tờ giấy, trên bàn bố trí đại đình, từ bên trong bay ra làn hương thơm ngát, hít ngửi vào làm tinh thần phấn chấn, vốn là thượng phẩm Ngưng Thần Hương.

Bên kia có một cái đầu đại nguyên chỗ trú bình hoa, cắm tràn đầy nhất túi Lăng Hoa, Lăng Hoa một năm mở nhất mùa, này sắc thiên trắng vàng nhạt, đang thịnh được xinh đẹp. Tây tường giữa lộ về một bộ 《Yên Vũ Đồ》, như vậy phong vận phi phàm, thông qua bút pháp có thể thấy được tác giả là người có tâm tư tinh tế, còn là xuất phát từ tay của bậc nữ tử.

Giường là treo lên xanh lá mạ song thù hoa hủy thảo trùng màn lụa cất bước giường, phòng ở giữa hạ xuống nhất treo ánh nến, có tơ tằm bao phủ, tản ra minh quang, đem trong phòng chiếu lên rõ ràng rành mạch.

Án trước ngồi một người, đúng là Linh Lung khách điểm chương quỳ, hần về mặt chuyên chú, bay nhanh mà thư. Dưới bàn Hỏa Kế hơi hơi khom người đứng, miệng môi khẽ không ngờ như thế: "Chương quỳ, kia Ngọc Thanh Tông ra tay quả không giống bình thường, còn có kia tán tu lại thực còn sống, không biết được rất tốt..."

Hần ánh mắt lóe ra không chừng, hình như có khác tâm tư.

Chương quỳ đem một mảnh dài hẹp tinh báo phân biệt lục cho tờ giấy giao cho trúc châm thượng, về mặt hơi có mỗi một. Hỏa Kế thấy chỉ đột có chút hồ thẹn, chương quỳ đối với chính mình như thế nào hần tâm lý nắm chắc, chính là hần luôn luôn muốn khác xông vào một phen cục diện, thì đối với chương quỳ như vậy quân thức thực không kiên nhẫn.

"Kia tán tu trở về sau, liền tra xét không ra hần trong phòng động tĩnh, được phép được quá mức quý trọng vật."

Thấy lão chương quỳ vẫn là không nói tiếng nào, hần liền tiếp theo suy đoán nói.

"Từ Du, ta Vu Gia cao thấp cùng có bao nhiêu người khẩu?"

Chương quỳ rốt cục ra tiếng, lại cũng không ngừng đầu lên, chính là thân nhiên hỏi.

Bị gọi Từ Du Hỏa Kế nghe vậy vì giật mình, cảm thấy tan vỡ, một lát sau đáp lên: "Tính cả bảy chi thứ, luôn luôn sáu trăm chín mươi người chính, tính cả họ khác dựa vào người, có một ngàn năm trăm ba mươi sáu người."

"Vậy người đoán, một cái giống Ngọc Thanh Tông hoặc Kiếm Trai lớn như vậy môn phiệt, diệt nhà của chúng ta cần bao lâu thời gian?"

Chương quỳ không thể ngoài ý muốn, tiếp tục hỏi: "Không cần cử tông lực, chỉ cần phái ra một cao thủ, nhà của ta có mấy người có thể kháng cự?"

Vu Từ Du không khỏi lãnh mồ hôi nhỏ giọt, không biết chương quỳ trong hồ lô bán cái gì thuốc, cũng không dám trả lời.

"Nhưng người có cơ hội tu thành Trường Sinh cảnh, nhà của ta có thể sẽ dễ dàng thái độ làm người tiêu diệt? Chỉ cần người tu thành Trường Sinh cảnh, ta Vu Gia mới có thể muôn đời hưng thịnh, lão phu đối với người ôm lấy mong đợi, lão phu đem người điều tới đây, liền là vì gọi người hiểu được, lực lượng bản chất."

Lặng im một lát, chương quỳ mới mở miệng, chỉ là có chút chi tiết rèn sắt không thành thép.

"Nhưng người vẫn không rõ lão phu cho người theo tầng dưới chút làm lên dụng ý, vậy người liền quay về tổng bộ đi thôi, nơi đó có thứ mà người cần gì đó, chỉ là lúc sau cất đường lấy Vu họ tự cho mình là, mất ta đây Trương lão mặt."

Vu Từ Du cắn răng nói: "Ta nhất định sẽ không cô phụ kỳ vọng của ngài."

Chương quỳ một mỗi nắm bắt ấn đường, phát phát tay ý bảo Vu Từ Du đi ra ngoài.

Vu Từ Du có chút hiểu ra, lại có đó không cam lòng, mang theo phức tạp nỗi lòng lui xuống, xuất môn trước lại quay đầu liếc mắt một cái lão chương quỳ, thấy này trên mặt đã có nếp nhăn, hai tán hơi hơi hoa râm, hai tròng mắt không có ngấm nhìn, giống như lại nhớ lại chuyện cũ, hần nhẹ nhàng tưởng môn mang cho, lòng dạ giả dối đi vài bước, rồi lại dừng lại nghiêng tai lắng nghe.

Chương quỳ lại không phát hiện, hần bắt đắc dĩ thờ dài, đem bút chịu đựng cho trên bàn, đứng dậy dạo bước tới kia tấm Yên Vũ Đồ, tự nhủ: "A Nhan, nhao lên một cái qua mười sáu năm, Từ Du cũng đã lớn như vậy, hần là hải tử của người, lão phu vốn định để cho hần vô ưu vô lự qua hoàn cả đời này, lại phát hiện hần lại có thượng phẩm căn cốt..."

"Làm gia tộc lo lắng, lão phu không thể không..."

"A Nhan, lão phu chắc chắn tra ra năm đó hại người người, đưa hần thiên đao vạn quả..."

Giống như nhớ lại khó chịu nỗi chuyện cũ, hấn hai trông mắt lộ ra khắc cốt cừu hận, hai tay nắm chặt quá chặt chẽ.

Vưu Từ Du nghe toàn thân chính là chấn động, rốt cục xác minh nhiều năm trong lòng đoán, này suy nghĩ không khỏi lại càng lung tung: "Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ chương quỳ chính là cha ta?"

Từ nhỏ bị trong tộc nuôi lớn, ai cũng không nói cha mẹ mình là ai, cũng không có quá mức đặc thù đãi ngộ, tám tuổi năm ấy bị trắc ra có tu đạo căn cốt, liền bị chương quỳ mang theo trên người, này khách điểm Hỏa Kế, đã trở thành có mười năm, đến nay lại vẫn không biết chương quỳ đến tốt cùng có dụng ý gì, hấn có chút uể oải trầm nghĩ:

"Hay là ta căn bản không thích hợp tu đạo sao?"

Hấn mang theo đầy bụng nghi tư, yên lặng hạ lầu một, trên mặt vẫn là mỉm cười, bắt đầu một ngày mới.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Phán đoán

Huyền Diễn Thần Thuật bộ thứ nhất: Kiểm Trai phong vân chương thứ ba mươi sáu: đoán

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Hoa Khai Nhị Đóa, Các Biểu Nhất Chi (Tương tự Mai khai nhị độ, một đóa lại một đóa...).

Kỷ Tu Trúc từ Cầu Ma Hồ sau khi chết liền không ngừng lấy 《 Từ Vi Huyền Thuật 》 thăm dò Tấn Thành, đáng tiếc gần đêm công phu không có bất kỳ thu hoạch, liền trầm nghĩ: "Thiên Đàn Giáo thực bảo trì bình thân, đã chết cái Ngưng Khiếu Kỳ đình phong không phải là đại cục? Ta nhưng không cho là như vậy, hấn Thiên Đàn Giáo thâm thấu tiến vào nhiều năm, nhưng không bị ta chờ phát hiện manh mối, chỉ nói người sáng mắt số không nhiều, một cao thủ thường thường có thể quyết định đại cục."

"Nhưng như thế. . . Hay là mời ngoại viện?"

Có này đoán, thân hình hấn liền không hề lưu lại, mà là quay về cửa thành bắc trên không, sợ hai người kia ra quá mức ngoài ý muốn.

Một phen nhanh như chớp chỉ thấy Vân Khê ở đầu tường làm Chương Nhãn pháp, đang vô cùng buồn chán chung quanh nhìn xung quanh, trong lòng mỉm cười nói nhanh, vội phụ cận hỏi ý: "Sao chỉ người một người?"

Nghe thấy âm thanh âm, Vân Khê mới phát hiện Kỷ Tu Trúc, liền cười hắc hắc tiếp đón: "Tu Trúc sư huynh, sư huynh đi tìm Tô Phục rồi."

Kỷ Tu Trúc mày nhẹ chau lại, có chút không vui, lời nói: "Ta không phải phân phó các người không thể tự tiện hành động sao, các người kia người bằng hữu bốn sự lớn đầu, còn không tới phiên các người tới quan tâm "

Cảm thấy không khỏi nghĩ đêm qua Tô Phục kia phản biểu hiện, bình thường tán tu biết mình thân phận, người nào không phải nom nớp lo sợ, rất sợ lãnh đạm chính mình.

Vân Khê đáng yêu phun phun cái lưỡi thỏm tho, hi cười hi hi lấy: "Tu Trúc sư huynh, người ta cũng không phải ba tuổi hài đồng, mặc dù ta thấy không rõ Tô sư đệ là quá mức người, có thể hấn đối với chúng ta không có leo lên lòng của, phía trước người ta mời qua hấn đến chúng ta Ngọc Thanh Tông đầu."

"Nga?"

Kỷ Tu Trúc kinh ngạc nhú mày, hỏi: "Hấn như thế nào trả lời thuyết phục?"

Lúc này chợ sáng mới vừa mở, tới gần chỗ cửa thành, đường rộng rãi giữ có các thức quán cửa hàng, dòng người dần dần bắt đầu dày đặc, Tấn Thành mặc dù ở Thanh Châu sắp xếp không hơn danh hào, trong mỗi ngày vẫn là náo nhiệt không ngớt.

Hạ một đêm mưa, cả Tấn Thành không khí phi thường tươi mát, làm cho người ta vui vẻ thoải mái, vang dội thét to thanh hét đột này đến đột khác, chính là Thiên Không vẫn có chút âm u.

Bất quá bọn hắn lại không phát hiện cửa thành trên đỉnh có hai người ở nói chuyện với nhau, mà hỗn tạp ở chứa nhiều quán cửa hàng trong lúc đó, có mấy người, cái không chớp mắt dân chúng liên tục lưu lại, ngẫu nhiên lơ đãng nhìn trúng liếc mắt một cái cửa thành.

Vân Khê sớm liền đã phát hiện, chính là lười phản ứng, nghe vậy cười đắc ý: "Không bằng Tu Trúc sư huynh đoán thử Tô sư đệ là như thế nào cự tuyệt."

Kỷ Tu Trúc lấy năng không có biện pháp, lười cái xem thường nói: "Gặp cự tuyệt còn như vậy đắc ý, ta đối với lần này người không có hứng thú, muốn nói đã nói thôi, không muốn nói ta còn không muốn nghe."

Tuy là nói như vậy, kỳ thật trong lòng cũng rất tò mò, hoặc Tô Phục thực sự sở dựa vào có thể nào?

"Kỳ thật chúng ta còn chưa mở khẩu, người ta đã nói rõ chính mình chỉ ở Kiếm Trai, Kiếm Trai kia sắp tới không phải chuẩn bị nhận người nha, cũng không biết Kiếm Trai rốt cuộc có gì hấp dẫn Tô sư đệ địa phương."

Vân Khê có chút bất mãn chu môi nói, cũng không phải đối Kiếm Trai có quá mức ý kiến, chính là cảm thấy Tô Phục người như vậy hẳn là gia nhập Ngọc Thanh Tông mới đúng.

"Kiếm Trai kia đều là một đám đồ ngọc, có rất tốt đi."

Kỷ Tu Trúc có chút bật cười, không khỏi thầm nghĩ: "Chẳng lẽ thật sự là ta xem trông nhầm sao?"

Liền lúc này, cách đó không xa truyền đến tiếng xé gió, hắn bật người liền có cảm ứng, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ngoài cửa thành có một người bay nhanh mà đến, không bao lâu liền tới đến dưới thành, hắn động tác nhanh nhẹn đặt lên cửa thành gánh vác, thấy Kỷ Tu Trúc lúc này, vội cung kính hành lễ.

"Nhị ca, đêm qua có thể có thu hoạch?"

Lễ tiết mặc dù chưa từng lãnh đạm, đã có nghi ngờ hương vị, Vân Khê thấy hắn thần sắc không đúng, vội hỏi: "Sư huynh, sao sao?"

Kỷ Tu Trúc tựa tiểu phi tiểu nói: "Người đã lòng dạ biết rõ, làm gì hỏi nhiều? Nói sau kia Tô Phục, cùng ta không thân chẳng quen, không cứu liền không cứu, hay là người còn muốn trách móc ta?"

Hắn thấy tự đệ đệ diễn cảm liền biết hắn đang muốn quá mức, dù sao nhìn thấy hắn to lớn, điều này làm cho hắn cảm thấy một chút không mau, liền khoanh tay mà đứng, âm thanh thường thường, không nén xuống xấu xí, nói tiếp lên:

"Người trách móc ta không sao cả, ta thủy chung là anh của người, tổng yếu nhường cho người, chính là người thực cảm thấy tiểu từ đó thực có thể tin? Người tính khí ta cũng biết, nình đứng lên mười đầu ngưi cũng khó khăn kéo về, bất quá ta đã nói trước, vô luận kẻ mà đối với các người hay không thiết tình, các người vẫn là cho ta cách hắn xa một ít, ta cảm giác hắn rất nguy hiểm."

Kỷ Tùy Phong nghe vậy hai má liền căng cứng, có chút khó hiểu nói: "Đây là nhị ca chủ quan suy đoán chủ quan. . ."

Kỷ Tu Trúc khoát tay áo, cứng rắn thanh nói: "Vô luận người nghe hoặc không nghe, này là quyết định của ta."

"Tu Trúc sư huynh, các người rốt cuộc đang nói chuyện gì?"

Vân Khê lần đầu tiên nhìn thấy Kỷ Tu Trúc mạnh như vậy cứng rắn can thiệp Kỷ Tùy Phong, không khỏi nghi hoặc nghĩ: "Tô sư đệ rốt cuộc làm quá mức sự khiến sư huynh như vậy đề phòng"

Nàng thấy Kỷ Tùy Phong vẫn cần phản bác, liền nhẹ nhàng lôi kéo hắn, thấy hắn vẻ mặt khó hiểu đang nhìn mình, lại nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Tu Trúc sư huynh tổng sẽ không hại chúng ta. . ."

Lời ấy cuối cùng khiến Kỷ Tu Trúc dễ chịu một ít, mặc cho ai thân đệ đệ vì ngoại nhân việc, không cho mình sắc mặt tốt cũng sẽ không có quá mức hảo tâm tình, hắn về mặt lạnh lùng, đôi vị trí đề tài: "Hai người các người lúc này có thể có phát hiện?"

Kỷ Tùy Phong kỳ thật không phải vì phải giúp Tô Phục bài bác quá mức, hắn có phán đoán của mình, tuyệt sẽ không bởi vì người khác lời nói mà có điều dao động, nếu bỏ qua đề tài, liền thuận thế đáp: "Không có bất kỳ phát hiện, yêu nhân sớm liền phát hiện chúng ta tồn tại, này đây hành động phi thường cẩn thận."

Vân Khê đồng ý, lại bổ sung nói: "Quả thật như thế, ta chờ ngày đó hiểu không rõ trạng huống, sớm biết liền muốn đem người nọ giết chết, kém nhất cũng cần tù vậy hắn, như vậy hành tung của chúng ta mới không tới bại lộ."

"Việc này không trách các người, là ta không cẩn thận, lộ liễu hơi thở. Ta vốn tưởng rằng nơi đây cho dù có người tác quái, cũng chỉ là bọn đạo chích, vốn định lên thuận tay giải quyết, không muốn cũng điều cá lớn."

Kỷ Tu Trúc cười lạnh nói xong, lại đưa mắt nhìn sang dưới quán cửa hàng, mấy người ... kia âm thầm chú ý nhóm người mình tiểu tham.

"Cần phải bắt bọn hắn tới hỏi?"

Kỷ Tuy Phong theo ánh mắt của hắn nhìn lại, nhất thời cảm thấy hiểu rõ, liền hỏi nói : "Nhị ca, bên ta mới ra khỏi thành, liền có người theo dõi, bị ta bắt mấy, tuy nhiên cũng hỏi không ra quá mức, xem này chỉ vốn là phạm nhân bị tà thuật, thần trí có khi trong sáng, có khi rồi lại Hồn Động, bị ta cầm lấy, không bao lâu liền chết đi."

"Trên người không cái gì thân phận đánh dấu, chỉ đó là này mất tích người, bị người âm thầm xa xa thao tác, hiện giờ lại là chúng ta lâm vào bị động, địch ở trong tối, ta chờ ở ngoài sáng, tu có phá cục kế sách a."

Kỷ Tu Trúc lại lắc đầu phủ định, chỉ ra chỗ sai nói : "Người ý nghĩ đúng vậy, nhưng phi là chúng ta lâm vào bị động, mà là Thiên Đàn Giáo dĩ nhiên không đường có thể đi, mặc dù ta có đoán, Thiên Đàn Giáo chắc chắn ngoại viện. . ."

Nói đến tận đây, hắc Lân Lân cười: "Thanh Châu là do một nhà Ngọc Thanh Tông chúng ta độc đại, cho dù xảy ra vấn đề gì thì cũng chỉ có Kiếm Trai mới có tư cách hỏi đến, còn chưa tới lượt nhóm người bọn hắn nhảy nhót, nếu ta đoán không lầm, Kiếm Trai người đầu hôm nay cũng đã tới rồi."

"Kiếm Trai?"

Vân Khê ngược lại liền muốn đến, tông môn định đã thông biết Kiếm Trai, không khỏi tò mò hỏi: "Tu Trúc sư huynh cũng biết người tới người nào?"

Kỷ Tu Trúc có chút vui sướng khi người gặp họa, cười tùm tùm nói: "Gần hai mươi năm, Kiếm Trai nội môn giai không được việc gì hậu, nơi đây chỉ không có phân cùng bọn chúng. Gọi ta đoán, xác nhận Thạch Thái tiểu tử, tiểu tử tu vi cùng ta tương đương, chỉ kém kiếm ý, không chừng Lý lão nói trả lại cho hắn lịch lãm nhiệm vụ."

Kỷ Tuy Phong giật mình, giao cho Vân Khê liếc nhau, đều có đó cổ quái, bọn hắn ý tưởng nhất trí: hai đại môn phiệt ăn ý mười phần, giai phái tiểu bối lịch lãm, đủ để thuyết minh nơi đây còn không tới quá mức hung hiểm, định là có thêm như vậy phán đoán mới khiến cho ta chờ tham dự. . .

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Huyền Anh Đan

Huyền Diễn Thần Thuật Độ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 37:: Huyền Anh Đan

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Tấn Thành đêm qua qua bão một trận mưa, mặt dù thời điểm này đã dừng lại, trong không khí vẫn lưu lại nồng đậm hơi nước, sắc trời âm trầm, làm cho người ta tâm tình cũng có chút áp lực.

Lục Minh Trang sau cơn mưa, trải qua người tận lực, tạo ra được không khí mỏng lung; bên ngoài bức tường phòng hộ màu trắng, dương liễu xanh lục mon mon rũ xuống, nếu chỉ đứng từ ngoài mà trông vào, có thể thấy được mấy gian Thủy Hoa trước cửa, dừng lộ (con đường cao lên ở giữa dành cho quan đi ngày xưa) mơ hồ, có núi đá điểm tuyết.

Này bên trong trang ở trung tâm, có cao cao đỉnh đài, trong ánh trăng mờ, có thể thấy được bóng người lắc lư, thỉnh thoảng truyền đến khách và chủ cười vui, nữ thân quyến hôn dỗi. . . Chủ nhân Lục Minh Trang vào lúc trời âm u thường đãi khách, bên trong thành dân chúng sớm tập mãi thành thói quen, cố nhìn mà không thấy.

"Cái gọi là tiểu mơ hồ cho đã, đại mơ hồ cho thì, Lãnh Đạo Hữu thật sự là hảo thủ đoạn, tại hạ bội phục."

Trần Hữu Vi tán thưởng nói xong, hai tròng mắt lóe không hiểu hào quang, hắn trong lòng biết lần này mời cũng không uống trà chuyện phiếm, chắc chắn sự phát sinh.

Lý Vân Vân nhìn thẳng hắc liếc mắt một cái, dường như nhìn ra đối phương ý tưởng, liền kiều mỵ nói : "Lãnh Đại hộ pháp cùng mời, ta không dám không tông mệnh, hôm nay chỉ phi uống trà đơn giản như thế thôi?"

Đỉnh đài có điều lan ngọc trụ, Trình Lục Giác, có Thanh Ti Nam Mộc xây cửa sổ vòng cung vậy, chỉ chứa một mặt thốt ra; gian trong có một Hoàng Hoa Lê Mộc trà án, hơi nước lượn lờ bay ra, nghe thấy thấm mắt tâm can; hơi nước nguyên tử trên bàn một lạp mỏng xanh văn hồ, chỉ chường lớn, có một cổ bí người mùi thơm ngát.

Bên trong đình chỉ có bốn người, trừ Trần Hữu Vi hai người, còn có Lãnh Vũ Sinh cùng Đồ Độc. Đồ Độc mặt không chút thay đổi ngồi, trước người chén sứ không nhúc nhích, một bộ không thể mãi trưởng bộ dáng.

Lãnh Vũ Sinh trên mặt lộ vẻ mỉm cười, khinh khuyh trên thân làm Trần Hữu Vi hai người chăm trà, lấy giới thiệu giọng điệu nói : "Trà này vốn là ta Cừ Châu đặc sản, danh gọi Vân Vụ Trà, Yêu Thần cung người cũng hữu dụng chi, chứ vị không ngại nhiều hơn đánh giá."

"A —— "

Trần Hữu Vi không mặn không nhạt cười cười, nói : "Yêu Tộc truyền thừa tuy lâu xa, có thể nào cùng ta Nhân tộc tu sĩ so sánh, trà này ta xem ra, hơi hợt mà thôi."

Lời ấy không giả, Vân Vụ Trà mặc dù thượng đẳng, lại vẫn là phẩm phẩm, ở đây bốn vị, trong ngày thường sở dụng chi trà đều không phải bình thường có thể sánh.

Lãnh Vũ Sinh không khỏi bật cười, thấy hai người nghi hoặc, vội giải thích nói : "Nhị vị có điều không biết, trà này chính là Vân Vụ Nhai sở ra, kia Vân Vụ Nhai chính là Hồ tộc lãnh địa, trà này đó là do Hồ tộc thủ lĩnh Dạ Thần Nguyệt thân thủ sở chế."

"Nga? Ta lại thường không ra có gì khác thường. . ." Lý Vân Vân mơ hồ đoán được đó quá mức, cố tình tỏ ra không thêm để ý.

Trần Hữu Vi ngược lại trở nên hưng trí bừng bừng, hẩn nhẹ nhàng nâng chén mà uống, tinh tế cảm thụ được, cuối cùng không khỏi khen: "Trà ngon, nghe đồn kia Dạ Thần Nguyệt mỹ mạo, so với Diệp Tuyền Ki cũng không thể kém. . . Ngộ, thật sự là trà ngon. . ."

Lý Vân Vân biết hẩn ý không ở trong lời, muốn là tới khi nàng, liền hừ lạnh một tiếng, chỉ làm không nghe thấy.

Lãnh Vũ Sinh khẽ mỉm cười, đang muốn hoà giải, Đồ Độc lại bỗng nhiên mở miệng: "Có hết hay không? Có việc nói sự, vô sự đừng trì hoãn ta thời giờ."

Bên trong đình không khí nhất thời vì cương, Lãnh Vũ Sinh trong lòng nổi lên lạnh như băng sắt khí, trên mặt cũng không hiện lộ.

Trần Hữu Vi trong lòng cười thầm: này họ Đồ quý tu xem ra đều không phải là tự nguyện làm Thiên Đàn Giáo làm việc, có cơ hội hoặc có thể tranh thủ lại đây.

Suy nghĩ chợt lóe lên, hẩn cười hỏi: "Lãnh Đạo Hữu hôm nay mời chúng ta, đích thị là kế hoạch có biến, không cần băn khoăn, cứ việc nói tới đó là, ta chờ nên hết sức tự nhiên được hết sức."

Ý ở ngoài lời, tất nhiên là không nên hết sức, liền chỉ có thể xin lỗi.

Lãnh Vũ Sinh biết hẩn câu nói có hàm ý khác, nén tức giận, cười nói: "Nếu như thế, tại hạ liền không khách khí, nguyên kế hoạch đem tại năm ngày sau khởi động Thiên Đàn Đại Tế, chỉ cần trước tiên. . ."

Nói chuyện đến chính sự, Lý Vân Vân liền không hề hữu tình tự, cho dù người nam nhân này cùng mình từng có như vậy một đoạn sương sớm nhân duyên, tự tánh mạng vẫn là vô cùng quý trọng.

Lúc này nghe vậy liền nghi ngờ nói: "Trước tiên? Lại là vì sao?"

"Giáo ta ẩn núp Thanh Châu bảy năm, trong đó tối đại công thần chính là Cầu hộ pháp, nhưng này đêm qua đột nhiên bị biến cố, không hiểu mất tích, sống không thấy người, chết cũng không thấy thi thể, ta vài lần dùng bí pháp liên lạc, lại không cái gì quay về tin tức, chỉ dữ nhiều lành ít."

Lãnh Vũ Sinh nói đến liền có đó thò từ hồ bị bi thương, hẩn hung hăng phun ra một ngụm trọc khí, lãnh liệt nói : "Trải qua Đồ đạo hữu điều tra, có Ngũ Lôi Chính Pháp dấu vết, đích thị là Ngọc Thanh Tông không thể nghi ngờ, Cầu hộ pháp ngày thường làm việc tiểu tâm cẩn thận, lại chẳng biết tại sao bại lộ thân phận, thực làm cho người ta khó hiểu, việc này không đề cập tới cũng thể."

"Nhưng mất Cầu hộ pháp trợ lực, kế hoạch chi không thể thuận lợi thực hiện, này đây tại hạ cho đến trước tiên khởi động kế hoạch."

Trần Hữu Vi hai người liếc nhau, dường như trong lòng nghiễm túc, trên mặt không hiện lộ, chính là thân nhiên nói xong: "Quý giáo muốn cùng Ngọc Thanh Tông tranh cái một sống một chết, nhưng trộn vào việc này, không nói có thể thành hay không, tánh mạng chỉ khó bảo toàn, có thể vì bối liễu sớm định ra ước nguyện ban đầu, không hợp lúc trước ước định."

"Sau vô luận thành bại, nhị vị đạo hữu nên một quả Huyền Anh Đan. . ."

Lãnh Vũ Sinh sớm đoán được Trần Hữu Vi sẽ có này phản ứng, liền đem chuẩn bị tốt lí do thoái thác, chậm rãi nói đến: "Mặc dù giáo ta mất Cầu hộ pháp, nhưng Ngọc Thanh Tông cũng không biết giáo ta kế hoạch, Lưu Minh Đan một khi cấu kết, ta chủ sẽ gặp can dự, đến lúc đó nhị vị đạo hữu đi hay ở tùy ý, trước đó, chỉ cần nhị vị đạo hữu bảo vệ cho Lưu Minh Đan. . ."

"Huyền Anh Đan?" Lý Vân Vân kinh hô: "Chính là do Huyền Anh Tử Khí tinh luyện mà thành Huyền Anh Đan?"

Trần Hữu Vi cũng rất kinh ngạc: "Không muốn quý giáo lớn như vậy bút tích, Huyền Anh Đan chính là thấp sáng tinh thần huyền quang chuẩn bị vật, từng muốn vào trường sinh cảnh tu sĩ dường như không - ly khai vật ấy."

"Không biết Lãnh Đạo Hữu có không để cho ta chờ khai mở nhãn giới, hảo gọi ta chờ trường cái kiến thức?"

Lãnh Vũ Sinh khẽ mỉm cười: "Có gì không thể."

Tay hắn từ trong không khí lau động, làm bắt thủ động tác, lập tức triển khai, liền thấy có một mai Đan Hoàn lẳng lẳng nằm ở hắn trong lòng bàn tay.

Chỉ thấy này mượt mà doanh quang, bề ngoài phủ phục một tầng tử sắc quang ngát, vàng sáng chậm rãi chảy xuôi, lưu chuyển lên say lòng người ý nhị. Này hình, trạng, sắc, vị đều bị từ liễu, mây cùng đường rộng rãi tương hợp.

Lãnh Vũ Sinh toàn bộ thủ đều bị một tầng quang màng bọc, nhưng đem quang màng triệt tiêu, dừng nhìn Huyền Anh Đan từ liễu này quang, đã đi trôi buộc, sẽ gặp phóng lên cao, này mơ hồ có linh tính, sao có thể cùng bình thường đan dược so sánh.

"Quả vâng Huyền Anh Đan!" Lý Vân Vân cố nén đuôi tay quờ xúc động, tán thán nói: "Nghe đồn Huyền Anh Đan chính là trên đời này tối khiến người tâm động bảo ngọc, tuy không phải thực bảo ngọc, cũng không sai biệt lắm xa. . ."

"Nhị vị đạo hữu ý hạ như thế nào?" Lãnh Vũ Sinh bàn tay nắm chặt, Huyền Anh Đan liền biến mất không thấy gì nữa, thấy hai người có chút động tâm, liền rên sát khi còn nóng nói: "Sau khi chuyện thành công vô luận thành bại, tuyệt không nuốt lời."

Trần Hữu Vi cùng Lý Vân Vân nhìn nhau, chợt đồng thanh nói: "Việc này chúng ta đáp ứng xuống tới, sau mong rằng đạo hữu chớ để nuốt lời."

. . .

Cửu Mệnh một đường chạy về, tới gần khách điểm, chợt có đó tiểu tâm tư. Hắn liếc hơi thờ, đem ảo thuật triển khai, lặng lẽ từ khách điểm trên đỉnh bò xuống, chỉ thấy Tô Phục phòng cửa sổ công tò vò mờ, mơ hồ có thể thấy được hắn đang đá tọa.

Hắn hóa thành Hắc Miêu hình thái, lặng yên không một tiếng động tới gần, chờ đợi đi tới cửa sổ môn, chỉ thấy đối với cửa sổ môn khoanh chân mà ngồi Tô Phục đột ngột mất, trong hốc mắt có chút trống rỗng, đen nhánh đồng tử trôi nổi sâu thẳm lạnh như băng, không tình cảm chút nào, Hắc Miêu xoay mình một kích linh, từ cửa sổ môn nhảy xuống, quý sát một cử động nhỏ cũng không dám.

"Ân? Người quá mức khi trở về?"

Sau một lúc lâu, Hắc Miêu mới nghe thấy âm thanh âm, ngẩng đầu vừa nhìn, chỉ thấy Tô Phục vẫn là bộ kia thần nhiên diễn cảm, chính là đang nhìn mình dẫn theo đó nghi hoặc.

"Lão gia, tiểu nhân. . ."

Hắc Miêu có chút nói quanh co, thấy Tô Phục một bộ không biết rõ tình hình bộ dáng, liền thử nói: "Tiểu nhân trở về không lâu, mới vừa rồi thấy lão gia mất. . . Ánh mắt có chút dọa người, phát sinh chuyện gì sao?"

"Mới vừa rồi? Ánh mắt?"

Tô Phục nhất thời không rõ, lập tức giật mình, liền lộ ra mỉm cười, nói: "Mới vừa rồi ta đang tu luyện một môn công pháp, người trở về vừa lúc, chỉ bằng người tới phối hợp ta nghiệm chứng nghiệm chứng nó uy lực."

Nói xong mặc kệ Hắc Miêu như thế nào trả lời, liền đuôi tay chớp tới.

Hắc Miêu thấy Tô Phục mỉm cười, liền trong lòng biết không ổn, thân hình mới nghĩ né tránh, đầu liền đã bị bắt vừa vặn.

Sợ hãi gọi hắn cũng không dám ... nửa giấu diếm: "Lão. . . Lão gia tha mạng, tiểu nhân. . . Tiểu nhân không phải có ý rình, tha mạng. . ."

Tô Phục nghi ngờ nói: "Rình? Người đang ở đây nói quá mức?"

"Lão gia không. . . Không phải muốn giết rụng tiểu nhân?" Hắc Miêu kinh nghi bất định hỏi, đầu tuy có khí lực gãy Tô Phục nắm trong tay, nhưng linh phách tại Tô Phục trên tay, cỏi được nhất thời, cỏi không được một đời.

"Tự nhiên không phải, chớ để miên man suy nghĩ." Tô Phục an ủi nói xong, lại hỏi: "Có còn nhớ rõ Trần phủ lý, chúng ta lần thứ hai chạm mặt thì người đối với ta khiến ảo thuật."

Hắc Miêu không biết Tô Phục lời ấy ý gì, chỉ phải dụ ngoạn đáp: "Tiểu nhân nhớ rõ. . ."

"Ân, này cao lâu có còn nhớ rõ?" Tô Phục lại hỏi.

"Tiểu nhân nhớ rõ. . ." Hắc Miêu vẫn là làm không rõ.

"Tốt lắm, từ sau ngày hôm nay người chỉ bằng quên mất, vĩnh viễn không được còn muốn lên. . ."

Hắc Miêu đang muốn hỏi như thế nào mới có thể không muốn lên, tự thấy đầu chợt căng thẳng, một cổ đau nhức theo sát tới, trước mắt tối sầm, ý thức liền dần dần mơ hồ.

Trước khi hôn mê, hắn chỉ được một cái ý nghĩ: chết tiệt Tô Phục, lão tử thành quỷ cũng không buông tha người.

"Ngô, không quá thuần thực, lại đau ngắt đi thôi?"

Tô Phục tự nói, nhưng lúc này Hắc Miêu ý thức trong sáng, là được thấy được Tô Phục trong hốc mắt phục lại trống rỗng, sâu thẳm lạnh như băng đồng tử không tình cảm chút nào.

"Ngô, đã biết mặt người trên cung kính, ngẫm không ngừng mắng ta, bắt lão thật gia hỏa."

Mà lúc này, Tô Phục đang là đang thi triển 《Bổ Thiên》 tầng thứ ba. 《Huyền Diễn Thần Thuật》 chỉ dùng hai canh giờ liền đem phương pháp này suy diễn tới cảnh giới cao nhất, chính là lấy hấn tu vi, chỉ có thể thi triển tầng thứ ba, lại vừa mới đủ dùng.

Phương pháp này một khi thi triển, Tô Phục liền cảm giác một ít vi diệu, tay hấn đó là truyền thông đạo, Cửu Mệnh mấy ngày gần đây trí nhớ dường như rõ mồn một trước mắt, cái này gọi là hấn này sinh một loại nằm trong tay chúng sinh hết thấy.

Cái loại này thân mình hóa thành Cự Nhân, thiên hạ chúng sinh dường như làm con kiến hết thấy cảm, chính là cho tới nay tự hạn chế cùng tu dưỡng cho hấn biết này đích thị là ảo giác, tuyệt không có thể mê muội.

Theo trí nhớ chảy ngược, Tô Phục cuối cùng chứng kiến Trần phủ một trận chiến, lúc này hấn dĩ nhiên cảm giác có chút không ổn, bởi vì linh khí tại liên tục tiêu hao, nếu không chấm dứt, chỉ cũng bị hút khô, hấn nhanh chóng căn cứ pháp quyết dạy phương pháp, đem Cửu Mệnh trí nhớ quan với mình kiếp trước nội dung toàn bộ đối, chờ đợi hết thấy thỏa đáng, vội buông ra Cửu Mệnh, mới phát hiện mình linh khí sớm liền tiêu hao sạch sẽ, cạn kiệt để cho hấn cả người vô lực, liền liền một ngón tay cũng không thể động đậy.

Hấn khẽ cười khổ: "Vì lưu lại người thẳng nhãi này, ta nhưng vâng mắt công lớn phu, nhưng chó có để cho ta thất vọng a."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38:: Quyết Định

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 38:: Quyết Định

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Qua không biết bao lâu, Hắc Miêu từ từ tỉnh lại, hấn chậm rãi ngược mắt lên da, tầm mắt lúc đầu sương mù, che chắn, dần dần trong sáng, lúc này mới đánh giá quanh mình, quen thuộc bài trí, mới phát hiện mình đang nằm tại trên giường, đúng là Linh Lung khách điểm khách phòng.

"Ta không chết?"

Hắc Miêu có chút kinh hi, lúc này mới cảm giác được trong óc mơ hồ có đau đớn, chính là cũng không rõ ràng, đây là trí nhớ đối di chứng, chỉ cần vài ngày thích ứng liền có thể khôi phục bình thường.

Hấn chung quanh nhìn xung quanh, thấy không đến Tô Phục, đang muốn đứng dậy, môn liền bị từ mặt đẩy ra, Tô Phục nâng khay đi tới, khay trên có các thức thực vật, thấy Hắc Miêu tỉnh, liền cười hô: "Tỉnh, cảm giác như thế nào? Trước lại đây ăn một chút gì."

"Lão gia. . ."

Hắc Miêu có chút không hiểu, vốn tưởng rằng chết chắc rồi, không muốn này sát tinh để lại chính mình một mạng.

"Như thế nào? Còn cảm thấy ta đối với người hạ sát thủ đây? Ta muốn giết người không cần như thế phiền toái, người linh phách ở chỗ này của ta, chỉ cần bóp nát có thể, chó để miên mạn suy nghĩ, lại đây ăn một chút gì, đợi lát nữa còn muốn người hỗ trợ."

Tô Phục thấy hấn vẫn có chút sợ hãi, liền khuyên giải an ủi nói: "Người chỉ cần còn thật sự thay ta làm việc, ngày sau có cơ hội còn có thể thả người tự do, ngăn ngừa mấy ngày ở chung, người ứng biết ta thái độ làm người, tuyệt sẽ không bèo nhờ nuốt lời."

Hắc Miêu muốn nói chính là mới ngăn ngừa mấy ngày mới sợ sẽ, nghĩ đến phía trước kia không tình cảm chút nào hai tròng mắt, hấn không khỏi lại rung mình một cái.

"Ta luôn luôn quên hỏi người, người cũng biết kia Trần Hữu Vi kỳ thật chính là tu sĩ?"

Tô Phục đổi vị trí đề tài, miễn cho Hắc Miêu luôn luôn có ám ảnh trong lòng, thấy hấn quả nhiên giật mình, liền xác minh đoán, mới vừa rồi xem xét hấn trí nhớ, cũng không cái gì có quan hệ Trần Hữu Vi trí nhớ, liền đem lúc hấn làm chính là phạm nhân mà thôi.

"Nếu như bằng không, Trần gia to như vậy gia sản sớm bị mưu đoạt không còn." Tô Phục nói xong, đem khay đặt trên bàn, cầm lấy đĩa gấp chữ phiến chín thịt bò, chậm rãi nhai lấy.

Trừ chín thịt bò ở ngoài, có khác say hương gà, thịt kho tàu cá chép, tương dấm chua xương sườn vân vân, Tô Phục còn muốn một phần đại bình vịt canh, Linh Lung khách điểm đầu bếp tay nghề còn có thể, hấn ăn được thú vị.

Hắc Miêu có chút khó có thể tiêu hoá này một tin tức, lúc này hoàn hồn, chuyển cước bộ đi vào trước bàn, cầm mắt nhìn Tô Phục.

Tô Phục ý bảo hấn ngồi xuống, lại nói: "Đêm đó ngươi vì sao chỉ mê Trần Y Y, nhưng không có đối với nàng động thủ đâu, ngươi vận khí cũng tốt, Trần Hữu Vi định đang âm thầm nhìn thấy ngươi động tác đâu."

"Ngô, lão. . . Lão gia có điều không biết, khi đó tâm thần cột tại 《 Luyện Yêu Kinh 》 trên, đang muốn ý tưởng nghĩ cách đoạt. . . Tham khảo, sau lại liền vì lão gia thu phục. . ."

Hắc Miêu chỉ cảm thấy bụng đói kêu vang, được Tô Phục cho phép, liền buông ra ăn như hổ đói.

Tô Phục thầm nghĩ: "Cửu Mệnh không có nói sai, Nhưng ta vì sao có một loại cảm giác, có người tận lực an bài chúng ta gặp nhau. Nhưng vâng Trần Hữu Vi, việc này không lớn hấn là, coi như hấn muốn mưu đồ, ta nhỏ bé tán tu, tu vi không cao, có rất tốt mưu đồ? Ta cùng với Diệp Tuyên Ki sự cũng không người thứ hai biết được. . . Thôi, chỉ làm là ảo giác đi."

"Lão gia?"

Hắc Miêu thấy Tô Phục dừng lại kiên, do dự hỏi: "Lão gia ngài kia pháp thuật có thể ngàn vạn lần chớ để tại tiểu nhân trên người nghiệm chứng, mới vừa rồi tiểu nhân nghĩ đến chết chắc rồi."

"Yên tâm thôi, không có lần thứ hai." Tô Phục thầm nói thế nào còn có lần thứ hai, mới vừa rồi cả người thoát lực không thể động dậy, tùy tiện đến phạm nhân cũng có thể dễ dàng giết chết hấn, như vậy trạng thái luôn luôn trì tục liễu hơn một canh giờ, hiện giờ nghĩ đến vẫn là lòng còn sợ hãi.

Một người một yêu tướng thực vật giải quyết sạch sẽ, Tô Phục liền đem khay đặt ngoài cửa phòng, đều có tiểu nhị tới bắt đi không để cập tới.

"Lão gia, kế tiếp chúng ta như thế nào hành động?"

Hắc Miêu ý tứ rất rõ ràng, kế tiếp Tấn Thành định dữ phát hung hiểm, tiếp tục lưu lại, phiêu lưu tự tại thái cao. Lấy hấn tâm tư, làm hy vọng sớm rồi đi nơi đây, hiện nay còn không muộn, nhưng chân chính cuốn vào, sinh tử tự khó liệu.

Tô Phục im lặng không nói gì, lẳng lặng dạo bước tới cửa sổ môn, kỳ thật trong lòng hấn sớm có đáp án. Gần nhất cơ duyên không thường có, bỏ qua một lần, là được có thể bỏ qua trường sinh đường rộng rãi; thứ hai hấn căn cốt hạ đẳng nhất, nhưng không thể dòng nước xiết dừng tiến, sớm hay muộn bị ma linh đoạt nhà, khi đó hấn tới kết cục tốt đó là bị ma linh cắn nuốt, chính là lấy ma linh đối với chính mình oán hận trình độ, sợ không đơn giản như thế a.

Lặng im thật lâu sau, hấn chợt mở miệng nói: "Ngươi tu luyện là vì cái gì?"

Hắc Miêu tại phía sau hấn nghe vậy ngăn ra, trong tiềm thức đáp án tự nhiên là "Trường sinh", đang muốn trả lời thì nhưng có chút không hiểu vòng vo khẩu: "Hứa là vì sống sót."

Tô Phục có chút ngoài ý muốn, ý vị thâm trường nhìn hấn một cái, thản nhiên nói: "Đây cũng không phải là ngươi chân chính ý tưởng."

Hấn đem cửa sổ cửa đóng lại, không đợi Hắc Miêu phản ứng, lại nói: "Mặc kệ vì chuyện gì, điều kiện tiên quyết tất nhiên là còn sống, Tu Chân giới phân tranh không ngừng, lấy thân phận ta tu vi, liền liền giới trị lợi dụng đều cầu không hơn."

"Rồi rãnh nói liền không hề nói ra, ta dục lưu lại. . ."

Hắc Miêu chống lại Tô Phục ánh mắt, biết hấn tâm ý đã quyết, liền vô lực rũ cụp lấy đầu: "Đã biết lão gia."

Tô Phục gật đầu, lại nói: "Lúc này chúng ta có thể làm, không ngoài đem Thiên Đàn Giáo hang ổ tìm ra, liễu mạng việc đều có người làm, Hà phủ này mạnh mẽ đã đứt, đột phá khẩu cũng chỉ còn lại nha môn."

"Nha môn?"

"Không sai, còn nhớ rõ kia Huyện thừa đi? Mang ta đi tìm hấn."

. . .

Lý Mộng Hoa, Vân Nhai huyện Huyện thừa, không ai biết hấn cũng Bình Khê Hòa Dương người, và lại vâng Thừa Nguyên mười hai năm Huyện Thái

Giải Nguyên, Sau đó không biết vì sao buông tha cho kinh thử, đi vào Vân Nhai làm nổi lên tiểu lại, mười năm thời gian hiện lên Huyện thừa, tại Đại Luật chính trị hệ thống lý, tương đương đang thất phẩm, và lại tuổi không lớn, cực có hi vọng tái tiến vài bước.

Ước chừng Dậu Chính, Thiên Mạc đem Trầm Vị Trầm, huyện nha chỉ chứa giá trị thủ người, còn lại dường như trở về nhà, Lý Mộng Hoa từ không ngoại lệ.

Lý phủ nằm ở thành tây, nơi đây có nhiều trong thành quý nhân ở lại, cũng gọi quý nhân phố, có thể ở chỗ này mua nhà người, đều là bốn thành phú hộ, quan chức hoặc nơi khác khách thương.

Một chiếc xe ngựa chậm rãi chạy đến, chuyển quá vài lần góc, đi vào một tòa đại môn trạch trước dừng lại.

Đại Luật có pháp, bên trong thành phạm thất phẩm đã ngoài quan chức xuất hành có thể ngồi xe ngựa, thất phẩm dưới chỉ có thể kỵ mã.

Từ trên xe đi xuống một cái ba mươi lăm ba mươi sáu nam tử, chỉ thấy hần thân mặc màu xanh cá long quan áo dài, đầu đội mũ cánh chuồn, cước thái kim tơ tằm tuyến giấy, mặt như Bạch Ngọc, súc râu ngắn, vốn nền vàng dụ dàng như ngọc người khiêm tốn, lúc này vẻ mặt nhưng có chút âm trầm.

Lý Mộng Hoa từ trên xe đi xuống, liền thấy tự cổng lớn trước có thủ vệ nắm mâu đối với một người, một bộ guom tuốt vỏ, nỏ giương dây bộ đáng.

"Dừng tay!"

Nghe thấy tiếng quát, Lý phủ vệ sĩ mới thấy là tự lão gia, trong đó một người thủ vệ bước lên phía trước bẩm báo: "Lão gia, người này gắng phải lúc này bồi hồi, bảo là muốn chờ ngài trở về, ta xem hần không rõ lai lịch, đang muốn bắt thẩm vấn."

Lý Mộng Hoa lúc này mới phụ cận tình tế đánh giá, thấy người nọ ước chừng hai mươi năm kỷ, đầu vai ngồi cạnh một con Hắc Miêu, nhất thời trong lòng run lên, vội nói: "Cần rõ, người tới là khách, nào có dụng binh khí đối với khách nhân đạo lý, còn không mau mau cùng ta giải thích."

Mấy người ... kia thủ vệ rất là kinh ngạc, cũng không dám chống lệnh, chỉ phải thu hồi thương mâu hành lễ tạ lỗi.

Đúng là Tô Phục, vốn Hắc Miêu muốn mang hần đi huyện nha tìm người, Tô Phục lại cảm thấy được trực tiếp tới nơi này tương đối khá, huyện nha lắm thầy nhiều ma, không chừng còn có Thiên Đàn Giáo cơ sở ngầm.

"Xin hỏi tiên sinh có gì chỉ giáo?" Lý Mộng Hoa mặc dù chính là để Tô Phục hỏi, kỳ thật đối Hắc Miêu khắc sâu ấn tượng, lại không biết một người một yêu quan hệ chính là chủ tớ.

Thủ vệ có chút không dám tin tưởng nhìn Tô Phục, thấy hần còn trẻ như vậy, lại làm cho Lý Mộng Hoa dùng chỉ giáo hình dung, chẳng lẽ là người nào công tử thế gia?

"Lý đại Huyện thừa không mời ta đi vào ngồi một chút?"

Tô Phục nói xong không đợi hần mời, thẳng hướng trong Lý phủ đi đến. Lý Mộng Hoa nào dám nói cái "Không" tự, vội theo ở phía sau.

Vào Lý phủ, chỉ thấy đình tiền tách ra ba đường đường lát gạch, gian trung đi thẳng, thông qua đình viện, liền có thể thấy chính sảnh, Tô Phục thẳng đi vào, có hạ nhân đánh thẳng quét, thấy Tô Phục vốn muốn kinh hô, lại thấy tự lão gia đi theo Sau đó, liền đem kinh hô áp quay về yết hầu.

"Ta có lời hỏi người, làm cho bọn họ đi xuống đi."

Tô Phục thấy thủ vệ kia cũng theo vào đi, muốn vâng lo lắng tự lão gia.

Lý Mộng Hoa trong lòng biết này đó thủ vệ cũng không phải Hắc Miêu đối thủ, liền phát phát tay làm cho bọn họ đi xuống, thẳng đến trong phòng chỉ còn hai người, Tô Phục mới ý bảo hần ngồi, không có chút nào khách khí bộ đáng.

Coi như Lý Mộng Hoa tái như thế nào có tu dưỡng, cũng có chút lừa gạt, nơi đây là ta gia, Bốn quan đường đường một huyện Huyện thừa, há lại người vùng chi thì, hô chi thì đi. . .

Hần đang muốn phát tác, chỉ thấy Tô Phục trên vai Hắc Miêu ánh mắt lạnh như băng, đột nhe răng đe dọa nói: "Lão gia nhà ta bảo người ngồi, người dám không ngồi? Cần thận bốn đại gia ăn người. . ."

"Lão. . . Lão gia?"

Chương 39:: Hang ổ

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 39:: ổ

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Nghe vậy, Lý Mộng Hoa nhất thời giống như bị rót nhất thùng nước đá, có thể thu phục yêu quái người, há lại hán này nhỏ nhỏ phạm nhân nên tội? Hân sắc mặt tái nhợt, vội tìm ghế dựa ngồi xuống, nếu không dám nhiều lời.

Đêm trước Hắc Miêu chợt hiện, lấy tánh mạng bức bách, để cho hán cung rất nhiều bí mật, kia nhưng đều là muốn chết, nhưng tiết lộ ra ngoài, hán Lý Mộng Hoa định bị chết rất thảm.

"Ta tới hỏi ngươi, kia Hà Đại Vượng hối lộ tri huyện việc, ngươi như thế nào biết được."

Tô Phục không muốn quanh co lòng vòng, liền thẳng vào chủ đề, vốn hỏi han một phạm nhân không cần như thế phiền toái, chính là hiện giờ thời kì phi thường, gì có thể đưa tới Thiên Đàn Giáo chú ý hành vi đều làm không được.

Không làm gì được được Ngọc Thanh Tông, sao lại không làm gì được được hán này nhỏ nhỏ tán tu? Này đây không thể không cẩn thận làm việc. Mà Ngọc Thanh Tông mặc dù thế lớn, nhưng cũng không rõ ràng lắm thế gian hoạt động quy định, điểm này Tô Phục tại tiền thế liền thăm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, này đây trực tiếp nghĩ đến từ phía chính phủ bắt tay, đề lời nói với người xa lạ đề xuống không nhắc tới.

Lý Mộng Hoa bị lại một lần nữa hỏi việc này, trong lòng nhất thời tỉnh ngủ, hán kiên trì đang muốn thuật lại, há lại nguyên liệu Tô Phục đột băng lạnh lùng nói: "Ngươi hiện nay theo như lời nếu cùng sự thật không hợp, đối đãi ta rút ngươi hồn phách lúc sau, tất cho ngươi biết cái gì kêu sống không bằng chết."

Hắc Miêu có chút kinh ngạc, đây cũng không phải là Tô Phục phong cách, hán đây là diễn thế nào giống như?

"Nhìn ngươi diễn cảm, nghĩ đến ứng tiếp xúc qua ta chờ tu sĩ thủ đoạn, có phải thế không?"

Tô Phục lại nói: "Chỗ này của ta có một môn pháp thuật, chuyên tu đọc lấy sinh linh trí nhớ, chính là bị làm phép người, đem đã bị giống như Cửu U Địa Ngục thiên đạo vạn quả nổi khổ, ngươi nghĩ thông suốt tái đáp không muộn."

Lời ấy chớ nói Lý Mộng Hoa, liền liền Hắc Miêu cũng kinh hãi, thấy Tô Phục diễn cảm không giống giả bộ, không khỏi nghĩ đến mới vừa rồi sở chịu nổi khổ, "Này gian trá tiểu tử mới vừa rồi lấy ta làm thí nghiệm, hay là đó là. . ."

Lý Mộng Hoa coi như có chút tiết, không có đương trường tê liệt ngã xuống, hán trên trán tràn đầy mồ hôi, chăm chú nhìn Tô Phục.

Tô Phục giống như hiểu được hán ý tứ, gật đầu nói: "Ngươi nói thực ra, bảo tính mệnh của ngươi không khó."

Được khẳng định trả lời thuyết phục, Lý Mộng Hoa nhất thời ngồi liệt ghế trên, một trận khôn kể trầm mặc, mới nghe được hán chậm rãi nói đến:

"Ta cùng với tri huyện Lý Cối chính là đồng hương, mười năm trước đang tham dự Huyền Thí, ta phải đệ nhất danh, khi đó Lý Giải Nguyên tên vang lên cả Bình Dương. . ."

"Lý Cối đành phải thứ hai, nhà hán vốn là Bình Dương bản địa phú hộ, xem thường ta hán vi xuất thân, cuu mấy bạn nhậu tìm ta xui. . ."

"Đêm đó ta nhận hết bắt nạt, nhưng ta chính là một hương Giải Nguyên, đã có phẩm cấp trong người, mặc cho bọn hán phú hộ tái như thế nào được, bắt nạt triều đình mặt mũi đó là tử tội."

Tô Phục không có đánh đoạn, lắng lắng nghe, Hắc Miêu nhưng có chút không kiên nhẫn, chính là Tô Phục không nói gì, hán cũng không dám đánh đoạn.

"Việc này kinh động triều đình, bệ hạ tự mình hạ chỉ, những người kia giao ta xử trí, muốn hán nhóm sinh liên sinh, chết liền chết. Mấy người bọn họ sau lưng đều có đại nhân vật, tuy nhiên cũng không muốn tham dự việc này, ta hiện tại đã biết rõ, bệ hạ lấy ta viết văn chương, đó là cần dẫn răn ra khỏi hang."

"Khi đó ta còn trẻ không biết, suy không ra thiên ý, Lý Cối người nhà quý cầu ta. . . Đó là ta lần đầu cảm nhận được quyền lợi chỗ tốt, có thể nhường ngày thường ăn trên ngồi trước lão gia ở trước mặt ta quý xuống."

Theo tự thuật, Lý Mộng Hoa âm tiếng dần dần bằng phẳng: "Lòng ta mềm nhũn, cảm bọn hán mấy nhà chỗ tốt, bệ hạ phẫn nộ, trên mặt không nói, lại tìm lấy có đem ta biếm ở đây trở thành nhất phương tiểu lại, cũng cướp đoạt ta kinh thủ tư cách, đồng hành đều biết ta đắc tội bệ hạ, dần dần cùng ta không thân."

Nói đến tận đây, hán khóe môi nhếch lên tự giễu tươi cười, "Xảo chính là, Lý Cối sau lưng đến chỗ này, cũng trở thành cái tiểu lại, đôi ta lại có loại đồng bệnh tương lân cảm, từ nay về sau dần dần thành bạn tốt."

"Chính là rất nhanh, ta liền tỉnh ngủ, Lý Cối đến cũng không trùng hợp, hai người chúng ta ám thương nghị phân tích, cuối cùng cho ra kết luận, bệ hạ cùng kia mấy vị đại nhân vật đấu tranh còn tại liên tục, ta liền giả vờ cùng hắn làm trò mình, từ nay về sau vô luận hắn làm cái gì đều muốn cùng hắn đối nghịch."

"Ngoại nhân chỉ khi ta lưỡng thủy hòa bất dung, lại không biết chúng ta ngầm thường có lui tới, bù đắp nhau."

"Vài năm thời gian, đôi ta quả thuận lợi lên chức, bệ hạ cùng kia vài vị đấu tranh dần dần gay gắt, sau lại nghe nói Thanh Châu hai Đại Thánh địa phái tiên sư điều giải."

Này hai Đại Thánh địa chỉ tự nhiên là Kiếm Trai cùng Ngọc Thanh Tông.

"Đôi ta vốn cảm thấy quanh co, nếu không dùng lo lắng hải hùng, há lại nguyên liệu bảy năm trước đột có một người, lấy như lời đình tốc độ quật khởi, thành Tấn Thành mới đích phủ hộ, ai cũng không biết hắn lấy cái gì lập nghiệp, người này đó là Hà Đại Vượng."

"Một ngày, kia Hà Đại Vượng tìm Lý Cối, bởi vì Lý Cối quan chức cao ta nhất giai, này đây làm cho ta bài trừ bên ngoài. Bọn hắn không biết ta cùng với Lý Cối chân chính quan hệ, cố bọn hắn làm gì động tác, ta đường như nhất thanh nhị sở."

"Việc này nhưng tiết lộ ra ngoài, tính mạng của ta tuyệt khó bảo toàn toàn bộ, mong rằng tiên trưởng thay ta giữ bí mật."

Lý Mộng Hoa nói xong, phát giác miệng đắng lưỡi khô, liền muốn tìm nước trà.

Tô Phục cảm thấy chính mình quả khi đến vận chuyển, lại mèo mù huyếch chết chuột, kia Thiên Đàn Giáo đến bây giờ cũng không biết lọt như vậy cái động lớn, này thế sự thực kỳ diệu, ai nói không phải đây?

"Yên tâm thôi, ngươi còn không có bán đứng giá trị."

Tô Phục trong lòng vì vui mừng, trên mặt không hiện, chính là hỏi: "Vậy ngươi cũng biết Lý Cối hiện giờ sống hay chết?"

Nghe vậy, Lý Mộng Hoa vẻ mặt âm trầm, thờ dãi: "Đích thị là gặp diệt khẩu, đôi ta bí mật lui tới, hắn như thế nào một tiếng không nghe thấy liền đã thất tung dấu vết, ta chỉ có thể cố chấp giả không biết phát sinh chuyện gì, đối ngoại liền tuyên bố hắn hồi hương thăm người thân."

Hắc Miêu nhất thời nhe răng nắc: "Cháu trai, ngươi lừa người khác coi như xong, dám lừa ông nội ta?"

Tô Phục đề xuống đầu của hắn, ý bảo hắn an tâm một chút chờ vội nóng này, lại nói: "Cuối cùng một vấn đề, kia hóa yêu nhân ở ở trong thành nơi nào, chỉ cần cho ta đại khái phương vị đã có thể."

Nói xong, lấy ra sớm chuẩn bị tốt giản dị bản đồ, nhường Lý Mộng Hoa đem địa điểm vây ra.

Lý Mộng Hoa thấy Hắc Miêu có chút ý xấu đánh giá, không do dự chút nào, liên tục tại đồ trên vây ba cái địa phương.

Tô Phục cảm qua xem xét, có chút ngoài ý muốn nói: "Lại có ba chỗ?"

"Nhìn tại ngươi như thể phối hợp phân trên, liền mời ngươi ngủ thượng một giấc, nhưng ta điều tra không có lầm, liền không trở về nữa, nhưng ta phát hiện ngươi đang gạt ta, định khiêu ngươi có biết lừa gạt kết quả của ta."

Hắc Miêu phối hợp lấy thả ra ảo thuật, đem Lý Mộng Hoa mê ngất đi, rồi hướng Tô Phục lấy lòng nói xong: "Lão gia, tiểu nhân để cho hắn ngủ lấy mười hai canh giờ, cũng đủ chúng ta làm xong sự tình."

Tô Phục tựa tiểu phi tiểu nói: "Chỉ không chỉ mười hai canh giờ thôi." Bên hướng về bên ngoài đi đến, lại nói: "Một chút thủ đoạn nhỏ không sao cả, chờ để bị thương tánh mạng hắn."

Hắc Miêu ngượng ngùng nói: "Là vâng, lão gia anh minh, tiểu nhân cho hắn hạ huyền nguyên rửa, để cho hắn từ nay về sau nửa năm, làm có thể nào nam nhân."

Giống Lý Mộng Hoa như vậy phạm nhân, Hắc Miêu có nhiều lắm thủ đoạn, chỉ nhìn tâm tình mà thôi, nửa năm bệnh liệt dương, mấy vâng một người nam nhân vô cùng nhục nhã, nhất là Lý Mộng Hoa còn trẻ như vậy mệnh quan triều đình.

Tô Phục bật cười, vậy thủ nói: "Ngươi này không nói yêu hàng, còn không mau mau đuổi kịp."

Một người một yêu ra Lý phủ, này thủ vệ đều bị ảo thuật sở mê, này đây không có ngăn trở. Phen này gây sức ép, đã là giờ Tuất, sắc trời hoàn toàn tối xuống, không khí có chút âm lãnh ẩm ướt.

Hắc Miêu dùng cái mũi ngửi ngửi, báo tin vui nói: "Lão gia, tối nay chỉ còn có thể trời mưa, đối với chúng ta có lợi a."

"Ân, việc này không nên chậm trễ, đi trước phụ cận một cái điểm thôi."

Thời gian quá ngắn, Tô Phục đối trong thành địa hình không hiểu rõ lắm, này đây không rõ ràng lắm trên bản đồ quyền quyền cụ thể vâng thể nào cái địa

phương, chỉ có thể một đường đối chiếu sờ soạng đã qua.

Bọn hắn không biết, khi bọn họ đi rồi, Lý phủ hậu viện tiến đến một người áo đen, người nọ đối với Lý Mộ Dung Hoa vung tay lên, chỉ thấy một đạo diệt sạch phật quả thân thể của hắn, Lý Mộ Dung Hoa trên người ảo thuật liền bị giải khai.

Hắn chậm rãi tỉnh lại, thấy người đâu, vội cung kính hành lễ: "Cung Phụng đại nhân, đều theo như ngài phân phó chuyển cáo, một chữ đúng, người xem, còn vừa lòng?"

Người đâu lại thấy không rõ khuôn mặt, lộ có thủ thuật che mắt, hắn không, mà là mặt không chút thay đổi nói: "Lý đại nhân, người cảm thấy nhưng có người thường người âu yếm vật, nên làm thế nào cho phải?"

Lý Mộ Dung Hoa nghe vậy hơi hơi giật mình nhưng, suy không ra Đồ Độc đến tốt cùng ý gì, liền cân nhắc từng câu từng chữ, nói: "Nhưng đối phương so với ta có chấp, liền nhân hắn nhất thời, trái lại giết chết đó là, còn có cái gì đạo lý có thể giảng đâu."

"Ha ha!" Hắc y nhân đột cười to hai tiếng, "Không sai, còn có cái gì đạo lý có thể giảng. . ."

"Tốt lắm. . ." Hắn nói: "Bồn tọa chắc chắn tại trước mặt hoàng thượng thay người nói ngọt, lật đổ địa vị Lý Cối cũng không thật khó, chờ tin tốt lành thôi."

Nói xong, Hắc y nhân thân hình liền hóa thành sáng trong bụi, đảo mắt biến mất không thấy gì nữa.

Lý Mộ Dung Hoa sớm không kinh sợ khi thấy chuyện quái dị, hắn hơi hơi lộ ra tươi cười, lầm bầm: "Lý Cối a Lý Cối, người lại đánh bại, đáng tiếc người nhìn không tới ta lật đổ địa vị người ngày đó. . ."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40:: Đánh bại đánh bại

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 40:: đánh bại đánh bại

Make by: Linh Tinh Chi Mộ Dung

Bản Đồ trên ba cái địa phương, một người một con mèo chuyển ra phú quý phổ, liền tới đến Tấn Thành nổi danh Tấn Tây đường, cũng gọi phường phổ. Bởi vì đường phổ hai bên dường như làm các loại xưởng chiếm hết, mà Vân Nhai sản xuất nhiều lục trúc, này đây thủ công mỹ nghệ sản phẩm đường như cùng lục trúc có quan hệ, như trúc tiêu, trúc lung, trúc chế đồ dùng trong nhà chờ cái gì cần có đều có.

Dọc theo chủ cán đạo biết không rất xa, đó là cửa thành phía Tây, ra lại đi đó là Vân Nhai huyện nổi danh lục trúc sơn.

Lúc này chính là tan ca thời gian, các đại xưởng công nhân, học nghề đường như trở về nhà trung, có số ít mấy xưởng lóe lên ngọn đèn, tăng giờ làm việc chế tạo gấp gáp hàng hóa.

Theo như Bản Đồ trên sở thị, Tô Phục thật cẩn thận so sánh bất chúc, cuối cùng tập trung vào đó một gian xưởng nhỏ.

Xưởng đều do đất Thạch cùng mộc trúc dựng, dường như làm một tầng đình bằng lâu, diện tích có lớn có nhỏ, đại người không dưới đại gia đình nhà cửa. Xưởng cùng xưởng cách có vài thước khoảng cách, làm thành cách nói, tại này sau lưng, lại hình thành từng cái từng cái bốn phương thông suốt đường tắt, nhưng không quen thuộc địa hình, rất dễ dàng sẽ gặp lạc đường.

Lặng lẽ đi sát vào bên cạnh nhìn, kia đất Thạch xây thành dãy tường, ổn như bàn thạch, trên nóc nhà mái ngói mật như vẩy cá, bởi vì góc độ nguyên nhân, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một cái bảng hiệu, lên lớp giảng bài "Du Mộc xưởng".

Lúc này Du Mộc xưởng đại môn khóa chắc, cũng cùng những khác xưởng giống nhau không thấy quang, im ắng không có nào động tĩnh. Tô Phục linh giác敏锐, mơ hồ cảm thấy nơi này có bất thường hơi thở, nhưng chỉ đi qua, không có lưu tâm, tuyệt khó khăn phát hiện.

Đang muốn tới gần, linh giác trong đột nhiên có một đạo hơi thở đang hướng bản thân đi tới, vội liếc hơi thở ẩn vào đường tắt nội. Kia hơi thở càng lúc càng gần, mục đích lại cùng bọn họ giống nhau, cũng "Du Mộc xưởng".

Tô Phục nhíu mày, kia hơi thở mơ hồ có chút quen thuộc, Hắc Miêu lại đột nhiên nhỏ giọng kinh hô: "Lão gia, vâng cái kia Trúc Nhi, nàng như thế nào

lúc này, chẳng lẽ?"

Hắn đem âm tiếng áp tới một đường, chỉ có Tô Phục có thể nghe được, "Chẳng lẽ nàng cũng Thiên Đàn Giáo người?"

"Không có khả năng. . ."

Tô Phục lắc đầu bác bỏ nói : "Nhưng nàng là Thiên Đàn Giáo người, sao lại phóng mặc chúng ta tìm hiểu nguồn gốc, bắt được Hà phủ cái kia cá lớn, phải biết Ngưng Khiếu tu sĩ cũng không phải là rau cải trắng."

Cửu Mệnh như vậy tưởng tượng, cũng cảm thấy không có khả năng, lại nói: "Nàng kia tới đây làm cái gì, khó phải không tới tìm nàng chủ nhân?"

Một người một yêu tìm hiểu thủ đi xem chừng, chỉ thấy quả vàng Trúc Nhi kia nhỏ xinh thân hình, nàng vác lên Lục Trúc Kiếm, vạn phần cảnh giác đánh giá bốn phía, chờ đợi xác định có hay không người thứ hai, liền hướng về "Du Mộc xưởng" đi đến, chỉ thấy nàng tại đi bộ trong quá trình, thân mình đột nhiên do thực chuyển hư, giống như một đạo quỷ ảnh, lập tức xuyên tường mà vào, thấy Tô Phục kinh ngạc chăm chú nhìn.

"Đây là gì pháp?" Tô Phục nhìn không được hỏi: "Kia tường vừa nhìn liền biết thật dày, cho dù nàng chính là linh thể, cũng khó khăn xuyên thấu."

Cửu Mệnh vô đầu, có chút không xác định nói : "Được phép Hậu Thổ Quy Nguyên Thần Cấm, Hậu Thổ Quy Nguyên Thần Cấm rơi tại tiên thiên lúc sau, so với không được Nhâm Thủy, cổ chỉ phải ba loại biến hóa, thứ nhất đó là trong truyền văn nổi danh độn thổ."

Tô Phục không khỏi âm thầm kinh ngạc, đứng nhìn Nhâm Thủy thiên một thần cấm có sáu mươi bốn loại biến hóa, nhưng tinh tế đếm, chân chính uy lực cường đại là không quá đến mười loại. Mà Hậu Thổ Quy Nguyên Thần Cấm hẳn cũng có nghe thấy, chỉ phải ba loại biến hóa, này đây có thể được đến người ít càng thêm ít, không muốn tiêu cô nương này có như vậy cơ duyên.

Tự lúc này, bầu trời đêm đột nhiên xé mở một đường nhỏ khe, Tô Phục ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo lôi quang vắt ngang phía chân trời, tuy chỉ khoảnh khắc Phương Hoa, lại gọi hắn trong lòng chấn động, bỗng nhiên không có nửa khắc, một tiếng vang thật lớn theo sát tới.

"Vang ầm ầm——"

Không cái gì dấu hiệu, to như hạt đậu hạt mưa liền rầm rã xuống, Tô Phục thấy vì vui mừng, nhân tiện nói: "Cùng ta cùng nhau dính lướt khí ."

Hắc Miêu nghe vậy liền biết Tô Phục ý tứ, liền loại bỏ trên người linh khí, nhường hạt mưa đánh ướt đầm, mới nói: "Xin hỏi lão gia, ngài nước này màn Thiên Hoa từ đâu được đến, tiểu nhân thật là tò mò, nghe đồn chỉ có đại cơ duyên người nên."

Thủy Mạc Thiên Hoa chính là Tô Phục đoạt được thần cấm một trong, này thi triển điều kiện đó là ngày mưa hay là trong nước, tức là hơi nước sung túc nơi.

"Cũng là như thế này dạ vũ, bỗng nhiên còn có một đoạn hiểu ra chảy vào, tự nhiên mà vậy sẽ gặp, ta cũng nói không rõ trong đó đạo lý."

Việc này cũng không cái gì cố giấu diếm, lại nói: "Đem người ảo thuật khiến đến thôi. . ."

Tô Phục lấy ra một quả Phù Tiên, yên lặng về động pháp quyết, ý niệm thông qua Phù Tiên bị phóng đại, Phù Tiên cả hóa thành bụi, hình như có linh tính giống như, đều đều phân bố tại Tô Phục trên người, hơi thở liền hoàn toàn thu liễm.

Lúc này cho dù có tu sĩ từ hắn nhóm bên người đi qua, chỉ cần tu vi không có chênh lệch quá lớn, đã là khó có thể phát hiện. Lại mượn dùng Thủy Mạc Thiên Hoa che lấp Cửu Mệnh ảo thuật dao động, lúc này cho dù Dạ Lưu Tô cũng khó khăn phát hiện bọn hắn.

Chuẩn bị thoả đáng, liền chậm rãi tới gần Du Mộc xưởng, chỉ thấy này đại môn khóa chắc, bên cạnh có cửa sổ môn, chính là cũng khóa được kín không kê hở, Tô Phục đem linh giác thật cẩn thận thăm dò vào, nhưng không có phát hiện gì người trông coi.

Cửu Mệnh nghi ngờ nói: "Nơi đây thực quái dị, cho dù không phải Thiên Đàn hang ổ, không phải người gác, sẽ không sợ kẻ cấp tiến tới quấy rối hoặc trộm cướp?"

Tô Phục nghĩ nghĩ, phân tích nói xong: "Tu sĩ tự thân đều có linh khí dao động, tối dễ dàng bị tu sĩ khác phát giác, nhưng phái người ở chỗ này gác, tu vi cao khó tìm, tu vi thấp dễ dàng bị phát hiện manh mối, không bằng không cần người, thường thường tối hiểm nơi, cũng chúc tối chỗ an toàn, Thiên Đàn Giáo ở chỗ này người chủ sự, tâm cơ không thể khinh thường a, khó trách ở tại này ẩn núp vài năm không bị phát giác."

"Lão gia không hổ là lão gia, như vậy sâu sắc ngôn luận, chỉ chi lão gia một nhà, tiểu nhân lại thêm kiến thức."

Cửu Mệnh gì thời điểm cũng không quên khen tặng, này cũng hắn bản lĩnh, thay đổi Tô Phục cũng không có dây như vậy da mặt.

Tô Phục chỉ chỉ không nghe thấy, lại nói: "Kia Trúc Nhi dĩ nhiên đi vào có một biết, lại không có bất cứ động tĩnh gì, nghĩ đến đã là thuận lợi len vào, có nàng dò đường không thể tốt hơn."

Nói xong liền cầm thanh cương kiếm, đem cửa sổ môn nhẹ nhàng cạy mở, rồi sau đó nhanh chóng đột nhập, lại đem cửa sổ môn nhắm chặt. Trong ngoài dường như ám, tầm mắt cũng không không khoẻ, Tô Phục nhìn chăm chú đánh giá, này mới phát hiện nơi đây lại không có vật gì, hắn ngồi xổm người xuống day nhẹ, chạm nhẹ mặt đất, rồi sau đó song chỉ về động, phát hiện quả có một tầng bụi đất.

"Xem ra nơi đây đã thật lâu không người đặt chân. . ."

Cửu Mệnh nghe vậy, ác tiếng nói : "Hay là kia Lý Mộng Hoa dám lần nữa khi dễ, chờ đợi tiểu nhân khừ thủ hần mạng chó."

"Đừng vội. . ."

Tô Phục mọi nơi đánh giá, thấy vậy trông trái, cực kỳ giống một cái kho hàng lớn, rồi lại không chất đống gì đồ vật này nọ, này diện tích cũng lớn đến không tính được, liếc mắt một cái mong nhìn thấy bên cạnh, đều là vách tường, trừ đại môn cùng Lục Xử cửa sổ môn, lại không nữa gì phòng riêng.

"Kia Trúc Nhi đi nơi nào,đâu? Nhưng ly khai, chúng ta nên có sở phát hiện mới đúng. . ."

Lời còn chưa dứt, dưới chân đột nhiên có dị động, Tô Phục ánh mắt híp lại, dưới chân một tung, thân hình liền rời đi mặt đất, chỉ thấy dưới chân đột thứ ra một loạt sắc nhọn lục trúc, trong bóng tối, lại lóe ra lục quang, rất là làm cho người ta sợ hãi.

"Đây không phải kia Trúc Nhi pháp thuật sao?" Tô Phục đang kinh ngạc, đỉnh đầu đột nhiên có dị động, không kịp ngẩng đầu nhìn xung quanh, muốn cũng không muốn, trong tay thanh cương kiếm hung hăng đâm trên.

"Đừng —— "

Đã nghe một tiếng vang giòn, gãy lục trúc bốn phía mở, đánh vào không trên vách đá, phát ra thật lớn động tĩnh, Sau đó xường gian trung chỗ, lại hơi hơi rung động, nhất thanh muện hường, mặt đất vỡ ra, một cái thâm nghĩ lại như vậy xuất hiện ở trước mắt, thâm nghĩ một mở, liền có một cổ cổ quái hơi thở biểu lộ, tuy chỉ có thần nhiên, lại gọi người trong lòng không thoải mái.

"Họ Tô, nguyên lai là người!"

Một tiếng khê kêu, Trúc Nhi từ tứ phần ngũ liệt lục trúc trung hiện ra thân hình, đối với Tô Phục trợn mắt nhìn: "Xú Tô Phục, người thiếu chút nữa làm cho ta giết."

Tô Phục chỉ chỉ không nghe thấy, thâm nghĩ: "Lại đánh bậy đánh bạ mở bí đạo, này Trúc Nhi xem ra cũng chúc ta cơ duyên một trong. Bất quá, khí này tức như thế nào như thế quen thuộc, Tà Linh đối với lần này dị thường miễn cảm, lại chẳng biết tại sao?"

Cảm thụ được hồn phiên nội, Tà Linh chủ tướng đột nhiên có chút xao động, còn muốn chống lại chính mình ý chí, muốn phá phiên mà ra, bị hần mạnh mẽ áp chế.

Thấy Tô Phục đem chính mình lượng ở một bên, năng tức giận đã đi qua, còn muốn phân trần, Tô Phục lại ngắt lời nói: "Phen này động tĩnh định khiến cho chú ý, còn không mau mau hành động, ta lười quản người vì sao đột nhiên đề thư lại mà đi, cũng lười hỏi đến người vì sao lúc này, chỉ là của ta chỉ bằng đã nói trước, chờ để kéo ta chân sau."

"Người. . ."

Trúc Nhi tức giận đến đầy mặt đỏ bừng, lại chỉ có thể oán hận một dặm chân, khi trước hướng thâm nghĩ đi đến.

Tô Phục thấy thế cười cười, lại phân phó Cửu Mệnh nói : "Dùng ảo thuật đem nơi đây khôi phục thành nguyên lai bộ dáng, chỉ bằng giấu diếm được phạm nhân mới được."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41:: Tiêu Ngục Thiên Phương Lưu Minh Đan

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 41:: Tiêu Ngục Thiên Phương Lưu Minh Đan

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Hai người liễm tức, hướng bậc thang chui xuống, Tô Phục lẳng lẳng tính, ước chừng hai mươi cấp bậc thang rốt cuộc, chỉ thấy tầm mắt đột nhiên mà hẹp lại, một cái ám trường Dừng đạo xuất hiện ở trước mắt.

Dừng đạo ước chừng hai thước cao, chỉ phải thường nhân một cái bán thông hành, Tô Phục cùng Trúc Nhi song song mà đi, liền không nữa khe hở.

Như vậy hẹp lại hoàn cảnh, chỉ có hai người bé không thể nghe tiếng bước chân, nhìn như trầm mặc được có chút xấu hổ, kì thực cứng thần kinh, nơi đây có thể là địch nhân đại bản doanh, lại đang này Dừng đạo, nhưng bị phát hiện, muốn chạy trốn cũng khó khăn.

Hai người một trước một sau, nên bước cũng không nhất trí, Tô Phục còn đang lẳng lặng tính, ước chừng đi rồi bảy mươi bước, lại thấy một cái sâu thăm hàng hiên, tầm mắt khó khăn cùng ở chỗ sâu trong, kia cổ quái hơi thở trở nên nồng hậu đó.

Tô Phục trước mặt đi xuống, Trúc Nhi không muốn yếu thế, gắt gao theo đi lên, ước chừng hai mươi cấp bậc thang, lại thấy một cái ám trường Dừng đạo, Hắc Miêu có thể nhìn ban đêm, thấy nơi cuối cùng cũng hàng hiên, bị cổ quái hơi thở ảnh hưởng, hẳn có chút nói lắp nói :

"Lão già, nơi đây rất quái, không bằng đi về trước thôi, có này chứng cứ, đủ để thuyết minh nơi đây đúng là kia Thiên Đàn Giáo bí mật cứ điểm, chỉ cần đem nơi đây tin tức thông báo Kỳ tiên trưởng. . ."

Tô Phục không để ý đến, mà là hỏi Tiểu cô nương nói : "Người mới vừa rồi xuyên tường mà vào vắng cái gì pháp thuật? Lại là như thế nào phát hiện chúng ta?"

Trúc Nhi tà liếc một cái Tô Phục, kiều hừ một tiếng, nói : "Đó là Thổ Động Thuật, không kiến thức thổ dân."

Nàng nhân châu - xoay động, lại nói: "Người trả lời trước ta vấn đề, mới vừa rồi rõ ràng nhận ra ta, vì sao hạ từ thủ?"

"Đây đúng là ta muốn hỏi. . ." Tô Phục thân nhiên nói: "Chớ cho rằng ta không biết, người dĩ nhiên nhận ra ta, mới sẽ công kích, có phải thế không? Nếu không tới yêu nhân hang ồ, người chỉ sợ sẽ bị hiểu rõ hành tàng, sao sẽ chủ động xuất thủ."

Trúc Nhi vẻ mặt cứng đờ, giây lát khôi phục tự nhiên, chợt cười lạnh lạnh nói : "Ta biết người tới hại chủ nhân nhà ta, giết người có gì không thể."

"Nga?"

Tô Phục hoàn toàn không tin nàng lý do, chỉ tùy ý nói: "Đã người như vậy thẳng thắn, làm giải trừ uy hiếp, ta chỉ hảo hạ sát thủ, ai muốn ngồi chờ chết đâu, người nói có phải không là?"

Trúc Nhi tái không mở miệng, chính là cắn môi dưới.

"Người vì sao biết bí đạo?" Tô Phục lại hỏi, ngữ khí chuyển lãnh, hẳn bắt đầu không xác định lúc trước phán đoán, lại hỏi: "Người vì sao biết ta sẽ đến?"

"Người sao. . ."

Trúc Nhi theo bản năng muốn hỏi, lập tức ý thức được lỗ lòi, vội lấy tay che miệng lại, bộ dáng rất là đáng yêu.

Tô Phục hơi hơi thở dài, quả là tiểu hài tử, chỉ nhẹ nhàng một bộ liền bị bộ vừa vặn, lúc trước Tô Phục biểu hiện đều là vì thế hơi chuẩn bị, từ lần đầu tiên bắt đầu, cố ý làm bộ như đối với nàng rất không hữu hảo bộ dáng, mọi nàng nổi lòng không xong, quả thực hiện tiểu kế phải thủ.

Hắc Miêu cân não có chút chuyển không đến, này một hỏi một đáp, đã đem hấn biến thành rất hồ đồ.

Lại xuyên qua Dừng đạo, lại thấy một cái sâu thăm hàng hiên, lúc này đã thâm nhập dưới nền đất có năm mươi thước, xuống chút nữa, đó là kia trường sinh cảnh tu sĩ linh thức cũng khó chịu nổi thấu.

"Chủ nhân gọi ta tới, nhưng phi như thế, người ta còn không nguyện đến đâu. Chủ nhân nói, gọi ta thử người, nhưng chết ở ta thủ hạ, liền không cần xuống dưới chỗ này, dù sao chắc chắn đã đánh mất tánh mạng."

Trúc Nhi thấy đã bị hiểu rõ, rốt cục không hề che dấu, chính là nàng tiểu hài tử tâm tính, không biết thừa nhận cũng không thừa nhận, rồi lại vâng hai khái niệm.

Tô Phục không có ngừng, nghe vậy cười lạnh một tiếng: "Lý Mộng Hoa cùng người chủ nhân vắng cái gì quan hệ?"

"Không có vấn đề gì. . ." Trúc Nhi nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời suy sụp xuống dưới, nín mi nói : "Không cần theo ta nói hấn."

Cửu Mệnh giận dữ: "Nói như vậy, kia Lý Mộng Hoa sớm cùng các người thông đồng, chết tiết phạm nhân, dám như vậy trêu đùa bản đại gia."

Trúc Nhi hướng hấn cười lạnh lạnh: "Chủ nhân nhà ta bóp chết người cùng nắm một con kiến không cái gì khác nhau, người đi gây ra hấn thử xem"

Nghe vậy, này tức giận liền hóa thành vô tung, Cửu Mệnh san chê cười: không thể trêu vào, bản đại gia còn trốn không dậy nổi sao.

Tô Phục không hề ngôn ngữ, ngược lại trầm nghĩ: Trúc Nhi bị đuổi giết, hiện nay xem ra cũng vị kia an bài, chính là hấn như thế nào xác định ta chờ hành tung? Việc này vẫn có nghi vấn, Trúc Nhi ứng còn không biết trong đó cách thức, hỏi chi cũng không dùng. Khó trách vào thành liền tìm được manh mối, kia Thiên Đàn Giáo chỉ còn không biết sau lưng có người dùng lực, hoặc là kia người chủ sự thoát thân không ra, cũng không khả dụng người, hoặc là. . . Đó là tương kế tựu kế.

Nhưng vắng sau, việc này thật thật hung hiểm, hai phe giao dịch, ta chỉ là một lính hầu, như vậy Trúc Nhi ở bên trong lại là thế nào người đây?

Nhưng vâng sau, vị kia đem Trúc Nhi an nguy đưa ở chỗ nào? Hoặc hẳn không biết đối phương dĩ nhiên hiểu rõ. . . Hoặc vốn đối Trúc Nhi liền không cái gì cảm tình, chính là tùy tay có thể buộc quân cờ, như vậy Trúc Nhi hay không biết việc này đây? Sẽ có phải có khác một loại khả năng, Trúc Nhi kỳ thật mới là sau lưng việc chính. . . Kia tất cả chuyện này bề ngoài đều là giả vờ?

Tô Phục có chút suy nghĩ lung tung đường ma cảm giác, nơi đây hung hiểm, còn không phải lo lắng nhiều như vậy thời gian, liền mạnh mẽ khiến cho chính mình tỉnh táo lại, suy nghĩ dần dần chạy xe không, cước bộ cũng dần dần chậm xuống dưới.

Trúc Nhi thấy hẳn dị thường, nghĩ nghĩ, lại nói: "Tô Phục, người cũng biết Tiêu Ngục Thiên Phương Lưu Minh Đan."

"Không biết, kia là vật gì?"

Cửu Mệnh nghe vậy không khỏi sắc mặt đại biến, mặc dù Hắc Miêu hình thái nhìn không ra biến hóa, hẳn vội vàng hỏi: "Chính là nghe đồn có thể thông Tiêu Ngục giới Lưu Minh Đan?"

Trúc Nhi khẽ gật đầu, hiếu kỳ nói: "Chủ nhân là như thế này nói với ta, nói bên trong thành có ba như vậy địa phương, nơi này chính là trong đó một cái."

"Lão gia, chúng ta đi nhanh lên thôi, mau rời đi Tấn Thành, nếu người không đi tự không còn kịp rồi. . ."

Hắc Miêu sợ hãi được nói năng lộn xộn, nhìn sâu thăm hàng hiên, lại có một loại cướp đường mà chạy xúc động.

Tô Phục thấy Cửu Mệnh như vậy sợ hãi, không giống giả bộ, liền quát lớn: "Hoàng chuyện gì, trời sập có cao cái gánh vác, có người này tiêu yêu chuyện gì sự? Mau mau đem này Lưu Minh Đan lại lịch nói với ta."

Trúc Nhi vẻ mặt khinh thường, châm chọc nói: "Một người vẫn là Yêu Tộc, thật sự là mắt mù."

"Lão gia. . . Tiểu nhân cũng không biết cụ thể, tiểu nhân chỉ biết Lưu Minh Đan một khi mở ra, Tấn Thành sẽ gặp tràn ngập trọc khí, nơi này sinh linh đem hoàn toàn hóa thành Tu La quỷ vật, Tu La quỷ vật càng nhiều, trọc khí liền càng thịnh, nghe đồn trọc khí thịnh tới trình độ nhất định, sẽ gặp hóa thành một đạo đi thông Tiêu Ngục giới đại môn, đến lúc đó. . ."

Tô Phục sắc mặt có chút khó coi, thấy hẳn cúi thấp đầu lâu không nói, liền trầm giọng hỏi: "Đến lúc đó như thế nào?"

Hắc Miêu mau khóc, hẳn sợ hãi nói xong: "Đến lúc đó La Sát Ma Chủ sẽ buông xuống Tu Chân giới, mang đến tai họa ách, Tấn Thành, Thanh Châu. . . Tự xong rồi."

"Cái gì. . . Chuyện gì? Tấn Thành sẽ hủy diệt?"

Trúc Nhi khó có thể tin nói: "Không. . . Không có khả năng, có Kiếm Trai, Ngọc Thanh Tông, làm sao có thể nhường kia cái gì Ma Chủ tùy ý xằng bậy, người đang ở đây nói bậy. . ."

Nàng bản thể làm tám trăm năm Hoa Giang Trúc, trước năm trăm năm chưa mở linh trí, đột nhiên có một ngày lắng xuống lõi đình, may mắn dẫn linh trí, rồi sau đó ba trăm năm, tại nơi Lục Trúc Sơn cuộc sống, đối với lần này có rất thâm hậu cảm tình, này đây chợt vừa nghe Tấn Thành sẽ hủy diệt, căn bản khó có thể nhận.

"Ta như thế nào nói bậy? Kia La Sát Ma Chủ dưới trường có ngàn vạn lần Tu La quỷ binh, lấy cái gì để che? Cái này xong rồi. . ."

Hắc Miêu đột nhiên cảm lấy Tô Phục bả vai, khẩn cầu: "Lão gia, chớ để đi nữa, thừa dịp bọn hắn chưa phát hiện, chúng ta mau rời đi nơi này đi, càng xa càng tốt. . ."

Tô Phục cũng mất rất lớn kinh mới tiêu hoá tin tức này, miễn cưỡng nén ngụ ở chạy trốn xúc động, đem Hắc Miêu xách xuống đầu vai, âm tiếng thường thường nói: "Có chuyện gì biện pháp có thể ngăn cản nó."

"Lão gia, người điên rồi phải không?"

Hắc Miêu hét to: "Đó là chúng ta có thể va chạm gì đó sao? Sợ là còn chưa tới gần liền muốn bị cắn nuốt. . ."

Hắn này một kích động, ngữ khí lại mang cho giáo huấn giọng điệu, Tô Phục hơi hơi hí mắt, tựa tiểu phi tiểu nói: "Nói như vậy, nhưng có biện pháp tới gần, liền có thể ngăn cản?"

Trúc Nhi đột nhiên vẻ mặt ác cùn, xách lên Hắc Miêu cổ gáy, ép hỏi nói: "Nói mau có cái gì biện pháp, dám không nói, bà cô lập tức thiến người."

Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy trong tay nàng chẳng biết lúc nào nâng lên Lục Trúc Kiếm, lóe lạnh lóe lục quang, trang bị trong lời nói nội dung, rất là âm trầm khủng bố.

Hắc Miêu hoảng sợ, thấy nàng đầy mặt sát khí, trong lòng biết cũng không phải đang nói đùa, chặn lại nói: "Ta nói. . . Ta nói, bà cô mau đưa kiếm buông, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ. . ."

Tô Phục có chút ngoài ý muốn Trúc Nhi kích động bộ dáng, nhưng không có ngăn cản nàng ép hỏi.

Trúc Nhi đem kiếm thu hồi, trên tay lại dùng sức mang theo, phòng ngừa hấn đảo thoát, lại khẽ khẽ nói : "Còn không mau mau nói đến. . ."

Hắc Miêu không thể nề hà, chỉ phải về mặt đau khổ, ngữ khí khô cằn, hữu khí vô lực nói : "Ta cũng chỉ xem qua điển tịch, muốn ngăn cản Lưu Minh Đan khởi động, có hai cái phương pháp, thứ nhất vãng đại pháp lực tu vi người, mạnh mẽ phá chi, nói vậy, chỉ bằng thời khắc đề phòng La Sát Ma Chủ, nó bản thể mặc dù không thể có Tu Chân giới, lại khả dụng phân thân tới tìm người xui."

"Thứ hai chỉ bằng lấy đi Lưu Minh Đan bất được trọc khí, nói nghiệp vô lực, cả Lưu Minh Đan sẽ gặp bởi vì không chịu nổi áp lực mà tan vỡ."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42:: Xâm nhập (Thượng)

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 42:: xâm nhập (Thượng)

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

"Thứ hai chỉ bằng lấy đi Lưu Minh Đan bất được trọc khí, nói nghiệp vô lực, cả Lưu Minh Đan sẽ gặp bởi vì không chịu nổi áp lực mà tan vỡ."

"Trọc khí?" Tô Phục lần đầu tiên nghe nghe thấy, trong lòng chợt vừa động, đây chẳng phải là dưới nền đất mơ hồ truyền đến cổ quái hơi thở sao, cũng vạch được Tà Linh chủ tướng xao động chủ yếu nguyên nhân.

"Tiểu nhân cũng từ trên điển tịch biết được. . ."

Cửu Mệnh thấy Tô Phục về mặt nghi vấn, lắc đầu nói xong: "Cụ thể như thế nào, tiểu nhân không biết." Vừa khô khô khuyên nhủ: "Lão gia, thừa dịp Lưu Minh Đan không có khởi động, chúng ta mau rời đi nơi này đi."

Tô Phục nhẹ nhàng lắc đầu, hai tròng mắt lóe dị quang, nói xong: "Đang là bởi vì không có bắt đầu, chúng ta mới mau chân đến xem có không có cơ hội."

Lời ấy bất quá là che dấu, này nguyên nhân thực sự chính là luyện hồn phiến, hấn cảm giác luyện hồn phiến sát khí cùng trọc khí đồng nguyên, có lẽ hai người có thể dung hợp, đây mới thực sự là cơ duyên a.

Chính là cơ duyên nương theo sau hung hiểm, việc này một tên cũng không để lại thần sẽ gặp đã đánh mất tánh mạng, này đây không thể không vạn phần cẩn thận.

Hấn xuất ra một khối bình thường ngọc thạch, về động pháp quyết, một đạo tu sĩ thường dùng Tĩnh Tâm Chú chậm rãi hình thành, cho trong bóng đêm, có vài đạo mỏng manh bạch quang chớp động, nhưng một người hai yêu dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Trúc Nhi khổ tu mấy trăm năm, kỳ thật tâm tính đơn thuần, mới vừa có đó cử chỉ điên rồ, hiện nay thanh tĩnh, trong lòng đối Tô Phục cảm kích, trên mặt nhưng có chút khó chịu: "Ta. . . Cảm ơn!"

Tô Phục cười cười, nói xong: "Làm khó người theo ta cảm ơn, đừng trì hoãn thời gian, đi thôi."

"Hừ. . ."

Trúc Nhi thấy hấn lộ ra đáng giận tươi cười, rất là bất mãn, lại nói: "Kỳ thật các người không cần lo lắng quá mức, chủ nhân nhà ta nói, này cứ điểm đã sớm bố trí thỏa đáng, này đây không có để lại bao nhiêu người thủ, lấy chúng ta thực lực, cho dù không cẩn thận bị phát hiện, cũng đủ để công bằng bọn hấn."

"Chủ nhân nhà người vì sao dẫn chúng ta đi này?"

Tô Phục đột nhiên có nghi vấn, hấn tuy có chính mình mục đích, cũng không vui mừng bị nắm mũi dẫn đi: "Hấn lại vì sao phải thay Thiên Đàn Giáo làm việc?"

"Này. . . Cái này không cần người quản, chủ nhân nhà ta đều có chủ trương. . ."

Trúc Nhi ánh mắt có chút né tránh, không có tin tức điểm, Tô Phục vừa thấy liền biết nàng đang nói dối, chỉ sợ liền nàng cũng không biết trong đó nội

tình, bất quá thử thử cũng không phương.

"Nga? Ngươi cũng không biết thôi! Chủ nhân nhà ngươi rất thần bí, mà ngay cả ngươi cũng không biết hần vốn."

Tô Phục ngữ mang trào phúng, cũng cẩn thận quan sát tiểu cô nương diễn cảm, nàng lại phá lệ không có phản bác, mà là âm thầm buông thông xuống thủ đi, hiển nhiên bị nói vừa vặn, bất quá một lát lại ngừng đầu, trừng mắt Tô Phục, tu nào nói xong: "Ta cùng với chủ nhân nhà ta chuyện tình, cùng ngươi này ngoại nhân không quan hệ, ta bằng cái gì nói cùng ngươi biết. . ."

Nói xong sús đầu khi trước đi xuống dưới đi, Tô Phục ý tứ hàm xúc không rõ cười cười, đi theo.

Đi xuống ước chừng lại đi rồi hai khắc chung, chuyển trôi qua Dững đạo đã có sáu bảy điều, hàng hiên bậc thang cũng không đếm được, Tô Phục âm thầm đánh giá, sợ là đã thâm nhập dưới nền đất hơn năm mươi trượng, khó trách căn lấy vòng tròn làm kết cấu, sâu như vậy dưới nền đất, chỉ có vòng tròn mới có thể chống đỡ được nổi.

Hắc Miêu dĩ nhiên chết lặng, liên ảo thuật cũng có chút tán loạn dấu hiệu.

Càng đi xuống, trọc khí dữ phát nồng hậu, Hồn Phiên trong, Tà Linh chủ tướng càng lúc càng cuồng bạo, gần muốn lao ra, bị Tô Phục gắt gao đàn áp, hần lại không biết, chắn không bằng thông, như vậy áp chế đi xuống, bản ngược sẽ gặp rất đáng sợ.

Này đúng là ma linh đem luyện hồn phiên phương pháp giao cho Tô Phục ước nguyện ban đầu, bởi vì không người nhắc nhở, chỉ biết càng đi càng lệch.

Bước xuống cuối cùng một bậc bậc thang, tầm mắt đột nhiên được sáng ngời, chỉ thấy một cái rộng mở Dững đạo xuất hiện ở trước mắt, Dững đạo ước chừng ba trượng rộng bao nhiêu, cao cũng có năm trượng, ven đường hai bên đều có ngọn lửa chiếu sáng, có thể rõ ràng thấy Dững đạo cách một khoảng cách liền có một cái lối nhỏ, lại không biết thông hướng phương nào.

Tô Phục âm thầm cảm thụ, trên người Thủy Mạc Thiên Hoa chỉ còn nửa canh giờ, thấy Hắc Miêu vẫn một bộ uể oải không phản chấn bộ dáng, liền lạnh lùng nhắc nhở nói: "Ngươi nếu không giữ vững tinh thần, chúng ta rất nhanh cũng sẽ bị phát hiện, khi đó cũng không phải là có thể hay không chạy thoát vấn đề, mà là bị chết có đau hay không mau."

Như vậy giật mình, Hắc Miêu quả chấn đó tinh thần, ảo thuật dần dần tăng cường, làm cho bọn họ thân hình trở nên dữ phát bí mật. Thật dài Dững đạo lại không có một bóng người, kia mơ hồ có thể thấy được nơi cuối cùng chính là tử lộ, Tô Phục thật cẩn thận chuyển vài bước, đi vào người thứ nhất đường nhỏ, lặng lẽ tìm thủ nhìn lại, chỉ có một mảnh sâu thăm.

Tô Phục tả hữu đánh giá, thấy không ai, liền muốn thêm tiến đường nhỏ, tựa lúc này, linh giác nội đột nhiên có cảm ứng, hần vội dừng lại thân hình, ngay tiếp theo Cửu Mệnh cùng Trúc Nhi cũng cả kinh, bỗng nhiên nguyên tại chỗ không dám động.

Quả phút chốc, liền có tiếng bước chân truyền đến, càng lúc càng gần, tựa dần dần có đối thoại tiếng truyền đến.

"Ta nói, kia Lý Vân Vân chính xác làm cho người ta chịu không nổi, chính là nhìn thấy nàng còn có điểm thần hồn điên đảo hết thấy. Bất quá, nhìn nàng cùng Lãnh hộ pháp mất đi mây lại dạng, tất nhiên cùng với cấu kết lại, Lãnh hộ pháp điểm phúc thật không nông." Người này ngữ khí nói không nên lời cực kỳ hâm mộ.

Tô Phục linh giác trong, người này tu vi thông thần cảnh đỉnh phong, hần nhẹ nhàng phát tay ý bảo, một người hai yêu liền lặng lẽ lui về hàng hiên, ẩn tại ở trong, lặng lẽ quan sát người đầu hướng đi.

Tựa này một hồi công phu, liền có hai cái hắc y người bịt mặt song song đi ra, này trang điểm cùng ngày đó đuổi giết Trúc Nhi những người kia không cái gì khác biệt.

Tên còn lại nghe vậy không khỏi cười trào phúng: "Đó là ngươi rất không kiến thức, kia Lý Vân Vân cách đệ nhất thiên hạ mỹ nữ còn cách mấy cái Li Giang xa như vậy đâu."

Li Giang chính là Thanh Châu vạn thủy tụ tập chi nguyên, từ Thần Châu châu giới chỗ kéo dài, ngang cả Thanh Châu, đem Thanh Châu hoạch làm hai bên, thẳng tắp thông hướng Đông hải.

"Hừ, sau lưng ngươi nói như vậy nàng, không muốn sống nữa?"

Người nọ hoảng sợ, có tật giật mình dường như nhìn quanh mình, còn nói: "Kia Lý Vân Vân đột nhiên tới đây, thật không hiểu Lãnh hộ pháp nghĩ như thế nào, nhường một ngoại nhân chủ trì đại sự."

Hai người đi tới đầu hành lang, đột nhiên song song dừng lại, cái này làm cho Tô Phục bọn hần một trận hảo dọa, Cửu Mệnh lại càng lạnh run, nó sợ là không vâng hai vị này, mà là cả Thiên Đàn Giáo.

Chỉ có Tô Phục như cũ trấn định, còn có lúc rồi rồi nghĩ Lý Vân Vân tên này vì sao như vậy quen tai.

Lưỡng Hắc y nhân trong đó một cái đột nhiên nghi ngờ nói: "Này bí đạo đi thông làm sao? Ta còn chưa đi quá, không bằng đi lên nhìn một cái như thế nào?"

Tô Phục trốn cho nơi tăm tối, sát khí đại thịnh, lúc này không có đường lui, tuyệt đối không thể kêu hai người này đưa tới những khác đồng lõa, trên tay

liền lặng lẽ đứng đến Hồn Phiến, chỉ đợi hai người này đi lên muốn đánh bọn hắc trở tay không kịp.

Người kia lại kéo lại đồng lửa, cổ quái nói: "Này thời kì, vẫn là chỗ dễ dàng mẹ dễ dàng con, nhưng bởi vì chúng ta chỉ có bại lộ cứ điểm, chúng ta mấy cái mạng cũng không đủ bồi thường. Lãnh hộ pháp không phải nói, việc này thành chúng ta trở về có thể thăng lên Chấp Sự, an phận một chút thôi."

Đồng lửa nghe vậy, được phép đối với hắc so sánh tin phục, liền chỉ phải từ bỏ.

Nghe vậy, Tô Phục hơi hơi xả hơi, này mới phát hiện nắm chặt Hồn Phiến đích tay đã tràn đầy mồ hôi lạnh.

Linh giác trong, hai người tới khác một cái lỗi nhỏ trong cang lúc cang xa, Tô Phục lúc này mới mang theo hai yêu từ hàng hiên đi ra, đem linh giác tìm hiểu tới phạm vi lớn, thật cẩn thận đi tới.

Đường nhỏ mặc dù phiền phức nhiều hơn tạp, nhưng kia trực khí cũng tốt nhất dẫn đường, dọc theo trực khí phương hướng, Tô Phục quẹo vào trong đó một cái lỗi nhỏ nội, từ nay về sau tràn trực khí nhất đặc hơn, liền xác nhận kia Lưu Minh Đàn chỗ.

Cùng bí đạo bất đồng, quẹo vào đường nhỏ sau, vẫn có ngọn lửa tại chiếu sáng, từ bề ngoài nhìn, tựa hồ sâu thẳm, kỳ thật bất quá mười trượng rất xa, chỉ chốc lát liền tới đầu, chỉ thấy một cái hàng hiên lại xuất hiện ở trước mắt.

Tô Phục đang muốn bước trên, đột nhiên có chút do dự, trực giác nói cho hắc biết, bên trong có lớn lao nguy hiểm. Trúc Nhi nhận thấy được hắc khác thường, không nói hai lời khi trước thập giai mà lên.

"Lão già. . ."

Cửu Mệnh bao nhiêu hy vọng Tô Phục ở một khắc này tỉnh ngộ, sinh mệnh đáng quý chỗ, nhưng mất đi sinh mệnh, liền cái gì cũng đừng nhắc.

Tô Phục tự giễu cười: "Sao liền Tiểu cô nương cũng không bằng. . ."

Nói xong cũng bước trên bậc thang, lúc này hắc nếu không nom bại lộ, một tay nắm Hồn Phiến, một tay day nhẹ, chạm nhẹ Đào Mộc, thần sắc cảm thấy kính nể, cả người đều buộc chặt, giống như đem phát chưa phát chỉ tên.

Bậc thang ước chừng chỉ mười ba tứ cấp, bất quá đi một lát, trước mắt không gian chợt rộng rãi, một cái đại tứ phương rộng mở đại sảnh hiện ra tại trước mắt, Tô Phục âm thầm đánh giá, ước chừng năm trượng rất cao, tả hữu cách cũng có hai mươi trượng.

Lọt vào trong tầm mắt chỉ thấy cả đại sảnh tràn ngập tràn đầy trực khí, nồng đặc tới thực chất, lộ hóa đi ra đó là từ hắc sắc chất lỏng, di động ở đại sảnh trên không, lúc ẩn lúc hiện.

Kia trực khí như thế đặc hơn, làm cho bọn họ cảm thấy phi thường không thoải mái, đây là trực khí không có công kích ý thức.

Ngẩng đầu là được nhìn thấy hình thù kỳ quái đồng thủ, ở đại sảnh trên tường thường cách một đoạn khoảng cách liền có ngọn lửa, ngọn lửa giữ đường như có treo như vậy hình dạng đồng thủ, tuy là đồng thủ, lại trông rất sống động. Tô Phục cùng Trúc Nhi chỉ vừa thấy mặt liền nhận ra, này đồng thủ cùng bọn chúng hợp lực giết chết quái vật tương tự.

Giữa đại sảnh chỗ, có một tòa cự đại bãi đá, trình hình tròn, ước chừng hơn một trượng cao, cả tòa bãi đá dường như khắc có rậm rạp cổ quái chữ triện, này chữ triện mặc dù cổ quái, lại ngay ngắn trật tự, mơ hồ có thể thấy được sắp hàng thành một đám đồ án, này hình dạng cùng chết đi yêu ma quý quái tương tự.

Trên thạch đài song song nằm có chín người, lơ mơ có thể thấy được tại này dưới có điều khắc mà thành đóa hoa, trong khe h không ngừng tràn ra từ hắc trực khí, thường thường sẽ có ánh sáng nhạt chớp động, mỗi khi có ánh sáng nhạt, này năm người sẽ gặp thật sâu nhú mảy, trên người huyết nhục lại mất thường có thể thấy được lui một vòng, phi thường khủng bố.

Tô Phục chỉ liếc mắt một cái liền biết, đó là huyết nhục bị cắn nuốt hiện tượng, ma linh liền không ít cắn nuốt hắc huyết nhục, này đây vô cùng quen thuộc.

Trực khí dường như cảm nhận được hơi thở, cùng Trúc Nhi như vậy linh vật nhất bài xích, này đây nàng sắc mặt phi thường tái nhợt, còn có chút lung lay sắp đổ bộ đáng, hiển nhiên nơi đây môi trường rất là khó sống.

Từ lúc này, Tô Phục đột nhiên cảm giác trên tay một trận nóng bỏng, hắc nhú mảy nhìn trong tay Hồn Phiến, này Tà Linh dường như ngư nhân trở lại trong nước, cho đến phệ chủ, ngàn năm Đào Mộc đương khí lại áp đều ép không được.

Hắc sắc mặt khẽ biến, chỉ thấy Tà Linh "Kị kị" cười quái dị phá sắp xuất hiện, hướng tới kia đầy trời trực khí phác qua, giống như chó dữ chụp mồi.

Này biến đổi có chi tại giây lát, Trúc Nhi Cửu Mệnh còn chưa kịp phản ứng, tự đột nhiên ngửi được mềm mại âm tiếng: "Tô tiểu ca, lại gặp mặt, người ta nhớ người muốn chết. . ."

Chương 43:: Xâm nhập (Hạ)

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 43:: xâm nhập (Hạ)

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Đột nhiên nghe này mềm mại âm thanh âm, Tô Phục như gặp phải sét đánh, hần nhớ tới Lý Vân Vân là ai, không phải là Trần Hữu Vi tiểu thiếp sao? Kia Trần Hữu Vi giấu nghề, này Lý Vân Vân như thế nào tích dầu thấp đèn!

Chỉ thấy đại sảnh khác một bên, trọc khí trong ánh trăng mờ, một bóng người chậm rãi hiện ra, này thân mặc hồng nhạt trường cầm y, cầm y trên có các nơi do màu tím sợi tơ thêu ra đóa hoa trẻ, từ làn váy chỗ kéo dài tới thắt lưng, xinh đẹp đáng người như ẩn như hiện, kia màu thiên tử áo lót cũng không che lấp, hơi hơi lộ rõ, có thể thấy được bộ ngực như núi loan đứng vững, làm băng gạc bọc, hình thành thật sâu khe rãnh, rất là mê người.

Nàng này bộ dạng có chút điểm lệ, có thành thực mỹ phụ tình hình gió, lại có nhị bát cô gái tao nhã, nàng nhợt nhạt mà cười, giống như thấy người quen biết cũ giống như chào hỏi: "Tô tiểu ca, nguyên tưởng rằng ngươi đã rời đi nơi đây, không muốn lại ngoài ý muốn gặp lại, kêu tỷ tỷ rất vui mừng nhé."

"Nàng. . . Là ai?"

Trúc Nhi bản năng cảm thấy một tia chán ghét, chính là trọc khí mời nàng linh trí càng phát hôn mê, âm tiếng liền có đó yếu không thể nghe thấy.

Tô Phục thấy này khuôn mặt cùng Lý Vân Vân không mấy chỗ tương tự, cái loại này quen thuộc cảm lại sẽ không sai, liền cố tự trấn định, mặt không đổi sắc nói: "Tiên trưởng sợ là nhận lầm người, tại hạ đối tiên trưởng cũng không ấn tượng. . ."

Cửu Mệnh cảm thụ được đối phương tu vi, cùng Cầu ma hồ khác biệt không có mấy, dĩ nhiên không rảnh suy nghĩ đối phương rốt cuộc là ai, một lòng chỉ nghĩ như thế nào chạy trốn chết.

"Người dường như nói nam tử bạc tình, Tô tiểu ca cũng không ngoại lệ sao, tỷ tỷ rất khó sống. . . Đúng rồi, Tô tiểu ca có người thương mới, chính là này ngây ngô quả vị có thể thỏa mãn người sao. . ."

Lý Vân Vân mị nhãn chuyển hướng Trúc Nhi, cũng chậm rãi đến gần, nhẹ nhàng lấy tay nâng lên nàng non nớt khuôn mặt nhỏ nhắn, vừa nông cười nhẹ nói: "Quả một bộ mỹ nhân phối, Tô tiểu ca hảo phúc khí. . ."

Trúc Nhi miễn cưỡng nghe hiểu lời của nàng, không khỏi đồ bưng cả khuôn mặt, vừa thẹn vừa giận nói: "Người này yêu nữ nói bậy cái gì, mau thả ta ra."

Đáng tiếc nàng linh trí đang đứng ở hỗn loạn, linh thể cũng mềm đê không nổi khí lực. Mà "Yêu nữ" xưng hô này, lại càng không lập trường, nàng lại đã quên tự chính là một chúc hóa linh, cũng yêu nữ.

"Tiên trưởng làm gì cùng Tiểu cô nương khó xử, bọn ta vô tình xâm nhập quý địa, lập tức lui ra ngoài là được, sao không tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, kết cái thiện duyên, không chừng ngày sau còn gặp mặt, tiên trưởng nghĩ có đúng không."

Tô Phục lời này mình cũng không tin, chính là có thể kéo nhất thời vâng nhất thời, hần không ngừng chuyển động cân não nghĩ thoát thân kế sách. Lúc này đã mất hạ suy nghĩ, Lý Vân Vân vì sao lại ở chỗ này, và lại liệu định chính mình sẽ đến.

Mà trên tay lớn nhất dựa vào, Tà Linh chủ tướng nhào vào trọc khí trong, hơi thở lại chợt mạnh xuống dưới, chỉ lưu lại một tia. Nhưng Tà Linh chủ tướng nơi tay, ít nhất có thể làm cho đối phương bắn khoắn.

Lý Vân Vân nghe vậy buông ra Trúc Nhi, mị nhãn như tơ, bước liên tục nhẹ nhàng, dựa vào lên Tô Phục đôi ngực, nghe hần chợt nhanh hơn tim đập, không khỏi cười duyên: "Tô tiểu ca như vậy thương hương tiếc ngọc, là một gì đối tỷ tỷ không tâm động đâu, chính là tỷ tỷ bộ dạng khó coi, khó khăn nhập Tô tiểu ca pháp nhãn?"

Tô Phục không thể phủ nhận, Lý Vân Vân chứng thật là cái vu vật, bị nàng kia mềm mại không xương thân thể mềm mại dính sát vào nhau, luồng khóa nhục cầu gút gao gánh vác khi hần trước ngực, không chỉ tim đập nhanh hơn, máu cũng bắt đầu gia tăng tốc độ, nửa thân dưới rất nhanh còn có phản ứng, trên đời sợ không có người nào nam nhân bình thường kháng cự được như vậy hấp dẫn.

"Tiên trưởng rất là xinh đẹp. . ." Hần cả người cứng ngắc, miễn cưỡng mở miệng, kia mất hồn mùi vị để cho hần có chút lập tức gục Lý Vân Vân xúc động, chính là hần biết không có thể như vậy.

Lý Vân Vân dừng lại cười duyên, xanh nhạt ngọc thủ từ Tô Phục đôi ngực hướng lên trên Hoạt Động, tới hai má, lại nhẹ nhàng vuốt ve, thổ khí như lan: "Tỷ tỷ thích nhất Tô tiểu ca nhỏ như vậy mặt trắng trẻ, đáng tiếc có người kêu tỷ tỷ giết người, tỷ tỷ trong lòng khó khăn bỏ, thật là khó xuống tay."

"Là ai . . ." Tô Phục không khỏi mở miệng, hần cổ nén huyết khí dâng lên, thầm nghĩ: ta mới tới Vân Nhai, cho dù có đắc tội, cũng Thiên Đàn Giáo người, lại không từng lưu lại tên họ, đối phương tại sao biết được ta, ta chỉ là nho nhỏ tân tu, không đáng đối phương như vậy chú ý, đáp án chỉ có . . .

"Ân. . . Người đã nghĩ tới thời, ai bảo Tô tiểu ca người nơi chốn lưu tình đâu, người Tiểu cô nương người giám hộ ghen ghét, tự nhiên sẽ nghĩ muốn mạng của người, ha ha a. . ."

Lý Vân Vân thấy hần diễn cảm cũng cảm giác thú vị, kiểu diễn ướt át môi đỏ mọng khê nhếch, tìm hiểu cái lưỡi thom tho tại trên mặt hần khê liếm.

Không khỏi, Tô Phục tự cảm thấy một trận tê dại cảm, kia âm áp xúc cảm đốt lên hần nhiều năm qua áp lực dục hòa, chính là lý trí gắt gao áp chế, thân thể liền căng phát cứng.

Trúc Nhi nghe không hiểu bọn hần câu nói có hàm ý khác, chính là mơ hồ thấy Tô Phục cùng yêu nữ dính sát vào nhau, bản năng cảm giác không thoải mái, liền cần nhắc nhở tới thủ, cho đến làm phép quyết công kích, linh trí lại căng phát hôn mê.

"Phóng. . . Phóng. . . Mỡ Tô Phục. . ."

Lý Vân Vân nghe thấy chi, ngược lại thay đổi hần, đem môi đỏ mọng dán lên Tô Phục đôi môi, cũng đem nóng cháy cái lưỡi thom tho giống như con rắn nhỏ giống như thăm dò vào quấy, Tô Phục khớp hàm chỉ cần không hai tức, liền bị phá vỡ mà vào.

Cửu Mệnh lúc này vừa sợ lại tiện, không muốn này yêu nữ tu vi cao thâm, lại như này dâm mỹ, chính là cùng mạng nhỏ khi xuất ra, như vậy diễm phúc hay là không cần cũng thể, hần tả hữu nhìn xung quanh, nếu không phải linh phách tại Tô Phục trên tay, hần tuyệt sẽ không có chút do dự, lập tức quay đầu đi, lúc này lại không thể, lơ đãng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Phục một bàn tay làm cái thủ thể.

Này thủ thể đại biểu cái gì hần không có thể hiểu được, hần chỉ biết mình nếu không động tác, cho dù Tô Phục có thể may mắn sống sót, cũng không có khả năng tái dung được từ mình sống tạm.

Suy nghĩ đến tận đây, hần nhe răng, lông tóc dựng đứng, đứng thẳng lên, thân hình đột nhiên hóa thành hình người, chân trước mở ra, có sắc bén ánh sáng lạnh, đột ngột đánh về phía Tô Phục, tới nửa đường lại lắc ra hai cái bóng dáng, đúng là ngày đó đối phó Tô Phục sử dụng thủ thuật che mắt.

Tô Phục cảm giác nửa thân dưới trướng gay gắt, nhưng không phải cần tồn một tia lý trí nhắc nhở lấy hần, tuyệt không có thể sa vào, nếu không kết cục là được bị hút khô mà chết, hoặc bị hút đi toàn bộ tu vi, sau đó hóa thành Lưu Minh Đan chất dinh dưỡng.

Hiện hần biết, Lý Vân Vân đích thị là sửa cái gì thái dương bổ âm pháp môn, theo hần biết, Tu Chân giới song tu công pháp thật là lưu hành, nhưng gần nhất phương pháp môn lại cực nhỏ, Lý Vân Vân không biết từ chỗ nào được đến.

Làm phối hợp Cửu Mệnh, hần cần tồn một tia lý trí khiến cho chính mình đưa tay đưa đến túi trữ vật lau động, còn có một khối Bạch Ngọc nơi tay, linh khí âm âm dừng mãnh vào, dường như phải linh ngọc học thanh cương kiếm như vậy nổ tung ra, đã là hồn nhiên không để ý thân mình an nguy.

Lý Vân Vân làm có cảm ứng, chính là kinh dị Tô Phục lại có như vậy lực ý chí, năng hợp thời buông ra Tô Phục, cười duyên lui về phía sau, lại nói: "Tô tiểu ca, tỷ tỷ như vậy chủ động, người lại vẫn ghét bỏ, đành phải trước tiên đem người chế trụ, mới hảo hảo yêu thương."

Nói xong tự thân tu vi không hề giữ lại phóng thích, quanh mình linh khí 'Ong ong' động, ngay tiếp theo trọc khí cũng bị điều động, hình thành từng phiên từ sa đánh úp về phía Tô Phục đám người.

Cửu Mệnh từ giữa không trung hạ xuống, nhe răng tự biến thành nhếch miệng, rốt cuộc bắt chấp rất nhiều, quay đầu bỏ chạy.

Tô Phục động tác không có chút nào tạm dừng, tự Bạch Ngọc ở trên hư không huy động, lệnh nói ra: "Càn, Dương, Độn, Khôn Phục Chủ, Thái Thanh Chuyển Long Lệnh."

Bạch Ngọc chợt tản ra, tại Tô Phục trước mắt vỡ ra hé ra do linh khí hình thành cự võng, pháp thuật bởi vì môi giới là bất đồng cũng có bất đồng uy lực.

Lần này động tác phương chỉ, hần nhanh đi từng bước, thuận tay ôm lấy dĩ nhiên tiếp cận hôn mê Trúc Nhi, đầu ngón chân chìa xuống đất, không do dự chút nào ra bên ngoài phóng đi.

Lý Vân Vân lại kinh ngạc, từ sa bị cự võng ngăn trở, chỉ một lần trong nháy mắt, Tô Phục dĩ nhiên biến mất không thấy gì nữa. Nàng không chút nào không bộ dáng gấp gáp, đông đưa thân hình, đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44:: Lục Trúc Sơn (Thượng)

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 44:: Lục Trúc Sơn (Thượng)

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Thâm trầm màn đêm, hạt mưa giống như xâu chuỗi thành tuyến kéo dài không dứt.

Nhưng lúc này có một cái âm áp tiểu hang ổ, rồi rành nghe mưa rơi đậu vọt, cũng vẫn kiện chuyện tốt, tiếc luôn luôn không được để ý, Tô Phục tại đây dặng dạ vũ, dĩ nhiên chạy trốn nửa canh giờ, linh khí khô kiệt hai lần, ăn xong lương bình Tự Nguyên Đan.

Đây chính là suốt một trăm lạp, một ngàn mai Phù Tiễn, ngay tại trong nửa canh giờ ăn được sạch sẽ, còn đây là ngày thường muốn cũng không cảm tưởng đích xa xỉ.

Cửu Mệnh đích Độ Vân Chu từ kia muộn lúc sau liền không chịu nổi sử dụng, nầy đây Tô Phục không có đối với nó ôm hy vọng.

Mà Trúc Nhi từ ra khỏi thành sau, linh trí cuối cùng dần dần khôi phục, đã có thể tự chủ hành động, chính là trên mặt vẫn không có chút huyết sắc nào, nhìn như bị dạ vũ đông lạnh, kỳ thật bằng không, chính là nàng đã không dám tiêu hao dư thừa linh khí duy trì linh thể. Từ nàng khôi phục sau, liền luôn luôn linh ở phía trước bốn tẩu, nho nhỏ thân hình lại nói không nên lời đích nhanh nhẹn, đối với lần này địa hình cũng vô cùng quen thuộc.

Tô Phục âm thầm đoán, ứng mau tiếp cận nàng bản thể chỗ thôi.

Từ cửa thành phía Tây đi ra, bốn tẩu gần nửa canh giờ, lấy bọn hấn sức của đôi bàn chân, nhưng tại trên quan đạo, đã xuất Vân Nhai huyện, chính là sơn đạo khó đi, lại là dạ vũ, nầy đây mới chỉ gần nửa lộ trình.

Mặc dù phía sau chưa từng cảm ứng được truy binh, bọn hấn cũng không dám thả lỏng, vào một mảnh rừng trúc hơi sự nghỉ tạm sau, liền lại bắt đầu tiến lên. May mà mưa to che dấu bọn hấn hành tung cùng hơi thở, làm cho bọn họ hơi cảm an tâm.

Tô Phục tuyệt không tin Lý Vân Vân tự đơn giản như thể buông tha bọn hấn, nầy đây chưa từng như cũ cứng thần kinh, vết thương cũ còn chưa khỏe thấu, lần này bốn phía điều động linh khí, lại tái tái phát, nầy đây hấn sắc mặt cùng Trúc Nhi thông thường, không có chút huyết sắc nào.

"Cám ơn người đã cứu ta. . ." Trúc Nhi không có ngừng, chính là nhìn phía Tô Phục, còn thật sự nói xong.

Tô Phục hơi hơi thờ dốc nói: "Tự cứu mà thôi. . ."

Một người hai yêu xuyên qua tại trong núi rừng, Cửu Mệnh tự thân linh khí so với Tô Phục còn nhiều, nhưng thật ra Tô Phục có vẻ rất là chặt vật, hấn không có dư thừa linh khí bảo vệ y phục trên người, xanh nhạt áo dài sớm hóa thành điều điều giả bộ, toàn thân đều dính đầy ướt sũng đích khô điệp, trên mặt cũng có vết bẩn.

Trúc Nhi thấy, trong mắt lộ ra ý cười, giống bị nhuộm dần, lưỡng đạo tinh tế lông mi cong chấp lên, má gian nổi lên một đôi lúm đồng tiền, nho nhỏ mặt trái xoan trẻ, cười đến hoạt bát tinh thần phấn chấn.

"Cười chuyện gì. . ." Tô Phục mặt không chút thay đổi, lại nói: "Nữ nhân kia tuyệt đối không thể có thể dễ dàng buông tha chúng ta, có lẽ nàng có truy tung pháp thuật, nơi đây quen thuộc, có cái gì Địa Phương có thể bỏ bầy rập sao?"

Cửu Mệnh hóa thành Hắc Miêu, chạy gấp tốc độ không thể chậm, nghe vậy nhân tiện nói: "Lão gia sao biết nàng có truy tung pháp thuật?"

"Tự nhiên không biết, cần phải làm xấu nhất tính toán, người làm nữ nhân kia như vậy thiện tâm sao?"

Tô Phục thần nhiên nói: "Không bằng người lưu lại, nhìn xem có không đợi cho nàng, hoặc có cơ hội cùng nàng kết một đoạn Lộ Thủy Nhân Duyên, được không?"

"Vẫn là quên đi thôi, tiểu nhân sợ mất mạng hưởng thụ vậy."

Cửu Mệnh nhắc đầu vẩy đặc trưng trống bỏi, lại nói: "Lão gia, chúng ta dĩ nhiên cách Tân Thành có năm sáu trăm dặm xa, trừ phi Trường Sinh Cảnh tu sĩ triển khai linh thức, kia yêu nữ chỉ Ngưng Khiếu mà thôi, tiểu nhân thật sự đoán không được nàng như thế nào đuổi theo."

Tô Phục lác đầu không nói, xuất ra đệ tam bình Tự Nguyên Đan, có chút đau lòng đẩy ra nắp bình, hướng miệng khuynh đảo, ước chừng ngã một nửa mới thu hồi, Tự Nguyên Đan nhập khẩu tức hóa, linh khí mặc dù không ngờ tiêu hao, tinh thần cũng đã tiếp cận khô hạn, đây không phải bình thường đan được có thể bù lại.

Trúc Nhi lại đột nhiên nói: "Tới. . ."

Một người nhị yêu lúc này thân ở nơi chính là Vân Nhai huyện nổi danh đích Lục Trúc Sơn, sản xuất nhiều Hoa Giang Trúc, Trúc Nhi bản thể liền ở trong đó, làm không phải chỉ có núi này mới sản xuất Hoa Giang Trúc, chính là núi này đã có sở thuộc, bình thường dân chúng không được vào núi.

Trong đêm mưa xem chẳng phân biệt được mình, Tô Phục cũng không biết thân ở chỗ nào, lọt vào trong tầm mắt chứng kiến đều là lục trúc, theo Trúc Nhi đang nói, tầm mắt đột nhiên một rộng rãi, sơn đạo đột nhiên được nhếch lên, mơ hồ thấy được phía trước có một cái khúc Thạch đường mòn.

"Nơi đây danh Lục Trúc Sơn, là của ta gia."

Trúc Nhi chỉ vào khắp núi lục trúc cười híp mắt nói xong, này lục trúc lại đột nhiên nhẹ nhàng đong đưa, giống như tại hoan nghênh mọi người thông thường, Tô Phục cùng Cửu Mệnh có thể rõ ràng cảm nhận được khắp núi lục trúc đích thiện ý, cùng Thiên Đàn Giáo cứ điểm trong kia tràn đầy đích trọc khí tương phản, còn đây là gần sát tự nhiên tối trực quan đích cảm thụ, làm cho người ta tâm đều đã bị rửa, phi thường thoải mái.

"Đến nơi này liền không cần lo lắng, kia yêu nữ cho dù truy lại đây, cũng không có thể phá vỡ chủ nhân nhà ta thiết hạ đích thân phận."

Trúc Nhi tinh thần cái gì cao, trên mặt tràn đầy tự tin, chỉ thấy nàng tại đường mòn trạm kẻ tiếp định, mở non mịn bàn tay, có lệnh nói ra: "Chỉ chương Căn Khôn, Ngự Long Xu Ky, Thiên Lệnh, Địa Phương, Nhân Tức, Khai!"

Theo lệnh nói hạ xuống, nơi bàn tay đột nhiên có thanh quang phát ra, chỉ giăng co mấy hơi liền dần dần tán đi, chỉ thấy non mịn bàn tay nhỏ dầy nhẹ, chạm nhẹ đích hư không chỗ giống như nổi lên gợn sóng, mới bắt đầu chậm, càng lúc càng cấp, lại mấy hơi, một đạo "Môn" xuất hiện ở mọi người trước mắt.

Mặc dù nói môn, này vốn là hư không nứt ra rồi một cái lỗ hồng, Trúc Nhi vội đến hạ vi gạt mình đích Tô Phục: "Tô Phục, ngươi chính là người thứ nhất bị ta mời đến nơi đây làm khách đích nhân loại nga, cho ta mang trong lòng cảm kích thôi, hừ!"

Nói xong khi trước đi hướng trong cửa, Tô Phục có nghi hoặc, liền đi theo, chỉ là một điểm, không có gì cảm giác, đứng ở khúc Thạch đường mòn trên, mới phát hiện hạt mưa lại không có rơi xuống.

Cửu Mệnh cũng đi theo vào đi, hần không ngừng chung quanh nhìn xung quanh, thỉnh thoảng còn dùng cái mũi ngửi ngửi, cảm giác nơi đây không khí rất dễ chịu, liền không khỏi thấy nhiều biết rộng vài ngụm.

Trúc Nhi phát tay tướng môn cấp đóng cửa, lại nói: "Trận này gọi là, tên là tam tài trận, vâng chủ nhân nhà ta thân thủ bày ra, có thể cách trở hạt mưa, cũng có thể cách trở hơi thở, như vậy vô luận kia yêu nữ có cái gì truy tung phương pháp cũng không có khả năng biết hành tung chúng ta."

Tô Phục cũng tò mò đánh giá nơi đây, chỉ thấy đường mòn hai bên đều là Hoa Giang Trúc, roi dường như trúc cái mấy vô cùng vô tận, tại cuối đường mòn có một trảng hai tầng cao trúc nhà, này giữ ngòi nằm một cái cự đại đích thương sắc đích nham thạch, dưới mặt đá có một gốc cây dị thường cao lớn, tráng kiện đích Hoa Giang Trúc, chỉ dùng mắt thường đánh giá, liền có thể thấy được tản ra trong suốt ánh sáng.

Này thân hình xanh đậm sắc, cùng với khác Hoa Giang Trúc nghìn bài một điệu đích màu xanh biếc bất đồng, màu xanh chiếm thật lớn tỉ lệ, to một đánh giá, nên có hai trượng rất cao, tán vờ như vậy trúc lễ, có hai mươi bốn lễ.

"Đó là người?" Tô Phục cười hỏi,

Trúc Nhi gật đầu, thấy hần lại lộ ra đáng giận tươi cười, bất mãn chỉ vào hần nói: "Đừng cười đừng cười, ngươi cũng rất đi nơi nào."

"Này Hoa Giang Trúc thật sự là hảo mỹ lệ, khó trách Trúc Tiên tử như tựa thiên tiên xinh đẹp."

Cửu Mệnh từ không keo kiệt tăng bốc, lời ấy nhường Trúc Nhi rất thoải mái, nàng về mặt 'Coi như ngươi thật tình mắt' biểu tình, kiều ngạo còn giống đắc thắng đích gà trống, ngừng đầu hướng về trúc nhà đi đến, lại thúc giục nói: "Bên này."

Cửu Mệnh thấy hữu hiệu dùng, liền tung tăng đuổi kịp đi lên, lại nói: "Trúc Tiên tử xinh đẹp như vậy, có hay không cái gì tỷ muội, có không cấp tiểu nhân giới thiệu mấy. . ."

"Có cũng đừng hồng. . ." Trúc Nhi sao lại không biết sắc miêu tính cách, đối với hần phòng bị luôn luôn.

Tô Phục chậm rãi đuổi kịp, trong lòng nhưng không có gì thả lỏng, bất luận như thế nào, trước tiên đem dung nhan chính nghiêm chính, nếu Lý Văn Văn thích chơi mèo vờn chuột đích trò chơi, vậy liền xem ngọn nguồn ai mới là miêu.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễm Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45:: Lục Trúc Sơn (Hạ)

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 45:: Lục Trúc Sơn (Hạ)

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Nhà Trúc chính là phục thức song tầng kết cấu, cái đáy toàn bộ chạm rồng, thành công người nam tử eo thô nhỏ chính là viên mộc làm khung, thật sâu dính nhập bùn đất, có thể thấy được vững chắc.

Nhà Trúc cũng không "Môn" như vậy chính là cấu tạo, đến gần mới nhìn rõ, trước phòng có lục trúc chống cấp mấy bậc thang, bước lên bậc thang, bên trái là được trên nhị tầng chính là thang lầu, bên phải nhìn bài trí cực kỳ giống người thường trong nhà phòng khách, màn trúc, ghế trúc, trúc án, trúc lan đọi, cơ hồ tất cả đều là dùng Hoa Giang Trúc sở chế.

Trúc Nhi lĩnh bọn hấn vào đi, đem nến thấp sáng, giống cái tiểu đại nhân dường như, cảm không biết tên mứt đi ra chiêu đãi, lại nghiêm nghị nói: "Hàn xá sơ sai, lãnh đạm khách quý, xin hãy chờ để ghét bỏ."

Không biết làm sao học được, tạm được cái thực lễ, nếu không âm tiếng bán đứng, chắc chắn có chút giống.

Tô Phục cố nén cười quay đầu đi chỗ khác, cảm lấy một viên mứt, thấy này cực kỳ giống kiếp trước cây vải, đem da bóc mở, thịt quả vàng màu trắng, khóa lại màu đen chính là hạt trên, nhét vào miệng khẽ cắn, nhất thời miệng đầy sinh tân, ngọt mà không chán ngán chính là vị nhường Tô Phục tỉnh thần chân động, mùi vị kia có thể không phải là cây vải sao?

"Trúc Tiên tử, không chê không chê, ngô ngô. . . Trái cây kia tử mùi vị thật thơm, gọi là gì?" Cửu Mệnh thấy Tô Phục ăn, liền học theo cảm lấy một cái gặm, phát giác hương vị quả dù không sai.

"Kỳ Lân Quả!" Trúc Nhi đối Hắc Miêu không rất tốt cảm, nhưng không phải nhìn tại Tô Phục phân trên, mới mặc kệ sẽ.

Nghe vậy Tô Phục trong lòng có chút cổ quái vì diệu, Tu Chân giới cùng kiếp trước sở ở địa cầu, có hứa nhiều chỗ tương tự, như Kỳ Lân chính là thần thú, tại dân gian trong truyền thuyết, cũng Thụy Thú một trong, tương truyền chỉ có Chân Long Thiên tử mới có thể được Kỳ Lân phụ tá.

Mà Kỳ Lân Quả hấn cũng có nghe thấy, chính là cho tới bây giờ chưa thấy qua mà thôi, không muốn hôm nay vừa thấy, lại cùng kiếp trước cây vải không mấy khác biệt, này đây có chút kinh dị.

Nghe đồn này quả gieo trồng không đổi, chỉ có Đông Sơn quận vùng có sản xuất, trước kia cũng không kêu Kỳ Lân Quả, bởi vì sản lượng rất thưa thớt, từ trước chỉ cung Đại Luật hoàng tộc sở dụng, dần dà, này quả liền cải danh thành Kỳ Lân Quả.

"Ta nghe nói này quả chỉ có Đại Luật hoàng tộc mới có." Tô Phục rất là tò mò hỏi: "Nơi đây cũng có chút thực?"

Trúc Nhi nghe vậy trên khuôn mặt nhỏ nhắn liền lộ ra tươi cười, có vẻ rất là vui mừng: "Ta chủ nhân mang về tới, người ta đều nhanh chán ăn."

Tô Phục giật mình gật đầu, đang muốn hỏi lại, trong đầu lại đột nhiên có linh quang chợt lóe lên, hấn mảy mui lại, mơ hồ cảm giác mình xem nhẹ rất quan trọng yếu gì đó.

"Chủ nhân nhà ngươi thường xuyên đi vắng?"

Nói đến Trúc Nhi chính là chủ nhân, luôn luôn chỉ nghe kỳ danh, không thấy một thân, Lý Vân Vân kia phen nói lời nói còn vắng vắng bên tai, Trúc Nhi khi đó linh trí hôn mê, nghe không ra trong lời nói ý tứ, hấn có thể nghe được rõ ràng, mặc dù không lắm có thể tin, nhưng chỉ có như vậy phỏng đoán mới có thể giải thích, chính là trong đó còn có vấn đề Tô Phục không muốn làm hiểu được.

"Án. . . Có khi vừa đi là được nhiều cái tháng, làm hại người ta nhàm chán đã chết."

Trúc Nhi nghe vậy, có chút ảm đạm nói xong, chỉ rất là mau lại khôi phục tinh thần, giả hoạt hai tròng mắt hơi đỏ, chỉ thấy nàng hai tay đan chéo ở trước ngực, dùng hào phóng chính là ngữ khí nói: "Họ Tô, ngươi chính là ta nhận biết chính là người đầu tiên loại bằng hữu, ngày sau ngươi nếu muốn tới tìm ta chơi, Lục Trúc Sơn ngươi có thể tùy tiện tùy nha."

Mỗi khi nàng nhợt nhạt cười thì má bên sẽ gặp nổi lên một đôi lúm đồng tiền, tuyết trắng nhỏ vụn chính là hàm răng hơi hơi lộ ra, phi thường chính là đáng yêu.

Tô Phục mơ hồ bắt được cái gì, rồi lại kém như vậy một tia, trên mặt thần nhiên cười gật đầu, lại nói: "Ta đây trước khi đến, cần phải dùng triệu đến phi kiểm thông báo ngươi? Nếu không ngươi làm thế nào biết ta muốn. . ."

Lời ấy tất nhiên là vui đùa mà thôi, chỉ là một nói đến triệu đến phi kiểm, Tô Phục liền muốn lên, tại khách điểm đưa cho của nàng triệu đến phi kiểm đều không phải là Kỳ Tuyền Phong kia thanh, chính là Diệp Tuyền Kì lưu cho mình, vật kia tuy nặng cần, cũng không dùng quá mức giữ bí mật, này đây hấn luôn luôn quên được sạch sẽ.

Lúc này nhớ tới, tự nhiên được trước đòi lại, đã nói: "Nói đến triệu đến phi kiểm, ngày đó ta cùng với của ngươi ứng đưa ta thôi."

Trúc Nhi từ có thể khá, bàn tay một phen, liền có một thanh mini ngọc kiếm, nhẹ nhàng vút, mini ngọc kiếm liền bay về phía Tô Phục.

Tô Phục tiếp nhận, đang muốn thu vào túi trữ vật, lại đột nhiên cảm lấy nhìn kỹ, linh giác trong, như vậy mơ hồ có linh khí dao động, hiển nhiên có người đem hoạt hoá quá, triệu đến phi kiếm chính là duy nhất đồ dùng, tại như vậy chỉ có thể dấu vết một lần thần thức tin tức, làm thu tin tức người nhận được lúc sau, chỉ cần đưa vào linh khí là được hoạt hoá, mà tại ở trong thần thức tin tức thì sẽ luôn luôn giữ lại.

Hắn trong lòng hung hăng nhảy dựng, rốt cục nghĩ đến bị chính mình xem nhẹ gì đó.

Trúc Nhi thấy Tô Phục trên mặt chợt tái nhợt, nhìn thấy ánh mắt của mình lại dần dần chuyển lãnh, nàng hoảng sợ, có chút sợ hãi nói : "Ngươi. . . Ngươi sao sao?"

Tô Phục lạnh lùng chất vấn: "Ngươi trộm xem qua mặt trên tin tức, trừ ngươi ra, còn có ai xem qua."

"Ta. . . Người ta chính là tò mò, ngươi như vậy hung để làm chi, lại không có cái gì chẳng qua chính là bí mật, hừ!"

Trúc Nhi vừa nghe, lại là bởi vì như vậy tự đối với hắn phát cáu, tức giận quay lưng đi.

"Còn có ai xem qua!"

Tô Phục không khỏi tăng thêm ngữ khí, ánh mắt lạnh như băng, hiển nhiên thật sự nổi giận.

"Chừ. . . Chủ nhân cùng ta cùng nhau nhìn. . ." Trúc Nhi thực bị Tô Phục cấp dọa, sau khi nói xong, cảm thấy được rất ủy khuất, hai tròng mắt liền ngấn lệ quang, chưa từng có người nào đối với nàng như vậy hung quá.

Lần này liền Cửu Mệnh cũng kinh ngạc, khi hắn trong ấn tượng, Tô Phục cho dù tai vạ đến nơi cũng có thể bảo trì bình tĩnh, như thế nào bởi vì một chút chuyện nhỏ tự đối Tiểu cô nương phát cáu.

Tô Phục lại cũng không thèm nhìn tới nàng, không nói hai lời đi ra ngoài.

Cửu Mệnh cũng sợ sệt run lên, tinh thần sau vội đuổi đi lên: "Lão gia, lão gia vân vân, ngài này là muốn đi đâu, bên ngoài nguy hiểm a. . ."

Trúc Nhi rốt cục nhịn không được, ủy khuất khóc lớn lên, có thể Tô Phục lại không có...chút nào quay đầu lại dấu hiệu, càng lúc càng xa.

Này Tam Tài Trận có thể ra không thể tiến, này đẩy đi ra ngoài cũng không cần mở cửa như vậy rườm rà, Tô Phục thấy thuận lợi ra đường mòn, trong lòng biết đoán không sai, hắn không có gì dừng lại, phân biệt một chút phương hướng, mang theo Cửu Mệnh biến mất tại trong rừng trúc.

Tô Phục mới đi nửa khắc, Tam Tài Trận ngoại lại có người nào , nào người rất quen phát ra lệnh nói, cùng Trúc Nhi động tác không khác nhiều, hắn xuyên qua Tam Tài Trận, chậm rãi dạo bước đi vào Nhà Trúc.

"Thật xa liền nghe đến ngươi tiếng khóc, ai khi dễ ngươi?"

Người đầu một thân hắc y, khuôn mặt đoan chính lại không cái gì diễn cảm, thấy Trúc Nhi ủy khuất khóc lớn, u ám thâm thúy chính là băng con ngươi hiện lên lãnh liệt sát ý.

"Chớ khóc, nói cho ta biết là ai, ta đi giết hắn." Hắn vào Nhà Trúc, đem Trúc Nhi ôm lấy,

Trúc Nhi thấy người đầu, ủy khuất hô: "Chủ nhân. . ." Vui đầu vào trong lòng ngực của hắn, như cũ nghẹn ngào.

Đối Tiểu cô nương mà nói, Tô Phục vâng nàng người thứ nhất thực chân chính bằng hữu, không muốn hắn trở mặt so với lật sách mau, kia triệu đến phi kiếm đối với hắn tự trọng yếu như vậy sao? Nàng vốn định giải thích, có thể Tô Phục cũng không cho nàng cơ hội, này đây không biết như thế nào cho phải chính là nàng, mới có thể ủy khuất đến khóc lên.

"Chính là cái kia tên là Tô Phục chính là tu sĩ? Ta đây phải đi giết hắn."

Người tới chính là Đồ Độc, hắn vuốt ve Tiểu cô nương đen thùi mái tóc, mặt không chút thay đổi chính là hai má hiện lên một tia nhu ý.

"Không. . . Không cần, chủ nhân, không liên quan chuyện của hắn, đều là người ta tự chủ trương, trộm nhìn triệu đến phi kiếm. . . Ô ô. . . Người ta chính là tò mò. . ."

Đồ Độc trong lòng cười lạnh, không nhìn triệu đến phi kiếm sao biết hắn cùng Nam Ly Cung có quan hệ.

"Vậy ngươi chớ khóc, làm cho người nọ đã quên, hảo hảo tu luyện, đối đãi ngươi tu thành nhân thân, chủ nhân tự mang ngươi đi khắp thiên hạ năm châu, được không?"

Trúc Nhi dùng sức gật đầu, được phép quá mệt mỏi, tựa vào Đồ Độc trong lòng chỉ chốc lát tự đã ngủ, nàng chính là linh thể, ý thức lâm vào hỗn độn sau, linh thể liền hóa thành nhiều điểm tinh mang bay về phía bản thể.

. . .

Tô Phục thân hình cấp tốc xuyên qua tại rừng trúc, sắc mặt có chút khó coi.

Có chút vấn đề hần nghĩ thông suốt, như Đồ Độc dịch ý đối với hần, tuyệt không chỉ Trúc Nhi đơn giản như thế, có chút vấn đề vẫn đang không nghĩ ra, như Đồ Độc như thế nào biết được chính mình mấy người hành tung, lúc ấy đồng hành có Cửu Mệnh, Kỳ Tùy Phong cùng Vân Khê, hai người kia không cần phải ... Bán đứng ta, như vậy chỉ còn Cửu Mệnh? Có lẽ hần là Đồ Độc phải tới. . . Này đoán thật sự buồn cười, hần Tô Phục có cái gì đáng giá Đồ Độc hạ lớn như vậy công phu mưu đồ?

Như vậy chỉ còn Mạnh Du cùng Đỗ Tung hai vị tán tu Cung Phụng. . .

Một lần lần nhớ lại, từ Lý phủ đi ra một đường dường như bị tính kế, chính là Thiên Đàn Giáo bí mật cứ điểm xảo ngộ Trúc Nhi, khi đó hần không nghĩ tới, hiện tình thế tự hồi, nhưng chỉ chính mình một người, chắc chắn càng thêm tiêu tâm cẩn thận, vâng lợi dụng Trúc Nhi đơn thuần làm cho mình buông xuống phòng bị?

Mà Trúc Nhi sẽ đem mình mang ở đây, chỉ sợ ngoài Đồ Độc dự kiến, mà chính mình đột nhiên chạy đến càng làm cho hần không tưởng được thôi.

Nghĩ đến dưới nền đất mật thất, Lý Vân Vân kia không có chút nào ngoài ý muốn chính là bộ dáng, ngay sau đó lại thoải mái phóng chính mình thoát đi, trong đó chắc chắn chính cô ta chính là mưu tính, lại nghĩ tới nàng xem ánh mắt của mình, tựa như cần cả ngón sạch, không khỏi trong lòng phát lạnh.

Hiện vấn đề là được Lý Vân Vân vì sao không theo như Đồ Độc kế hoạch giết mình, trái lại đem chính mình phóng xuất, Đồ Độc biết được tin tức sau sẽ có cái gì phản ứng, mà Lý Vân Vân lại muốn dựa vào cái gì đến truy tung chính mình. . .

Suy nghĩ đến nơi đây lại dừng lại, ngay tiếp theo thân hình cũng chợt dừng lại, linh giác trong, dày đặc rừng trúc chính là phía trước, có một cỗ cường đại chính là hơi thở âm âm đề xuống, giống như cự nhân thủ, gắt gao siết chặt lấy, giữ lấy chính mình cổ gáy, gọi hần có chút khó có thể thở gấp cảm giác.

"Vì sao?"

Lần đầu tiên hần bắt đầu cảm thấy được Tu Chân giới nước sâu, cho dù đã hóa thành người cá, có khi cũng sẽ bị này nước sâu ép tới khó có thể thở, này một loại thật sâu chính là cảm giác vô lực, tại tiền thế liền thường có nhận thức, cái gọi là tính áp đảo lực lượng?

Nhưng hần há lại xem thường buông tha cho người, đã trốn không được, vậy liền chiến thôi.

Đã có quyết đoán, hần liền không hề do dự, cổ tay một phen, Thanh Cương Kiếm đột nhiên nơi tay, tại đây dạn trong đêm mưa, lóe lạnh như băng mũi nhọn, ánh mắt dần dần lợi hại, lạnh như băng như đao.

Hần có thể cảm ứng được, Cửu Mệnh tự nhiên cũng có thể, lại chỉ trong lòng mắng: "Đi theo hõn đản này gian trá tiểu tử quả không kết cục tốt, bốn đại gia tội gì tao này tội, không bằng chạy trốn quên đi. . .

Tiểu linh phách tại Tô Phục trên tay, lúc này dĩ nhiên hối hận vạn phần, chính xác kêu khổ không thể tả.

Tô Phục không để ý đến Cửu Mệnh, không chỉ một lần giao phong quá, làm sao không biết Cửu Mệnh sức chiến đấu, thực không thể dùng sức chiến đấu xưng chi, phế vật miêu, ăn hàng, sắc trung nga quý, người nào đều càng có sức thuyết phục.

Thanh Cương Kiếm tựa như vậy buông rơi trên mặt đất, hần bắt đầu hướng về kia cường đại hơi thở chỗ phương hướng bước vào, kiếm tại trong bùn đất họa xuất một đạo tinh tế chính là rãnh sâu, theo Tô Phục thân hình về phía trước, linh khí dần dần tràn ra bên ngoài thân, rất nhanh đem mưa cách trở bên ngoài, tại bên ngoài thân chỗ hình thành một tầng cuồng bạo chính là linh khí tầng, lại đạo tiễn Thanh Cương Kiếm trong, khiến cho phát ra vì ánh sáng, đây là linh khí tụ tập chính là hiện tượng.

Mà ven đường Hoa Giang Trúc, dường như chịu đựng không được, sôi nổi nổ tung ra, giờ khắc này, Tô Phục giống như quỷ thần.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46:: Nhận sai

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 46:: nhận sai

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Đồ Độc thấy Trúc Nhi ngùi, liền đứng dậy sửa sang lại xiêm y, giống hần như vậy Nhân Tiên Cảnh, linh thể dĩ nhiên thực chất hóa, trên người xiêm y cũng không phải là biến ảo mà thành, nhưng Trúc Nhi ngày sau độ Hóa Hình Lôi Kiếp, cũng mà hần như vậy.

Hần lẳng lẳng xoay người, ra Nhà Trúc, đi vào Trúc Nhi bản thể trước, vươn tay ra tinh tế cảm thụ, thâm thúy u ám chính là hai tròng mắt, mang theo nhiều niềm nhu tình.

Ít khi, hần vẽ cái pháp quyết, day nhẹ, chạm nhẹ cự nham, thấy như vậy phát ra sáng quang hoa, mơ hồ có kim ẩn hình dạng cùng một đó phức tạp thâm ảo chính là màu vàng văn tự, xác nhận không có dị thường, lúc này mới vùng đi kim quang.

Hần lẳng lẳng ra Tam Tài Trộn, thấy Lý Vân Vân quả chò ở bên ngoài, liền băng lạnh lùng nói: "Lý đạo hữu, chúng ta giao dịch thỏa đàm thì phải từng nói sẽ xuất hiện như vậy kết quả."

"Ta cần có một lời giải thích! Nếu không. . ." Đồ Độc không có nói rõ nếu không như thế nào, chính là hần thân hình bắt đầu trở nên u ám, phía sau đường mòn thay đổi đột ngột được vận vẹo, màn mưa bị quấy, hoàn cảnh lại như sa vào hư không loạn lưu, trở nên không có chương pháp gì, một màn này không thể nghi ngờ tương đương có sức thuyết phục.

Lý Vân Vân sắc mặt vi bạch, lại cường ngạnh nói: "Đồ đạo hữu cũng chưa nói hần là Tô Phục, ta trước sớm gặp qua hần, từng dùng bí pháp dò xét ra, hần cùng với Nam Ly Cung có cấu kết, ta không biết hần nội tình, này đây không có xuống tay, nhưng ta xuống tay giết hần, ai ngờ sẽ hay không khiến cho Nam Ly Cung chú ý, chỉ có mượn Đồ đạo hữu nơi này thần trộn che dấu hơi thở, không muốn Đồ đạo hữu lại lưu không dưới người này, lại chẳng thể trách ta thôi."

Đối phương cũng đủ cường đại, này đây giọng nói của nàng có chút mềm, trong lòng lại thầm mắng: "Lão quỷ này đầu định sớm biết Tô Phục trên người bí mật, ta ban đầu chỉ cho là nhà hần tiêu thị nữ nguyên nhân, không muốn trong đó lại có ân tình, người này hay là cùng Nam Ly Cung có thù cũ?"

"Còn nữa nói, ngươi mặc dù cần giấu điểm thân phận bất hảo ra mặt, nhưng trừ cái nhỏ nhỏ tán tu lại có ngại gì, lấy thực lực ngươi, còn cần sợ nhỏ nhỏ Nam Ly Cung?"

Lời ấy đã là minh trào ám phúng, Nam Ly Cung riêng Trường Sinh Cảnh đã ngoài tu sĩ liền có ba vị, há lại hần này nhỏ nhỏ ôm hư có thể đối kháng? Không ngoài phúng hần chỉ sẽ lần nàng này nhỏ nhỏ Ngưng Khiếu tu sĩ.

Đồ Độc giận tím mặt, này mặt mặc dù vô diễn cảm, lại âm trầm được đáng sợ, tiếc lúc này còn có cầu ở nàng, và lại Trần Hữu Vi tu vi cùng mình tương đương, này thuộc hạ chết ở chỗ này, tuyệt chẳng phải dễ gạt gẫm, này đây một lời nóng cháy tức giận cuối cùng chỉ hóa thành thần nhiên âm tiếng: "

"Đạo hữu nói có lý, việc khẩn cấp trước mắt, xin hãy đạo hữu đem kẻ mà tìm ra, tối nay mưa lớn, lại khó có thể nắm lấy hần hơi thở, nghe nói đạo hữu có bí pháp có thể dò xét hần chỗ?"

Lý Vân Vân biết được đã chọc giận này quý, xuất hành trước nàng dĩ nhiên cùng Trần Hữu Vi báo bị quá, này đây cũng không lo lắng Đồ Độc đối với nàng xuống tay, lúc này nghe vậy nhất thời trấn định, cười nói: "Đồ đạo hữu bằng bạch tốn nhiều ta khí lực, này lại như thế nào nói đi."

Đồ Độc rất có quyết đoán, nghe vậy nhân tiện nói: "Lúc trước sở định thù lao lại thêm ba thành. . ."

"Xong thù tục mua bán, kẻ mà tu giao ta xử trí, và lại cần cho ngươi mượn thần trộn sử dụng." Lý Vân Vân hai tròng mắt lóe không hiểu hào quang, nàng sẽ gạt Trần Hữu Vi đáp ứng xuống tới Đồ Độc giao dịch, làm là có thêm chính mình tính kế.

"Tùy ngươi. . ."

Đồ Độc thần nhiên nói: "Việc này không nên chậm trễ, xin hãy đạo hữu xuất thủ."

Lý Vân Vân được mình muốn chính là kết quả, trong lòng vui mừng, liền về mặt - nghiêm túc chuẩn bị làm phép, chỉ thấy một ngón tay chỉ hoa lan án, một tay về nhất trương phù triện vào hư không huy động, ý niệm chậm rãi xuyên thấu qua phù triện, ám chìm màn mưa, này Lan Hoa Chỉ ẩn lại chậm rãi sinh ra một tia tơ hồng, đầu sợi không ngừng đi phía trước kéo dài, này phương hướng đúng là Tô Phục chỗ phương vị.

"Hong Trần Chú, chém không đứt chính là tưởng niệm, chỉ từ không đổi chính là ái dục, trừ phi hần đã chết, nếu không không có khả năng tránh được ta truy tung." Lý Vân Vân tràn đầy tự tin nói, dưới nền đất mặt thất nàng làm không phải vô duyên cớ hôn môi Tô Phục, liền là vì hạ này Hồng Trần Chú, phương pháp này quyết bốn ý chính là một đôi yêu nhau người, dùng hồng trần lời quán quanh, liền không ngờ phân tán.

Lúc ấy Tô Phục trong đầu tràn đầy đều là dục vọng, làm sao biết được dưới chân chú pháp. Nói trở lại, nhưng hần không phải là bị dục vọng tả hữu, Lý Vân Vân cũng không có khả năng hạ nguyên rủa thành công.

Đồ Độc hai tròng mắt lóe hàn mang, thân hình chợt lóe rồi biến mất, dĩ nhiên đuổi kịp đầu sợi, hần đi lần này, phía sau thần trộn liền đã khôi phục bình thường.

Nghĩ con mồi sắp tới tay, Lý Vân Vân cũng rất hưng phấn, nàng dễ thương cười, theo thật sát Sau đó, đồng dạng biến mất tại màn mưa trong.

Hứa qua hai khắc, thần trộn lại có dao động, chỉ thấy đường mòn thốt ra lóe ra một cái nhỏ xinh thân ảnh, này sắc mặt tái nhợt, đôi môi môi mím thật chặt, to như hạt đậu nước mắt chỉ đều ngăn không được hạ xuống.

"Tô Phục. . . Nguyên lai ta thiếu chút nữa hại chết ngươi. . ."

Đúng là chứa ngu chính là Trúc Nhi, nàng cũng không phải vâng cái gì cũng không hiểu, Đồ Độc cho nàng mệnh lệnh, gọi hần mang Tô Phục hạ mật thất, nàng chỉ làm Đồ Độc bị yêu nhân sở khống, lại đang âm thầm phản kháng, còn không có thật nhiều dư ý tưởng. Rồi sau đó trong lòng đất mật thất gặp nạn, lại bị trọc khí ảnh hưởng, linh trí đang đục, cũng khó khăn tự hỏi, trở lại Nhà Trúc, nơi này gần sát tự nhiên, thích nghi nhất nàng như vậy chính là linh vật, này đây suy nghĩ dần dần trong sáng, bắt đầu hiểu được từ gia chủ nhân đối Tô Phục vô rất tốt ý.

Đồ Độc chỉ trong lúc nàng vẫn là cái tâm cơ đơn thuần chính là nhi đồng, không có phòng bị, bị nàng nghe qua, lời nói này tại nàng còn nhỏ trong tâm linh tạo thành chính là đập vào có thể suy nghĩ là biết, liền đột nhiên cảm thấy được Tô Phục như vậy biểu hiện đương nhiên, cũng cảm thấy được thực xin lỗi Tô Phục, này ở sâu trong nội tâm, lặng yên này sinh một tia đối Đồ Độc chính là xa lạ, bắt đầu cảm thấy được nàng cũng không biết từ gia chủ nhân, hơn mười năm sống dựa vào nhau, đây là đầu một lần.

Nàng lau mặt, không rên một tiếng đi theo.

. . .

Tô Phục mang theo giác ngộ, càng đi, thế càng chìm, đây là tích tụ hai đời, mấy chục năm chính là phần nộ cùng không cam lòng, chẳng bao lâu sau, hần cũng có đồng dạng trải qua, khi đó lựa chọn cùng lúc này so sánh với hạng tương tự, chính là lần đó kết quả, là được ở trên giường nằm mười mấy năm, đây cũng là hạng thâm thông đại giới, cái loại này chết cũng không chết được chính là cảm giác vô lực.

Từ lúc này, kia cường đại hơi thở hình như có nhận thấy, một tia khí cơ không kiêng nể gì thăm qua, bị Tô Phục mang theo tràn đầy ác ý hung hăng đánh trả.

"Ân? Này thế, lại cùng kiểm ý có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. . ."

Linh giác trong, kia tia khí cơ lù lù bất động, đã có rất nặng âm tiếng truyền đến, Tô Phục chợt một mộng, liền chỉ còn một cái ý niệm trong đầu: hòngбет! Người này không phải Lý Văn Văn.

Hần theo bản năng muốn cướp đường mà chạy, thế nhưng dường như quanh mình trong màn mưa lại đột nhiên hóa thành một cây băng châm, bay nhanh đâm, trong nháy mắt đem Tô Phục vây nguyên tại chỗ, động cũng không động dấy được, băng châm phát ra chính là hàn ý để cho hần đánh cái giạt mình, hoảng sợ nhìn lại, chỉ thấy một người chậm rãi đập vào mi mắt.

Người này thân mặc huyền hắc đạo áo dài, đạo chăm chút được cẩn thận tỉ mỉ, khuôn mặt cương nghị, góc cạnh rõ ràng, này vóc người vĩ ngạn, so với Tô Phục cao một cái đầu, mày rậm mắt to, tóc mai chỗ sửa chỉnh tề chính là quần quanh, cằm dưới có khóa nốt ruồi đen.

Nện bước không chậm không vội, quanh mình hạt mưa dừng ở như vậy lại chậm rãi chảy xuống, vùng núi lầy lội, lại chưa từng dính vào một tia không sạch sẽ, một ngón tay chỉ kiểm chỉ trượng, sáng ngời hai mắt tinh tế đánh giá Tô Phục.

"Ngươi là người phương nào? Thủy Nhập Quy Nguyên, vì sao tìm có gây sự?"

Tô Phục khoe miệng treo một nét thoáng hiện cười khổ, chỉ phải phục phục thủ, ngữ mang áy náy nói: "Tán nhân Tô Phục, gặp qua tiền bối, va chạm tiền bối thanh tu chân xin lỗi. . ."

Hần tiếng nói vừa dứt, người nọ đột nhiên thân nhiên quát: "Yêu quái kia, cùng ta trở về."

Cửu Mệnh cho đến trộm trốn chính là thân hình nhất thời cương nguyên tại chỗ, hần quay tới, mị cười nói: "Tiền bối, tiểu yêu ta chỉ đi qua mà thôi, đi qua. . . Đi qua. . ."

"Ngươi không hảo hảo tại Bách Man sơn tu luyện, tìm ta Thanh Châu để làm cái gì?"

Người này hỏi, nghe thấy Cửu Mệnh kia cười âm, khuôn mặt nghiêm, quát: "Chớ cùng ta cợt nhả nói đông nói tây."

Cửu Mệnh đánh cái giạt mình, vội hỏi: "Hảo báo tiên trưởng biết, tiểu nhân chịu trường bối chỉ mệnh ra ngoài lịch lãm, xảo ngộ tán tu Tô Phục, tâm đầu hợp ý, liền kết bạn đồng hành, gần. . . Không hơn."

"Lịch lãm?" Người này tựa tiểu phi tiểu, chuyển hướng Tô Phục hỏi: "Hắn lời nói có thể có giả dối?"

Cửu Mệnh trông mong nhìn Tô Phục, thế nhưng dường như Tô Phục lắc lắc đầu nói: "Thẳng nhai này không một lời nói thật, này Yêu Linh phách tại văn bối trên tay, trước đây nhiều thế gian làm loạn, hiện làm văn bối nô dịch, ứng tính trừng phạt đúng tội."

"Là như thế này. . . Ngươi lại vì sao nói với ta lời nói thật, hai ngươi thông đồng một mạch, bất chính dễ dàng giấu diếm được ta?"

Ra ngoài Cửu Mệnh dự kiến, người này không có tức giận, ngược lại tiếp tục hỏi.

"Tiền bối pháp nhãn như đuốc, làm sao mà lừa gạt."

Người này lại cười lạnh hỏi: "Ngươi có gì không dám? Ta lại hỏi ngươi, mới vừa rồi vì sao đối như ta vậy đại ác ý, ta cùng với ngươi có cừ oán?"

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Cảnh ngôn

Huyền Diễn Thần Thuật Đề Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 47:: cảnh ngôn

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Người này lại cười lạnh hỏi: "Ngươi có gì không dám? Ta lại hỏi ngươi, mới vừa rồi vì sao đối như ta vậy đại ác ý, cùng ta có thù?"

"Mới vừa rồi cảm ứng được tiền bối hơi thở, chỉ cho là ta kia cừu gia, này đây nhìn không được. . ." Tô Phục cười khổ nói.

"Thì ra là thế. . ."

Người này rồi nhưng gạt đầu, tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy hắc kiếm chỉ huy động, vậy khốn Tô Phục chính là băng châm liền hóa thành nước chảy.

Tô Phục làm không phải như vậy dễ dàng bị chế ở hắc, tại phát hiện mình nhận lầm người sau, cảm thấy được vẫn là chớ để hành động thiếu suy nghĩ, nước lấy đối phương hiểu lầm chỉ sợ kết quả càng xấu. Lúc này bị dễ dàng coi bỏ trôi buột, có chút ngoài ý muốn, liền áp lễ đồn tậ:

"Đa tạ tiền bối. . ."

"Làm không phải vô điều kiện." Người này nói: "Ta xem ngươi mới vừa rồi, đem toàn thân tinh, khí, thần dần dần tan ra làm một thể, chính là khiến cái gì bí pháp? Ta tha thứ ngươi quấy ta thanh tu, ngươi cũng cần nói với ta rõ ràng trong đó nguyên do."

"Đương nhiên, nhưng đó là bí pháp, ta cũng không sẽ keo kiệt thưởng, chỉ cần ngươi cùng ta làm giao dịch; nhưng không phải, vậy liền nói với ta nói ngươi có lòng nhận thức, ta sẽ chỉ điểm ngươi, quyền chỉ thù lao thôi, như thế nào?"

Tô Phục có chút kinh ngạc, lúc này mới nhớ lại mới vừa rồi người này nói nói như vậy: "Cùng Kiếm Ý có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu."

Hiện nay hắc còn không hiểu rõ lắm kiếm ý là sao vật, chỉ phải tự hỏi nói xong: "Thù lao không dám, văn bối đối phương mới việc cũng có chút hồ đồ, được phép cho tới nay có nhiều gặp khó khăn, này đây có chứa nhiều phần uất áp lực lòng dạ, lần này sống còn, đồng loạt bạo phát thời, này đây không tự giác hội tụ khí thể, mới có như vậy hiệu quả."

"Nga? Giận mà sinh dũng khí và lực lượng sao, tiếc mới vừa rồi ngươi thấy ta, mới biết nhận lầm người, này dũng khí và lực lượng không có tháo nước khâu, nhưng vẫn tán đi, nếu không thật muốn cùng ngươi giao thủ nhìn xem. Ngươi cũng tốt vận, nhưng ngươi toàn thân tinh, khí, thần dung hợp xong, còn như vậy nhụt chí, nhất định xấu cần lại, khi đó cần cốt cũng muốn phế rụn. . ."

Người này một phen phân tích, Tô Phục liền ra một thân mồ hôi lạnh: này thật đúng là nguy hiểm thật.

Nghe thấy chi cũng không là bí pháp tạo thành, người này có chút thất vọng, nhưng không có nuốt lời, lại nói: "Ta xem ngươi hơi thở, Thủy Nhập Quy Nguyên, xác nhận này gần đây việc, tiếp tục xem tiến cảnh, ngươi đã nhiều ngày hay không nóng vội tu luyện? Coi chừng tẩu hỏa (nhập ma), khiến tâm ma có thể thừa dịp làm loạn."

"Con đường tu luyện đi bước một đi, bọn ta tu sĩ tu Thiên Đạo, ứng biết thiên chi đạo, tổn hại có thừa mà bỏ không đủ, mà tu sĩ tồn tại cao hơn bình thường sinh linh, này đây Thiên Đạo thời khắc chú ý, Tu Chân giới có Pháp Kiếp, nhiều lần Pháp Kiếp đều có Thuận Dương Đại Năng rơi xuống là được đạo lý này."

"Cũng cần biết 'Tu Đạo' chính là mình hoàn thiện chính là một cái quá trình, này đây mỗi vị tu sĩ đều có chính mình đối thiên đạo chính là lĩnh ngộ, thông tục xưng hô, là được Trúc Cơ, nhưng ngươi đối trường sinh đường rộng rãi ôm lấy nhớ nhưng nghĩ đến, đầm hòn đá tảng mới là thủ nặng, không kiên không ngạo, cần thận đi cần thận từng đoạn, phương vị chi 'Tu Đạo'."

Này thật sự là hiếm có chỉ lời vàng ngọc, như Tô Phục bức này tán tu, thiếu nhất là được loại này răn dạy cùng cảnh ngôn, nếu so với gì cao thâm pháp quyết, pháp bảo hoặc đan dược đều phải quý trọng.

Này đây hắc nhất thời bị chặn tại đương trường, nhưng nói người nọ là hắc cơ duyên cũng không thường không thể.

Chốc lát, người này thấy Tô Phục hoàn hồn, lại nói: "Nói vậy ngươi có điều ngộ ra, vậy này sau khi từ biệt thôi."

Nói xong thân hình liền hóa thành một đạo kiếm quang xé mở màn mưa, đảo mắt biến mất không thấy gì nữa.

Tô Phục còn chưa hồi cùng đối phương danh hào, thấy chỉ chỉ phải từ bỏ, mặt người nọ rồi đi phương hướng thật sâu áp lễ.

Cửu Mệnh thần kinh căng thẳng rốt cục trầm tĩnh lại, hần cười gượng vài tiếng, nói: "Lão gia, ngài mới vừa rồi vì sao không cứu tiểu nhân, tiểu nhân thiếu chút nữa bị người này thuận tay ngoại trừ, lão gia này cách làm, thực kêu tiểu nhân trái tim băng giá a."

"Ngươi thực sự cho là như vậy?" Tô Phục liếc mắt nhìn hần, lạnh lùng nói: "Ngươi biên cái gì nói dối, đồ chọc giận đối phương, lấy hần tu vi thực sự không thêm đề ý người tại sao lúc này, chỉ dễ gọi vừa hỏi, ngươi không những không thành thật, còn nói đông nói tây, may mắn ta đúng lúc bỏ cứu (dùng các biện pháp để uốn nắn, sửa chữa, xoay chuyển tình hình bất lợi, nghĩ, ngươi đạo bị giết ngươi cần đệ nhị chiêu sao?"

Thấy Cửu Mệnh vô lực cúi đầu, ứng là bị kinh hách, chậm chậm lại nói: "Mới vừa rồi người nọ theo như lời Kiếm Ý, là vật gì?"

Cửu Mệnh miễn cưỡng nằm úp sấp, lại không nghĩ mở miệng, thầm nghĩ: ông nội, hiện nay mới biết bốn đại gia trọng yếu sao, Không nói cùng ngươi biết.

"Ngươi không nói cũng có thể, đã lưu ngươi vô dụng. . ."

Tô Phục thấy chỉ tiếng nói phục lại chuyển lãnh, từ trong thức hải đem Cửu Mệnh linh phách lấy ra, lạnh lùng nói: "Ta không chỉ một lần cảnh cáo ngươi, chớ để cảm thấy được ta không lưu ngươi không thể."

Cửu Mệnh kinh hãi, thiếu chút nữa quên bản thân linh phách, hần trong lòng ngậm bực: này gian trá hỗn đản tiểu tử, liền chỉ biết dùng tánh mạng uy hiếp sao, bốn đại gia. . . Nếu không bốn đại gia tiếc mạng, nhất định cùng ngươi liều mạng.

Trên mặt lại thay nịnh hót miệng cười, mặc dù Hắc Miêu hình thái thực nhìn không ra, nhưng lại có làm cho người ta cảm thấy buồn nôn chính là cười âm hiểm: "Lão gia khoan đã khoan đã, tiểu nhân đây không phải suy nghĩ thôi."

"Vậy cũng nghĩ kỹ?" Tô Phục lạnh lùng nói, thầm nghĩ: thằng nhãi này dần dần sờ thấu ta tính khí, giả vờ nhu thuận, lại bắt đầu lười biếng, không thể nuông chiều, lòng tham không đáy trái lại mặt mày vênh vào.

Cửu Mệnh vội gật đầu: "Hảo khiến lão gia biết, Kiếm Ý chính là kiếm tu tiến vào Huyền Chân Cảnh chính là đánh dấu một trong, lộ hóa bên ngoài, vật ảnh vạn phần, phiền phức không chừng, thiên hạ kiếm tu không coi đây là tiến tấn chi đạo, ai cũng nghe theo cái này."

"Có cái gì lệ mà theo? Kiếm Ý như thế nào mới có thể gọn gàng, uy lực như thế nào?" Tô Phục lại hỏi.

Cửu Mệnh nghe thấy lòng của đầu cười thầm: bằng ngươi tiểu tử này cũng nghĩ đến tu thành Kiếm Ý, đừng si tâm vọng tưởng vậy.

Trên mặt cũng không dám lãnh đạm, lại đáp: "Thiên hạ kiếm đạo quy tắc chung, Kiếm Trai 《Kiếm Điển》 liền có tu luyện Kiếm Ý phương pháp, chính là trăm triệu tán tu thêm nhỏ dải vật, chính là người bình thường chớ nói được Kiếm Điển chân truyền, tiếp cận Kiếm Trai cũng việc khó."

"Nghe đồn Kiếm Ý tu thành, cùng cảnh giới tu giả dường như một kiếm có thể trấn, chính là nghe đồn, tiểu nhân chưa từng thấy quá, này đây không biết thiệt giả, tiểu nhân đã xem biết toàn bộ bẩm báo, mong rằng lão gia minh giám."

Tô Phục tay vừa lộn, đưa hần linh phách thu hồi, sáng tinh hai mắt không hề độ ám, lại lạnh lùng nói: "Chớ để có lần sau, nhưng có, tuyệt không nhắc nhở, chớ trách ta nói không báo trước."

Chống lại hần ánh mắt, Cửu Mệnh trong lòng máy động, biết Tô Phục không phải vui đùa, mới biết chính mình lười biếng lại chọc giận này sát tinh, lạnh như băng hần ý liền chảy vào trong lòng, hần cả người rét run, không khỏi cúi đầu hoảng sợ nói: "Tiểu nhân cũng không dám ... nữa. . ."

Thật lâu sau chưa có trở về phục, ngẩng đầu mong, mới phát hiện Tô Phục dĩ nhiên đi phía trước đã đi, vội buông ra chân đuổi theo, nhãn cầu đi đạo, còn nói: "Lão gia, xem ra kia Lý Văn Văn đuổi không kịp chúng ta, không bằng như vậy rồi đi Tấn Thành."

Thấy Tô Phục nhử mồi không nói, hình như có tâm động, tinh thần chấn động, liền rèn sắt khi còn nóng nói: "Cho dù ngày sau Kỳ tiên trưởng trách móc, cũng có thể nói rõ ràng nguyên do, nghĩ đến hần như thế thấu tình đạt lý, sẽ lý giải lão gia khổ trung."

Tô Phục lắc lắc đầu, mảy thâm tóa: "Ta không ngờ Kỳ sư huynh trách móc, chỉ là của ta này trong lòng báo động vẫn chưa đi, trái lại càng ngày càng nghiêm trọng, ta có cảm nguy hiểm đang tới gần, không bằng ngấm lại có gì pháp có thể phá địch."

Bị người nọ một phen răn dạy, Tô Phục có thể nói thanh tỉnh một nửa, chính là tiếp tục như thế nào bình tĩnh cũng không thể để cho hần vượt cấp giết địch, không nói đến chính mình tu vi cùng đối phương có cách biệt một trời.

Hần nội thị một phen, thấy thương thế bị này bốn ba nên liên luy, chẳng những không có chuyển hảo, trái lại có làm sâu sắc dấu hiệu, không khỏi thật dài phun ra một ngụm trọc khí.

Kỳ thật lúc này hần dĩ nhiên bay qua hai lần sườn núi, lấy hần cước trình, lại chạy ra hơn trăm trong, sớm ra Lục Trúc Sơn địa giới, chung quanh rừng trúc dần dần trổ một chút cây cối, mưa to tẩy sạch khô điệp mục chính là hương vị, chính dạ roi xuống cũng không có nào ngừng kinh doanh dấu hiệu.

Cửu Mệnh phân biệt phương hướng, nhắc nhở nói: "Lão gia, phía trước lại có vài chực dậm, liền tới Li Giang, chúng ta cũng không có độ thủy đủ, không bằng đổi lại phương hướng, xuôi theo Li Giang mà lên, chính là Bình Khê quận, từ Bình Khê là được tìm người ở, thuê điều thuyền lớn, chúng ta thẳng xuôi liền vân độ, mặc Chung Sơn, Linh Tiêu Sơn quá Luật Lương, ven đường tùy thời có thể tiếp tế, xuyên qua Hữu Lũng quận Ba Sơn đại hạp, là được thẳng vào thiên hạ ngũ châu một trong, Thần Châu!"

"Tới Thần Châu, lượng kia Lý Văn Văn có nhiều hơn thần thông cũng khó khăn bắt lấy hành tung chúng ta, lão gia. . . Lão gia. . ."

Cửu Mệnh nước miếng bay tứ tung, thời khắc mấu chốt cũng không dám chút giữ lại, đem chính mình trong bụng kế hoạch nói đến, lại không nghĩ Tô Phục về mặt có chút hốt hoảng, đối với hần lời nói mất điếc tai ngoi.

Dưới chân đất Thạch dần dần biến thành nham thạch, Tô Phục biết, đây là dĩ nhiên rồi đi Vân Nhai huyện địa giới, không muốn dọc theo núi rừng chạy đi gần Tám trăm dặm xa, lấy hần thể chất, cũng có chút chịu không nổi, không khỏi có chút chán nản, nhưng Cửu Mệnh kia Độ Vân Chu còn có thể làm cho dùng, nhất định kêu Lý Văn Văn ăn ngấm bồ hòn.

Tiểu bị kia Cầu Ma Hồ hai lần đánh trúng, lại đụng quá cửa thành, mặc dù không có tan khung, cũng không kém xa, tu phải hảo hảo chữa trị mới được.

Lại xuất ra đệ tam bình Tụ Nguyên Đan, khuyên đảo mà không, một lọ Tụ Nguyên Đan năm mươi lạp, phân lần thứ hai dùng liền không có, chính xác kêu mất hết cả vốn.

Cửu Mệnh nói như vậy hần cũng nghĩ tới, nhưng không nói hần có không chạy nữa cái Tám trăm dặm, nguy hiểm tiến đến lửa xém lông mày, làm sao có thời giờ để cho hần chạy đi?

Tô Phục hai tròng mắt đột nhiên hiện lên ánh sáng, tầm mắt có thể đụng chỗ chính là phía trước, có sơn động. Này động rơi ở giữa lưng núi chỗ, có đám người cao, Tô Phục chạy gấp dựa vào đá qua, mới phát hiện căn thấp người phương có thể vào.

Đứng cái động khẩu, xông vào mũi truyền đến một trận tanh tươi, trên mặt hần lại - lộ ra sắc mặt vui mừng, tựa lúc này, linh giác trong, phía sau đột nhiên có động tĩnh, hần cả kinh quay đầu mong, chỉ thấy ám dạ màn mưa trong có đồ vật dạng tuyến nhanh chóng bay tới.

Chỉ vừa thấy vật ấy hần liền biết, vật ấy chính là hướng về phía chính mình mà đến, hần hai tròng mắt hiện lên đoạn tuyệt, xoay người vào trong động.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48:: Tìm cái sống trong cái chết (Thượng)

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 48:: Tìm cái sống trong cái chết (Thượng)

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Động không sâu, ước chừng chỉ bảy trượng tả hữu, Tô Phục và lại đi và lại đối Cửu Mệnh phân phó:

"Đem ảo thuật hình thành, sống hay chết liền nhìn này bắt buộc."

Nói xong không đợi Cửu Mệnh phản ứng, Thiên Hoa Thủy Mạc lại hình thành, vì thấp không khí hóa thành khinh bạc sa y che ở một người một yêu trên người, trong nháy mắt đem hơi thở hoàn toàn lẫn lộn.

Cửu Mệnh nào dám lãnh đạm, 《 Thiên Hồ Huyền Nguyệt Pháp 》 chậm rãi triển khai, bao trùm chính sơn động. Dạ vũ mặc dù nhường Tô Phục có thể làm cho thần cảm, tiếc không sánh bằng ánh trăng lực, Cửu Mệnh ảo thuật toàn lực triển khai, phối hợp Tô Phục ngược lại có lớn hơn nữa kế hay.

Tô Phục thấy thế, nhẹ nhàng bắt Hồn Phiến, đem Đào Mộc Kiếm rút ra, Hồn Phiến mất chủ tướng, hơi thở âm đạm, dĩ nhiên không chịu nổi trọng dụng, thiên toán vạn toán tính không đến Tà Linh chủ tướng sẽ bị trợ khí vây khốn, hiện mặc dù xa xa có cảm ứng, hơi thở lại vẫn đen tối không rõ, vẫn còn như trong gió ánh nền, đem diệt chưa diệt.

Hần đem Hồn Phiến thu vào trữ vật đại, lúc này mới cảm lấy Đào Mộc Kiếm, tinh tế đánh giá.

Kiếm này có được ba năm trước đây, một ít hỏa tà tu, hoặc nói chi đạo tặc cũng có thể khá, là được dựa vào Luyện Hồn Phiến chi lợi đem một trong một tru diệt, không chỉ tinh thần dấu vết, liền liền huyết nhục cũng làm Hồn Phiến chất dinh dưỡng, mà lần đó cũng bản thân bị trọng thương, hiểm nhường ma linh đoạt nhà.

Kia bọn người tại trên đất động vậy cảm mấy ngàn phạm nhân, hoặc cảm chi tu luyện dùng, hoặc hưởng lạc, và lại cùng địa phương quan phủ thông đồng, này đây ngoại giới hồn nhiên không biết.

Đem kia bọn người giết trừ sạch sẽ sau, liền tại này hang ổ được này Đào Mộc Kiếm, kia bọn người mặc dù nói tu sĩ, kì thực cùng bình thường con nhà võ tương đương, này đây không nhìn được được này là vật gì, chỉ tương đối rắc rối giống nhau ném loạn.

Tô Phục có được, liền dùng để trấn áp tà khí càng phát nồng đậm Luyện Hồn Phiến, hai người với nhau hưởng, dần dần hình thành một cái cân bằng trạng thái, vừa mới đem này hai người hơi thở hoàn toàn che dấu, thật là ngoài ý muốn chi vui mừng.

"Lão già. . ."

Cửu Mệnh trong lòng lo lắng: hồn đản này tiểu tử sao này thời điểm khởi xướng gây người?

Tô Phục nghe thấy chi hoàn hồn, hơi hơi thở dài, không để ý thịt đau, về mặt căng thẳng, vận lực một bức, trái tim chợt co rút đau đớn, thở không khỏi cứng lại, sắc mặt nhất thời thương trắng như tờ giấy, một tay kia phụ lên linh khí dính sát vào nhau ở trái tim chỗ, nhẹ nhàng dẫn đường, yết hầu căng thẳng, còn có một giọt máu huyết bay ra, bị Tô Phục dùng linh khí bao lấy nắm ở trong tay.

Cứ như vậy vừa động chỉ, đầu một trận chói sáng, suýt nữa vừa ngã vào, hắc cổ nên chói sáng nồn mưa cảm, đem máu huyết bôi lên cho Đào Mộc Kiếm trên, một đám huyền ảo ký hiệu từ Tô Phục dưới ngón tay xuất hiện.

Cửu Mệnh thấy chi hoảng sợ, không khỏi cả người run run, liền âm tiếng cũng run rẩy lên: "Huyết. . . Huyết cảm. . . Ngăn năm Đào Mộc. . . Người điên rồi. . ."

. . .

"Phía trước là được?"

Lý Vân Vân hưng phấn nghĩ: kẻ mà một mạch chạy ra Vân Nhai huyện, lấy hấn tu vì không có thay đi bộ công cụ, sao cũng không thể có thể, hay là trên người còn có bí mật?

Phía trước vách núi chỗ có son động, cũng không bí mật, nàng nhất thời không có suy nghĩ Tô Phục vì sao trốn vào như vậy trong một cái động, thấy Hồng Trần Ti nhập trong động, cũng không muốn đợi Đồ Độc, liền trực tiếp xông đi vào.

Nghĩ đến trên đường thì Đồ Độc đột nhiên sắc mặt không đúng, lại không nói được một lời quay đầu đi rồi, dù sao cùng mình không có liên quan, trước bắt Tô Phục nói nữa những khác.

Cho cái động khẩu đứng lại, nàng đột nhiên thấy không đúng, như thế nào linh giác trong, trong động chớ nói Tô Phục hơi thở, liền liền một con kiến cũng không, nàng dần dần bình tĩnh, hơi hơi đề cao cảnh giác.

Lý Vân Vân rất tin Hồng Trần Ti tuyệt sẽ không mất hiệu lực, duy nhất có thể là được Tô Phục làm cái gì tay chân.

Trong lòng đất mật thất, Tô Phục trên người Thủy Mạc Thiên Hoa làm trợ khí nên nhiệm, này đây dễ dàng liền bị Lý Vân Vân phát hiện, lúc này không có trợ khí, Thủy Mạc Thiên Hoa năng lực mới chánh thức bày ra.

"Tô tiểu ca, tỷ tỷ tới tìm ngươi, làm khó Tô tiểu ca tìm cái như vậy bí mật Địa Phưong, không bằng chúng ta tựu tại này hoan hảo, tục ngữ vân một khắc đêm xuân giá trị nghìn vàng, Tô tiểu ca mau đừng thẹn thùng."

Nàng chân thành mà vào, và lại đi và lại nói thử, âm tiếng lộ ra thâm mỹ, quanh quẩn trong động thường thường phản phản. . . Trước mặt lại đánh tới một trận tanh tưởi, kêu nàng ghét cau hai má, nghĩ nghĩ, còn nói: "Tô tiểu ca, tỷ tỷ biết ngươi ở đây trong, mau đừng lẫn trốn nữa, nhưng ngươi đi ra, tỷ tỷ chắc chắn cho ngươi sáng khoái vạn phần, kêu ngươi có biết cái gì làm cho ngươi ta đạo Cực Nhạc."

"Kêu kẹt. . ."

Dưới chân đạp đến cảnh khô bởi vì bề gãy phát ra một tiếng vang giòn, nhưng Lý Vân Vân hơi hơi để ý, nho nhỏ Quy Nguyên Cảnh còn có thể ngắt trời có thể nào, không khỏi ám trào chính mình quá mức cẩn thận.

Lại vài bước, nàng đang muốn lần thứ hai mở miệng dụ dỗ, quanh mình hoàn cảnh lại chợt biến đổi, đột nhiên có cuồng phong bạo tuyết thổi tới, nghiêm túc hàn ý kêu nàng trong lòng vì kinh, lập tức kịp phản ứng chính là ảo thuật, nàng sắc mặt khẽ biến: Thiên Hồ Huyền Nguyệt Pháp, tiểu tử không phải chết ở Tô Phục dưới tay?

Dưới nền đất mật thất, Cửu Mệnh ở trong Hắc Miêu hình thái, này đây Lý Vân Vân cũng không biết Cửu Mệnh không chết.

"Hừ, chút tài mọn."

Lý Vân Vân rất nhanh làm rõ suy nghĩ, đích thị là Tô Phục đem thu phục, thật sự là đáng tiếc, nhưng có này yêu nơi tay, rất nhiều sự là được dễ dàng chóng vánh.

Trên mặt không hiện lộ, ngọc chương một phen, còn có một vật văn kiện nơi tay, này giống như hàng ma ngỗ, ước chừng hai thước dài, hai bên các hữu một cái thật nhỏ bỏ bức buông thông xuống, bức trên mơ hồ có thể thấy được ruồi muỗi lớn nhỏ chừ.

Nàng một tay cầm, một tay vẽ động pháp quyết, cũng ngón tay như bay, kia vài nhỏ bức đột nhiên kể tiếp trường lớn, đảo mắt hóa thành hai cây roi tình huống, đúng là Lý Vân Vân bốn mạng pháp khí "Song Giao Tiên".

Kia tiên có xa cốt độ mịn, nhỏ xem chi, như vậy vảy dày đặc, cực kỳ giống con thường luồng mắng thân thể, múa may, như rồng xà loạn vũ, tiên phía cuối, chính là một đám bén nhọn tình huống vật, lóe từng tí hàn mang, kia bảo băng tuyết khoảng cách bị đâm phá mấy lỗ thủng, ảo thuật liền kể tiếp sụp đổ, quanh mình hoàn cảnh bất người đã khôi phục nguyên dạng.

Lý Vân Vân cười lạnh, ngọc chương huy động, song tiên giống như nàng song chương kéo dài, hung hăng chụp vào huyết động ở chỗ sâu trong.

"A —— "

Hét thắm một tiếng nói gót tới, nàng mạnh mẽ lôi kéo, chỉ thấy một con như mèo nhà lớn nhỏ Hắc Miêu bị song tiên cuốn quá chặt chẽ, không phải là đi theo Tô Phục bên người kia chỉ?

Cũng không chỉ bị cuốn ngụ ở, kia bén nhọn vật hung hăng đâm vào Hắc Miêu trong thân thể, này tiên chính là nhiều loại chất liệu gỗ hợp lại luyện thành, kia mũi nhọn chỗ chính là độc hạt chi đâm nên chế, mặc dù luyện thành sau lột bỏ kịch độc, lại có lưu mê hoặc hiệu quả, này đây Hắc Miêu chỉ có thể thống khổ cuộn tròn thân hình, cả người mê hoặc không thể nào giãy dụa.

Đỏ tươi máu chảy đầy đất, Lý Vân Vân đỏ máu sau, hai tròng mắt bắt đầu phiếm hồng, vẻ mặt càng phát dễ thương, nàng liếm liếm môi đỏ mọng nói : "Nói cho ta biết chủ nhân nhà ngươi hay không ở bên trong, hoặc sẽ xem xét lưu ngươi một mạng."

Cửu Mệnh nghe thấy chi giống như mừng rỡ nói : "Tiên tử lời ấy tương đối thực sự?"

"Tỷ tỷ ta cũng không gạt người nga, nhất là người đáng yêu như thế tiểu yêu quái, không bằng ngày sau liền đi theo tỷ tỷ bên người, bảo đảm ngươi ăn ngon uống say."

Lý Vân Vân chớp chớp hai tròng mắt, lại dễ thương cười nói: "Đôi đôi ta đem chủ nhân nhà ngươi hầu hạ tốt lắm, không chừng ngươi cũng có cơ hội nhé."

Kê sau lại nhất thời đã quên đau đớn, liên tục không ngừng nói : "Tiểu nhân nguyện ý đi theo tiên tử, kia Tô Phục tự ở bên trong, tiên tử mau mau thu hắn."

Nghe vậy, Lý Vân Vân cười đến cười run rẩy hết cả người, lại khoa trương được cúi người, bộ ngực bị đè ép, hiện ra thật sâu khe rãnh, một mảnh tinh tế xuân sắc, thẳng làm cho người ta huyết mạch sôi sục, rục rịch.

"Ô tiểu ca mau đừng diễn, tỷ tỷ. . . Mau không thờ được."

Cửu Mệnh thân hình chợt cứng đờ, cắn răng nói: "Ngươi sao biết. . ."

Lý Vân Vân đang muốn duỗi tay đi sờ hán mặt, đột nhiên sau lưng truyền đến tiếng xé gió, một phen thanh Cương Kiếm cấp tốc đâm phá hắc ám, nàng khinh thường cười, nhanh chóng trở lại bắn ra ngón tay.

"Bình bình bình —— "

Quanh mình linh khí đột nhiên mãnh liệt tụ, hóa thành mũi nhọn đánh lên thanh Cương Kiếm, phàm bình sao có thể phòng ngự, nhất thời từng khúc vỡ vụn, trong bóng đêm một bóng người cũng bị lực lượng thừa đánh bay, liền nghe đến một tiếng không thuộc mình kêu thảm thiết.

Lý Vân Vân khẳng định trong lòng đoán, đang trở lại nắm bắt Hắc Miêu cổ gáy nhắc tới, nét mặt tươi cười như hoa nói : "Ô tiểu ca, nhường này tiểu yêu mau mau giải quyết ảo thuật, tỷ tỷ khẩn cấp muốn cùng ngươi viên phòng nhé."

Tự lúc này, sau lưng lại truyền đến tiếng xé gió, Lý Vân Vân rất tức giận, phương mới không dám khẳng định, lúc này lại khẳng định này làm cho ảo thuật yêu nghiệt đem bọn họ bộ dáng cấp lần trái lại, mục đích là được tìm cơ hội đánh lên, nhưng mà bị chính mình hiểu rõ lại vẫn chưa từ bỏ ý định, thực kêu nàng không kiên nhẫn.

Nàng mãnh liệt xoay người, xinh đẹp tuyệt trần hai má mang theo trần đầy sát khí, chỉ thấy này um tùm ngón tay ngọc gấp lại, gấp khúc, lại bắn ra, mặc dù vẫn là trong nháy mắt, lần này lại dùng tới toàn lực, mà nhìn như bình thường trong nháy mắt, kỳ thật chính là một môn pháp thuật, gọi là, tên là 《Đại Thiên Thủ Ấn》, chính là nàng làm mình trung lập công lớn làm phiền, mình chủ tự mình thương, uy lực kinh người.

Quanh mình linh khí lần thứ hai tụ tập hóa thành trùy đâm, hung hăng đánh lên thanh Cương Kiếm.

"Bình bình bình —— "

Sau đó lại nghe thanh Cương Kiếm gầy âm thanh âm, Lý Vân Vân lạnh lùng cười: "Không biết tự lượng sức mình, cho ta chết đi." Này âm chưa rơi, lại phát ra một cái ngón tay đạn, lúc này nàng kỳ thật đem hơn phân nửa tâm thần móc cùng bốn mạng pháp khí trên, Tô Phục đối với nàng mà nói không khác bảo tàng, tương đối cần phải đề ý.

Thế nhưng dường như hai ký 《Đại Thiên Thủ Ấn》 chẳng những không có đem kích lui, tựa một cái chói mắt công phu, chỉ thấy Tô Phục chấp nhất chuỗi kiếm hung hăng đâm tới, Lý Vân Vân chỉ cùng nhìn chăm chú vừa nhìn, không phải cái gì thanh Cương Kiếm, rõ ràng là một phen lóe yêu dị hồng mang Đào Mộc Kiếm.

Nàng trong mắt Tô Phục, sáng tinh hai mắt lóe tìm cái sống trong cái chết đoạn tuyệt, mới biết chính mình lại phán đoán sai lầm, một cổ kịch liệt nguy hiểm tiến đến mời nàng đồng tử ngưng tụ thành châm tình huống, cho ngàn quân thời điểm nguy kịch, sinh sôi đem thân thể chéch đi hai phút, Đào Mộc Kiếm liền không hề trở ngại đâm vào nàng ngực phải, nàng nghĩ đến cũng không nghĩ đến hung hăng một chương chụp được, nhưng mà một cổ tê tâm liệt phé đau nhức theo sát tới.

"A ——"

Kia đau nhức dường như sẽ lây bệnh, nháy mắt truyền khắp chính cánh tay, kêu thảm thiết trung, Lý Vân Vân tay trái hung hăng bắt lấy bên phải cánh tay, hung hăng xé rách, chỉ thấy này cánh tay cả bị xé xuống, này máu tươi ra, có vài giọt hạ xuống trên mặt hân, nhất thời phát ra một trận:

"Xuy xuy ——" âm thanh âm, nàng biết, đây là bị nguyên rủa ăn mòn thanh âm của.

Đào Mộc Kiếm vỡ vụn thành từng phiến, Tô Phục chỉ cùng đem thân thể từ nay về sau ngã xuống đi, tránh thoát nàng máu tươi phun, lấy hân thân thể phạm thai, sinh bị Ngưng Khiếu cao thủ hai ký 《Đại Thiên Thủ Ấn》, lúc này cũng kề bên tan khung, toàn thân mạch máu nứt toác, thất khiếu đều có máu tươi chảy xuống, nếu không tu luyện 《Luyện Yêu Kinh》 pháp thân so với bình thường tu sĩ cần mạnh hơn nhiều, đón đỡ đệ nhất ký khi liền không thể động đậy.

Cục diện lưỡng bại câu thương, nhưng hân Tô Phục, lại đáng giá kiêu ngạo, Quy Nguyên Cảnh cùng Ngưng Khiếu Cảnh, ở giữa chênh lệch không thể tính bằng lẽ thường.

Tiểu Lý Vân Vân máu chốt khi sườn hai phút, nhưng trúng mục tiêu trái tim, hân phải chết không thể nghi ngờ.

Hân bị thương quá nặng, thần trí mơ hồ, bồi hồi cùng hôn mê cùng một nửa thanh tỉnh, mơ hồ có thể thấy được Lý Vân Vân so với chính mình còn thảm, cả cánh tay dường như liệt, này mặt lại càng gồ ghề, sâu người có thể thấy được bạch cốt, một bộ Cửu U Địa Ngục ác quỷ bộ dáng, này tóc mai sớm tản ra, rồi tung hạ một cặp tinh hồng hai tròng mắt, tròng mắt Tô Phục bộ dáng, dữ tợn đáng sợ, nhưng thấy này hầu lần lộn:

"Khanh khách khanh khách. . . Tô Phục, ta muốn ăn sống rồi ngươi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49:: Tìm cái sống trong cái chết (Hạ)

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 49:: Tìm cái sống trong cái chết (Hạ)

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

"Khanh khách khanh khách. . . Tô Phục, ta muốn ăn sống rồi ngươi. . ."

Này âm tiếng cũng như Cửu U ác quỷ, trên một khắc vẫn là nhẹ nhàng giai nhân, đảo mắt lại biến thành bộ dạng này tình cảnh bi thảm.

Cửu Mệnh tận mắt nhìn thấy này một quá trình, nhìn Tô Phục thì cũng không dám có gì coi khinh, chỉ một chút như thể nghiêm túc hàn ý liền gọi hân như rơi vào hầm băng: đây cũng là tán nhân Tô Phục?

Hân trong lòng liền dâng lên một trận xúc động, đây là trước nay chưa có, muốn thay Tô Phục chia sẻ một ít khổ sở đau xúc động. Suy nghĩ chưa chuyển xong, trọng thương thân hình liền không khoan nhượng đứng lên, lại khi hân chưa đối dưới thân thể đạt mệnh lệnh trước, kéo Lý Vân Vân bốn mạng pháp khí hướng về ngoài động chạy đi.

Song Giao Tiên bị hân kéo đi, Lý Vân Vân lại không thể nom, tại này cánh tay miễn cưỡng dừng lại Huyết sau, giống như dã thú giống như hung hăng hướng về Tô Phục đánh tới.

Tô Phục phản khởi lực lượng thừa né tránh, lẩn mấy vòng, hân thân thể đem tán tóa ra, mặc cho một mờ ám dường như sẽ khiến cho toàn tâm đau nhức, lúc này dĩ nhiên không có linh khí vì chính mình cầm máu, đại lượng không chút máu để cho hân đầu hoa mắt choáng.

Lý Vân Vân bỏ nhào không, không quan tâm lần thứ hai đánh tới, nhìn này bộ dáng, lại thực sự như muốn đem Tô Phục ăn sống rồi.

Nữ nhân thích chưng diện, nàng ngày thường tự cao tự đắc, làm mình như không ít chỗ tốt. Tiếc đẹp chỉ làm đẹp, tự ái ôi chào! Có đẹp chỉ tồn tại, đều có xấu tồn tại, lúc này nàng biến thành bộ dáng này, cho dù thương thế có thể hoàn toàn chữa trị, này dung mạo lại không có khả năng khôi phục, mất đi tự cao lớn nhất tiền vốn, sao không gọi nàng cuồng tính đại phát, bệnh tâm thần, thế nào còn bản khoản Tô Phục trên người "Thái Âm Huyền Tĩnh Tọa Tĩnh Kiếp" hơi thở.

Tô Phục miễn cưỡng tái lần hai vòng, lại tránh không khỏi điên cuồng Lý Vân Vân, bản chân bị nàng tay trái hung hăng cầm lấy.

"Xuy kéo ——"

Trên chân nhỏ bị nàng hung hăng kéo xuống một miếng thịt, nàng 'Xi xào' cười, làm trò Tô Phục mặt hung hăng cắn xé, nuốt, mấy cùng ác quỷ không có khác gì.

Tiếc này điểm đau đớn dĩ nhiên mất đi cảm giác, hấn nỗ lực hướng về ngoài động bộ đi, đỏ tươi máu trên mặt đất lay ra một đạo bắt mắt dấu vết.

"Ha ha!"

Thức Hải truyền đến cười to, Ma Linh hợp thời xuất hiện, hấn chờ là được sau đó, chợt nghe đến hấn cười to nói: "Tô Phục a Tô Phục, làm gì tận lực gây dục, đem người tàn thân thể giao cho ta, lập tức là được đem nàng xé cái dập nát, đến đây đi, cho chúng ta hợp làm một thể, đem Tu Chân giới làm cái long trời lở đất thôi, ha ha ha. . ."

Trong thức hải, khôn cùng biển máu kịch liệt cuộn cuộn, chờ đầy lấy Tô Phục Âm Thần thuyền nhỏ xóc nảy không chừng, thanh quang vẫn nỗ lực bảo vệ. Nhưng thuyền nhỏ chống đỡ không được bị biển máu xâm nhiễm, Tô Phục liền không còn là Tô Phục.

Mỗi người tu sĩ pháp thân trạng thái, dường như sẽ ảnh hưởng đến Âm Thần, này đây Tô Phục tôn trọng thành bộ dáng này, Âm Thần cũng vô cùng suy yếu, này đây Ma Linh mới có thể nhân cơ hội làm loạn.

Hiện thế trong, trên chân lại bị kéo xuống một khối huyết nhục, Lý Vân Vân thấy Tô Phục thống khổ bộ dáng, vui sướng được cười, vẫn không ngừng nuốt Tô Phục huyết nhục.

Trong thức hải, biển máu bốc lên càng phát kịch liệt, trong lúc này ngoại giao thêm, Tô Phục nhất thời lâm vào thật lớn nguy cơ trung.

Hấn ý chí như sắt, lại như cũ không chịu buông tha cho, khớp hàm nẩy muốn cắn vỡ, rồi động khẩu lại vẫn có một nửa khoảng cách, mặc dù đi tới cái động khẩu cũng chỗ vô dụng, cũng hấn trước mắt duy nhất có thể làm.

Trên chân lần thứ ba truyền đến xé rách cảm, lần này vô cùng rõ ràng đau đớn truyền đến để cho hấn kêu lên một tiếng đau đớn, này miễn cưỡng nhắc tới dư âm lực liền theo tức tiết rồi đi ra ngoài, trước mắt hấn tối sầm, ý thức lại chợt hôn mê.

Lý Vân Vân điên cuồng cười lớn giẫm phải Tô Phục miệng vết thương, kia miệng vết thương cơ hồ sâu thấy xương.

Trong thức hải, Ma Linh cảm ứng được, không khỏi mừng rỡ, biển máu cả bốc lên, đem thuyền nhỏ cả bao lấy, mắt thấy Tô Phục muốn bị Ma Linh cắn nuốt.

Từ lúc này, trong thức hải chợt hiện một vật, hình hộp chữ nhật tích, giống như một bản cổ tịch, lại như một quyển trúc châm, như vậy thác ẩn lực chữ to, đúng là "Thái Huyền Vô Lượng Bảo Điện".

Này vừa xuất hiện, Ma Linh liền kinh hãi, còn tưởng rằng Tô Phục tỉnh, đã thấy thuyền nhỏ trong. Tô Phục Âm Thần vẫn từ hôn mê, hiển nhiên đều không phải là như chính mình đoán. Hấn kinh nghi bất định nhìn bảo điện, chỉ thấy này đột nhiên triển khai, một đạo huy hoàng ánh sáng lẳng xuống, mỏng manh thanh quang chợt đại thịnh, lại bảo vệ thuyền nhỏ giữa biển máu trời buộc.

Ma Linh không cam lòng rít gào: "Không. . . Chết tiệt Thái Huyền. . . Ngươi dám phá hư ta chuyện tốt. . ."

Biển máu tách ra hai bên, một bên công kích thanh quang, một bên hung hăng đánh về phía bảo điện, chỉ thấy kia bảo điện một phen, đột nhiên có một đạo cái khe mở ra, giống như cự thủ chỉ khâu, cắn nuốt đại lượng biển máu.

Ma Linh khỏe mắt muốn nứt ra, mỗi một tia biển máu đều là phương pháp lực hình thành, bị cắn nuốt đều là hấn vất vả luyện hóa pháp lực, cân nhắc một lát, quả quyết thao tác biển máu thối lui, lại oán hận nói: "Ngươi sớm không còn trong thiên địa, bất quá một tia ý niệm trong đầu, ta xem ngươi có thể hộ hấn đến lúc nào."

Tô Phục cảm giác ý thức chìm vào vô biên trong bóng đêm, nhiều năm như vậy gây dục cầu sinh, hấn bắt đầu có chút mệt mỏi mệt mỏi, trong óc hình như có cái thanh âm không ngừng thúc giục hấn: ngủ thôi, ngủ thôi, ngủ liền không cần như thế vất vả.

"Thật muốn buông tha cho sao?" Hấn tự hỏi, thanh âm kia còn nói: "Không buông bỏ lại có thể thế nào?"

"Trường sinh Đại Đạo toàn bộ là giả huyền, cho dù ngươi có thể sống quá lần này, lần sau nhưng còn có vận tốt như vậy? Lấy tư chất ngươi, chớ nói Trường Sinh Cảnh, cuộc đời này có thể tới Âm Thần Cảnh đã chúc may mắn, tội gì đến tai?"

"Ta. . ."

Tô Phục âm đậm, nhưng theo như tình huống bình thường quả thật như thế, không bằng buông tha cho thôi, cần gì phải tận lực giãy dụa đâu!

Này ý tưởng vừa xuất hiện, ý thức liền bắt đầu mơ hồ, mơ hồ, hình như có cái xấu xa miệng cười đột nhiên hiện lên trong óc, hần mau không nhớ nổi nàng là ai, không khỏi nghĩ đến duỗi tay đi sờ.

"Thủ?"

Hần bắt đầu mê hoặc, tối tăm hình như có âm tiếng truyền đến: "Phù Trần ca, người ta bảo ngươi yêu nhất uống canh, ngươi mau tới nha."

"Phù Trần ca, thầy tướng số nói ngươi trúng mục tiêu thiếu thủy, lại cùng thủy rất có duyên phận, xem ra ứng nghiệm kéo!"

Kia âm tiếng dần dần lan tràn, tại trước mắt hần xuất hiện một bộ hình ảnh, hần thấy "Chính mình" một bộ ướt sũng bộ dáng, bị một cái cô gái cười nhạo, tuy chỉ có bóng dáng, trong lòng lại bỗng nhiên đã tràn ngập vô tận cảm động.

"Tiểu Tô. . ."

Hần thì thào nói xong: "Là, ta là Tô Phù Trần, cũng Tô Phục."

Tự này mấy chói mắt, một tia hiểu ra đột nhiên chảy vào trái tim, hần biết là bảo điển cứu mình một mạng, mới vừa rồi Thức Hải từng màn hần kỳ thật nhìn ở trong mắt, chính là thân mình không có thể động tác, này đây cảm thấy quanh mình đều là nặng trĩu hắc ám, lúc này Nhất Thanh tỉnh, quả lại nhớ tới Thức Hải.

Ý thức phá vỡ nặng trĩu hắc ám, chợt mở hai tròng mắt, chỉ thấy Lý Vân Vân cùng mình cách xa nhau bất quá mấy centimet, đang cổ quái cười, cả người đau nhức chưa từng chút yếu bớt, lại không biết không nên khí lực, dùng sức một phen, thoát khỏi Lý Vân Vân, thủ từ túi trữ vật lau quá, lấy ra Luyện Hồn Phiến, tại nàng chưa kịp phản ứng trước, đầu Khai Hồn Phiến, chỉ thấy không khí đột nhiên có khe hở vỡ ra, một ngum đem Lý Vân Vân cấp nuốt vào.

Không kịp tự hỏi, ý thức lần thứ hai chìm vào Thức Hải, Hồn Phiến cũng nhảy sắp xuất hiện, này hình như có dị vật không ngừng tả xung hữu đột, Hồn Phiến bị này chống, mắt thấy cần căng nứt, Tô Phục chỉ điểm trúng đi động giữa không trung bảo điển.

Bảo điển đột nhiên triển khai, chỉ thấy trong thức hải lại có cái khe xuất hiện, Tô Phục dùng sức một xả, đem Hồn Phiến cùng nhau xả vào trong khe nứt.

Thức Hải khôi phục lại bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50:: Vô Lượng Tâm Nội Hư Không

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 50:: Vô Lượng Tâm Nội Hư Không

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Đỉnh đầu đã đến thâm thúy u ám hư không, có mười hai khóa sáng ngời Tinh Thần giắt, một cái thật nhỏ Huyết Hà kéo dài qua phía chân trời, có nhè nhẹ vụ hoa lắng xuống, này trong veo độ lại không thua Hồng Ngọc ẩn chứa linh khí.

Dưới chân đã đến một tòa sân khấu, ước chừng ba trượng phạm vi, không lớn cũng không coi là nhỏ, do vô số huyền ảo ký hiệu hình thành, sân khấu trên không có một như Phù Tiễn lớn nhỏ trên châu, đang chậm rãi xoay tròn.

Tinh tế xem xét, có thể thấy được được trên châu trên có từng vòng đường vân, theo nó chuyển động một vòng, sẽ gặp có một điều mới đích đường vân, tầng tầng buộc ga-rô cùng nhau.

Vừa mới nhập nơi đây, một đoạn đoạn tin tức nhường Tô Phục tinh thần chấn động, nhiều điểm hiểu ra chảy vào trái tim, kia Huyết Hà đúng là được từ Ma Linh, nơi đây gọi là, tên là "Vô Lượng Giới", chính là bảo điển mình diễn biến "Động Thiên Bảo Địa".

Này cùng Thức Hải lẫn nhau hiện ra tương hợp, kia mười hai khóa Tinh Thần có thể không phải là 《 Luyện Yêu Kinh 》 nên cô động ra khiếu huyết sao. Mà sân khấu liền là của hán đạo cơ, như vậy huyền ảo ký hiệu đều là hán Tu Đạo tới nay lĩnh ngộ, tại như vậy viên này trần châu, không phải là khí hải nội luồng khí xoáy sao.

Này đây nơi đây toàn bộ xưng xác nhận "Vô Lượng Tâm Nội Hư Không", chính là từ dụng thần thông một trong, phi thường kỳ diệu.

Kia Huyết Hà vẫn súc tích có Ma Linh ý niệm, mơ hồ có rít gào âm thanh âm, tinh tế quan sát, Huyết Hà chỗ phương vị đúng là mười hai khóa Tinh Thần chính giữa, kia Tinh Thần thường cách một đoạn thời gian sẽ đầu tư thanh quang, biến máu sẽ gặp lắng xuống nhẹ nhẹ vụ hoa, đứng hạ xuống sân khấu trên, cả sân khấu liền tràn ngập trong veo linh khí.

Tô Phục mừng rỡ, như vậy tuần hoàn, liền có thể liên tục không ngừng chuyển hóa linh khí, tiến vào Thông Thần Cảnh sắp tới.

Tái nhô xem trần châu, chuyển động tốc độ quả nhanh hơn vài lần, và lại không giây phút nào tại vận chuyển, này ý nghĩa hán có thể đem luyện hóa linh khí thời gian hoàn toàn tiết kiệm, phải biết hán thiếu nhất là được thời gian, phát hiện này càng làm cho hán vô cùng vui mừng.

Nhưng vô cuộc đời này chết nguy cơ, bảo điển như thế nào đột nhiên đỡ cho chủ, hán cũng chẳng biết lúc nào mới có thể phát hiện kỳ nội "Vô Lượng Giới", quả đã đến một uống một mổ, đều có định số.

Ý thức ở chỗ này tuy là hình chiếu, lại cũng thật cắt ảnh hưởng bản thể, kia Hồn Phiến vẫn từ giây dựa không ngừng, lấy Tô Phục tu vi muốn dùng Hồn Phiến vây khốn Lý Vân Vân, quả thực là si tâm vọng tưởng.

Nhưng nơi đây chính là Vô Lượng Giới, có thể nói là Tô Phục nội tâm hư không, ở chỗ này Tô Phục mặc dù không phải vạn năng, đã có thao tác lực, hán tâm niệm vừa động, trên đầu Tinh Thần liền đầu tư thanh quang, Hồn Phiến nhất thời dừng lại giây dựa.

Hán lạnh lùng cười, ý niệm phát ra, xa xa dẫn thanh quang hộ thể, ý thức thể liền đầu nhập Hồn Phiến nội, hoàn cảnh mãnh liệt vừa chuyển, quanh mình thoáng chốc lâm bụi vụ tràn ngập, Tô Phục không dám đợi lâu, cảm ứng một hồi Lý Vân Vân chỗ vị trí, ý thức thể liền phóng đi.

Nơi đây chính là Hồn Phiến bên trong, đi không bao lâu, chỉ thấy một đồng Tà Linh đối diện Lý Vân Vân khởi xướng xung phong, từng Tà Linh đều là mặt mũi hung tợn, Lục Mao trường giác, chỉ có nửa người trên, cũng có lớn có nhỏ, đây cũng là Luyện Hồn Phiến khủng bố chỗ.

Phạm sinh linh bất luận huyết nhục tinh thần vào đi nơi đây, dường như sẽ bị Tà Linh cắn nuốt hoặc nhiễm hóa, thần trí dần dần sa vào cùng Tà Linh thông thường tồn tại, lúc này Hồn Phiến mới được bốn tầng cấm chế, này đây một mảnh bụi vụ lộn lộn, mà thôi Tô Phục lúc này tu vi, cũng không có thể hoàn toàn thao tác, hán tuy là kỳ chủ, cũng cần phải phòng bị xấu Tà Linh cản lại.

Kia Lý Vân Vân giống như ác quỷ, dữ tợn diện mạo không ngừng tru lên: "Tô Phục, lăn ra đây, ta nhất định phải ăn sống ngươi, ăn sống ngươi, a a. . . Lăn ra đây!"

Mặc dù cận tồn một tay, huy động khi lại có chứa vạn quân cự lực, Tà Linh không có chút nào năng lực phản kháng bị chụp tán, lại có bụi tức dần dần ngưng tụ thành, chính là bổ sung không có tiêu hao mau, Tà Linh còn đang mất thường có thể thấy được giảm bớt.

Lúc này nàng thần trí điên, nhưng bình tĩnh trạng thái, Hồn Phiến khoảng cách vỡ tan, chớ nói vậy nàng, có thể chứa hạ nàng như vậy Ngưng Khiếu tu sĩ đã chúc khó được.

Tô Phục cười lạnh lạnh nói: "Ta lúc này, ngươi có năng lực lấy ta như thế nào."

Âm tiếng chưa dứt, trên người hán thanh quang chột đại thịnh, dần dần ngưng tụ thành một thanh trường kiếm, ngoại hình rõ ràng là Đào Mộc Kiếm bộ dáng. Đây là cái gì tính chất lực lượng hán không biết, nhưng lúc này Vô Lượng Giới, lại có thể tùy tâm sở dục truyền chuyển, này đây mới đưa Lý Vân Vân mạng ở đây, hiện thể hán vẫn vô lực hoàn thủ.

Lý Vân Vân đột nhiên thấy vậy kiếm, lại có đó e ngại, bản năng rụt rụt, lập tức tức giận, nàng lúc này ở trong điên, đầy trong đầu thăm nghĩ xé mở Tô Phục, này đây không quan tâm rống giận xông lại.

Tô Phục về mặt nghiêm nghị, xem xét cho phép nàng đánh tới phương hướng một trận, tinh chuẩn giá trị nàng tấn công, lại thuận thể về một cái.

"Xuy lạp —— "

Lý Vân Vân lại là hét thảm một tiếng, đau nhức mời nàng sợ hãi liên tục rút lui, cũng dần dần thanh tỉnh: "Này. . . Đây là cái gì Địa Phương. . ."

Càng đem Lý Vân Vân chính bản tay chém rụng, Tô Phục vừa mừng vừa sợ, uy lực này thực ra ngoài hán dự kiến, nhưng tại Vô Lượng Giới cũng không sao, nơi đây chính là Hồn Phiến bên trong không gian, ngày sau chỉ cần đem Hồn Phiến trấn không sai chỗ, liền không ngờ kỳ nội Tà Linh tạo phản, đây cũng là ngoại ý muốn chỉ vui mừng.

Kinh hải đã đến Lý Vân Vân dĩ nhiên thức tỉnh, phần ngoài thanh quang không biết chịu không thể được, này đây hán động tác không ngừng, lần thân mà lên, Đào Mộc Kiếm cao thấp gây xích mích tung bay, Lý Vân Vân nhất thời bị tách rời.

"A. . . Chết tiệt Tô Phục. . . Cùng chết thôi. . ."

Lý Vân Vân phát ra tuyệt vọng gầm lên giận dữ, này thân đột nhiên có chói mắt ánh sáng phát ra, Tô Phục mặt không chút thay đổi, bỏ qua Đào Mộc

Kiểm, hai tay hung hăng áp chế, tối tăm trung lại có thanh quang lẳng xuống, tàn phá linh khí hung hăng lao ra, trước mắt hần tối sầm, thiếu chút nữa nhĩ độ ngất mê, ý thức thể một trận mơ hồ.

Ước chừng liên tục ngũ tức, Tô Phục mới dần dần tỉnh thần, cúi đầu vừa nhìn, Lý Vân Vân tàn thân thể tái không một tiếng động, dĩ nhiên hoàn toàn tử vong, hần lộ vẻ sầu thảm cười, lần này liều mạng, dĩ nhiên trả giá toàn bộ, mà nay cuối cùng có kết quả, cuối cùng sống sót.

Quanh mình Tà Linh như hồ rình mồi, nhưng không phải thanh quang che chở, sớm liền nhào đi lên, đây cũng là Luyện Hồn Phiến cực kỳ tà dị chỗ, tùy thời có thể phế chủ, này đây cho dù Ma Môn cũng rất ít nhân luyện thành phương pháp này khí.

Phiêu lưu cùng khó khăn dường như làm cao nhất, Tô Phục cũng vận khí tốt mới luyện thành, có chút người trong Ma môn phí thời gian cả đời vẫn không có kết quả.

Tô Phục chậm rãi rời khỏi Hồn Phiến, kia Tà Linh bật người nhào lên Lý Vân Vân, ba năm hạ liền xé xác ăn sạch sẽ, theo Tà Linh hơi thở mạnh yếu không đồng nhất, lại có một vòng mới đích giết chóc, cho đến cường đại đến khiêu chiến chủ tướng, nếu thắng liền lật đổ địa vị chủ tướng, nếu thua liền hóa thành Hồn Phiến bên trong sát khí lại diễn biến thành cấp thấp Tà Linh, mà sát khí là được này nổi lợ lừng màu xám khí thể.

Trở thành chủ tướng, là được tự chủ hấp thu sát khí cường hóa tự thân, chính là nơi đây Tà Linh đường ra duy nhất, này đây chúng nó bản năng chém giết, rồi sau đó diễn biến, cho đến trở thành chủ tướng.

Mỗi khi có đồ tể đầu nhập Hồn Phiến, liền sẽ thông qua chúng nó cắn nuốt, rồi sau đó hóa thành sát khí, có chút cường đại sinh linh thần trí nhưng còn giữ lại, lại gây không được, trong mỗi ngày chỉ chém giết cắn nuốt đồng loại, như vậy tra tấn cùng Địa Ngục có gì khác nhau, này đây nói tới Luyện Hồn Phiến, người trong thiên hạ nhân biên sắc.

Theo sát khí cùng chủ tướng tăng nhiều, cảm chế tầng tính cũng sẽ nước lên thì thuyền lên, mà Hồn Phiến thân mình chính là đồ đựng, cũng sẽ bị sát khí cường hóa, chỉ cần có vô tận sát khí, liền có thể diễn biến càng nhiều cảm chế.

Nhưng Hồn Phiến sinh ra ba chủ tướng, liền có hai mươi lăm tầng đã ngoài cảm chế, khi đó tái chống lại Lý Vân Vân, ba chủ tướng cùng lên, khoảng cách có thể đem nòng luyện chết.

Tô Phục vào Hồn Phiến bên trong liền biết, kia Tà Linh chủ tướng vẫn chưa tiêu vong, nhưng Tà Linh chủ tướng tiêu vong, lúc này sớm liền sinh ra mới đích chủ tướng, liền không phải là hiện giờ lần này cực diện.

...

Thời gian quay lại nửa canh giờ.

Trúc Nhi gần đuổi theo ra đến mười dặm xa liền buông tha cho, coi hần cước trình, sao đuổi đến trên hai cái ngự khí phi hành tu sĩ, nòng lại quay lại hồi báo Nhà Trúc, đi vào cự trước mồm đá, xuất ra Lục Trúc Kiểm, hung hăng tại như vậy vừa bỏ.

"Loảng xoảng——"

Kiểm cùng cự nham đánh lên, phát ra một nét thoáng hiện đốm lửa, chỉ thấy cự nham đột nhiên có kim quang lóe ra, đột nhiên phân ra một tia bay nhanh bay đi phương xa, đây là bên trong cảm chế bị xúc động, Đồ Độc từng nói, nhưng gặp nguy hiểm, liền dùng sức giã cự nham, hần có thể phát hiện, tất sẽ chạy về.

Nhưng đem từ gia chủ nhân lừa hồi báo, Tô Phục hoặc có thể trở Lý Vân Vân một khắc, chờ đợi nòng đã tìm đến, nhìn tại chủ nhân mặt mũi, ứng sẽ không tái hạ sát thủ.

Đây cũng là Trúc Nhi ý tưởng, thấy cảm chế có hiệu lực, nòng ngra không dừng vó ra Tam Tài Trận, Sau đó lại đuổi đi lên.

Kia Đồ Độc đi tới nửa đường, đột nhiên có cảm ứng, không nói hai lời quay đầu liền trở về, có thể thấy được này đối Trúc Nhi dè chừng loại tình cảm, thực không giống chủ tó.

Lý Vân Vân làm sao quản hần, liền mặc hần đã đi, bản thân cũng không dừng lại, đi theo đầu sợi trụ đi xuống.

Trúc Nhi trụ tới son động phụ cận thì dĩ nhiên qua hơn nửa canh giờ, nòng vốn là linh thể, nhìn ban đêm không khó, vừa lúc thấy Cửu Mệnh tại ngoài động hóa thành hình người, đang cố gắng cùng với trên người roi phân cao thấp.

Trúc Nhi thấy chi không khỏi vô danh hóa lên, gần trước đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ đã đến một cước đoán, khê kêu nói: "Từ sắc miêu, người không đi giúp Tô Phục ngăn địch, ở trong này chơi cái gì?"

Cửu Mệnh thật vất vả dè xuống tiên trên kia mê hoặc chi độc, đang cố gắng vì chính mình coi bỏ trôi buộc, đột nhiên bị một cước đoán, đau nhức liền để cho hần phát ra kêu thảm: "A nha! Cô nãi nãi của ta, ngài điểm nhẹ. . ."

Thấy Trúc Nhi sáng trong hai tròng mắt như muốn phun ra lửa hoa, vội nói: "Trúc Tiên tử còn xin bớt giận, nhưng lão gia bỏ mình, tiểu nhân có thể nào sống tạm, nhất định đã đi theo mà đi vậy. Lão gia nhất định còn sống, Trúc Tiên tử mau thay ta coi bỏ roi, lão gia cùng kia yêu nữ đang trong động chém giết, chúng ta mau đi hỗ trợ."

Trúc Nhi nghe vậy thế nào còn quẩn hẩn, nhỏ xinh thân hình một tung, thẳng hướng trong động đã đi.

Cửu Mệnh không khỏi lẩm bẩm: "Ai, đáng thương ta Cửu Mệnh đại gia không ai để ý, không ai yêu, không ai đau, vạn ác gian trá tiểu tử cố tình có, tức chết ta vậy."

Trúc Nhi mang theo tất cả lo lắng nổi lòng vào huyết động, nào biết một mảnh im lặng, mọi nơi đánh giá, mới thấy được Tô Phục nằm úp sấp cho cự cái động khẩu ba trương tả hữu trên mặt đất, âm tiếng đều không, nàng kinh hô: "Tô Phục!"

Âm tiếng chưa rơi, ba bước cũng chỉ hai bước, đưa hẩn lật lên, chỉ thấy đã bị máu tươi nhuộm đỏ toàn thân, kia xanh nhạt áo dài dĩ nhiên thay đổi cái nhan sắc, thất khiếu chỗ đều có máu tươi vết tích, hảo một bộ thê thảm bộ dáng, sờ sờ hẩn cổ gáy, phát hiện vẫn có mạch voi, không khỏi âm thầm nhả ra tức.

Lập tức cảnh giác quan sát chung quanh, lại chỉ thấy được đầy đất vết máu cùng một một đoạn cánh tay, nhìn này vật liệu may mặc, xác nhận nữ tử toàn bộ, mà kia yêu nữ Lý Vân Vân lại không có nào tung tích.

Nàng từ trong túi trữ vật xuất ra một cái bình nhỏ, dùng đến nhỏ ngón út đẩy ra nắp bình, bỗng nhiên có một trận mùi thơm ngát bay ra, trên mặt nàng hiện lên một chút do dự, lại chỉ hai tức lại lẩn nữa kiên định, đem bình nhỏ miệng bình đối với Tô Phục môi, nhẹ nhàng khuynh đảo, có nhiều điểm chất lỏng rót vào.

Còn đây là Từ Chi Linh Dịch, Tu Chân giới chữa thương thánh phẩm, cũng có thể làm cho Yêu Linh chi chúc tăng tiến tu vi, tựu này nho nhỏ một lọ, là được tặng Trúc Nhi hai trăm năm tu vi, đã đến Đồ Độc trăm phương ngàn kế thay nàng tìm đến, làm như vậy là được tại nàng đạo cơ hoàn thiện sau, phục dụng, trực tiếp là được độ kia biến hoá chi cướp.

"Trúc Nhi. . ."

Tựu lúc này, tối đen huyết động vang lên sâu kín chi âm: "Đem ngươi Từ Chi Linh Dịch cùng hẩn, chính ngươi đây?"

Trúc Nhi bỗng nhiên như gặp phải sét đánh, âm tiếng kinh hoàng: "Chủ. . . Chủ nhân. . ."

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51:: Cung Phụng

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 51:: Cung Phụng

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

"Chủ. . . Chủ nhân. . ."

Trúc Nhi âm tiếng có chút hoảng sợ ý, nàng như thế nào không biết, từ gia chủ nhân làm cho này bình Từ Chi Linh Dịch trả giá bao nhiêu đại giới. Lúc này nàng giống như làm sai sự nhi đồng giống như, không biết như thế nào cho phải.

Nàng cúi đầu thấy Tô Phục hai má thồng khổ nhăn lại, hiển nhiên linh dịch đang phát huy được hiệu, chữa trị trong cơ thể hẩn thương thế, suy nghĩ một lát, lại cố lấy dũng khí nói: "Chủ nhân, Trúc Nhi. . . Không sao cả, Tô Phục nhiều lần cứu ta, đây là báo đáp. . ."

Một cái bóng giống như u hồn giống như hạ xuống, Đồ Độc trên mặt diễn cảm thần nhiên, không có tức giận dấu hiệu.

"Báo đáp sao."

Đồ Độc thần nhiên nói xong: "Nếu như thế, ngươi liền đáp ứng ta, từ đó về sau, ngươi cùng hẩn tái không có cái gì quan hệ, cũng không hứa có bất kỳ lui tới, Từ Chi Linh Dịch ta nhưng cho ngươi tái đi tìm, được không?"

Nói tới cuối cùng, Đồ Độc chính mình cũng không biết này tiếng nói đã mang có một tia mong được, chẳng biết lúc nào, hẩn bắt đầu hối hận nhượng Trúc Nhi tiếp cận Tô Phục đám người.

Mới vừa rồi vội vàng chạy về, lại phát hiện Trúc Nhi không thấy tung tích, mới bắt đầu còn kinh, dần dần bình tĩnh, vượt tung tích tìm, mới phát hiện nàng đang dùng Từ Chi Linh Dịch uy Tô Phục, này màn sắp tức điên hẩn, không biết là ghen tị vẫn là phần nộ, hay là hai người đều có chi.

Thấy Trúc Nhi kinh hoàng, sáng tức giận dần dần lại chuyển tác bất đắc dĩ, này đây lâm thời lên nhất kế, nhường hai người này tách ra là được, thời gian một lúc lâu, Trúc Nhi tự nhiên sẽ đem này nhỏ nhỏ tán tu quên mất.

Trúc Nhi rụt rè nói: "Làm . . Vì sao không được cùng Tô Phục gặp mặt, hẳn thật ra Trúc Nhi đệ một người bạn. . ."

Nghe vậy, Đồ Độc tự thấy trong lòng lửa giận dâng lên mà ra, khuôn mặt đột nhiên đại biến, mang chút dữ tợn quát: "Ta nói không được chính là không được, ngươi nghe đã đến không nghe?"

Trong động thoáng chốc mọi âm thanh câu tĩnh, Trúc Nhi trơ một lát, hai má vì run, liền hạ xuống hai hàng thanh lệ.

Từ trước tới nay, Đồ Độc lần đầu tiên đối Trúc Nhi phát hỏa, thấy Trúc Nhi rơi lệ, Sau đó lại đau lòng, hẳn khôi phục lại bình tĩnh, đem âm tiếng chậm dần, nhẹ nhàng nói: "Theo ta trở về."

Nói xong sở trường đi khiến nàng, Trúc Nhi mặc hẳn khiến, không nói được một lời đi theo Sau đó, thỉnh thoảng quay đầu lại mong Tô Phục.

"Lần sau chớ để tái tùy ý hoạt hoá cấm chế, cũng biết ta có lo lắng nhiều người?"

Trúc Nhi không nói một lời, có chút ủy khuất, có chút khó sống, nàng tâm trí dĩ nhiên không coi là nhỏ hòi, chính là quá mức đơn thuần, không hiểu nhân tâm phức tạp vì điều.

Đồ Độc trầm mặc thật lâu sau, lại nhẹ nhàng nói xong: "Ta không muốn tái giấu diếm ngươi, này tán tu cùng ta cừu gia có quan hệ, nghĩ đến hôm nay ngươi chắc chắn ngăn ta xuống tay giết hẳn."

Hắn ngữ khí rất khẳng định, nói thân hình dừng lại, quay lại thân gắt gao nhìn Trúc Nhi, còn nói: "Ta không trách ngươi lãng phí Từ Chi Linh Dịch, cũng không trách ngươi gạt ta trở về, lại không thể nhận ngươi ngăn ta giết hẳn."

Trúc Nhi nghe thấy to lớn kinh, đang muốn nói, ý thức lại chợt mơ hồ, nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, nhưng không có phát ra cái gì âm tiếng liền đã hôn mê, linh thể một hôn mê, liền trực tiếp hóa quang mà đi, còn đây là bản năng.

Đồ Độc mặt không chút thay đổi nhìn thấy, chờ đợi Trúc Nhi hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, mới lạnh lùng nói: "Ngươi muốn giả bộ ngất đến lúc nào?"

Lời ấy từ chính là để Tô Phục mà phát, chỉ thấy Tô Phục ngồi xuống, này sắc mặt như cũ tái nhợt, chính là nếu so với mới vừa rồi hạo nhiều lắm, hẳn thân nhiên nói: "Ta đã đoán ngươi đối với ta có sát tâm đều không phải là hết cách, quả vô kém, đã đến kia triệu đến phi kiểm?"

Tô Phục từ lúc lĩnh dịch nhập vào cơ thể khi liền tỉnh lại, chính là theo sau Đồ Độc liền đến, hẳn âm thầm điều chỉnh thân thể trạng thái, mới phát hiện kia lĩnh dịch hiệu quả kinh người, vốn lệch vị trí ngũ tạng lục phủ lại khôi phục được thất thất bát bát, ngoại thương cơ hồ toàn bộ chữa trị hoàn hảo, không hổ là chữa thương thuốc tiên.

"Ta không ngờ rằng ngươi này nhỏ nhỏ tán tu lại cùng Nam Ly Cung có quan hệ, ngươi chết trước có thể có cái gì di ngôn?"

Đồ Độc Ngụ ý, cho là phải giết Tô Phục, cũng không biết đối Nam Ly Cung có cái gì thâm cừu đại hận.

"Ta có mấy người, cái nghi vấn." Tô Phục diễn cảm như cũ thân nhiên, đối mặt quyết tâm cần lấy tính mệnh của hắn địch nhân, mặc kệ đối phương tu vi cao tới đâu, cũng khó được hắn kính trọng, này đây hẳn thẳng đứng dậy, sửa sang lại dĩ nhiên biến thành màu đỏ áo dài, lại hỏi:

"Lý Vân Vân vốn có thể trong lòng đất mật thất giết ta, vì sao thả ta? Ngươi như thế nào biết được ta cùng với Kỳ sư huynh đám người hành tung, ngươi cùng Thiên Đàn Giáo kia bọn người cùng nhau tại mưu đồ cái gì?"

"Nga? Ngươi quả cùng với khác tán tu bất đồng, này là gan liền gọi ta kinh ngạc."

Đồ Độc cười lạnh lạnh, hẳn không ngờ Tô Phục ngất trời, tu vi trên chênh lệch để cho hắn có trên cao nhìn xuống, tràn đầy tự tin.

"Chỉ là của ta vì sao phải cho ngươi chết cái hiểu được?"

Tô Phục nghe vậy đồng dạng cười lạnh: "Ngươi đang ở đây ghen ghét ta, báo thù chính là mang vào thôi, chớ cho rằng ta không biết, ngươi nhất định cùng Đại Luật phía chính phủ có cấu kết, hành tung chúng ta là được Mạnh Du lộ ra, có phải thế không?"

"Ngươi phải Trúc Nhi tiếp cận chúng ta, là được làm chương hành tung chúng ta, kỳ thật mục đích chính là Ngọc Thanh Tông hai vị, mà ta bất quá là trùng hợp."

Tô Phục trên mặt trào phúng càng nung: "Không hẹn hai phe tách ra hành động, ngươi mưu đồ không có được mong muốn hiệu quả, lại chẳng thể trách Trúc Nhi, vốn ngươi là được lợi dụng Trúc Nhi đơn thuần mới thuận lợi tiếp cận chúng ta."

"Cầm triệu đến phi kiểm sau, ngươi đục từ trong đó tìm Kỳ sư huynh hai người mạnh mẽ, phát hiện không ngờ có thần thức dấu vết như vậy, liền nhường Trúc Nhi đem hoạt hoá, trong lúc này dung nhất thời cho ngươi cảm thấy được ta cùng với Nam Ly Cung có quan hệ, và lại quan hệ tất nhiên sâu."

"Người hận Nam Ly Cung tận xương, dục giết ta, cũng không nguyện tự mình xuất thủ, nghĩ đến là sợ trên người của ta có Nam Ly Cung bí pháp, sợ bại lộ người vị trí, dẫn Nam Ly Cung đuổi giết."

Thấy Đồ Độc trên mặt vẫn không có nào diễn cảm, lại càng phát khẳng định đoán, cười lạnh tiếp tục nói: "Khi đó, người vừa vận được Lý Mộng Hoa hội bảo, nói có một ly yêu hãm hại hân, tìm người tổ khổ."

"Người liền bắt đầu lưu ý, rồi sau đó Hà Đại Vương vợ chồng đột nhiên mất tích, người nhất định từ trong đó thấy được bóng dáng của ta, ngay sau đó liền phân phó Lý Mộng Hoa đem ta dẫn tới xương phổ, kia Lý Vân Vân chịu Thiên Đàn Giáo chi mời, hoặc nàng vốn là Thiên Đàn Giáo người, người cùng nàng giao dịch."

"Lại lo lắng ta lâm trận bỏ chạy, phái Trúc Nhi đem ta dẫn tới dưới."

Tô Phục nói xong, suy nghĩ dần dần vượt thuận, không khỏi cười ra tiếng nói: "Kia Lý Vân Vân nhận ra ta, hứa cùng người thông thường, dùng cái gì bí pháp thăm dò ra trên người của ta có Nam Ly Cung dấu vết, này đây không dám xuống tay, lúc này mới thả ta rồi đi."

"Người không ngờ được trong đó đột, lại biết Trúc Nhi chắc chắn mang ta đến nhà nàng, này đây mang theo nàng lại đuổi tới Lục Trúc Sơn, Nhưng ta trước người từng bước rồi đi, lại một lần ra ngoài người dự kiến, kia thần trận có thể che dấu hơi thở, làm kia giết người diệt khẩu hoạt động, chẳng phải vừa lúc? Này đây các người liền đi ra bắt ta, kia Lý Vân Vân chẳng biết lúc nào đối với ta hạ chú pháp, một đường truy tung mà đến."

"Ta nói được có đúng không, Đồ Cung Phụng!"

Tô Phục dừng lại ý cười, băng lạnh lùng nói: "Thế nhưng dường như nàng chế ta có thể nào bị ta giết chết, bọn ta người tu đạo, đã không thể buông tha, nhất định phải tranh cái một sống một chết, kia tranh là được, tu giả ai cũng như thế, Đồ đại cung phụng cảm thấy được ta sẽ ai ya thúc thủ sao?"

"Gắng phải hạ khẩu, sẽ không sợ bề người xấu nha?"

Cuối cùng một lời, âm tiếng chưa rơi, Tô Phục chợt làm khó dễ, tả hữu hai tay các bắt một phen thanh Cương Kiếm, chói mắt liền đâm đến Đồ Độc trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52:: Kiếm Trai Thạch Thái (Thượng)

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 52:: Kiếm Trai Thạch Thái (Thượng)

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

Đồ Độc thân hình đột nhiên mơ hồ, thanh Cương Kiếm thẳng tấp xuyên qua, cũng không tổn hại này mấy may, này mặt hiện lên một tia phúng ý, chỉ thấy hân bàn tay to chậm rãi vươn hướng Tô Phục, như vậy có không hiểu ý niệm, chỉ rất nhỏ động tác liền có lăm lăm chi uy.

Tô Phục hai chân xê dịch, mãnh liệt chia xuống đất, thân hình liền tung đến vách tường gán vách, này trên chân tổn gió gầy đột phát ra ánh sáng nhạt, cả người liền cùng thân lẫn đường như dán tại vách tường trên đỉnh, thanh Cương Kiếm cũng có ánh sáng phát ra, đang là linh khí tụ tập biểu thụ.

"Khanh khanh —— "

Không có một hơi thời gian, đã nghe một trận kim chúc bễ gãy thanh âm, từng đoạn nhận giống như hạt mưa đi bắn, Đồ Độc hơi cảm thấy ngoài ý muốn, bàn tay to đột nhiên chuyển hướng, vào hư không hóa xuất một đạo hồng quang, đứng chân trụ sở hữu từng đoạn nhận, kia hồng quang ngăn trở từng đoạn nhận lại không tán đi, không ngờ đem từng đoạn nhận bắn ngược trở về.

"Người rất thông minh, tiếc đoán sai ba điểm." Đồ Độc lạnh lùng nói, "Ta giết người cùng Trúc Nhi không quan hệ, cùng Nam Ly Cung không quan hệ."

Tô Phục chân vừa đạp, cấp tốc rơi xuống đất, hiềm hiềm tránh đi từng đoạn nhận, trong động một trận nổ, tùy theo có son vẩy địa chấn cảm, bụi bặm tràn ngập, Tô Phục còn chưa phản ứng, cổ gáy liền bị mọi cái đại thủ đột nhiên nhắc tới, một cổ kinh khủng đến người khác ngạt thở sát khí gắt gao tập trung hân.

"Ta không biết Lý Mộng Hoa là ai nhân." Đồ Độc trong mắt mang theo nhìn xuống, đem Tô Phục thị như con kiến, tu vi nên mang đến chênh lệch, cơ hồ

không có khả năng bù lại, Tô Phục có thể trái lại giết Lý Vân Vân, nói đến cùng vẫn là Lý Vân Vân khinh địch, đạo tâm lại không lắm ổn.

Nếu nàng cẩn thận một chút, liền sẽ không bị Cửu Mệnh ảo thuật nên lần, cũng sẽ không bị Tô Phục đánh lên thành công. Nếu nàng đạo tâm ổn định, há lại sẽ bởi vì dung mạo bị hủy mà lâm vào điên, đó chính là một loại tẩu hỏa (nhập ma) hiện tượng, chính là tu sĩ kiêng kỵ nhất việc.

"Lý Vân Vân cho ngươi trốn tới, bất quá là mượn này cò kè mặc cả thôi, đến nỗi ta vì sao giết ngươi, đến khi đó lục đạo giới, hỏi âm ty Quỷ Vương đi thôi."

Đồ Độc nói xong, trên tay chợt dùng sức, Tô Phục thậm chí có thể nghe được xương cốt rên rỉ vang giòn, xương cổ đang ở vỡ ra, ngạt thở lại để cho hắc sắc mặt đỏ lên, mà hắc hai tròng mắt lại vẫn nhấp nháy hữu quang.

"Ngươi không nên. . . Lợi dụng Trúc Nhi. . ."

Phía trước lời nói dường như chúc đoán, đúng sai hay không hắc cũng không thêm để ý, chỉ có Trúc Nhi mới nhất vô tội, Tô Phục đem âm tiếng gần từng tiếng bài trừ, từng cơn từng hồi lại khàn khàn, lại phi thường mạnh mẽ lượng.

Đồ Độc sát khí càng phát đặc hơn, âm tiếng như Cửu U truyền đến: "Ngươi muốn chết!"

Tô Phục nghe vậy, khóe miệng lại nỗ lực giật cái độ cung, tay hắc đột nhiên từ túi trữ vật xẹt qua, ngay sau đó hướng về phía trước giương lên, chỉ thấy một bộ tranh cuộn triển khai, một nữ tử từ tranh cuộn nhảy sắp xuất hiện, nổi tại giữa không trung.

Này vừa hiện thân từ sau lưng nàng chỗ liền có một vật hung hăng quét về phía Đồ Độc, đúng là yêu hồ Dạ Lưu Tô.

Đồ Độc phản ứng hạng nhanh chóng, hắc mặt không đổi sắc, trực tiếp cầm lấy Tô Phục ngăn trở.

Tô Phục như thế nào chờ chết, Luyện Hồn Phiến đột nhiên xuất hiện, tại phát hiện "Vô Lượng Tâm Nội Hư Không" sau, Hồn Phiến đã nhưng để ở kỳ nội, có "Bảo điện" phụ trách trấn áp, hắc không lo lắng chút nào Hồn Phiến làm loạn.

Kỳ nội tà ác sát khí không kiêng nể gì lộ ra, tùy theo hình thành Tà Linh, trong động thoáng chốc làm Tà Linh chấn đầy.

Đồ Độc lần đầu biến sắc, tiếng nói tràn ngập kinh dị: "Luyện Hồn Phiến!"

Tô Phục thừa dịp hắc ngậy người hết sức, hung hăng một cước đạp tại trên người hắc, nương tổn gió giãy lức, thân hình đột nhiên lui về sau đi, hắc băng bó cổ mình, từng ngum từng ngum thở hào hển, còn nói: "Trúc Nhi đem ngươi làm thành thân cận nhất người, ngươi lại như này lần nàng, ngươi vừa ý yên tĩnh hay không?"

Hắc âm dây thanh khàn khàn, hiển nhiên đã bị thương, thấy Đồ Độc gắt gao nhìn mình chăm chăm, lại cười lãnh lạnh nói: "Vốn chuyện của các ngươi cùng ta không quan hệ, nhưng hôm nay, Trúc Nhi đã đem ta trở thành bằng hữu, ta lại không thể bày đặt nàng mặc kệ, mới vừa rồi nàng cầm thuốc cứu ta, ta rốt cục khẳng định, nàng đã đến thật không có chút tâm cơ."

"Có lẽ, nàng dĩ nhiên dần dần phát hiện ngươi chân diện mục."

Tô Phục không sợ bằng đại ác ý đoán, ngược lại kêu Đồ Độc dần dần bình tĩnh, này thân đột nhiên mất thường có thể thấy được ngưng thật một chút, hắc thân nhiên nói: "Ta cùng với Trúc Nhi cảm tình không phải ngươi này nho nhỏ tán tu có thể biết, không cần cảm nói kích ta, ngươi chung quy bất quá là cái ngoại nhân thôi."

Nhìn như hồ hững, kỳ thật dĩ nhiên bị Tô Phục khơi gợi lên đầy trời tức giận: "Luyện Hồn Phiến quả thật ra ngoài ta dự kiến, bất quá, nhưng ngươi cảm thấy được như vậy liền có thể làm gì được ta. . ."

Đồ Độc tầm mắt chuyển hướng di động trên không trung Dạ Lưu Tô, lạnh lùng trào phúng: "Đường đường Thiên Hồ hậu duệ, lại bị quản chế chính là Quy Nguyên tu sĩ, thực sự thay các ngươi Hồ tộc mất mặt."

Dạ Lưu Tô sau lưng rõ ràng là một cái tuyết bạch sắc con cáo vĩ, nhìn giống như mềm mại thuận tron, kì thực ẩn chứa vô voi lực, Đồ Độc cũng không muốn cùng này đánh bừa, có thể thấy được uy lực đồm.

Hắc nói xong hai tròng mắt đột phát chói quang, trên cánh tay cử, linh khí liền vội cự rung động, phát ra khủng bố vu vu tiếng. Cho dù là hắc, đôi mắt số lượng đông đảo Tà Linh cũng có chút đau đầu.

Dạ Lưu Tô sớm từ Tô Phục truyền âm biết được Đồ Độc lợi hại, này đây rất là cẩn thận, lúc này thấy Đồ Độc động tác, đột nhiên có một loại khủng bố báo động, không khỏi kinh hô: "Chạy mau. . ."

Tô Phục nghe thấy chỉ không do dự, thu Hồn Phiến, không rảnh bận tâm Tà Linh, linh khí cấp tốc dừng mãnh vào tổn gió giãy, thân hình như gió, bay nhanh rời khỏi huyết động.

Trước mặt đang đánh lên trở về Cửu Mệnh, thấy Cửu Mệnh có chút vội vã muốn nói nói, Tô Phục đầu thêm này rất nhiều, chỉ có thể quát: "Không muốn chết cũng nhanh chạy. . ."

Dạ Lưu Tô động tác so với hắc còn nhanh, chỉ thấy tranh cuộn tự động khép lại, linh quang chợt lóe, bay trở về Tô Phục trong tay, một màn này cũng

nhường Tô Phục dài quá tướng tượng, nàng này càng hợp tự chủ phi hành, cũng nói hành động trên cũng không trở ngại, bị cúp cho trong phòng thi tại sao không trốn?

Không rảnh nhiều hơn tư, sau lưng đột nhiên một trận đất rung núi chuyển, lại có nhất thanh muện hưởng, mơ hồ có thể nghe Tà Linh kêu thảm, tổn gió gào toàn lực dưới, dĩ nhiên chạy ra gần ba mươi trượng.

Từ lúc này, linh giác trong một cổ chí cương Chí Dương chi khí âm âm đề xuống, gần dư âm, Tô Phục còn chưa cùng nghi vấn, trước mắt tối sầm, hoàn toàn ngất mê đã qua, chỉ tại ngất mê trước nghe được một tiếng kinh ngạc:

"《 Pháp Tướng Thiên Địa 》 Kim Cương Lệnh?"

Cửu Mệnh vốn sờ không được ý nghĩ, đi theo Tô Phục chạy, hần hình thể khéo léo, lại trốn tới, thấy Tô Phục rồi ngã xuống, sợ đến sắc mặt đại biến, nếu Tô Phục thân tử, bản thân linh phách chắc chắn bị hần mang đến lục đạo giới, nhưng linh phách dính vào âm minh hơi thở, liền trực tiếp tác dụng đến bản thể, đến lúc đó liền chuyển quý tu cơ hội cũng không, có thể nào không gọi hần kinh hãi.

Yêu tu tu thành linh trí sau, sẽ gặp mình diễn biến tinh thần dấu vết, này dấu vết cùng Tu Chân giới mặc dù cùng một nhịp thở, cũng độc lập thân thể, này đây tầm quan trọng không thể lật đổ địa vị, một khi thiếu sót không hoàn chỉnh, tánh mạng mấy khó bảo toàn toàn bộ.

Nhân tộc rồi lại bất đồng, này sinh ra liền dẫn có thần hồn dấu vết, Khai cửu khiếu, biết Âm Dương, phán đúng sai, chính là vạn vật chi linh trưởng, bởi vì tinh thần là tự nhiên chủ tính, có thể mình diễn sinh, này đây tu sĩ lợi dụng tinh thần tu luyện pháp thuật cũng thường có.

Hần không đề ý nguy hiểm, hóa thành hình người nhào lên, đem lúc sau dư âm toàn bộ đỡ, may mắn rồi động khẩu đã có hơn - ba mươi trượng, nếu không hai người hôm nay nhất định khó khăn may mắn thoát khỏi.

Dù là như thế, cũng đề cho hần kinh hãi quay đầu nhìn lại, hần thấy được rõ ràng, chỉ thấy sơn động bị một cái hư ảnh chống đỡ trường gấp đôi có thừa, kia hư ảnh cực kỳ giống trong truyền văn Kim Cương La Hán, chỉ quát Minh Vương tình huống, một tay Kim Cương ngổ, một tay cầm lân tràng hạt, có huy hoàng ánh sáng, trong đêm tối dĩ thường thấy được, phía trước cảm ứng được sát khí rõ ràng đã muốn tiêu tán không còn.

Đồ Độc thở phào một hơi, từ trong động chậm rãi đi ra, theo hần đi động, phía sau hư ảnh cũng đi theo động, cả vách động dường như tại vì vụ mấp máy da nẻ, chờ đợi hư ảnh hoàn toàn đi ra, sơn động liền tùy theo sụp xuống.

"Đạo hữu thật lớn uy phong."

Đồ Độc đang muốn thuận tay đem Tô Phục nghiền chết, thế nhưng dường như đột nhiên có phá không âm, một đạo kiếm quang đâm phá màn mưa, mang theo vô tận hàn ý đâm tới.

Hần trong lòng kinh hãi, vội về động pháp quyết, sau lưng Kim Cương La Hán trong tay hàng ma ngổ đột nhiên đánh xuống, đem phi kiếm bỏ vừa vụn, phi kiếm kia lại hóa thành bông tuyết tiêu tán.

Thấy thế, hần lúc này mới đem linh giác tìm hiểu, chỉ thấy màn mưa hạ giữa không trung chỗ có một nhân lẳng lẳng ngưng lập, này khí cơ nội liễm, lại cho hần một loại nguy hiểm cảm giác, tu sĩ tối tin chính mình cảm giác, hần biết người nọ là kinh địch.

"Các hạ người nào, vì sao ngăn ta."

Đồ Độc tỉnh bơ thử thăm dò nói: "Chính là từ Ngọc Thanh Tông tới sư huynh?"

"Ngô, người tu vi không sai, chiêu thức ấy 《 Pháp Tướng Thiên Địa 》 hình thành đến không hề tối nghĩa, chỉ là của ta nghe nói Thần Châu mấy trăm tông môn một trong, xếp hạng trung thượng bởi Pháp Tướng Tông dĩ nhiên diệt hết, đạo hữu hay là là được kia Pháp Tướng Tông còn sót lại người?"

Người nọ chậm rãi lắng xuống, Cửu Mệnh thấy này mặt, không khỏi kích động vạn phần, có thể không phải là chỉ điểm quá Tô Phục cao nhân?

Đồ Độc nghe vậy sát khí bùng cháy mạnh, lạnh như băng nói: "Các hạ đến tột cùng là ai, có dám báo danh ra hào."

"Oanh! Người thẳng nhãi này tương đối mình là cái gì đại nhân vật? Nhà của ta tiền bối không cần đem danh hào thông báo cùng người, còn không mau mau rời đi nơi đây, đừng chờ ta gia tiền bối xuất thủ, tánh mạng khó bảo toàn, khi đó hối hận thì đã muộn!"

Cửu Mệnh thường tại nơi nhân phía trước quát, hơi có chút chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng, tiếc thế nhưng hần lại đã đến ly yêu.

Ai ngờ người nọ không thèm quan tâm đến lý lẽ Cửu Mệnh, thần nhiên nói: "Kiếm Trai Thạch Thái, xin hỏi chi bảo?"

Chương 53:: Kiếm Trai Thạch Thái (Hạ)

Huyền Diễn Thần Thuật Đệ Nhất Bộ: Kiếm Trai Phong Vân Chương 53:: Kiếm Trai Thạch Thái (Hạ)

Make by: Linh Tinh Chi Mộng

"Kiếm Trai Thạch Thái, xin hỏi chỉ bảo?"

Cửu Mệnh nghe thấy to lớn vui mừng, thầm nghĩ: ta nói người này kiếm thuật sao như thế còn gì nữa, nguyên là Kiếm Trai người.

Mưa to chưa từng chỉ nghĩ, gian có gió 'Vù vù' mà qua, người nọ chậm rãi đi vào Tô Phục trước mặt, cướp đoạt tại Cửu Mệnh trước nói: "Ngươi yêu quái kia nhưng thật ra biết cơ, ta có đó nghĩ vẫn hồi báo tới tìm ngươi đợi, không muốn lại nhìn tuyệt vời một màn."

Đồ Độc giống như đối Kiếm Trai không có hảo cảm, lạnh lùng nói: "Kẻ mà có Luyện Hồn Phiến, ta làm Thanh Châu sinh linh trừ hấn, chính là thiên kinh địa nghĩa, Thạch đạo hữu cần phải ngăn ta?"

Cửu Mệnh nghe vậy nhất thời như rơi vào hầm băng, cả người lạnh như băng, lắp bắp nói xong: "Trước. . . Tiên trưởng ngài. . . Ngài nghe ta giải thích. . ."

Thạch Thái lắc đầu, cho dù nghe xong "Luyện Hồn Phiến", diễn cảm như cũ thân nhiên, hấn nói: "Ta không tin ngươi, chờ hấn tỉnh lại ta tự mình hỏi, nhưng không thể để cho ta vừa lòng, ngươi hai cái hôm nay liền không cần rời đi chỗ này."

Âm tiếng thân nhiên, lại không người hoài nghi hấn trong lời nói tin phục lực, bởi vì hấn có thực lực này.

Đồ Độc lại cả giận nói: "Chờ hấn tỉnh lại cần khi nào thì? Nhưng hấn luôn luôn giả vờ hôn mê bất tỉnh lại nói như thế nào?" Hấn cuối cùng bản khoản Thạch Thái thực lực, không muốn cùng hấn đánh bừa, tiếc Thạch Thái làm sao là hấn có thể tả hữu.

"Không nhọc đạo hữu quan tâm, xin cứ tự nhiên." Thạch Thái rất uyển chuyển địa đuổi nhân, còn sửa sang lại vạt áo, lại đem đạo bào về phía sau một khep, liền tịch địa bó gối mà ngồi, này có một tầng bạch quang bao phủ, mưa cùng nước bùn không thể có thể dính này thân.

Đồ Độc chỉ cảm thấy một cổ cảm giận ngứa trời áp ở trước ngực, nhưng rất nhanh liền hóa thành trọc khí phun ra, đầu pháp tới kỳ nổi lòng dao động, nhất là cùng minh tu vi ngang nhau tu sĩ.

"Nếu như thế, vậy liền dưới tay thấy thực sự chương."

Đồ Độc kỳ thật không thích vô nghĩa, chính là nhìn tại Kiếm Trai phân trên mới lần nữa nhượng nhin, nếu không thể nhin nữa, đánh quá là được.

Thạch Thái ngồi nghiêm chỉnh, thần sắc nghiêm túc, gật đầu nói: "Sớm nên như thế."

Mặc dù ra lời ấy, nhưng không thấy hấn đứng lên, Đồ Độc thấy thế Sau đó vừa giận thét lên: "Thạch đạo hữu không khỏi rất không đem ta để vào mắt."

Nói xong không đợi phản ứng, pháp quyết liên tục về động, này sau lưng Kim Cương La Hấn phát ra không tiếng động gầm lên giận dữ, hàng ma ngũ bồ ngang hư không, một đạo mắt thường có thể thấy được kim quang trình nửa tháng tinh hướng đánh úp về phía Thạch Thái.

Thạch Thái không sợ hãi cũng không trốn, cảm thấy kinh nể khuôn mặt vừa động, miệng môi hé mở hợp: "Thì Vù."

Tiếng nói chưa dứt, tự có một đạo bạch quang từ hấn thiên linh trên nhảy ra, một ngón tay chìa, chỉ kiếm chỉ tình huống, kia bạch quang tựa như cánh tay sai khiến, vì xoay trở lại như gió cuốn vân dừng kéo đầy trời màn mưa, chỉ vừa chạm vào va chạm, kim quang kia chỉ kiên trì không đến tam tức liền bị màn mưa bao phủ tằm ăn lên.

Chưa xong, kim quang đều mất đi, kia bạch quang thế ngược lại càng thịnh, kéo theo màn mưa, hình thành mỗi một điểm giọt mưa cũng như cùng mùi tên nhọn, chỉ một cái nháy mắt liền 'Xuy xuy xuy' đánh lên chấn tới Kim Cương La Hấn.

Chỉ thấy này Kim Cương La Hấn giống như cái sàng dường như bị đâm cái vỡ nát, lung lay sắp đổ, này thân dần dần có tiêu tán dấu hiệu, mới vừa rồi không khoan nhượng đem thạch động tạo ra gấp đôi đại gia hỏa, thoáng chốc cũng nhanh bị đánh tan, này bạch quang uy lực thực không phải là nhỏ.

Bạch quang một kích xây công, ở hậu phương một cái nhanh quay ngược trở lại, liền quay đầu hướng về Đồ Độc lại đây.

Đồ Độc không chút nào không sợ hãi, thủ ngoạn lên một cái động, liền gấp một khối phù triện, này cùng bình thường phù triện ngoại hình tương đương, lại lóe hồng mang, hấn một tay duy trì lấy hư ảnh không tiêu tan, một tay mang theo phù triện vào hư không nhẹ nhàng huy động huyền ảo quỹ tích, có lệnh nói hỗ trợ:

"Thiên Pháp Địa, Địa Pháp Nhân, Nhân Pháp Đạo, Đạo Pháp Tự Nhiên, Xá Lệnh Kim Cương Vương Tọa, nắm ta Tam Tài lệnh phá chương, nhanh

đi!"

Lệnh Ngôn chưa dứt, kia hư ảnh Kim Cương La Hán vốn vô hình không tiếng động găm lên giận dữ, lại hóa thành hữu hình có tiếng chi âm, từng đợt vang vọng thiên địa cổ quái âm tiết từ nó trong miệng phát ra, này uy áp hình thành núi rừng thú phải sợ hãi e ngại chạy ra huyết động, hình thành đầy trời màn mưa lâm vào tán loạn.

Chỉ thấy vốn hư mà không thực thân hình lại dần dần ngưng thật, này phá lậu cũng được bù đắp, mà theo mỗi một đoạn âm tiết hạ xuống, liền từ này khẩu nhảy ra màu vàng văn tự, trong đêm tối dị thường thấy được, đương nhiên đó là Đồ Độc mới vừa rồi nên nhớ nhưng.

Đợi cho "Xả lệnh" hai chữ hiện ra thì Kim Cương La Hán hai tròng mắt rõ ràng hơn đó sinh động, dần dần lan tràn tới hai má, này chờ Đồ Độc tràn đầy một lời tức giận, giống như mới thức tỉnh giống như quét về phía Tô Phục chỗ vị trí.

Hai cái Ván Hư đỉnh phong cường giả đánh nhau, hình thành quanh mình linh khí bất quy tắc địa cấp tốc rung động, Cửu Mệnh yêu quý tánh mạng, nào dám lưu lại, sớm ôm ngất mê trong Tô Phục từ nay về sau bỏ chạy, chạy thoát mấy trăm trượng phương mới dừng lại, lấy hấn nhãn lực chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ chiến trường, này đây không biết kia La Hán ánh mắt đang theo dõi hấn.

Bạch quang cũng không cho ... nữa Kim Cương La Hán thời gian, chỉ là một cái qua lại chuyển động, đầy trời màn mưa lại bị cuốn động, này nhiều điểm giọt mưa dường như hóa thành sắc bén băng thứ, lần thứ hai đánh úp về phía Kim Cương La Hán.

Đồ Độc lạnh lùng cười, này chỗ ngón tay giáp phù triện vẫn chưa tán đi, đột nhiên run lên, kia phù triện liền hóa thành hồng mang chưa đi đến Kim Cương La Hán trong thân thể.

Kim Cương La Hán như chuông đồng giống như hai mắt liền nổi lên yêu dị mà thị Huyết hồng mang, chỉ thấy này hàng ma ngổ đi phía trước tìm tòi, đất tám ngày cự uy đánh lên, đầy trời màn mưa âm âm bạo vỡ, hóa thành bông tuyết bụi phiêu tán.

"Keng —— "

Một tiếng tranh nhưng chi âm, kia bạch quang bị hàng ma ngổ đỡ, cuối cùng thấy nó tướng mạo sẵn có, nguyên là một thanh toàn thân màu trắng bạc Phi Kiếm.

Thạch Thái lại cảm thấy kinh ngạc, 《 Pháp Tượng Thiên Địa 》 hấn chỉ nghe thấy kỳ danh, lại chưa từng gặp qua, hôm nay mới biết phương pháp này cùng thần thông dĩ nhiên có chút tiếp cận.

"Có thể kháng cự ta Phi Kiếm 'Thì Vũ', các ngươi Pháp Tượng Tông thật có đáng khen chỗ."

Hấn âm tiếng như cũ thản nhiên, Đồ Độc chỉ khi hấn cố gắng trấn định, cười lạnh lạnh nói: "Thạch đạo hữu không bằng như vậy thôi lui, chuyện tối nay liền sơ lược, trái lại chỉ thu không được thù, nếu không cẩn thận bị thương ngươi, chẳng phải là lỗi."

Thạch Thái nghe vậy, cảm thấy kinh nể khuôn mặt khế buông lỏng, lại có đó ý cười, chính là khó có thể phát hiện, phải biết hấn ngày thường nhất chán ghét "Cột nhà" hạng người, chỉ một hồi lại cứng khuôn mặt, hấn còn thật sự nói: "Lời ấy ta cũng nghĩ đến đưa cho đạo hữu."

"Hào. . . Tốt lắm, Kiếm Trai quả không hổ là Thanh Châu bá chủ."

Đồ Độc giận quá thành cười, mà Kim Cương La Hán cuối cùng diễn biến hoàn toàn, chỉ thấy này thân hình giống như thực chất, kia màu vàng Lệnh Ngôn nổi tại hấn sau đầu chậm rãi xoay tròn, giống như cảm nhận được Đồ Độc ý chí, nó hai mắt tròn to, chỉ vừa dùng lực liền tạo ra 'Thì Vũ', ngay sau đó bắt đầu tụ lực, ước chừng có hai tức, nó hai mắt hồng mang đại thịnh, một tiếng găm lên phát ra, hàng ma ngổ từ trên xuống dưới vừa bỏ.

"Tư tư —— "

Hư không đều bị trăm được phát ra rên rỉ, chỉ thấy mặt đất vỡ ra, so với mới vừa rồi lớn vài lần kim quang âm âm áp hướng Thạch Thái, đầy trời linh khí đều bị kéo, cùng không khí ma sát phát ra cổ quái âm tiếng.

Chưa xong, Kim Cương La Hán dường như có linh trí, đột nhiên tung một tay kia đội lằn tràng hạt, kia lằn tràng hạt kế tiếp trường lớn, nháy mắt đem Phi Kiếm Thì Vũ bao lấy.

Thì Vũ phát ra tranh nhưng chi âm, lại bị lằn tràng hạt làm cho chặt chẽ, không thể năng động dạn.

Mất thấy Thạch Thái liền muốn bị kim quang đánh vừa vặn, Đồ Độc có chút hưng phấn mà liếm liếm môi: không biết người này có thể mang đến cho ta chỗ tốt gì.

Mặc dù là hấn, đối với thân thủ diệt giết một người đại môn phiệt đệ tử cũng có chút cảm giác thành tựu, ngoại trừ có Tô Phục nguyên nhân ngoại, cũng có ích lợi cho phép, thiên hạ ai chẳng biết đại môn phiệt liền ý nghĩa tu luyện tài nguyên.

Thạch Thái lại vẫn mặt không đổi sắc, luôn luôn chưa từng động tới tay trái đột nhiên chia, cũng chỉ kiếm chỉ tình huống, này thiên linh càng lại độ nhảy ra một đạo bạch quang, lại chưa bay xa, mà là dừng ở hấn kiếm tay trái ngón tay trên, này cảm thấy kính nể khuôn mặt ngưng tụ lại, có không hiểu ý tứ hàm xúc nổi lên, hai tròng mắt nhảy lên, đột nhiên quát:

"Trảm!"

Âm tiếng chưa dứt, cánh tay kia cùng kiếm chỉ trên đuôi lại chém xuống, trâm tới nửa đường, chỉ thấy như vậy đột nhiên có thật lớn bóng kiếm tạo, càng phát ngưng thật, lúc rơi xuống đất, kiếm kia dĩ nhiên mất thường có thể thấy được.

"Răng rắc răng rắc —— "

Từng tiếng thanh thúy âm tiếng vang lên, chỉ thấy kiếm kia đột nhiên hóa thành một đạo tuyết bạch sắc khí thể lan tràn đã qua, ven đường toàn bộ hoa cỏ, cây cối, bùn đất, nhám thạch chờ toàn bộ bị này đóng băng.

Tiếp theo tức, kim quang dĩ nhiên đánh lên khí thể, hai người đánh lên, lại không có...chút nào âm thanh âm, bởi vì kim quang kia cánh bị kẻ tiếp đông cứng, không còn pháp nhúc nhích.

Đồ Độc sắc mặt đại biến, sự thật đưa hấn toàn bộ ảo tưởng vô tình đánh nát, hấn cường đại đánh tinh thần, ý niệm đối với Kim Cương La Hán liên tục truyền đạt mệnh lệnh mệnh lệnh.

Kia tuyết bạch sắc khí thể vẫn chưa như vậy dừng lại, mà là giống như xương mu bàn chân chỉ thư giống như đuổi theo Kim Cương La Hán.

Kim Cương La Hán làm sao ngoan ngoãn tự buộc, hàng ma ngã không ngừng huy động, lại thế nào cái được mấy vô cùng tận khí thể, chỉ miễn cưỡng chống đỡ non nửa khắc, nửa mình dưới liền hoàn toàn bị đóng băng.

Thừa dịp Kim Cương La Hán óc còn không mang nổi mình óc, Thạch Thái khổng chế được Thi Vũ nhảy sắp xuất hiện, đầy trời màn mưa lại tụ tập, mục tiêu cũng Đồ Độc bản nhân.

Đồ Độc kinh hãi, từ trong túi trữ vật xuất ra một món đồ dạng xòe ô Pháp Khí, vừa mới tạo ra, Thi Vũ dĩ nhiên đánh lên.

"Bồng —— "

Mặc dù chặn Thi Vũ, dạng xòe ô Pháp Khí kỳ nội cấm chế kết cấu lại chống đỡ không được, lại trực tiếp tổn hại, Đồ Độc vốn ngưng thật thân hình một trận mơ hồ, linh thể lộ là bị bị thương nặng.

Hấn không nói hai lời, gác lên một món đồ Pháp Khí chiếm giữ hoảng sợ bỏ chạy, theo hấn rời đi, Kim Cương La Hán cũng kế tiếp tán loạn.

Bạn đang đọc truyện *Huyền Diễn Thần Thuật Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.